

தாமேரதான்

ஆண்டு இதழ்

சாவகச்சேரி இந்துக் கல்லூரி

1972

a

தாமேரதான்

ஆண்டு இதழ்

சாவகச்சேரி இந்துக் கல்லூரி

1972

கல்லூரி வாழ்த்துப்பரா

இராகம்: தர்பார்

தாளம்: ரூபகம்

பஸ்லவி

வாழ்க இந்துக்கல்லூரி வாழ்கவே, — வாழ்கவே
வாழ்க இந்துக்கல்லூரி வாழ்கவே, — வாழ்கவே

அனுபஸ்லவி

வாழ்கநந்திரு வாழ்க நம்கலை,
நாளும் நன்மையும் உண்மையும் ஓங்கவே (வாழ்க)

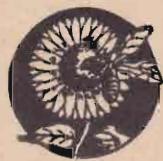
சரணம்

அறமும் அன்பும் அருளும் தழைக்க
ஆண்மநேய உணர்வு செழிக்க
உறவுகளின்தே உயர்வுநிலைக்க
உலகில் புகழும் அறிவும் தரிக்க. (வாழ்க)

உள்ளே....

1. சமர்ப்பணம்
2. முகவுரை
3. இதழாசிரியர் நோக்கு
4. அதிபரின் அறிக்கை
5. மனிதருள் மாணிக்கம்
6. பரிசளிப்பு விழா—பிரதம விருந்தினர் உரை
7. வாழ்வாங்கு வாழ்ந்த துணையதிபர்
8. நான் கண்ட “குஞ்சி”
9. மாணவர் பகுதி
10. Students' Section
11. House Reports and College Activities
12. Staff

இதழாசிரியர் குழு:

திருமதி சு. சிவநாராயணமூர்த்தி

திரு. அ. தங்கராசா

திரு. ந. சிதம்பரநாதன்

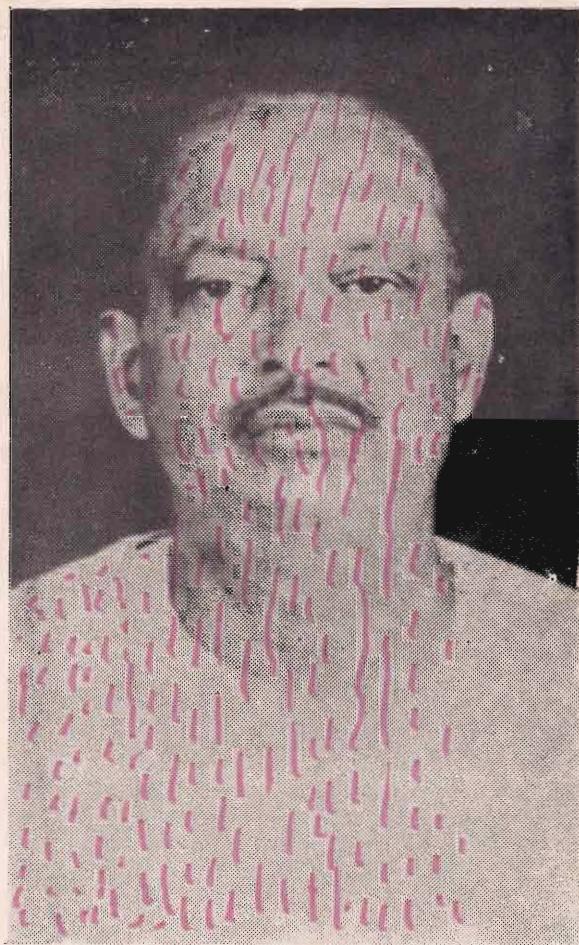
சமர்ப்பணம்.....

பல்லாண்டெங் கல்லூரித் துணையதிப் ராகப்
பாங்குறவே பணியாற்றிப் பலரும் போற்றக்
கல்லாத மடவோருங் களிக்கும் வண்ணம்
கதைபலவுஞ் சொல்லியவர் கற்கச் செய்த
அல்லாரைச் “சழுகமணி” “குஞ்சி” என்னும்
ஆசிரியர் செல்லியா இந்த ஆண்டு
நில்லாத உலகினிலே நின்று நீத்தார்
இம்மலரை அவர்நினொய்க் சமர்ப்பிக் கின்றோம்.

.....ಮಾರುಪಪ್ರವಾಹ

ಪಕಾರ ಪಕ್ಕಿಯಾಣೆಂತು ಹೃದ್ಯಾಗ್ರಂಥಕ ಸೀಟಿಂಬಾಣೆಂಪ
ಕರ್ತೃಪಾವಿ ಮನುಷೆ ಪರಿಸ್ಥಾಪನಿಂದ ಮರಿಯಲ್ಲಿಂದಾಪ
ಮಾಣಣಂಜಿ ಮನುಕರಿಂಹ ಸೀತ್ರಾಮವಿಂದ್ರವ ತೂಳಂಹ
ಹೃಡಾಲ ಉತ್ತರ್ವಕ ರ್ಮಾಯಿಲೊಂಜಾಲ ಶುಭ್ರಾಂತಿಂದ
ಮಾನ್ಯಾಂತ್ರಾ “ಕಿಂತ್ರಾ” “ರಿಂಬಾಹಾಕ್” ಕ್ರಾಂತಾಂತ್ರಾ
ರಾಂತ್ರಾ ಕಾಂತ್ರಾ ಗಾಯಣಿಂತಾಲ ರ್ಯಾರಿಂತ್ರಾ.
ರೋಹಂತ್ರಾ ಯ್ರಾಂತ್ರಾ ಶವಿರಿಂತಿಂತ್ರಾ ತೂಳಂತ್ರಾ
.ಮಾನ್ಯಾಂತ್ರಾ ಕ್ರಿಪ್ರವಾಹ ಕ್ರಿಯಾಣೆಂತ್ರಾ ರ್ಮಾಂತ್ರಾ ಗಾಂತ್ರಾಯಂತ್ರಾ

முன்னாள் துணையதிபர்

திரு. ச. கை. செல்லையா அவர்கள்

தொற்றும் : 15-12-1897

மறைவு : 18-9-1972

முகவுரை

தங்கள் கரங்களிற் தவழ்ந்து கொண்டிருக்கும் “தாமோதரன்” என்னும் எங்கள் கல்லூரி மலரை வெளியிடுவதிற் பேருவகை அடைகிறோம். பல்லாண்டு காலம் எமது கல்லூரித் துணையதிபராக இருந்து இளப்பாறியவரும், கல்லூரி பல் வேறு துறைகளில் வளர்வதற்கு ஆக்கமும் ஊக்கமும் நல்கி அயராது உழைத்துவ ருமான் ‘சமூகமணி’ திரு. ச. கை. செல்லீயா அவர்கள் 18-9-72ல் அமரத்துவம் அடைந்தமையால் அன்னாருக்கு இம்மலரினைக் காணிக்கையாக்குகிறோம்.

துள்ளித் திரியும் பள்ளிப்பருவம் இருக்கிறதே அது மனித வாழ்க்கையிலே மிகவும் முக்கியமான பருவம். ஆறு வயது தொடங்கி ஏறத்தாழ இருபது வயது வரையுள்ள காலம் வாழ்க்கைக்கு வளம் ஊட்ட வேண்டிய பருவம் ஆகும். அந்த இளம் பருவத்திலேதான் ஒருவனின் உடல் செழுமையாக வளரவேண்டும்; உள்ளளம் நேர்மையாகப் பண்பட வேண்டும்; அறிவு புதிய - நல்ல - கருத்துக்களால் உரம் பெறவேண்டும்; உணர்ச்சி சிறந்த ஈற்பனைகளாலும் பரந்த அனுபவங்களாலும் வளம் பெறவேண்டும். ஆகையால் இப் பள்ளிப் பருவத்திலே மாணவன் ஒருவன் புத்தக அறிவைப் பெற்றுப் பரிட்சையிற் சித்தியடைந்தால் மட்டும் போதாது; அவனிடம் காணப்படும் விசேஷ ஆற்றல்களை வெளிப்படுத்த வசதியளிக்கப்பட வேண்டும்; அவனிடம் மறைந்துள்ள கலைச் செல்வங்களை ஏனையோரும் அறியப் போதிய வாய்ப்பு அளிக்கப்பட வேண்டும். இந்நோக்கங் கருதுதே இம்மலரில் அறிஞர்களின் -- பிரபல எழுத்தாளர்களின் -- படைப்புகளுக்கு இடங்கொடுப்பாமல். முழுக்க முழுக்க மாணவர்களின் கதைகள், கட்டுரைகள் முதலியவற்றிற்கே இடந்தரப்பட்டுள்ளது.

காலம் மாறக் கருத்துக்கள் மாறுவதும் உலக இயல்பு ஆகும். வாழ்க்கையின் ஒவ்வொரு துறையிலும் புதியன் புதுவதையும் பழையன் கழிவுவதையும் கண்கூடாதுக் காண்கிறோம். இலங்கையின் கல்லித் துறையைப் பொறுத்த வரையிலும் ஆங்கிலம் மாணவரின் போதனு மொழியாக இருந்த நிலைமை மாறி, தாய்மொழி போதனு மொழியாகப் பல்கலைக் கழகம் வரை வந்துவிட்டதைக் காண்கிறோம்: இவ்வாறு போதனு மொழியில் ஏற்பட்ட மாற்றம் கல்லூரி மலர்களின் அமைப்பினையும் மாற்றுவதற்கு முக்கிய காரணமாக அமைந்துவிட்டது. கல்லூரி மலர்கள் மாணவரின் அறிவு வளர்ச்சிக்கும், சுயசிந்தனை விருத்திக்கும், எழுத்தாற்றலின் வளர்ச்சிக்கும் பெரிதும் உதவும் வகையில் அமைவதே மாணவர்க்குப் பயன்தரும் எனக் கருதுகிறோம். இக்கருத்தின் அடிப்படையில் தமிழ் மௌழிக்கு முதன்மையும் முக்கியத்துவமும் கொடுக்கப்பட்டிருப்பது இம்மலரிற் காணப்படும் புதுமையான அம்சம் என்றே கூறலாம்.

மாணவர்கள் எழுதிய கதைகள் கட்டுரைகள் முதலியவற்றைத் திருத்தியும், அச்சுப் பிழைகளைத் திருத்தியும், இன்னும் பல வகைகளிலும் இம்மலரினை வெளியிட உதவிய ஆசிரிய அன்பர்கள் அனைவருக்கும் கல்லூரியின் ஈர்பில் உளங்கனிந்த நன்றியினைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறோம். வணக்கம்.

இதழாசிரியர் நோக்கு:

விரக்தி மனப்பான்மை

இன்றைய செய்தி நாளைய வரலாறு என்பார்கள். அதே போல இன்றைய இளஞ்சியினரே வருங்காலப் பிரசைகளாவர். எனவே ஒரு நாட்டின் எதிர்காலம் அந்நாட்டு இளைஞர்களின்-மாணவர்களின் கையிலேயே பெருமளவு தங்கியுள்ளது. இப் பொறுப்புணர்ச்சியோடு மாணவர்கள் செயற்படுவார்களாயின் அரசியல், பொருளாதாரம், சமூகம், கல்வி ஆகிய பல துறைகளிலும் நாடு முன் ணேற்றமடையும்.

ஆயின், மாணவரின் எதிர்கால வாழ்வும், பரீட்சைப் பெறுபேறு களின் அடிப்படையிலேயே அமையவேண்டும் இருப்பதனால், மாணவர்களின் மனம் எல்லாம் பரீட்சையைச் சுற்றிச் சுற்றி வருகிறது. தற்போது எமது நாட்டில் நடத்தப்படும் பரீட்சைகள் மாணவரின் அறிவுத் தேர்ச்சியினை அளப்பதற்கு மாத்திரம் உதவவில்லை; அவர்களின் வாழ்க்கைப் போக்கினை நிர்ணயிக்கும் முக்கிய சாதன மாகவும் அமைந்துவிட்டன. பரீட்சைப் பெறுபேறுகளைத் திறமையாகப் பெற்ற மிகக் குறைந்த தொகையினரின் வாழ்க்கை ஒளிமையானதாக அமைய, மிகுதிப் பெரும்பான்மையோரின் வாழ்க்கை தொழில்பெற முடியாத காரணத்தால் இருள் குழந்ததாக அமைகிறது. இதுவே மாணவர்களின் விரக்தி மனப்பான்மைக்கு முக்கிய காரணமென்றாம். அறிவு வளர்த்தால், திறமை இருந்தால் வாழ்க்கையைச் செவ்வனே நடாத்த முடியும் என்ற நம்பிக்கையோ, அதற்கான குழந்திலையோ எமது நாட்டில் இன்னும் ஏற்படவில்லை. இந்திலையில் கல்வி கற்ற - வேலையற்ற மாணவர்கள் விரக்தி அடைவதில் ஆச்சரியப்பட எதுவும் இல்லை.

எமது நாட்டின் கல்வி வரலாற்றிலேயே ஒரு திருப்பு முனையாக அமையும் கல்விச் சீர்திருத்தங்கள் 1972ம் ஆண்டு தொடக்கம் நடைமுறைப்படுத்தப் படுவதனால் மாணவர்களின் விரக்தி மனப்பான்மை முற்றுக நீங்கிவிடும் என்று கூறிவிட முடியாது. கல்வித்துறையில் மாற்றிரம் மாற்றம் ஏற்பட்டால் போதாது. உழைப்பையும், உழைக்கும் கரங்களையும் மதிப்பளிக்குத் தன்மை எமது நாட்டில் உருவாக வேண்டும். மாணவர்கள் கற்கும் போதும் சரி, கற்றபின்னுஞ் சரி, தமது உழைப்பினை நல்கி ஊதியத்தினைப் பெறத்தக்க வரம்பும் வசதியும் வேண்டும். இந்திலைமையை அரசின் பொருளாதாரத் திட்டத்தால் மாத்திரம் உருவாக்க முடியாது; தனியார் துறையும் இது விடயத்திலே தனியாத ஆச்வத்துடன் செய்வாற்ற வேண்டும்.

பெற்றூர் ஒவ்வொருவரும் தமது பிள்ளை மருத்துவங்களோ பொறியியலாளருக்கோதான் வரவேண்டுமென்ற எண்ணத்தை விட்டு, பிள்ளையின் திறமைக்குந் தகுதிக்கும் ஏற்ற ஒரு தொழிலைப் பெறுவதை விரும்ப வேண்டும். உழவுக்குந் தொழிலுக்கும் வந்தனை செய்தல் உத்தடனவோடு அமையாது உண்மையாகவே அமைதல் வேண்டும். அதுமட்டுமன்றி, அரசுந் தொழிலதிபர்களும் தொழில்களிடையே காணப்படும் வேதன வேறுபாடுகளைக் குறைத்து எல்லாத் தொழில் களுக்கும் ஏற்றதாம் ஒரேவிதமான சம்பளத் திட்டத்தை உருவாக்க வேண்டும். அப்பொழுது தான், இளைஞர் சமுதாயம் நாட்டிலே நாச வேலைகளில் ஈடுபடாது, ஆக்க பூர்வமாகப் பணியாற்றக் கூடிய குழந்தை உருவாகும்.

எனவே, அரசுக்குப் பெருத் தலையிட்டையைக் கொடுக்கின்ற வேலையின்மையைப் போக்கவும், மாணவரின் விரக்தி மனப்பான்மையை நீக்கவும், அரசியல் ரீதியாகவும், பொருளாதார ரீதியாகவும், சமுதாய ரீதியாகவும் சிந்தித்துச் செயலாற்றுதல் மிகமிக அளசியமென்பதை வற்புறுத்திக்கூற விரும்புகிறோம்.

அதிபரின் அறிக்கை - 1972

மதிப்பிற்குரிய நீதியரசர்
 உயர்திரு வீ. சிவசுப்பிரமணியம் அவர்களே!
 திருமதி சிவசுப்பிரமணியம் அவர்களே!
 எமது தொகுதித் தேசியப் பேரவை உறுப்பினர்
 திரு. வ. ந. நவரத்தினம் அவர்களே!
 திருமதி நவரத்தினம் அவர்களே!
 கனம் கல்வி அதிகாரி அவர்களே !
 சபையோர்களே! சுகோதர ஆசிரிய ஆசிரியைகளே!
 அன்புள்ள மாணவ மாணவிகளே!

உங்கள் அஜைவருக்கும் எங்கள் உளங்களிந்த வணக்கம் உரித்தாகுக.

பிரதம விருந்தினர் உயர் திரு.
வீ. சிவசுப்பிரமணியம் அவர்களே!

எமது அழைப்பைப் பெரு மனதுடன் ஏற்று இப் பரிசீலிப்பு விழாவில் பிரதம விருந்தினராகத் தாங்கள் எம்மத்தியில் அமர்ந்திருப்பதைக்கண்டு யாம் பெருமகிழ் வும் பெருமதமும் அடைகிறோம். யாழ்ப் பாண இந்துக் கல்லூரியின் மிகச்சிறந்த பழைய மாணவருள் ஒருவராகிய தாங்கள் இன்று பொறுப்பும் மதிப்பும் மிக்க உயர் பதவி ஒன்றில் - மேன்முறையிட்டு நீதி மன்ற நீதியரசராக - அமர்ந்திருப்பதைக் கொரவிப்பதோடு தங்களின் எதிர்காலம் மேறும் ஒளிமயமானதாக அமையுமென நம்புகிறோம். பல விடயங்களிலும் தாங்கள் கொண்டுள்ள ஆழந்த அறிவும், உலகியல் ஞானமும் தங்கள் முன்னேர் வழிவந்த சமீய உணர்ச்சியினால் மேலும் மெருகூட்டப்பட்டுள்ளன. அத்தகைய அறிவுக் கடலாகிய தங்களை இவ்விழாவில் பிரதம விருந்தினராக வரவேற்பதில் பேருவகை கொள்ளுகிறோம்.

திருமதி சிவசுப்பிரமணியம் அவர்களே!

நமது சிறூர்கள் ஆவலுடன் எதிர் பாச்த்திருக்கும் பரிசீலகளை அவர்களுக்கு வழங்க முன்னந்தஞ்சக்காக முதற்கள் உங்களுக்கு எமது நன்றியைத் தெரிவித்

துக்கொள்ளுகிறோம். கெளரவ நீதியரசர் தற்பொழுது எய்தியிருக்கும் உள்ளத நிலையை அடைவதற்குத் தாங்கள் ஆற்றி யிருக்கும் பங்கைக் குறிப்பிடாது விட்டால், நீதியரசர் முன்பு நாம் குற்றஞ் சாட்டப்பட்டவர்களாகவே கருதப்படு வோம். வாழ்க்கையாகிய ஏணியின் மேற் படியை எவருமே இலகுவில் சடுதியாக அடைய முடியாது. அல்லும் பகலும் அயராது உழைப்பதன் மூலமே இத்தகைய உண்ணத் தீவியை அடையலாம். இந்த வகையிலே, தாங்கள் தங்கள் அருளைக் கணவருக்கு உறுதுணையாக இருந்து தன் வைலமற்ற சேவை செய்துமையே வாழ்க்கை வில் அவர்தம் வெற்றிகளுக்கெல்லாம் முதற்காரணம் என்பது வெள்ளிடமைல். தங்களுக்கு எங்கள் நல்லாகிள் உரித் தாகுக.

திரு. வ. ந. நவரத்தினம் அவர்களே!

தங்களை வரவேற்பதில் நாம் பேரு வகை கொள்ளுகிறோம். மக்களின் சேவைக் காகவே வாழ்வை அர்ப்பணி திருக்கும் நீங்கள் எங்கள் கல்லூரிக்கும் பல அழிகளிலும் உதவியிருக்கின்றீர்கள். எனவே உங்கள் வரவு நல்லவரவாகு எனக்கூறி வரவேற்பதோடு கல்லூரியின் வளர்ச்சிக்கு மேலும் ஆக்கமும் ஹக்கமுந் தேடித் தகுவீர்களை நம்புகிறோம்.

திருமதி நவரத்தினாம் அவர்களே !

இக் கல்லூரியின் பழைய மாணவியும் முன்னாள் அதிபரின் ஏப்புத்திரியுமாகிய தங்களையும் வருக வருக எனக்காறி வரவேற் படோடு, தங்கள் கணவருக்கு உறுதுணையாகவிருந்து இக்கல்லூரியின் வளர்ச்சிக்கு ஒத்துழைப்பு நல்குவீர்களேன் எதிர்பார்க்கின்றோம்.

கனம் கல்வி அதிகாரி அவர்களே !

உங்களையும் இன்றைய தினம் இங்கு வரவேற்பதில் பெரிதும் மகிழ்ச்சிரோம்.

கல்லூரியின் முன்னாள் அதிபர்களே, பெற்றேர்களே, பழைய மாணவர்களே, பெரியோர்களே!

இக்கல்லூரியின் வளர்ச்சிக்காக பல வகைகளிலும் உதவியுள்ள தங்கள் எல்லோரையும் சிரந்தாழ்த்திக் கரங் கூப்பி வருக வருக எனப் பெரு மகிழ்ச்சியுடன் அழைக்கிறோம். எமது வேண்டுகோளுக்கிணங்க நிங்கள் மனப் பூர்வமான அயராத ஆதரவை அளித்திராவிட்டால், நாம் விஞ்ஞான ஆய்வு கூடத்தையோ, திறந்த வெளியரங்கையோ, கண்டி வீதியில் அமைத்திருக்கும் மதிலையோ காணவே முடியாது. எனவே உங்கள் எல்லோரையும் வரவேற்பது எமது தலையாய கடமையாகும்.

பெற்றேர்களே, பாதுகாவலர்களே :

கல்லூரியின் ஆண்டறிக்கையின் மூலம் கல்லூரியில் நடைபெற்ற ஆக்க முயற்சிகள், மற்றும் சாதனைகள் முதலிய விபரங்களைத் தாங்கள் அறிவுதற்கு இப் பரிசுளிப்பு விழா வாய்ப்பளிப்பதற்கு இன்றைய தினம் உங்களுக்கு ஒரு பிரதான நாளாகும். உங்கள் திருப்பதியே எங்கள் மகிழ்ச்சியாகும். கல்லூரியின் வளர்ச்சிக்கு உங்கள் ஆதரவைத் தொடர்ந்தும் அளிப்பீர்கள் என்ற நம்பிக்கை நமக்கு உண்டு. புதிய கல்வித் திட்டம் உருவாகி வரும் இந்நாளில், கல்விச் சீர்திருத்தங்களை அமுல் நடத்துவதற்கும், சீர்திருத்தங்களின் நோக்கங்களைக் குறைவற நிறைவேற்றுதற்கும் உங்கள் பூரண ஆதரவும் ஒத்துழைப்பும் எமக்கு இன்றியமையாதவை என்பதைக் கூறிக்கொண்டு, கல்லூரியின் ஆண்டறிக்கையைத் தங்கள் முன் சமர்ப்பிக்கிறோம்.

மாணவர்கள் :

இன்று எங்கள் கல்லூரியில் ஏறத்துறை 2000 மாணவர்கள் கல்வி பயின்கின்றனர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

பிரதம பகுதி	— 593
சிரேஷ்ட பகுதி	— 667
கனிஷ்ட பகுதி	— 732

ஆசிரியர்கள் :

தொடக்க : - தற்போது கடமையாற்றும் 68 ஆசிரியர்களுள் 15 பேர் பட்டதாரிகள். இவர்களுள் 50 சதவீதமானாலேர் பெண்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

புதுமுகங்கள் : - இவ்வாண்டு எங்கள் கல்லூரிக்கு மாற்றலாகி வந்த ஆசிரியர்களுக்கு எங்கள் வரவேற்பு உரித்தாகுக.

திரு. S. கமலநாதன்	K. இராமலிங்கம்
.. S. இராசாயா	A. திசைநாயகம்
.. N. தம்பு	V. வேலுப்பிள்ளை
.. N. சிவராஜா	S. கணபதிப்பிள்ளை
திருமதி	R. சின்னாத்தம்பி
..	T. பராஜாஸிங்கம்
..	J. ஜயாத்துரை
கெல்வி	N. வேலுப்பிள்ளை
..	

பீட்சி : பல ஆண்டுகள் எம் மத்தியில் கடமையாற்றிய வித்துவான் மு. பொரத்தி னாம் அவர்கள் மீண்டும் 3-1-71 தொடக்கம் இக் கல்லூரியிற் கடமையாற்றுகிறார்.

பதவி உயர்வு : எமது கல்லூரியின் கனிஷ்ட பகுதியிற் பதில் தலைமையாசிரியராகக் கடமையாற்றிய திரு: எஸ். குருசாமி அவர்கள் 1-8-71 தொடக்கம் முதலாந்தரத் தலைமையாசிரியராகப் பதவி உயர்வு பெற்று எம்மத்தியிற் கடமையாற்றி வருகிறார்,

பல்லாண்டு காலம் எங்கள் மத்தியிற் கேள்வ செய்த திருவார்கள் S. எ. சின்னாத்தம்பி அவர்களும், K. சுப்பிரமணியம் அவர்களும், N. நல்லத்தம்பி

அவர்களும், மற்றும், திருவாளர்கள் K. கோவிந்தபிள்ளை, K. தம்பு ஆகியோரும் இரண்டாந்தரத் தலைமையாசிரியராகப் பதவி உயர்வு பெற்று வேறு பாடசாலைகளிற் கடமையாற்றி வருகின்றனர்.

இரண்டாந்தரத் தலைமையாசிரியராகப் பதவி உயர்வு பெற்ற திரு. K. சங்கரப்பிள்ளை அவர்கள் 5-4-72 தொடக்கம் களிஷ்ட பகுதில் சிரேஷ்ட உதவி ஆசிரியராகச் சேவை புரிந்து வருகிறார்.

பதவியுயர்வு பெற்ற ஆசிரிய நன்பர்களுக்கு நமது வாழ்த்துக்கள்.

பசிந்தி: ஜந்துவருடகாலமாக அரும்பணி யாற்றிய சித்திர ஆசிரியர் திரு. K. நடராசா அவர்கள் விசேட பயிற்சி பெறுவதற்காக ஆசிரியபயிற்சிக் கலாசாலைக்குச் சென்றுள்ளார். பயிற்சி முடிந்த தும் எங்கள் கல்லூரியிற் கடமையாற்றுவார் என எதிர்பார்க்கிறேன்.

அஞ்சலி: எமது கல்லூரியிற் பதினைந்து ஆண்டுகளுக்கு மேலாகத்துணை அதிபராகவிருந்து கல்லூரி பலதுநற்களிலும் வளர்க்கியடைய அயராது உழைந்து, மிக அன்றையில் அமர்ராசிய திரு. எஸ். கே. கேள்வியா அவர்களுக்கு எமது அஞ்சலி உரித்தானுக.

ஞாபகார்த்தம்: எமது கல்லூரியில் நாலாள் குள்ள கடமையாற்றிய வண. தர்மாத் தினதேரோ அவர்களின் மறைவிலுலே நம்முவருள் ஒருவரை இழந்து விட போம். அன்னுரின் ஆண்மா சாந்தியடைவதாக.

தேர்வுப் பெறுபேறுகள்:

★ 1970-ம் ஆண்டு கல்விப்பொதுத் தராதர உயர்தரப் பரீட்சையில் கலைப் பிரிவில் தோற்றிய 17 மாணவர்களில் அத்தனைபேருஞ் சித்தியடைத்தனர். 1971-ம் ஆண்டுப் பரீட்சையில் தோற்றிய 17 பேரில் 9 பேர் சித்தியடைத் தனர். இவர்களுள் 7 பேர் பல்கலைக்கழக நூலிற்குச் சென்றுள்ளனர்.

★ 1972-ல் நடைபெற்ற கல்விப் பொதுத் தராதரப்பத்திர (உயர்தர) பரீட்சையில் விஞ்ஞான பிரிவில் 24 மாணவர்கள் தோற்றினர். அவர்களுள் 5 மாணவர்கள் தான்கு பாடங்களிலும், 4 மாணவர்கள் மூன்று பாடங்களிலும், 8 மாணவர்கள் இரண்டு பாடங்களிலும், 5 மாணவர்கள் ஒரு பாடத்திலும் சித்தியடைந்தனர். ஏனைய 2 மாணவர்கள் எப்பாடத்திலும் சித்தியடையவில்லை. ஏனைய கல்லூரிகளுடன் ஒப்பிடும் போது இப்பெறுபேறு திருப்திகரமாக அமையாத போதிலும், விஞ்ஞானப் பிரிவைச் சேர்ந்த ஜந்து மாணவர்கள் கல பாடங்களிலும் சித்தியடைந்துள்ளனம் கல்லூரியின் வரலாற்றில் ஒரு திருப்பு முனையாக அமையுமென நம்புகிறோம். இருபது ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் விஞ்ஞானப் பகுதியைச் சேர்ந்த இரு மாணவர்கள் எல்லாப் பாடங்களிலும் சித்தியடைந்தனர். அதன்பின்னர் இவ்வாண்டிலேயே இத்தகைய சாதனை ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது. எதிர்வரும் ஆண்டுகளில் விஞ்ஞானப் பகுதி மாணவர்களும் இக்கல்லூரியிற் கல்விகற்று பல்கலைக்கழக கங்களுக்குச் செல்ல இச்சாதனை பெறி தும் வழிவகுக்கும் என்பது எமது அமையாத நம்பிக்கையாகும்.

1972-ல் நடைபெற்ற க.பொ.த. (உயர்தர) பரீட்சையில் கலைப்பிரிவில் 18 மாணவர்கள் தோற்றி, 10 பேர் நான்கு பாடங்களிலும், 5 பேர் மூன்று பாடங்களிலும், 3 பேர் இரண்டு பாடங்களிலும் சித்தியடைந்துள்ளனர்.

1972-ம் ஆண்டுப் பரீட்சைப் பெறுபேறுகளின்யடி, கலைப்பிரிவைச் சேர்ந்த பின்வரும் ஏழு மாணவர்களும் பல்கலைக்கழகத்திற் சேர்ப்பதற்குத் தெரிவுசெய்யப்பட்டுள்ளனர்.

1. K. ஞானேஸ்வரன்
2. V. விநாயகராமத்தி
3. C. நாநேந்திரன்
4. M. யுவராஜ

5. V. தின்வியாசா
6. S. திலகவதி
7. K. செல்வராஜி

★ 1971-ம் ஆண்டு மார்க்கு மாதம் நடைபெற்ற க.பொ.த. (சாதாரண) பரீட்டையில் கலைப்பிரிவில் 62 பேர் கனுள் 29 பேர் ஆறு பாடங்களிலும், அதற்கு மேற்பட்ட பாடங்களிலும் சித்தியடைந்துள்ளனர். இவர்களுள் 22 பேர் உயர்தரவுக்பிற் கற்பதற்குத் தகுதியடையவர்கள்.

வினானுப்பிரிவிலே தோற்றிய 162 பேர்களுள் 62 பேர் ஆறு பாடங்களிலும், அதற்கு மேற்பட்ட பாடங்களிலும் சித்தியடைந்தனர். இவர்களுள் 32 பேர் உயர்தரவுக்பிற் கற்குந் தகைமைகள் பெற்றுள்ளனர்.

★ வடமாகாண ஆசிரிய சங்கத்தால் நடாத்தப்பட்ட 8-ம் வகுப்புப் பரீட்டையில் 76 பேர் சித்தியடைந்தனர். இவர்களுள் 7 பேர் விசேஷ தகைமையுடன் சித்தியடைந்தனர்.

★ வடமாகாணத் தமிழ் ஆசிரிய சங்கம் நடாத்திய 5-ம் வகுப்புப் பரீட்டையில் தோற்றிய 102 பேரில் 97 பேர் சித்தியடைந்தனர். இவர்களுள் 25 பேர் முதலாம் பிரிவில் சித்தியடைந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

★ விவோனந்த சபையால் நடாத்தப்படும் சௌசமய பாடப் பரீட்டைகளிலும் எமது கல்லூரி மாணவர்கள் தோற்றி வருடாவருடம் திறமைச் சித்தி பெற்றுவருகின்றனர்.

★ 1971-ம் ஆண்டு பரீட்டைத் தினைக்களத்தினால் நடாத்தப்பட்ட 7-ம் வகுப்புப் புலமைப்பரீட்டையில் R. யோகாரத்தினம், V. சிவக்செல்வன், S. குதாஸன், V. பாலகந்தரம், G. சிவநேசன் ஆசிய ஐந்து மாணவர்கள் தெரிவு செய்யப்பட்டுள்ளனர். இவர்களுக்கு எமது பாராட்டுக்கள்.

வினோயாட்டுக்கள்:

வினோயாட்டுத்துறையில் எமது கல்லூரி மாணவர் எவருமே தனிப்பட்ட சாதனை எதனையும் செய்ததாக நான் கறுவதற்கில்லை. தகுந்த வினோயாட்டு மைதானம் இல்லாமலே இதற்கு முக்கிய காரணம் என்னவாம். வினோயாட்டு மைதானத்தைப் பெருப்பிப்பதற்காக, கல்லூரியை அடுத்திருக்கும் நிலத்தைப் பெறுவதற்கு நம்மால் இயன்ற முயற்சிகளைச் செய்து வருகின்றோம்.

எமது கல்லூரி மாணவிகளுக்கு விலைப் பந்தாட்ட வினோயாட்டை ஆரம்பிப்பதற்கு ஏற்ற ஆயத்தங்கள் செய்து வருகின்றோம்.

எமது மாணவர்கள் கல்லூரிகளினி டையே நடைபெறும் உதை பந்தாட்ட, கைப்பந்தாட்டப் போட்டிகளில் பங்குபற்றிவருகின்றனர்.

இவ்வாண்டும் வழைமொலை இல்லவினோயாட்டுப் போட்டி சிறப்புற நடைபெற்றது. வட பிரதேச மேலதிக கல்வி அதிபதி திரு. K. கணக்காபதி அவர்கள் பிரதம விருந்தினராகக் கலந்து கொண்டு விழாவினைச் சிறப்பித்தார். திருமதி கணக்காபதி அவர்கள் பரிசுகளை வழங்கினர். இல்லவினோயாட்டுப் போட்டியினைச் சிறப்புற நடாத்திய வினோயாட்டுக் குழுவினர்க்கு எனது நன்றியைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

இவ்வாண்டு முதன் முறையாக கனிஷ்டபகுதி வினோயாட்டுப்போட்டி வேருக நடாத்தப்பட்டது. களிஷ்டபகுதி வினோயாட்டுப் போட்டிக்கு எங்கள் வட்டாரக் கல்வி அதிகாரி திரு. V. கந்தசாமி அவர்கள் பிரதம விருந்தினராக வருஷக தந்து சிறப்பித்தார்.

சமயத்துறை :

கல்லூரியின் சமயக்குழு தினமும் காலை ஆராதனையும், நவராத்திரி பூஷைகளையும், சௌவநாயனமாளின் குரு பூஷைகளையும் சென்னை நடாத்திக்கல்லூரியின் சமய வளர்ச்சிக்கு அரும்பெருந் தெண்டாற்றி வருகின்றது. இக்குழுவிற்கு எனது நன்றியாரித்தாருக.

இலங்கைக்கு விதையனுசெய்யும் அறிஞர்களையும், சமயப்பெரியார்களையும் இக்கல்லூரிக்கு அழைத்து, நாமும் அவர்களது அறிவுரைகளைக் கேட்டுப் பயன்பெற உதவும் யாழ்ப்பாணம் திவ்யஜீவன சங்கத் திற்கும் நன்றிகூறக் கடப்பாடுடையேன். சென்ற ஆண்டில் சுவாமி சந்தானந்தா, சிவானந்த முனீஸ்வரர், பித்துக்குளி முருகதாஸ் சுவாமிகள் ஆகிய பெரியார்கள் எமது கல்லூரிக்கு வருகை தந்து சிறந்த அறிவுரைகளையும் வழங்கினார்கள். திரு. M. T. சுப்பிரமணியம் அவர்களால் அன்பளிக்கப்பட்ட திறந்த வெளியரங்கு பித்துக்குளி முருகதாஸ் சுவாமிகளால் திறந்து வைக்கப்பட்டதுடன், அவரது கோஷ்டியினரின் பழனியும் இடம்பெற்றது.

நவராத்திரி பூசை சென்ற ஆண்டு வெகு வீமரிசையாக நடைபெற்றது.

சாரணர் இயக்கம் :

எமது கல்லூரியின் சாரணர் இயக்கம் சிறந்த முறையில் தற்போது நடைபெற்று வருகிறது. சாரணரால் கொண்டாடப்பட்ட பேடன் பவல் தின விழாவிற்கு, வட்டாரக் கஸ்வி அதிகாரி திரு V. கந்தசாமி அவர்கள் பிரதம விருந்தினராகக் கலந்து கொண்டார்கள். எமது சாரணர்களில் 6 பேர்முதலாந்தர சாரணர்களாய்க் கித்தியண்டத் துள்ளனர்.

இவ்வாண்டில் எமது கனிஷ்ட பகுதியில் குருளையர் கூட்டம் ஒன்று ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ளது. இக்குழுவில் 30 குருளையர் உள்ளனர். இவர்கள் சிரிவுகளாகக் பிரிக்கப்பட்டுள்ளனர். சிறுவராக இருப்பீனும் இத்துறையில் இவர்கள் காட்டும் உற்சாகம் பாராட்டுத்தற்குரியது.

ஆசிரிய சகோதரத்துவம் :

ஆசிரிய சகோதரத்துவம் அதன் அங்கத்தவர்களின் நல்லாக்காக அரிய தொண்டாற்றி வருகின்றது. இக் கல்லூரியின் சகல ஆசிரியர்களும் இதில் அங்கத்துவம் வகிக்கின்றனர். இச் சங்கம் மாதம் ஒரு முறை கூடி கல்லூரி சுப்பந்தமான சகல விடயங்களைக் கலந்தாலோசிக்கின்றது.

நாலகம் :

உயர்தர வகுப்புகளுக்குரிய பல புதிய நால்களும், வேறு பல நால்களும் இவ்வாண்டு புதிதாகக் கொள்வனவு செய்யப்பட்டுள்ளன. தரங்குறைந்து வரும் ஆங்கில பாடத்தினை எம் கல்லூரி மாணவருக்குச் செவ்வனே கற்பிக்கும் நோக்கத்துடன் அவர்களுக்குப் பயன்படத்தக்க வகுப்பு ஆங்கில நாலகங்களை ஆங்கில ஆசிரியர்கள் ஏற்படுத்தியுள்ளனர்:

கல்லூரிக் கஞ்சிகை :

கடந்த இரண்டு வருடாலமாக எங்கள் கஞ்சிகை கல்லூரி ஸ்தாபகரின் நாமத்துடன் விளங்க வேண்டும் என்னும் பலரின் விருப்பத்துக் கிணங்க “தாமோதரன்” என்ற பெயரில் வெளியிட்டு வருகிறோம்.

கழகங்கள் :

மாணவரினடையே ஏற்காலே இயங்கும் மர்னவ மன்றங்களைவிட, இவ்வாண்டு உயர்தர மாணவர்களக்கெள விஞ்ஞானக்கழகத்தையும் சமூகக்கலை மன்றத்தையும் நிறுவியுள்ளோம். மாதமொருமுறை கூடும் இம் மன்றங்களின் அங்கத்தவர்கள் மிகவும் ஆர்வத்துடன் இயங்கி வருகின்றனர். விஞ்ஞான மன்றபத்தின் அங்குராப்பனாக் கூட்டத்திலே திரு. M. M. அற்புதாதன் அவர்கள் “யாழ்ப்பாணம் மாவட்டத்தின் நீர்வளம்” பற்றி ஒரு அரியசொற்பொழிவாற்றினார்.

மாணவ தலைவர்கள் :

இக் கல்லூரியின் ஒழுங்கையும் கட்டுப்பாட்டையும் நிறைநாட்டும் பொறுப்புமிக்க வேலையைத் திறமையுடன் ஆற்றிவரும் மாணவ தலைவர்கள் சபைக்கும் எனது நன்றியைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். இன்று மாணவ தலைவர் சபையிலே 12 மாணவர் தலைவர்களும், 11 மாணவத் தலைவிகளும் உள்ளனர். பிரதம மாணவத் தலைவர்களுக்கு செல்வன் K. வேலாயுத பிள்ளையும், பிரதம மாணவத் தலைவியாகிய செல்வி S. சிவமங்கையும் தத்துச்சிரிய ஒழுக்க நெறிக்காகப் பாராட்டப்பட வேண்டியவர்கள்.

முடிவுரை :

கடந்த இரண்டு வருடாலத்தில் எமது பெற்றூர் ஆசிரிய சங்கத்தின் அயராத உழைப்பிற்குல் அரசாங்க உதவியுடன் 10 வகுப்பறைகளைக் கொண்ட இரு முதிய கட்டிடங்களைக் கட்டி முடித்துள்ளோம். அந்துடன் அரசாங்கம் இரசாயன ஆய்வுகூடத் தளபாடச் சாமான்களையும் அளித்துள்ளது. இப் பேருதவிக்காகக் கல்லூரியின் சார்பிலும், பெற்றூர் ஆசிரியர் சுங்கத்தின் சார்பிலும் நன்றி கூறக் கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

கல்லூரியின் வளர்ச்சியில் மிகுந்த அகறை கொண்டுள்ள பழைய மாணவர் சமூகம் ஒரு ஸ்டாசம் ரூபா செலவில் கட்டிய விஞ்ஞான ஆய்வு கூடக் கட்டிடத்தினுலே ஆய்வுகூட வசதி மாத்திரமல்ல உயர்தர மாணவரின் இடவசதியும் ஓரளவு பூர்த்தி செய்யப்பட்டுள்ளது என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

எமது கல்லூரி அகடத்துள்ள வெற்றிகளுக்கும் பெறுபேறுகளுக்கும் நம்முடைய அயரா ஒத்துழைப்பை நல்கும் ஆசிரியர்களினதும் பணிவான மாணவர்களினதும் கூட்டு முயற்சியே கூரணமாகும் ஆணை அதிபர் திரு. K. மகேஸ்வரன் அவர்களுக்கும், கனிஷ்ட அதிபர் திரு. S. குரு சாமி அவர்களுக்கும் சிரேஷ்ட உதவி ஆசிரியர் திரு. K. சங்கரப்பிள்ளை அவர்களுக்கும், மற்றும் சகல ஆசிரியர்களுக்கும் எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். இக் கல்லூரி திறம்பட இயங்க உறுதுணையாகவிருக்கும்சம்து அனுவலக உதவியாளர்க்கும், பிற தொழிலாளிகளுக்கும் எனது நன்றி உரித்தாகுக.

ஈற்றில் எங்கள் வேண்டுகோளுக்கு இசைந்து, இப் பரிசுளிப்பு விழாச் சிறப்புற அனுமதிப் பல வகைகளிலும் உதவிய அணைவருக்கும் பரிசுல்களைத் தந்துதவிய அன்பர்களுக்கும் இதுவரை நீண்ட இவ்வறிக்கையினைப் பொறுமையுடன் செவிமிடுத்த தங்கள் அணைவருக்கும் நன்றி கூறி விடைபெறுகிறேன்.

வணக்கம்.

டி. வெற்றிவேலு

அதிபர்

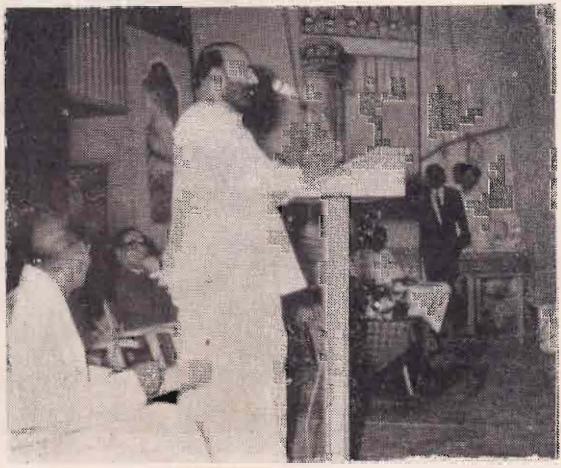
யா/தாவக்கேரி இந்துக் கல்லூரி,
தாவக்கேரி.

23-9-72

பரிசளிப்பு விழா 1972

கல்லூரியின் வாசலிலே
பிரதம விருந்தினர் வரவேற்கப்படுகிறார்

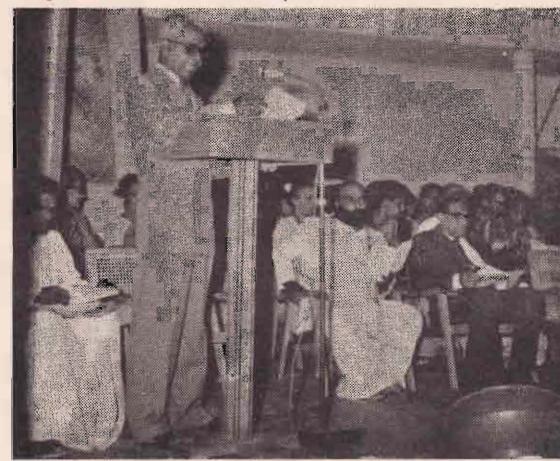
எமது தேசியப் பேரவை உறுப்பினர்
ஆசியுரை வழங்குகிறார்

பிரதம விருந்தினர்
நீதியரசர் உயர்திரு வி. சிவகுப்பிரமணியம் அவர்கள்
“ஒருநம்கள் தான் கற்ற கல்வி
எழுமொழும் ஏழாப்படிமூத்து” எனப் பக்கின்றார்.

திருமதி வீ. சிவசுப்பிரமணியம் அவர்கள்
பரிசில்களை வழங்குகிறார்

“கல்லூரியின் காதனைகள் இவை பாரிர் ;
மேலும் உங்கள் ஒத்துழைப்பினைத் தாரிர்”
என அதிபர் தனது அறிக்கையினைச் சமர்ப்பிக்கிறார்.

மனிதருள் மாணிக்கம்

திரு. பூ. வெற்றிவேலு அவர்கள்

காந்தியின் வாழ்க்கை உண்மையின் சோதனை. பெரியார் எஸ். கே. ஜெல்லையா அவர்களின் வாழ்க்கை கட்டி மயின் சோதனை. கண்ணியம், அன்பு, நேர்மை, எளிமை, பொதுப்பணி என்பவற்றைத் துணையாய்க் கொண்டு இந்த நல்லாசிரியர் சோதனையை நடாத்தினார்; பெரு வெற்றி கண்டார். அதன் பயன் எமது கல்லூரியின் வளர்ச்சியும், வானளாவ உயர்ந்து நிற்கும் விஞ்ஞான கூடத்தின் மலர்ச்சியும், அவர் தலைவராய் இருந்த கச்சாய் கொடிகாமம் கிராமச்சங்க மறுமலர்ச்சியுமாகும். சமயத் தொண்டு, கல்லூரிப் பணி, சமுதாய சிர திருத்தம், கூட்டுறவு ஆக்கம், விவசாய விருத்தி என்று இப்படிப்பல படிநிலைகளில் இப் பெரியார் வாழ்க்கை முன்னேறியது. அவற்றில் வெற்றிகள் நோல்விகள், கலை தரும் நிகழ்ச்சிகள் என்ன நற்றன. அன்னார் இக் கல்லூரியில் உதவி ஆசிரியராக இருந்து ஏழு வருடங்கள் உப அதிபராய்ச் சிறந்த பணி ஆற்றினார். எனக்கும் அவரின்கீழ்க் கடமைபுரியும் வாய்ப்புக் கிடைத்தமை எனது பேரதிஷ்டமேயாகும்.

கல்லூரியில் எவ்வாச் செயற்குமுக்களிலும் அங்கம் வகித்துள்ளார். சமய சம்பந்தமான நிகழ்ச்சிகளிற் பொறுப்பாய் இருந்து திறம்படத் தூய தொண்டாற்றி னார். அடப்பிராய பேதமுள்ள கட்சிகளை அன்போடும் பண்போடும் அரவணைத்து நற் றெருண்டாற்றினார். கலை ஆசிரியர்களாலும் தனித்தும் ஒருமித்தும் விரும்பப்பட்ட அவர் ஆசிரியரோகுவர் முகாலையாளரிடமிருந்து வேதனம் பெறுவதில் தாமதம் ஏற்படு மிடத்துத் தாமே கொடுத்துதலும் பரோப்காரியாய் விளங்கினார். யான் கல்லூரியின் பழைய மாணவர் சங்கக் கொள்ளவ செய-

லாளராகப் பணியாற்றியபோது, விஞ்ஞான கூடம் அமைக்கும் முயற்சியில் தம் முழு ஆற்றலையும் செலவு செய்து நிதி திரட்டி உதவியமையும், எனக்கு ஒரு திறை சேரியாம் இருந்தமையும் நான் மனத்தில் இருந்திப் போற்றக் கூடியவையாகும். பெரு மனதும், திவிவிய நல்லாசியும் படைத்த இவர் விஞ்ஞான ஆய்வுகூடத்திற்கு அத்தி வாரக் கல் நாட்டியமையும் அதன் வளர்ச்சியையும் முற்றுப்பேற்றையும் தன் கணகளாற் கண்டு புகழுமட்பு எய்தியமையும் அன்னாரின் சீரிய குணநலத்தின் வலுவையே காட்டுகின்றன. எமது கல்லூரி அவர்கள் என்றுமே மறக்காது.

அவரின் தொண்டு, தன்னலமற்ற சேவை கல் லூரியோடு நிற்கவில்லை. தொடர்ந்து விரிந்து உயர்ந்து விட்டது. கச்சாய்க் கிராமச் சங்கத்திற்குப் பல்லாண்டு தலைவராக இருந்து நாட்டு நவங்கில் அக்கறை காட்டினார். அவர் பெருமை பாராட்டுதற்குரிய ஒர் ஏழூர் விவசாயி. உயிர்த்தொழிலாம் பயிர்த் தொழில் ஆற்றி “அதிக உணவு பயிரிடுக” என்ற அரசினரின் குறிக்கோளை - ஸ்திரப்படுத்தி னார். அவர் ஓர் ஒப்பற்ற கூட்டுறவாளன். தென்மராட்சி கிழக்கு பலநோக்குக் கூட்டுறவுக் சங்கச் சமாஜத்தின் தலைவராக இருந்து ஆற்றிய பணியை நாம் அறிந்து அகமகிழ்வறுகிறோம்.

இத்தகைய சீரிய நற்றெருண்டனின் ஆத்மா சாந்தியடையவும், அவரின் பிரவுக் காற்றுத் தலையறும் உற்றூர், உறவினர், நண்பர்கள் யாவரும் தேற்றமும் ஆறுதலும் பெறவும் எவ்வாம் வல்ல இறைவணைப் பிரசாரத்திக்கின்றோம்.

23—9—1972 பரிசளிப்பு விழாவில்

பிரதம விருந்தினர்

நீதியரசர் வி. சிவசுப்பிரமணியம் அவர்கள்

ஆற்றிய உரை

இந்தக் கல்லூரி, இலட்சிய வேட்டையும், சமயப்பற்றும், பொது நன்மை விரும்பும் பேருள்ளமும் கொண்ட பெரியார்களின் கணவிலே உதித்து, அவர்களின் தியாகத்திலும் உழைப்பிலும் பிறந்த தாகும். இதைத்தாபித்த பெரியார்களின் நோக்கங்களுக்கமைய இக்கல்லூரி இவ்வளவு ஆண்டுகளாக புரிந்து வரும் பணி பாராட்டவேண்டியதே. முன் ஒளில் யாழ்ப்பாணம் இந்துக்கல்லூரியின் கிளைப்பாடசாலையாக இருந்து இயங்கிய இக்கல்லூரி, இப்பொழுது வட்டுங்கையில் உள்ள பிரதம கல்லூரிகளில் ஒன்றுக்குத்துலங்கும் வண்ணம் அயராது உழைத்த அதிபர்கள் ஆசிரியர்கள், பெற்றேர், பழைய மாணவர் முதலிய அனைவர்க்கும் தமிழினம் என்றும் கடமைப்பட்டுள்ளது. அதிபர் அவர்களின் அறிக்கையிலிருந்து கல்லூரி பல துறைகளிலும் முன்னேற்றம் அடைகின்றதென்பதை அறிந்து நாமெல்லோரும் மகிழ்ச்சி அடைத்தஞ்சு இடமுண்டு. அம்முன்னேற்றத்தையிட்டு அதிபர் அவர்களுக்கும் ஆசிரியர்களுக்கும் எமது பாராட்டைத்தெரிவிக்கின்றோம்.

ஒர் கல்லூரியின் பரிசளிப்பு விழா முக்கியமாக மாணவரின் விழாவே! ஆத வின், நான் கூறவிருக்கும் கருத்துக்களை அவர்களுக்கே பிரதிதியேகமாகக் கூற வேண்டும். முதலாவதாக, இன்று பரிசு பெற்றிருக்கும் மாணவ, மாணவிகளுக்கு எனது பாராட்டைத் தெரிவிக்கின்றேன். கல்வி கற்பதில் அவர்களின் சிரத்தையும், விடா முயற்சியும், அவதானமும் அவர்களுக்குப் பயன் அளித்தது, ஆங்கிலத்தில் ஒர் பழமொழி, உண்^① The race is to the swift and the battle to the strong அதாவது—ஓட்டப்பற்தயத்தில், விரைவாக ஓடுவதனுக்கே வெற்றி, சண்டையில் பல சாலிக்கே வெற்றி. ஆனால் ஒவ்வொரு வகுப்பிலும் திறமையாகச் சித்தியடையும்

ஒவ்வொருவருக்கும் பரிசு வழங்க முடியாது அவர்களுள் முதலிடம் பெறுபவர்களுக்கே வழங்கமுடியும். அதனால், மற்றவர்கள் மனம் தளரவேண்டியதில்லை. பரிசுபெற்றுள்ளரி, பெறுவிட்டாலுள்ளரி, ஒவ்வொரு மாணவரும், மாணவியும் கல்வியில் தமது ஊக்கத்தையும் உற்சாகத்தையும், அவதானத்தையும், விடா முயற்சியையும் கைவிடாமலிருந்தால், வாழ்க்கையில் சித்தி பெறுவார்களென்பதற்கு ஐயமில்லை.

கல்வியின் மகிழ்ச்சையைப்பற்றி மாணவர்களாகிய உங்களுக்கு நான் எடுத்துக் கூறவேண்டிய அவசியமில்லை. கல்வி, ஒரு வனின் இந்த உலக வாழ்வுக்கு மட்டுமல்ல அடுத்த பிறவிக்கும் உதவும் என்பது தமிழர்களின் நம்பிக்கை. இதைத்தான் தமிழ்வேதம் என்று கொள்ளப்படும் திருக்குறள் இரத்தினச் சுருக்கமாக எடுத்துச் சொல்கின்றது.

ஒருமைக்கண் தான் கற்ற கல்வி ஒருவற்று எழுமையும் ஏமாப்படுத்தத்

இந்தப்பிறவியில் பெறப்படும் கல்வியறிவின் மூலம் ஒருவன் இப்பிறவியிலே தொழிலும் பொருளும் பெற்று புகழுடை வாழலாம் என்பதுடன் அந்தக்கல்வி அறிவு அவன் இறந்தபின் அடுத்துத்த பிறவி களுக்கும் அவனுடன் தொடர்ந்து சென்று அவனை ஞானமுள்ளவருக விளங்கவைக்கக் கூடியதாகும்.

மாணவர்கள் பெறுகின்ற கல்வியானது, வெறும் புத்தகத்தை மனப் படுத்துவ நாக மட்டுமோ அல்லது தராதரப்பத்திரத்தைப் பெறக்கூடியதாக மட்டுமோ அனையப்படாது, வாழ்க்கைக்கு வேண்டிய ஊதியத்தைப்பெறக்கூடிய துணையாக அமைய வேண்டும் - வாழ்வுக்கு அத்தியாவசியமான தொழிலுக்கு வழிகாட்டமுடியாத கல்வியானது, நாட்டில் வேலையில்லாப் பிரச

சனையை ஏற்படுத்துவதாகவே விளங்கும் ஆகவே கல்வி வள்ளுநர்களும், நிபுணர்களும் இதை நன்கு ஆராய்ந்து முடிவெடுத்துத் தொழில் முறைக் கல்வித்திட்டம் என்ற புதிய திட்டத்தை நடைமுறைப் படுத்த முயற்சி எடுக்கின்றனர். இளமையில் கல்வி பெறும்போதே மாணவர்கள் தமது எதிர்கால வாழ்வுக்குப் பயன்படக் கூடிய தொழில் ஒன்றினையும் பயின்று கொள்ளவேண்டும் என்ற திட்டத்தை நாம் வரவேற்க வேண்டும். மக்கள் தொகைப் பெருக்கமும் படித்தவர்களிடம் வேலையில்லாப் பிரச்சனையும் மிகுந்துள்ள எமது நாட்டில், மாணவர்கள் புத்தகப் படிப்புடன் தொழில் முறைக் கல்வியையும் கற்பதினால்தான் அவர்களுக்கு விமோசனம் ஏற்படும்.

தற்காலத்தில் மேற்படிப்புப் படிக்கத் தகுதி வாய்ந்த ஒவ்வொரு மாணவனும் பல்கலைக்கழகத்தைச் சேர்ந்து மேற்கல்வி கற்பதற்கு வசதி கிடையாது. ஓர் சில ரூக்கே இடங்கிடைக்கும். தென் இலங்கை யிலும் சரி வட இலங்கையிலும் சரி இதுவே தற்போதைய சூழ்நிலை. இச் சூழ்நிலையில் தொழில்முறைக் கல்வி மிகவும் முக்கியமானது, வாழ்க்கையில் ஒருவன் சித்தி யெய்துவதற்கு கல்வித்திறன் மட்டும் போதாது. வேறும் பல பண்புகள் வேண்டும்.

அப்பண்புகளில் மிக முக்கியமானது ஒழுக்கம். சமுத்தமிழ்மக்களின் ஒப்பிலாத தலைவராகிய ஸ்ரீலக்ஷ்மி நாவலர் பெருமான் தமிழ் மக்களின் சமய வளர்ச்சியோடு கல்வித்துறை வளர்ச்சியின் ரூபங்கொடியாகவும் விளங்குகின்றார் - கல்வியைப்பற்றி அவர் கொண்டிருந்த கருத்து தீர்க்க தரி சனம் நிறைந்த உண்மையாகும்

‘கல்விக்குப் பயன் அறிவும், அறிவுக்குப் பயன் ஒழுக்கமுமாம்’ என அவர்முழு உண்மையையும் ஒரு வசனத்தில் கூறியுள்ளார் கல்வி கற்பதன் பயன் அறிவைப் பெறுவதே. தராதரப்பத்திரங்களைச் சேகரிப்பதல்ல ஒருவன் தான் பெற்ற அறிவின் மூலம் தனது இனத்தின் மாஸ்பு, தனது கலாசாரத்தின் மேன்மை, சமயத்தின் தயார்வு முதலியவற்றை உணர்ந்து அவற்றின் மறுமலர்ச்சிக்காக உழைப்பதற்கு முன்

வரவேண்டும் கல்வியினால் ஏற்படுகின்ற பயனுகிய அறிவு ஒழுக்கம் என்ற பயனையும் ஒருவனுக்கு அளிக்க வேண்டும்.

“ஒழுக்கம் உயிரினும் ஒம்பப்படும்” என்றார் வள்ளுவர் பெருந்தாக. ஒழுக்கமில்லாத ஒருவனுடைய வாழ்க்கை அவனுக்கு மட்டுமல்ல சமுதாயத்துக்கும் தீங்கையே ஏற்படுத்தும். அதனால்தான், நாவலர் பெருமான் கல்வியின் இறுதிப்பயன் ஒழுக்கம் என வலிந்து கூறினார்.

ஒழுக்கத்தைப் போதிக்க வல்ல நூல்கள் சமய நூல்களைத்தவிர வேறு சிறந்த வையில்லை. கல்வியுடன் சமயத்தையும் முக்கியமளித்துக் கற்றால்தான் ஒழுக்கத்தின் உயர்வை நீங்கள் தூரணமாக அறிய முடியும்.

கடந்த பல ஆண்டுகளாக எமது பாடத்திட்டங்களில் சமயக் கல்விக்கு முக்கிய இடம் அளிக்காமல் போனதினால் ஏற்பட்ட பயங்கர விளைவை அன்றைக்காலத்தில் எமது நாடு கண்டிருக்கின்றது. சாந்தம், அண்பு, சுத்தியம், பிறவர நேரித்தல், முதலிய அரிய தத்துவங்களை சமயக் கல்வியில் நாம் காண முடியும். தற்பொழுது கல்லூரிகளில் சமயபாடம் கட்டாயமாகக் கற்பிக்கப்படுவது மிகவும் மெச்சத்தக்கது. ஆளியர்களும் மாணவர் கரும் சமயபாடத்தை தராதரப்பத்திரத்துக்குத் தேவையான ஓர் பரிட்டைப் பாடமாகக் கருதாது, வாழ்க்கைக்குத் தேவையான ஓர் முக்கிய பாடமெனக்கருதி அப்பாடத்தைக் கற்பிப்பதிலும் மிகவும் சிரத்தையெடுக்கவேண்டும். சமய அறிவே இம்மைக்கும் மறுமைக்கும் பயன் அளிக்கக்கூடிய அறிவு. இவ்விடயத்தில் உங்கள் கல்லூரியில் சமயக்கும் ஆற்றிவரும் தொன்டை அதிபர் அவர்கள் தமது அறிக்கையில் கூறிய தைக் கேட்டு மிகவும் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். இன்று மாணவர்களாக இருக்கும் நீங்களே இந்தாட்டு எதிர்காலத் தலைவர்கள், ஆதலால் நீங்கள் மாணவர்களாயிருக்கும் பொழுதே வாழ்க்கைக்கு அணிகலங்கள் பண்புகளை விருத்திக்கொட்டி உங்கள் நரளாந்த வாழ்க்கையில் கடைப்பிடிக்கவேண்டும். அவ்வள்ளும் கடைப்பிடித்து வந்தால் வருங்காலத்தில் நீங்கள் வாழ்க்கையிற் சிறந்து யாவராலும் மெச்சப்படு

வது மாத்திரமன்றித் தலைமை வகிப்பதற்கும் அருகர்களாயிருப்பீர்கள். எவ்விடயத்தையும் பொறுமையேர்கும், அடக்கத்துடனும் ஆராயும் பண்டு வேண்டும். இன்னொருவர் உங்கள் கருத்துக்கு மாருள் கருத்துத் தெரிவித்தால், அக்கருத்தை அவட்சியம் செய்யர்து ஆராய் வேண்டும். அம்மாருள் கருத்தே சரியாயிருக்கக்கூடும் அவ்வண்ணம் ஆராயாமல், எமக்கு எல்லாம் தெரியும், எமது கருத்தே சரியான கருத்து; எம்மை மறுப்பவர் எல்லாம் நூர்நோக்கும் உள்ளவர்கள், அவர்கள் தன்னலம் கருதியே எமது கருத்தை மறுக்கிறார்கள், என்னும் மனப்பான்மை உள்ளவன் ஒருபொழுதும் முன்னேற மாட்டான், தலைமை வகிக்க தகுதியுள்ளவனான். எவ்விசயத்திலாவது இன்னொருவனைக் கண்டிக்கும் அவனின் கருத்து என்னவென்பதை முற்றுக ஆராய்ந்து பரிசிலை செய்யவேண்டும், அவனின் கருத்தை அவனிடமே கேட்டறிய வேண்டும் அப்படியில்லாது வேறொருவரின் சொல்லை நம்பி, விஷயத்தை ஆராயாது ஒருவனைக் கண்டித்தால் அக் கண்டனம் நீதிக்கு மாருளதான் இருக்குமல்லாமல் கண்டிப்பவருக்கு அவமானத்தையும் கொடுக்க நேரிடும். சில நாட்களுக்கு முன் ஓர் சமயம் பத்திரிகையில் ஓர் பிரபல சமயஸ்தாபாத்தின் மதிப்புக்குரிய தலைவர் இன்னொரு ஸ்தாபனத்தைக் கண்டித்து ஓர் நீண்ட கட்டுரை எழுதியிருந்தார். அக் கட்டுரையில் மற்றஸ்தாபனம் கல்லுரிகளில் கற்பிக்கவேண்டிய இந்து சமயப் பாடத் திட்டத்தைப்பற்றி யாதோ கருத்துத் தெரிவித்ததாகக் கூறி அக்கருத்து சைவகமயவளர்ச்சியைப் பாதிக்குமென்று அந்த ஸ்தாபனத்தைத் திவிரமர்க்க கண்டித்தார். அந்த ஸ்தாபனத்தோடு யானும் அம்பந்தப்பட்டிருப்பதால் எனது நன்பர் ஒருவர் அப்பத்திரிகைப் பிரதியொன்றை எமக்கு அனுப்பியிருந்தார். நான் ஆராய்ந்தபொழுது அந்த ஸ்தாபனம் அவ்விஷயத்தைப்பற்றி எப்போழுதாவது யாதொரு கருத்தும் தெரிவிக்கவில்லையென அறிந்தேன் - அத் தலைவர், வேறோர் பத்திரிகையில் தான் வாசித்த

செய்தியை ஆதரவாகக் கொண்டே அக்கண்டனத்தை வெளியிட்டார். ஆனால் அவர் அந்த ஸ்தாபனத்திடம் நேரே விசாரித்திருந்தால் உண்மையை அறிந்திருக்கலாம் - அக் கண்டனக் கட்டுரை எழுதிய நேரத்தை வேறு பிரயோசனமான வழியில் செலுத்தியிருக்கலாம். முழுதும் தவறான ஓர் செய்தியை பிரசரஞ்ச செய்திருக்கமாட்டார். அக் கண்டனத்தைப் பிரசரஞ்ச செய்த சமயப் பத்திரிகைதானும் அதைப் பிரசரிக்கமுன் உண்மையை அறிய எத்தனிக்கவில்லை.

இவ்வுதாரணத்தைப்போ பலவற்றைல் எமது அனுபவத்தில் காண்கிறோம். நான் இவ்வுதாரணத்தைக் குறிப்பிட்டது கற்றவர்களும் இவ்வாறு தவறு செய்கிறார்கள் என்பதைச் சுட்டிக்காட்டி அவற்றை நீங்கள் தவிர்க்கவேண்டும் என்னும் காரணம் பற்றியே, இப்பண்ணப் பாழ்க்கையில் ஓவ்வொருவரும் அவதானித்தால் ஓர் சமூதாயத்திலுள்ள சச்சரவுகளும், குழப்பங்களும், அமைதியின்மையும் மிகக் குறைந்து விடும். சகோதரத்தத்துவம் அதிகரிக்கும்.

இன்று பல நிகழ்ச்சிகள் நடைபெற இருப்பதால் உங்களின் அதிக நேரத்தை நரன் எடுக்க விரும்பவில்லை. இன்னும் ஓர்கருத்தோடு எனது சிற்றுரையை முடிக்கின்றேன். நீங்கள் மாணவர்களாயிருக்கும் பொழுது கல்வியில் திறமை பெறுவதற்கும், பின் வாழ்க்கையில் சிறப்புற்று வாழ்வதற்கும் ஓர் சிறந்த வழியுள்ளது. உங்கள் நாளாந்த செயல்கள் யாவற்றையும்— உங்கள் கல்வியை, உங்கள் தொழிலை— இறைவன் பாதத்தில் அர்ப்பணம் செய்து, அவற்றால் வரும் பலாபலன்களை இறைவன் பொறுப்பிலேயே விட்டுவிட வேண்டும்— அப்படிச் செய்தால் இறைவனே உங்களுக்கு வழிகாட்டியாயிருப்பான். பகவத் தீதையில் ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான் இவ்வழியையே வெற்றிபெறுவதற்கு அர்ச்சனானுக்கு எடுத்துக் கூறியிருக்கின்றார். மனிதனுக்கு அதை விடக் கிரந்த வழி வேறேதுவும்கிடையாது.

வாழ்வாங்கு வாழ்ந்த துணையதிபர்

வித்துவான் மு. சபாரத்தினம் அவர்கள்

விடுதி திரிபுண்டரமாகத் தரிக்கப் பெற்ற அகன்ற நெற்றி; அன்பு பொழுது அழகிய கணகள்; அரும்பிய மீசை; புன்மூறுவல் பூத்த இன்முகம்; ஈரமளை இய இன்சொல் தவழும் இனிய அதரங்கள்; சேவையுள்ளவுடனான சிவனடி மற வாச் சிந்தை; நடுத்தர உயரமான நல்ல தோர் தோற்றம்; - இவைகளே காலஞ்சென்ற எமது கல்லூரிப் பதிலதிபர் திரு. ச. கை. செல்லையா அவர்களை நினைவோர் உள்ளத்தெழும் உயிரோவியமாகும்.

எமது கல்லூரியில் 1936 ஆம் ஆண்டு உதவி ஆசிரியராக நியமனம் பெற்ற உப அதிபர் அவர்கள், தமது கடமையுணர்வாலும், கண்ணியத்தாலும் மாணவர்களாதும் சக ஆசிரியர்களின்தும் நன்மதிப்பைப் பெற்றுப் பதிலதிபராகப் பல்லாண்டுகள் சேவை புரிந்து இளைப்பாறினார்கள். வானளாவ ஒங்கி நிற்கும் விஞ்ஞான கூடத்துடன் விளங்கும் எமது கல்லூரியின் இன்றைய உன்னத வளர்ச்சிக்கு அன்றே வித்திட்ட பெருமகன்தான் எமது பதிலதிபர் என்றால் மிகையாகாது. கல்லூரியின் வளர்ச்சிக்கும் உயர்ச்சிக்கும் அச்சாணியாக இருந்து, அதிபர்கள், ஆசிரியர்கள் அனைவரையும் அன்பினாலும் பண்பினாலும் அரவணைத்து, ஆயிரக்கணக்கான மாணவர்மாணவிகளால் ‘குஞ்சி’ என்று அன்போடு அழைக்கப்பட்டு வையத்துள் வாழ்வாங்குவாழ்ந்து காட்டிய சான்றேன் இன்று அமரராகி விட்டாலும் அவரது அளப்பருஞ் சேவைகள் என்றுமே நினைவுச் சின்னங்களாக மக்கள் மனதில் நிலைத்து நிற்கும் என்பது வெள்ளிடைமலை.

எமது கல்லூரியில் சமயக் குழுத் தலைவராகப் பல்லாண்டுகள் பணியாற்றி மாணவர்கள் மத்தியில் சமய அறிவையும் சமரச சண்மார்க்க நெறியையும் வளர்த்து, கல்வியினாலும் பயன் வாலறிவன் நற்றான் தொழுதலே என்னும் உண்மையை அடிக்கடி உரைத்து, நவராத்திரி விழா, நாயன்மார் குருட்டை, திருக்கேதீஸ்வர யாத-

திரை முதலானவற்றைச் சிறப்புற நடாத்தி, கல்லூரியை ஸ்தாபித்த தாமோதரம்பிள்ளை அவர்களின் இலட்சியத்தை நிலைநாட்டிய பெருந்தகை; தானாற்றித்தத்தை பொருளெல்லாம் தக்கார்க்கு வேள்ளன்மை செய்வதிலேயே செலவிட்டதோடு, ஆலயத் திருப்பணிகள், திருவிலமாக்கள் பாடசாலைகள், வாசகசாலைகளுக்கென வரையாது வழங்கிய வள்ளால்.

‘என்கடன் பணி செய்து கிடப்பதே’ என்று கருதிய ஆளுடைய அரசின் தூயதொண்டாற்றுதலையே தம் குறிக்கோளாகக் கொண்டு தென்மராட்சி கிழக்குப் பலநோக்குக் கூட்டுறச் சமாஜம்; கச்சாய் கிராமசபை ஆகியவற்றின் தலைவராகப் பணியாற்றிய சமூகமணி, நாட்டில் அமைதியும் சமாதானமும் நிலவப் பாடுபட்ட சமாதான நீதிபதி பிறப்பு வேற்றுமைகளை அறவே ஒழித்து எவ்வயிரையும் தம்முடியிரபோலக் கருதி, உயர்ப்பதனி, பொருள்ட்டல், முதலிய அழிதல் மாலையவாம் போலிப் பொருள்களில் நாட்டங்கெளான்னாது அல்லறபட்டு ஆற்றுது அவமந்து வரும் ஏழை எனியவர்களுக்கு ஆறுதல் கூறி, தம்மால் இயன்றதைச் செய்யும் பேருபகாரி.

சமூகமணி செல்லையா அவர்களின் மறைவு எமது கல்லூரிக்கு மட்டுமல்ல, தென்மராட்சிக்கே ஈடுசெய்யமுடியாத பேரிழப்பாகும். அவர்களது ஆழ்ந்தகன்ற அறிவினையும், சைவப்பொலிவினையும், ஒழுக்கத்தின் ஒல்கா உயர்வினையும் அடுத்தது காட்டும் பளிங்குபோல் புன்மூறுவல்லவழும் சாந்தமான முகம் நன்கு புலப்படுத்துவனவாகும். பல்லாண்டுகளாக யான் நெருங்கிப் பழகி அப்பெரியாரிடத் துக்கண்டறிந்த பண்புகள் மிகப்பலவாகும். அவையெல்லாம் ஈண்டு எழுத்திலடங்கா. எவரிடத்தும் இன்மொழி பேசுதல் அவரிடம் இயல்பாயமைந்த தனிச்சிறப்பு. ஆடம் பரமின்றி அடக்கமாகச் செயலாற்றுதல் அவருக்கேயுரிய தனியழகு.

தென்புலத்தார், தெய்வம் விருந்து ஓக்கல் தான் என்ற ஐம்புலத்தாற்றினையும் ஒம்பி வாழ்வாங்கு வாழ்ந்த வள்ளலாகிய எமது முன்னால் பதிலதிபர் அவர்களது பூதவுடல் மறைந்தாலும் அன்னாரது செய்க்கருஞ் சேவைகளால் புகழுடம்புநிலைத்திருக்கும் என்பது நிருதலை.

நான் கண்ட “குஞ்சி”

— திருமதி கா. யோகீஸ்வரன் —

1933-ம் ஆண்டுத் தொடக்கத்தில் ஒரு நன்னாளில் சாவகச்சேரி இந்துக் கல்லூரிப் படிக்கட்டுகளில் நின்று கொண்டு, ‘உள்ளேயார் இருக்கிறார்கள்? யாரோடு கதைப் பது நல்லது? எப்படித் தொடங்குவது? என்றெல்லாம் பலவாருக்க் கிந்தனையைச் செலுத்துகிறேன். அப்போது என்னை நோக்கி ஒரு உருவம் வருகிறது. முப்புது வயது மதிக்கத்தக் கிளம் ஆசிரியர்; நடுத்தரமான உயரம்; சிவப்பு நிறம்; சிரித்த முகம்; அகன்ற நெற்றி அன்பொழுது கும் கன்கள். ‘என்ன பின்னை, இங்கு சேரவா வந்தாய்?’ என வினாவி எனது கையிலிருந்த தமிழ்ப்பாடசாலை விடுகைப் பத்திரிக்கை வாங்கிப் பார்க்கிறோ. வேறு சில விபரங்களையும் கேட்கிறோ. சில நிமிடங்களில் என்னை ஆங்கிலம் முதலாமாண்டு வகுப்பில் சேர்த்து விட்டுச் செல்லுகிறார். இவ்வாசிரியர் தான் சுங்கத்தாணை ஆங்கிலப் பாடசாலைத் தலைமையாசிரியரோ என்று என்னிக்கொண்டு வகுப்புக்குள் நுழைகிறேன். சக மாணவிகளுடன் கலந்து ரொயாடியதன் பின்னர் அவர் தலைமையாசிரியர் அல்லர் என்பதையும் அவர் பெயர் செல்லியா என்பதையும் அவரின் ஊர் அல்லாறை என்பதையும் அறிகிறேன். இது தான் திருவாளர் ச. கை. செல்லியா அவர்களுடன் எனக்கு ஏற்பட்ட முதற் தொடர்பு.

நான் ஏழாம் வகுப்புப் படித்துக் கொண்டிருந்த சமயம் அவர் வகுப்பாசிரியராகக் கடமையாற்றினார். ஆங்கிலபாடம், நாட்டுச் சீவன் சால்திரம் ஆகிய இரு பாடங்களையும் எங்களுக்குப் படிப்பித்தார். அவரது படிப்பித்தல் முறையே தனிரகமானது. பாடத்தை உணர்ச்சியாகக் கந்திப்பார்; மாணவருக்கு அலுப்புத் தட்டாத வகையில் சுவையான கதைகள் பல இடையிடையே கூறுவார். மாணவர்களைப் படிக்கச் செய்வதற்கு எத்தனையோ வழிகளில் ஊக்குவிப்பார். பின்னாங்கிலிருப்போர் கதைத்து விட்டாற் போதும்; “அவங்கள் கல்யாணம் பேசிறுங்கள், பரமேஸ்வரன் உனக்குச் சம்மதமோ என்று கேட்கிறேன். அருங்கூசலம் ஓம் என்று தலையாட்டுகிறேன்” என்பார். அவ்வளவு தான் வகுப்பில் அமைதி நிலவும்; அவரது பாடம் தொடரும். இவ்வாறு நயமாகவும் பயமாகவும் மாணவர்களுடன் நடந்து, தனது கடமைகளைச் சிறப்பாகச் செய்வதில் அவருக்கு நிகர் அவரேதான்!

மாணவியாகச் சேர்ந்த பேர்து எவ்வாறு நடந்து கொண்டாரோ அதே நிலைமை 1942-ம் நான் மாணவ ஆசிரியராகப் பதவி யேற்ற பொழுதும் எனக்கு கிடைத்தது. அதே புன்முறைவுல் பூத்த முகத்துடன் திருவாளர்: செல்லியா அவர்கள் தான் நேரகுசியையுந் தந்து வகுப்பறையையுங் காட்டினார். சக ஆசிரியையாகக் கடமையாற்றிய காலத்திலே அவருக்கு மாணவரிடத்து மாத்திரமல்ல. சக ஆசிரியர்கள், பெற்றேர் ஆகிய சகலரிடத்தும் அன்புடன் பழும் பெற்றி வாய்ந்தவர் என்பதை உணர்ந்தேன். அவரிடத்து இயல்பாகவே அமைந்திருந்த அன்புணர்ச்சிதான் ஏனையோர் அவரை “குஞ்சி” என்று செல்ல மாக அழைக்கக் காரணம் போலும் !

இயல்பாகவே அவரிடம் காணப்பட்ட அன்பின் காரணமாகப் பிறகுக்குத் தொண்டு செய்ய அவர் எந்தோரத்திலும் தயங்கியது இல்லை. அவரது தொண்டுபாடசாலை என்ற சிறிய சமூகத்துள் அடங்கி விடவில்லை, மாணவர்கள் ஆசிரியர்கள், பெற்றேர்கள் ஆகியோர்க்குத் தொண்டு செய்வதுடன் அமைந்து விடாமல், தான் வாழ்ந்த ஊரின் உள்ளுராட்சிப் பகுதியின் முன்னேற்றத்திற்காகவும் அவர் உழைத்தார். அல்லாரைக் கிராமத்திலே அவர் பல காலம் கிராமச் சங்க உறிப்பினராகத் தெரிவு செய்யப்பட்டார். எத்தனையோ முறை கச்சாய்க் கிராமச்சங்கத் தலைவராகவும் தெரிவு செய்யப்பட்டார். அது மாத்திரமாறி சிறந்த கூட்டுறவாளராக இருந்து பல கூட்டுறவுகளாபனங்களையும் செவ்வனே நடத்த உதவி புரிந்தார். இதனால்லே அவர் “சமூகமணி” எனக் கொரவிக்கப்பட்டார்!

இத்தகைய பல சிறப்பியல்புகள் அமையப் பெற்ற எங்கள் செல்லியா ஆசிரியர் 1972-ம் ஆண்டு புரட்டாதி மாதம் 18-ம் திங்கி இறைவனடி சேர்ந்தார்.

அவரது பூதவுடம்பு அழிந்து போயிற்றே தவிர, அவரது புகழுடம்பு எம் மிடையே நடை பேரடுகின்றது. வீசும் காற்றிலே அவர் குரல் “எனது நன்பர்களே, மாணவர்களே, இவ்வுலகில் சமயமும் தேசியமும் எமது இரு கண்ணெனப் போற்றி, உண்மையும், நேர்மையும். ஒழுக்கமும் எமது அணிகல்லூக்க கொண்டு கடமையிலே கண்ணூக இருந்து செயலாற்றுக்கள்” என்று ஒவித்துக் கொண்டே யிருக்கிறது.

பரிசளிப்பு விழா
கதம்ப நிகழ்ச்சிகள்

புள்ளி மாண்—பாலர் அபிநயம்

பண்டார வன்னியன்
—நாடகத்தில் ஒரு காட்சி

கர்நாடக சங்கீதம்

பழம் நீ—நாட்டிய நாடகம்

'Action song—Primary Dept'

மாணவர் பகுதி

எமது கனிஷ்ட அதிபர்

எமது கனிஷ்ட அதிபர் பெயர் திரு. குருசாமி. இவர் பல காலமாக ஆசிரியராகக் கடைமையாற்றி இப்போது கனிஷ்ட அதிபராக உயர்ந்துள்ளார். இவர் நிறைந்த அறிவும், ஆற்றலும், கடைமையுணர்ச்சியுமடையவர். மாணவர்களாகிய எங்கள் மீது ஆழ்ந்த அன்புடையவர். இவருக்கு கோபம் வந்ததை நாம் பார்த்துதில்லை.

எமது கனிஷ்ட அதிபரின் கீழ்ப் பெறும் ஆரம்ப அறிவைக் கொண்டு நாம் வருங் காலத்தில் மேலும் அறிவைப் பெற்று உயர்வடைவோம். மாணவர்கள் பாடசாலைக்கு ஒழுங்காக வசூவதிலும், படிப்பதிலும் கவனம் செலுத்துவதில் எமது அதிபருக்கு நிகர் அவரே. தொடர்ந்து எமது அதிபரைப்பற்றி எழுதினால் எழுதிக் கொண்டே போகலாம். இறுதியாகச் சொன்னால், இவரைக் கனிஷ்ட அதிபராகப் பெற்ற நாம் மிக்க பேறுடையவர்களா வோம்.

சி. மல்லிகா
3-'A'.

எனது பூந்தோட்டம்

எனது வீட்டின் கிணற்றைச் சுற்றி ஒரு பூந்தோட்டம் உண்டு. அங்கு மல்லிகை, மூல்ஸி, ரேஞ்சர், செவ்வரத்தை முதலிய பூ மரங்கள் உண்டு. அவை பூத்துக் குழுங்குங் காலத்தினில் அவற்றில் உள்ள தேனைத் தேனீக்கள் உண்டு கனிஷ்டு ரீங்காரம் செய்யும். இவ் அழைக்க காண நான் தோட்டத்தில் செய்த வேலை அதிகம். அவைகள் கன்றுகளாக இருக்கும் போதெல்லாம் ஏரு இட்டு, புல்லுப் பிடிட்டு, நீரூற்றி வளர்த்துவந்தேன். அவற்றுடன் ஆடு, மாடு முதலிய மிருகங்கள் கடிக்காமல் பாதுகாத்தும் வந்தேன்.

பொழுது போக்குக்காக மாலை நேரத்தில் எனது அப்பா பூந்தோட்டத்திலிருந்து வேலை செய்வார். நானும் அவரோடு நின்று தினமும் வேலை செய்வேன். வெளிக்கிழமை தோறும் நீராடியபின் பூக்களைப்

பறித்து கோயிலுக்குக் கொண்டு செல்வேன் புனிதமான இப்பூக்களை ஐயர் கவர்மிக்குச் சாத்தும் பொழுது நான் அதைக் கண்டு மகிழ்ச்சி அடைவேன்.

பொ. யோகேந்திரநாதன்
4-B வகுப்பு

எமது கனிஷ்ட அதிபர்

அரசாங்கம் எமக்களித்த கனிஷ்ட அதிபர் —அவர் ஆசிரிய ராகப் பல ஆண்டிய கிருந்தார் இங்கிலீச் தமிழ்நன்றாய்க் கற்ற அறிஞர்

—அவர் ஈகையிலே வள்ளுவென நாம் சொல்லாம் உண்மையே அவருடைய இலட்சியமாகும்

—அவர் ஊர்நிய உசைற்றிய நல்ல உபாத்தியார் எட்டி எட்டி ஒடித்து கடமைகள் செய்வார் —அவர்

ஏதும்பொல் லாங்குசெய்யார் மற்றையவரிடம் ஜயா, அம்மா என்று நல்லாய் வேலை செய்விப்பார் —அவர் ஒருபொழுதும் சீருமஸ் விரும்பிப் படிப்பிப்பார்

ஓயாமல் ஓடிஓடிக் கண்ணிறப்புவார் —அவர் ஒளவையார் நல்வழியில் எம்மை நடத்துவார்

கண்ணை எங்களுடைய கனிஷ்ட அதிபார் —அவர் காலம்கிட்ட பெஞ்சனுக்கு வந்துவிட்டார் கிறுகிறென வேலை செய்யும் எங்கள் அதிபர் —அவர் கீச்சிட்டம் எம்மைவிட்டுப் பிரியப்போகிறார் குருவான எங்கள்குரு அதிபரைப் போல

—நல்ல அதிபரைநாம் எப்பொழுது காணப்போகி ரேம்

ச. இவநேந்தன்
5-A

கமத் தொழில்

நாங்கள் உயிர் வாழ்வதற்கு நீரும் உணவும் அவசியமானவை. கமத்தொழிலைச் செய்வோர் எங்களுக்கு உணவை அளிக் கிறார்கள். ஆதலால் கமத்தொழில் எல்லா வற்றிலும் தலைசிறந்தது. இதனாலேயே உழுதுண்டு வாழ்வதற் கொப்பில்லை என்று வளர்ந்துவர் கூறுகிறார்.

உணவாகப் பெறும் பொருட்களை உழுவர்கள் பாடுபட்டு உண்டாக்கி, அவற்றிற்கு நீர்ப்பாய்ச்சி, ஏருஇட்டு, கொத்தி அவற்றினால் பெறப்படும் பயன்களை, சந்தை களில் விற்கிறார்கள். அவற்றை நாம் பணம் கொடுத்து வாங்கிச் சமைத்து உண்கின்றோம்.

கமத்தொழிலை அபிவிருத்தி செய்வதற்கு நமது அரசாங்கம் மக்களை ஊக்குவிக்கிறது. கமத்தொழிலை விருத்தி செய்தால் நம் நாட்டுப் பணம் பிற நாட்டிற்குக் கொடுக்கப் படமாட்டாது. ஆதலால் நமது தேவைகளுக்கே செலவு செய்யலாம்.

இங்காலத்தில் கமத்தொழில் செய்வோருக்கு அரசாங்கம் இலவச ஆலோசனைகள், கடனுக்கு உடப் பகளைகள், புதிய அதிக விளைச்சலைக் கொடுக்கும் விதை நெற்கள், முதலியவற்றைக் கொடுத்து உதவுகின்றது. ஏழூகளுக்கான புதிய குடியேற்றத் திட்டங்களையும், படித்த வாலிபர்களுக்கான தோட்ட நிலங்களையும், நெற் செய்கைக்கான நிலங்களையும் கொடுத்து, விவசாயத்தை விருத்தி செய்கின்றது.

இந் நாட்களில் படித்தவர்கள் உத்தியோகத்தை நம்பி வீணாகக் காலங்கழிக்கிறார்கள். அவர்கள் உத்தியோகத்தை நம்பி யிராமன் கமத் தொழிலை விரும்பிச் செய்வார்களானால், உத்தியோகத்தினால் பெறும் சம்பளத்தைப்போல பல மடங்கு பணத்தைப் பெறலாம். ஆகவே படித்தவர்களும் படிக்காதவர்களும் கமத் தொழிலைச் செய்வதற்கு முன் வந்தால், கமத்தொழில் மிகவும் முன்னேற்றமடையும். தொழுதூண்களையின் உழுதுணினிது.

செ. வசந்தகுமாரி

5-8

கோணேஸ்வர தரிசனம்

சழநாட்டிற் பாடங் பெற்ற தலங்களிற் கோணேஸ்வரமுங் ஒன்றுடே அத்தலத்தைத் தரிசிக்க விரும்பி அப்பாவுக்கு அறிவித்தேன். அப்பா சென்ற ஆவணி விடுமுறைக்கு வந்து என்னையும் அக்காவையும் அண்ணுவையும் அழைத்துச் சென்றார். நாங்கள் யாழ்தேவியிற் சென்றோம். வழியில் கரட்டுமரப் பூக்களையும், பலவகையான கனிமரச் சோலைகளையும் கண்டோம் பல மந்திகளின் ஆரவாரங்களையும் பார்த்தோம். நாங்கள் திருகோணமலையில் இறங்கி அன்றிரவு தங்கினோம். அதேத் நாள் அதிகாஸ்யில் எழுந்து கண்ணியா வெந்தீருற்றுக்குச் சென்று நீராடி விட்டுக் கோணேஸ்வரர் ஆலயத்துக்குச் சென்றோம். வழியிற் புள்ளிமான் கூட்டங்களையும் கடற்படையினரையும் கண்டோம். பின் ஆலயத்திற்குச் சென்று தரிசனம் செய்தோம். அங்கு இராவணன் வெட்டுக் கற்பாறையைக் கண்டு மகிழ்ந்தோம், அங்கு சுவரிலேதிட்டிய தேவாரங்களைப் படித்து இன்புற்றோம். பின் நாங்கள் திருகோணமலையிலுள்ள கப்பற்துறை முகத்தையும் முதூர், தோப்பூர் முதலிய இடங்களையும் பார்வையிட்டுப் பல கோவில்களையும் தரிசித்துக் கொண்டு வீடு வந்து சேர்ந்தோம்.

ச. சுதாநிதி
5°C.

மறைந்தும் புகழ் நீங்காப் பெரியார்

(திரு. எஸ். கே. செல்லையா)

அங்கமையிற் காலமான ஆசிரியமணி திரு. எஸ். கே. செல்லையா அவர்களின் மறைந்து தெண்மராட்சி மக்களுக்கு மட்டுமல்ல சைவ உலகத்துக்கே ஓர் பேரிழப்பாகும். இவர் எங்கள் கல்லூரியிலே யல்லாண்டு காலமாக ஆசிரியராகவும், உப அதிபராகவும் கடமையாற்றியுள்ளார். இவர் தன் சேவைக் காலத்திற் பாடசாலை வளர்ச்சிக்காக அரும்பெரும் தொடர்ந்துள்ளார்.

பாடசாலையில் ஆசிரியர்களாலும், மாணவர்களாலும், பெற்றேர்களாலும் நன்கு பாராட்டப்பட்டுள்ளார். இவர் தென்மராட்சியிலுள்ள அல்லாறரைக் கிராமமுன்னேற்ற சங்கம், சனசமூக நிலையம், பலநோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கச் சமாசம், கச்சாய்க் கிராமசபை, சாவகச்சேரி இந்து மாமன்றம் ஆகிய பல வேறு இயக்கங்களுக்குப் பல்லாண்டு தலைவராக இருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

மீசரலை விக்னேஸ்வர வித்தியாலயம், அல்லாறர அரசினர் பாடசாலை ஆகிய பாடசாலைகளை உருவாக்கத் தனது சொந்த நிலத்தை ஈந்தார். பல சமூக இயக்கங்களில் ஈடுபட்டமையால் “சமூகமணி” என்ற பட்டத்தைப் பெற்றுள்ளார்.

இவரது அன்பைப் பெற்ற ஆசிரியர்களும், மாணவர்களும் ‘‘குஞ்சி’’ எனப் பாடசாலையில் அழைப்பார்கள். இவரது ஆத்மா சாந்தியடைய நாமெல்லோரும் ஆண்டவனைப் பிரார்த்திப்போமாக.

ஆ. ஜெயமணி
6. D.

புல்லின் சுய சரிதை

என் பெயர் பசும் புல். நான் பட்ட பாடெல்லாம் உங்களுக்கு உரைப்பது அரிது நான் பாலன் என்னும் உத்தியோகத்தின் வீட்டின் முன் முற்றத்தில் வளர்ந்தேன். அங்குள்ள மனிதரோ கொடியவர். தானும் தன் குடும்பமும் வாழுவதே பெரிதெனக் கருதுவார். பாலனுடைய வாயிற்படியின் அருளில் உண்ண உணவின்றி, குடிக்க நீரின்றி, வாழி வதங்கினேன். இப்படியே வாழ்நாள் எல்லாம் மணம் வருந்தி நொந்தேன். அந்தப் பாவிகள் குடிக்க நீரும் தந்திலர். மன்னில் இருந்து நான் படும் வாட்டம் கண்டு விண்ணவர் பூமசூழ பொழிந்தனர். விண்ணவர் பூமசூழ பொழிந்ததோ விழின்றி, குடிக்க நீர் கிடைத்தது.

‘விசும்பின் துளி வீழின் அல்லால்மற்றார்களே பசும் புற்றுக்கீச் சான்பது அரிது’

என்று வள்ளுவன் கூறினார். கிடைத்த நீரைப் பருகிப் பலநாள் சோம்பல் நீங்கி நிமிர்ந்தேன். என் உடலில் சிறிது பச்சை பிடித்தது. தழைக்கும் தலையைக் கண்ட மனிதர்கள் அதையும் காலால் மிதித்தனர். மிதித்தது மட்டுமல்லாமல், கழுத்தையும் வெட்டினர். வெட்டினதும் போதாமல் ஆடுமாடுகளுக்கு உணவாகவும் பயன் படுத் தினர். நான் படர்ந்த இடத்தையும் அழித் துத் துப்பரவாக்கினர். அப்படி இருந்தும் என் உடலும் உயிரும் குறைந்து ஒரு சிறு வேராய் நிலத்துள் அதிக நாளாக மறைந்திருந்தேன். இப்படி மறைந்திருக்கும்நாளில், விண்மழை வந்து மனிதனுடைய கொடுஞ்செயலால் இவ்வளவு பலம் இழந்தாயா? நாளிருக்கும் வரை உள்கு என்ன கவலை? என்று கூறிப் புத்துயிர் அளித்தது. சில நாட்களின் பின் துளிர் விட்டுத் தளிர்த்து தலையை வெளியே நீட்டினேன். பின் அந்த வீட்டுக்காரர் என்னை வெட்டி எறிந்தனர். பின் சாணியைக் கரைத்து என் தலையில் ஊற்றினார். துடைப்பத்தால் என்னைத் துரத்திவிட்டனர். என்ன செய்வேன் தளிர்த்து வரவர என்னை வெட்டி விடுகிறார்கள் என்ற காலையிற் கரையில் மறைந்திருந்தேன். இப்படி மறைந்து வாழுங்க காலத்தில் ஒரு நாள் அந்தக்குடும்பத்தில் உள்ளவர்கள் அணைவரும் உறவினர் வகிக்கும் வேறு ஊருக்குச் சென்றனர். அதிக காலமாயும் திரும்பி வந்திலர். நானும் இது தான் தக்க கமயம் என்று நினைத்து வேகமாக வளர்ந்து விரும்பியபடி எல்லாம் தழைத்துச் செழித்து முற்றமெங்கும் படர்ந்தேன். நான் இல்லாத இடம் எதுவுமில்லை. என் இனத்தை அழிக்க எவ்வளவு முயற்சி செய்தாலும் என் இளம் என்றாம் அழியாது.

என் இனத்தின் ஒரு பகுதியாகிய என்னை அழித்தாலும் என்னினம் அழியாது. என் இனத்தின் மகிளை சொல்லும் தரமன்று.

செல்வி நா. இராசநந்தினி

விஞ்ஞானமும் மக்களும்

மனிதரின் நாகரிக முன்னேற்றத்துக்கு விஞ்ஞானமே முதற்காரணம். விஞ்ஞானம் என்ன என்பது பற்றி நோக்கின் அது முறைப்படுத்தப்பட்ட பொது விடய அறிவே எனலாம். இது உண்மைகளை மேன் மேலூம் கண்டு பிடிக்கவும். வாழ்க்கைக்குரிய சாதனங்களை அமைக்கவும் பயன் படுகிறது. நாம் அறிந்துள்ள எல்லா விடயங்களும் விஞ்ஞானம் என்பதில் அடங்கியுள்ளன. இதுவே விஞ்ஞானம் என்ற மொழிக்குப் பரந்த பொருளாகும். நாளைடைவில் நமது உலகியலறிவு பல துறைகளிலும் பெருகி வந்திருக்கிறது.

இத்தகைய பரந்து பட்ட விஞ்ஞானம் தற்கால மனித வாழ்க்கையின் ஒவ்வொரு படியிலும் உழன்று, மக்களை மாக்கவினின் றும் பிரித்துக் காட்டும் உயரிய அம்சங்களைத் தினமும் ஆழமாக்கிக் கொண்டிருக்கிறது. ‘‘விஞ்ஞானம் இன்றேல் வாழ்க்கையில்லை’’ என்ற அளவுக்கு விஞ்ஞானமும் நம்மோடு தொடர்பு கொண்டுள்ளது. விஞ்ஞானமும் நாமும் இன்று ஒன்றித்து விட்டோம் என்றால் அதில் சுற்றேனும் ஜயப்பாடில்லை.

இயற்கையை மேற் கொள்ளமுடியாது என்று என்னியவன் ஆதிகால மனிதன். நீர் நெருப்பு, புயல், இட போன்றவற்றிற்கு ஏங்கி ஒடுங்கி வாழ்ந்தவன். காலம் செல்லச் செல்ல, மிருகங்களை விட ஓரைவு கூடிய மனிதன், சிந்தித்துச் செயலாற்றுந்தன்மையுடையவனானான். தன்னைச் சூழ்ந்திருக்கும் பொருள்களின் தன்மையையும், அமைப்பையும், படிப்படியாக அறிந்தான். காலத்தியில் இயற்கைச்சத்தியைக் கொண்டு புதுப்புது ஆக்கங்களைக்கண்டு கொண்டான். இன்றைய நிலையில் நவநாகரிகத்தின் உச்ச நிலையில் நின்று தாண்டவமாடுகின்றன. எனவே நம் மூதாதையர் வாழ்க்கைக்கும் தற்காலவாழ்க்கைக்கும் ஏறத்தாழ மலைக்கும் மடுவுக்குமுள்ள வேற்றுமை எனலாம். இப்படிப்பட்ட இன்னல்களுக்குள் வாழ்ந்த மக்கள் இன்று எவ்வளவு கொக்கியத் துடன் வாழ்கின்றார்கள் என்று நாம் எத் திக்கு நோக்கினும் உணரமுடிகிறது. இதன் அர்த்தம் விஞ்ஞானத்தின் விந்தைகளோ.

மின் சக்தி, காந்தம் வெப்பம், வெளிச்சம், ஆகியவை இன்றைக்கு வீதம் விதமான முறைகளில் மனிதனுக்குத் தொழில் புரிந்து வருகின்றன. இன்று மனிதன் அதன் வசமாகி விட்டான். இதன் காரணம் வருவாய் வழிகளைத் தேடிக் கொண்டான். மூலப் பொருட்களைச் செய்கைப் பொருளாக மாற்றுந் துறையிலும் அமோக் வேலை நடைபெறுகிறது. நெடுந் தூரத்திலிருக்கும் மனிதரை மிகக் குறுகிய நேரத்தில் சந்திக்கும் முறைகளைக் கற்றுக் கொண்டான். அதன் பிரகாரம் பரந்த உலகம் இன்று குறுகிய தாகி விட்டது. பல வருட காலம் எடுத்து முடிக்கக் கூடிய வேலைகள் யாவும், ஒரு நொடியில் முடிக்கும் அளவுக்கு விஞ்ஞானம் விரிந்து விட்டது. இவை மட்டுமல்ல, சந்திரமண்டலத்தையும் ஆராய முற்பட்டு விட்டார்கள். எனவே இன்னும் ஒரு நாற்றுண்டில் எந்த மண்டலம் செல்வார்களோ என்று கற்பனை செய்யவே முடியாது.

பண்ணைக் காலம் தொட்டே நோயுடன் போராடிய மனிதன் பல முறைகளைக் கையாண்டு வந்திருக்கிறான், சுற்றில் மாற்ற முடியாத சில, பலநோய்களுக்கும் மருந்து வகைகளைக் கண்டு கொண்டான், எனவே மனிதன் சுகதேகியாய் வாழ்வதற்கும் விஞ்ஞானமே காரணம். அதனால் பழைய காலத்தை விட தற் காலத்தில் நோயினால் ஏற்படும் மரணங்கள் குறைவடைந்து வருகின்றன.

அடுத்து ஒரு நாட்டில் பொருளாதாரத்தை உயர்த்துவதற்கு அடிகோலி வைப்பவனும் விவசாயியே. அவன் பழைய கால முறையைப் பின்பற்றினால் வருடா வருடம் முன்னேற்ற மற்றத்தைக் காண முடியாது. ஆனால் விஞ்ஞான வளர்ச்சி யினால் அதிக மாற்றத்தைக் காணமுடிகிறது.

இன்று விஞ்ஞானம் மனித வாழ்க்கையில் முக்கிய இடத்தைப் பெற்று விட்டது. எனவே விஞ்ஞானத்தின் விந்தைகளோ அளப்பரியன். அதனால் மக்கள் அடையும் பயன்கள் சொலற்கரியன.

வளர்க் கிஞ்ஞானம்

இன்பக்கலாயினி பேரின்பநாயகம்

7. D.

“ஒன்று பட்டால் உண்டு வாழ்வு”

நம் வாழ்வை நல்ல முறையில் நடாத்துவதற்கு வழிகாட்டியாகப் பல அரிய சிறந்த பழுமொழிகளை அறிவிற் சிறந்த நம் முன் ஞேர் விட்டுச் சென்றிருக்கின்றனர். ஒளவைப் பிராட்டியின் முது மொழி ஒவ்வொன்றும் நமக்கு உறுதுணையாக இருக்கின்றது. மக்கள் உலகில் வாழ்வதற்கு ஒற்றுமை அவசியம் என்பதை “ஒன்று பட்டால் உண்டு வாழ்வு” என்னும் பழுமொழி எடுத்து இயம்புகிறது. மனிதன் ஒரு சமூக மிருகம். அவன் கூடி வாழும் இயல்பு உடையவன். எனவே அவன் சண்டை சச்சரவு இல்லாமல் பிறருடன் வாழ்வதற்கு ‘‘ஒற்றுமை’’ என்ற சிறந்த பண்பு அவசியம் தேவைப்படுகிறது. அதன் அவசியத்தை அறிந்த நம் முதாதையர் “ஒன்று பட்டால் உண்டு வாழ்வு: நம்மில், ஒற்றுமை நீங்கில் அனைவர்க்கும் தாழ்வு” என்று கூறிப்போந்தனர்.

ஒரு குடும்பத்திலுள்ள நாம் நம் பெற்றேருடனும்சகோதரருடனும் ஒற்றுமையாக இருத்தல் வேண்டும். உற்றூர் உறவினருடனும் அயலவருடனும் ஒற்றுமையாக வாழ வேண்டும். ஒற்றுமை இரக்கத்திற்கும் அன்பிற்கும் அடிகோலும். அன்பின் அடிப்படையில் நாம் வாழ்க்கையை நடாத்தினால் நாம் இறைவனை அடையலாம்.

கல்லூரியிற் பயிலும் மாணவர்களாகிய நாம், நம் சக மாணவர்களுடனும் ஒற்றுமையாக இருத்தல் வேண்டும். அவர்கள்மீது பொருமை கொள்ளவோ தீங்கு செய்யவோ நினைக்கவோ கூடாது. மாணவர் சமுதாயம் ஒற்றுமையாய் இருந்தாற் தான் நம் நாடு முன்னேறும். இலாம் மாணவர்களிடையே இத்தகைய ஒற்றுமை உணர்ச்சி வளர்ந்தால், அது இறக்கும் வரைக்கும் அவர்களுக்கு உறுதுணையாக இருக்கும் ஒருவனை உயர்த்தும் ஏனி ஒற்றுமையாகும். ஆகவே சிறு பிள்ளைகளாகிய நாம் அத்தகைய பண்பை வருந்திப் பின்பற்ற வேண்டும்.

நம் சமுவளநாட்டிற் பல இன மக்கள் வாழ்கிறார்கள். இவர்கள் ஒரு தாயின் பிள்ளைகள் போல ஒற்றுமையாக வாழ்ந்தாற்றுன் நம் நாடு சகல துறைகளிலும்

முன்னேறக் கூடியதாக இருக்கும் இலங்கையாகி நாம் இப்பழுமொழியை மனதிற் பதித்து, புதிய ஒன்றுபட்ட இலங்கையை உருவாக்க முன் வருவோமாக,

சி. கிரிதா
7“D”

எலித்தலைவனுக்கு இறுதி எச்சரிக்கை

என்னற்ற எவிகளின் ஏகப்பெரும் தலைவனே! தனிப்பெரும் சாம்ராஜ்யத்தின் சக்கரவர் ததி அவர்களே! தங்களுக்கும் எச்சரிக்கை செய்ய ஒருவன் இருக்கிறானே என வியப்படைகிறீர்களா? சற்று அமைதி யடைந்து அடியேன் சொல்லப்போவதைச் சிறிது சிந்தியுங்கள் பிரடு!

மனித சமுதாயத்திற்குத் தங்கள் இனத்தினர் செய்த, செய்கின்ற, செய்யப்போகின்ற தீங்குகள் எத்தனை, எத்தனையோ!

அன்றெருநாள் உங்கள் ஒற்றரிற் சிலர் எனது புத்தக அறையுள் எப்படியோ நுழைந்து விட்டனர். அங்கிருந்த காவல் வீரர்களாகிய கதவும் பூட்டும் எப்படி ஏமாந்தனர் என்பது தெரியவில்லை. கடியுண்டமகாபாரதம் குற்றுயிரோடு இருந்தது. அது எவி இனம் ஒழிக்கப்பட்டது என்ற செய்தியைக் கேட்டாற்றான் என் ஆத்மா காந்தியடையுமெனக் கூறி உயிர் துறந்தது. பச்சிளம் பாலகளுன் “சிங்கள அரச்சகவு” தனக்கு வந்த இன்னல்களை எடுத்துரைக்கத் தெரியாது அழுது புலம் பியது. துயரத்தால் துஞ்சியது “இராமாயணம்”

அன்றிரவு புத்தக அறையின் மூன்றுவது காவலாளியாகிய மனதை மயக்கும் மசால வடையுடன் கூடிய எவிப்பொறி நியமிக்கப்பட்டது. மசால வடையால் மயக்கப்பட்ட தங்கள் ஒற்றரில் ஒருவன் என் பொறியிடம் சிக்கிக்கொண்டான். மறுநாட்காலை பாஞ்சாலங்குறிச்சியைக் கைப்பற்றிய வெள்ளையனைப் போல் நான் மகிழ்ச்சியடைந்தேன் சிறுவர் புடை

குழ எவிப் பொறியுடன் ஒரு வெற்றி வீர ஜைப்போல் ஒரு மைதானத்தை நோக்கி நடந்தேன். ஒற்றைளைக் கண்டவுடன் எனக்கு இரக்கம் வந்தது. “எ! ஒற்றை! என் புத்தக அறைக்குச் செல்லும் வழியை யாருக்கும் கூறும் இருந்தால் உனக்கு விடுதலை வழங்கப்படும்” என்றேன். அவனும் சம்மதத்திற்கறிஞரியாக உடம்பைச் சிலிருத்தான். கதவு திறக்கப்பட்டது! கயவன் விடுதலையானுன்;

பல நாட்கழித்து மீண்டும் என் புத்தக அறையுள் நுழைந்தேன். அலுமாரிகள் சல்லடைபோற் துளைக்கப்பட்டிருந்தன. புத்தகங்கள் அலங்கோலமாகச் சரிந்து கிடந்தன. சில கடதாசித் துண்டுகள் குவிந்து கிடந்தன. சில புத்தகங்களிற் கால்வாசியும் வேறு சிலவற்றில் அரைவாசியுமே மின்சியிருந்தன. அறிஞர்களின் அறி வுரைகளைப் பொன்னெழுத் துகளாற் பொறிக்க முடியாவிடலும், கறுப்பெழுத்து களாலாவது பொறித்து வைத்திருந்த என் புத்தகங்களுக்குற்ற சதியை என்னீரென்னீ இதயம் நொந்தேன்.

உங்கள் இனத்தவரின் பல் வளர்ச்சி யைத் தடை செய்வதற்கு எனது புத்தகங்கள்தானு கிடைத்தன? கல்லோ புல்லோ கிடைக்கவில்லையா? உங்கள் இனத்தவருக்கே இதயமில்லையா? புத்தகத்தைக் கொன்ற பாவம், என்ன புண்ணியம் செய்தாலும் தீராது என்பது நிங்கள் அறியாததா? இவ்வளவும் நடந்த பின்னரும் எனக்கு உமது இனத்தவர் மீது இரக்கமே பிறந்தது. மறுநாள் தேவையற்ற புத்தகங்களையும், தேவையான புத்தகங்களையும் வெவ்வேறுக அடுக்கினேன். தேவையற்ற புத்தகங்களுக்கு, மேலாக ‘‘தயவுசெய்து இவற்றைக் கடியுங்கள்’’ என ஒரு காகித அட்டையில் எழுதித் தொங்க விட்டேன். மற்றப் புத்தகங்களின் மீது ‘‘தயவு செய்து இவற்றைக் கடியாதீர்கள்’’ என ஒரு அட்டையில் எழுதித் தொங்கவிட்டேன். ஆனால் இரண்டு தினங்களின் பின் தேவையற்ற புத்தங்கள் அப்படியே இருக்க தேவையான புத்தங்கள், மேலும் கொலை செய்யப்பட்டிருந்தன அத்துடன் ‘‘இவற்றைக் கடியாதீர்கள்’’ என்ற அட்டையும் கடித்து எறியப்பட்டிருந்தது. என்ன இரும்பு இதயமோதான உங்கள் எவிகளுக்கு?

புத்தம் புதுக்குடை வாங்கி ஒரு மாதம் ஆகவில்லை. நன்பன் இரவல் கேட்டான். “புதுக்குடை வாங்மை” எனக்கூறிக் கொடுத்தேன். சிறிது தூரம் சென்ற நண்பன் திரும்பி வந்தான். குடையை விரித்தான். பதைப்பதைத்தது என் உள்ளம். இராமபாணத்தால்துளைக்கப்பட்ட இராவணனின் உடலைப்போற் காட்சியளித்தது என்னருமைக் குடை. இதுவும் உங்களைப்போன்ற ஒருவரின் கைவரிசையே! இல்லை! இல்லை! பல்வரிசையே!!

உங்கள் இனத்தவர்களுக்குத் தற்கொலை செய்து கொள்ள ஒருமுழக் கயிஞ்ரே ஒருதுளி விஷமோ கிடையாதா? நாங்கள் அருந்துவதற்காக வைத்திருக்கும் அருமையான நீரிலோ அல்லது பாலிலோ விழுந்தா இறக்க வேண்டும். சில வேளைகளில் தற்கொலை செய்து கொள்ளும் போது ஏற்படும் வேதனையைச் சுகிக்க முடியாது நம்மவர் எழுந்து ஒடி விடுகின்றனர்! ஒரு பாவரும் அறியாத நம் இனத்தவர் அதைக் குடிப்பதால் தீராநோய்க்கு ஆளாகின்றனர்.

அன்றெருநாள் அரிசி வாங்குவதற்காக பையுடன் கடைக்குச் சென்றேன் ஐந்துபடி அரிசி வாங்கி வீடு திரும்பினேன். வீட்டில் எஞ்சியிருந்தது இரண்டு படியே. உங்கள் இனத்தவன் ஒருவன் பையில் யன்னல் அமைத்திருந்ததே இதற்குக் காரணமாகும். நான் வரும் வழியில் ஒரு கோழிப்படையேயின் தொடர்ந்ததன் காரணம் அப்பொழுதுதான் எனக்குப் புரிந்தது.

இரவில் சங்கீத வித்துவான்களாலும் சாதிக்கமுடியாத சில இராகங்களை இசைத்து, இனபம் பயக்கும் நித்திரையையும், இல்லாமற் செய்து விடுகின்றனர். இப்படியே தங்கள் இனத்தவர்கள் செய்யும் அட்டுழியங்களைச் சொல்லிக்கொண்டே போன்ற எழுதுவதற்கு ஏடிராது

மேற்கூறிய இன்னல்களில் இருந்து எம் இனத்தைக் காப்பது தங்கள் கடமையாகும். இல்லையேல்... ! ஆம்! தங்கள் இனம் முழுவதையும் ஒழிப்பதையே என் வாழ்க்கையின் இலட்சியமாகக் கொள்வேன் என எச்சரிக்கை செய்கிறேன்.

வை. சிவக்செல்வன்
J. S. C. 'A'

நமது தாய் மொழி

உலகத்திலுள்ள ஒவ்வொரு தாய் மாரும் தாம் பெற்ற மகவை எந்த மொழியினால் பாலூட்டித் தாலாட்டிச் சிராட்டினார்களோ, அதே மொழிதான் அம் மகவுக்குத் தாய் மொழியாகின்றது. நாமும் அதே போன்று நமது தாயாரால் வளர்க்கப்பட்டோமாதலால் நமது தாய் மொழி தமிழ் மொழியாக இருப்பது கண்டு பெருமையடைகின்றோம்.

தமிழ் மிகப் பழைமையானது. உயர் தனிச் செம்மொழி. இது சிவபெருமானால் அகத்தியருக்குப் போதிக்கப்பட்ட மொழி. பல்லாயிரம் ஆண்டுகளாக இந்தியாவின் தெற்கே உள்ள திருவேங்கடமலை முதற் கொண்டு கன்னியா குமரிவரையில் வாழ்ந்து வந்த தமிழ் மக்கள் தனிப்பெரு மொழியான தமிழைப் பேசியும், போற்றியும் வந்தார்கள் என்பதை சரித்திர நாலா ராய்ச்சி மூலம் அறிகின்றோம். பல்லாயிரம் ஆண்டுகளாகச் சங்கப் புலவர்கள் தமிழை அமிழ்தம் போற் பாதுகாத்து வந்தனர். இவ்வண்மையை நன்கு தெளிவு: படுத்தி நிற்பன பழும் தமிழ் நால்களாகும்.

தமிழ் என்ற சொல்லுக்கு இனிமை என்று பொருள். ‘அமிழ் தினுமினிய தமிழ்’ என்ற சான்றேர் வாக்கே இதற்கு ஓர் எடுத்துக்காட்டாகும். மொழிகள் எல்லா வற்றிலும் மிக இனிமையான மொழி தமிழ் மொழியே என்பதை எமது அமரகவி பார தியார் “யாம் அறிந்த மொழிகளிலே தமிழ் மொழி போல் இனிதாவது எங்கும் காணேந்து என்று உணர்ச்சி பொங்க எடுத்துக் கூறியுள்ளார் அவர் கூற்றைப் பிற மொழியார் பலரும் அநுவதித்து இருப்பது கண்கூடு. ஆதலின் புத்தம் புதுத் தேனும். தித்திக்கும் செங்கரும்பும் தீஞ் சுவைத் தமிழுக்கு ஈடாகா. அகம், புறம் என்னும் பொருட் பேதங்களைத் தன்னுத்தடக்கி மினிரும் இலக்கிய நால்களோ என்னிறந்தன.

தமிழின் பண்பாடு எக்காலத்தும் நிலைத்து நின்று தமிழ்ப் பெருமையினை வீக்க, தொல்காப்பிய மென்னும் நூலைத் தமிழ் அன்னைக்கு முடியெனச் சூட்டிக்

கௌரவித்தார் தொல்காப்பியர். பொது மறையாகிய திருக்குறலை யாத்துத்தந்தார் திருவள்ளுவர். ஐம் பெருங் காப்பியங்களுள் முதன்மையாக விளங்கும் சிலப்பதிகாரம் என்னும் சீரிய நூலை தமிழ்த் தாயின் கால்களுக்கு இட்டு அழுக செய்தார் இளங்கோவடிகள். இதே போன்று இன்னும் மணி மேகலை, குண்டலகேசி, வளையாபதி முதலிய இலக்கிய நால்களால் தமிழை அழுகுபெறச் செய்தனர் தமிழ்ப் புலவர்கள். ஒழுக்கம் என்னும் நன்நெறியை இனிது போதிக்கும் தனிப்பெரும் சிறப்புப் பொருந்திய மொழி தமிழே. ஓர் அந்திய நாட்டு அறிஞர் ஆராய்ச்சி மூலம் எடுத்துக் காட்டி இதற்குக் காரணமாக திகழ்வது திருக்குறலே என்றும் வியந்து கூறியுள்ளார். இவ் விதமாக யாராலும் புகழப்படும் மொழி தமிழ் மொழியாக இருப்பது கண்டு நாம் அளவற்ற பெருமை அடைகிறோம்.

இத்தகைய சிறப்பு வாய்ந்த தேனினும் இனிய தமிழ் மொழியை நாம் கருத்தான்றிக் கற்கவேண்டும். பண்டைக்காலத் தமிழர் நாகரீகத்தை உணர்ந்து அவைகளைப் பின்பற்றி நடக்க வேண்டும். நம் நாடு மேலும் மேலும் சிறப்பு அடையும். வாழ்க நெந்தமிழ் !

இ. அருட்சந்திரன்
J.S.C. "A"

அறிவுக்கு விருந்து

1. திறமை மாத்திரம் ஒருவளை எழுத் தாளானுக்க மாட்டாது. புத்தகம் எழுது பவன் மனிதப்பண்பு மிக்கவனுக்கும் இருக்க வேண்டும் —எமர்சன்
2. கல்வி என்பது சாக்கு மூட்டைக்குள் அடைப்பது போன்ற விஷயமல்ல. குழந்தையிடம் : இயற்கையாகவுள்ள அறிவை வெளியே கொண்டுவர முயற் சிப்பதுதான் போதனை —ராஜாஜி
3. கடமை உணர்ச்சி உள்ள இடத்தில் பதவி ஆசைஇருக்காது. —W. ஹெர்ரிஸ்
4. பணிவு என்பது வெறும் காழ்ந்த உணர்ச்சியைக் குறிப்பது அல்ல. அறி வாளியின் பரஸ்பர மரியாதைச் சின்னம் அது —அடிலன்

5. பொறுமை இல்லாதவர்கள்தான் ஏழைகள்! எந்தப்புண்ணும் படிப்படியாகத்தான் ஆறுமேயன்றி உடனே ஆறிவிடாது. — ஷேக்ஸ்பிரர்
6. பெண்கள் உணவின் வாயை முடுவதி அல்ல ஊரின் வாயை திறக்கின்றனர். — வி. சி. யோகாசாவா
7. தாவரங்களுக்கு வளருவதற்குத் தேவையான ஒரு பொருள் இல்லாவிட்டால் அத்தாவரத்தில் ஒரு வித பிழை இருப்பது அவதானிக்க முடிகிறது. அதேபோல் தான் மனிதனிலும் தேவையான நற்குணங்களில் ஒன்று இல்லாவிட்டாலும் அம்மனிதன் ஒரு விதத்தில் பிழையான மனிதனுக்கணிக்கப்படுவான். - வி. சி. யோகாசாவா
8. ஒரு தகப்பனார் பத்துகுழந்தைகளை காப்பாற்றுகிறார். பத்துகுழந்தைகள் ஒரு தகப்பனாரை காப்பாற்றுவதில்லை — யூதப்பழைமாழி
9. ஆரோக்கியந்தான் எல்லாச் சுதந் திரங்களிலும் முதன்மையானது. — அமியல்
10. குழந்தைகளுக்கு சிரிப்பு இன்றியமையாதது. புல்லுக்கு மழைபோல குழந்தைக்குசிரிப்பு. — ராஜாஜி
11. அறிவிலிகள் சண்டைபோடுகிறார்கள் புத்திசாலிகள் விசாரித்து அறிகின்றனர் — சிங்கெளா
12. சிறிதுபடித்தல், நிறையசிந்தித்தல், சிறிது பேசுதல் நிறையக் கேட்டல் இதுதான் அறிஞனங்கை வழி. — எபிக்டெட்டஸ்
13. உலகில் உள்ள சக்திகளாலும் அசைக்க முடியாத சக்தி ஒன்று உள்ளது. அதுவே மனிதனுடைய மனைசக்தி — ஸ்டாலின்
14. அதுபவம் இல்லாத அறிவு ஏந்தி வைக்கப் பாரை இல்லாத தண்ணீரைப் போல் பயனற்றுப் போகும். — சீனப்பழைமாழி
15. கபடமற்ற நாத்திகன் வஞ்சகளைவிட மேலானவன் — விவேகானந்தர்
- தொகுத்தவர்
சி. பாலநாதன்
8.ம் வகுப்பு 'B'

எனது மறக்கமுடியாத விடுமுறை

சென்ற இரண்டாம் தவணைப் பரீட்சையின் பின்னர், நான் வீடு சென்ற போது எனக்கு மகிழ்ச்சிகரமான செய்தி யொன்று கிடைத்தது. எனது அன்னன்மார் இருவர் கண்டிக்குப்போவதாகவும், என்னையும் தங்களுடன் கூட்டிச் செல்வதாகக் கூறினார். மறுநாள் காலையில் புகையிரதத்தில் புறப்பட்ட நாங்கள் பின்னேரம் 4 மணியளவில் கண்டியைச் சென்றுடைந்தோம். இடையில் நான் பிரயாணம் செய்த பகுதியில், அரைவாசித் தூரத்திற்கு ஒரே காடாக இருந்தது. அப்போதுதான் எங்கள் ஆசிரியர் “இலங்கையில் மூன்றில், இரண்டு பகுதியளவில் திருத்தப்பட்டாமல் பயன்படாமல் காட்டுப் பிரதேசமாக இருக்கின்றது” என்று கூறியது எவ்வளவு உண்மை என்பதை உணர்ந்து கொண்டேன். கண்டிப் புகையிரத நிலையத்தில் நாங்கள் அறிவித்திருந்தமாதிரி எங்கள் மாமா எங்களை எதிர்பார்த்திருந்தார். புகையிரதத்திலிருந்து இறங்கியபோது, வீசிய காற்றுச் சில் வெள்றிருந்தது. சுற்றியிருந்த மலைத் தொடர்கள் பச்சைநிறப் போர்வையால் போர்த்தியிருந்த மாதிரி தேயிலைத் தோட்டங்களினால்நிறைந்திருந்தன. யாழ்ப்பாணத்தில் ஒரே வெயிலின் அகோரத்தில் துவண்ட எனக்குக் கண்டியின் குளிர்மையான சிதோஷ்ண நிலை நன்றாகப் பிடித்திருந்தது.

மாமாவின் வீட்டிற்குச் சென்று பகல் போசனத்தின்பின்ஸர், சரித்திரப் பிரசித்தி வாய்ந்த தலதாமாளிகையையும், கண்டி வாவியையும் சென்று பார்த்தோம். வாவிக்குப் பக்கத்தில் அழிய பூந்தோட்டம் உயரத்தில் இருந்தது. அங்கிருந்து கண்டி மாநகரம் முழுவதையுமே பார்க்கக் கூடியதாக இருந்தது. வர்ணிக்க இயலாத அழகாக இருந்தது கண்டிமாநகரம். வாவியில் உள்ள தோணியில் ஏறி வாவியை ஒருமுறை சுற்றி வந்தோம். தலதாமாளி கையைச் சுற்றி உள்ள வாய்க்கால், பக்கத்திலிருக்கும் வாவியுடன் பூமிக்குக் கீழால் தொடர்பு பண்ணப்பட்டுள்ளதை அறிந்து அக்காலத்து மன்னர்களின் அறிவுத் திறையையையும், கலையுணர்ச்சியையும் என்னி வியந்தேன்.

மறுநாள் முழுவதும் உலகம் புகழ் பெற்ற பேராதனைப் பூங்காவையும், கட்டு கல்தோட்டை என்னுமிடத்தில் மகாவலி கங்கையில் யானைகள் குளிக்கும் இடத்தை யும், ஒரு தேயிலைத்தோட்டத்தையும், பேராதனைப் பூந்தோட்டத்தில் இலங்கையில் உள்ள சகல மரங்கள் மாத்திரமல்ல, உலகின் பல பாகங்களிலிருந்து வரவழைக்கப் பட்ட பல மரங்களையும் மஸர் வர்க்கங்களையும் காணக்கூடியதாகவிருந்தது.

அதன்பின்னர் மாமாவுடன் மூன்று நாட்கள் தங்கி நின்று, மேலும் பல ஊர்களைப் பார்த்துவிட்டு வீட்டிற்கு நாங்கள் மூவரும் திரும்ப மனமில்லாது திரும்பி னேம். இந்த ஒரு பிரயாணத்தினால் மாத்திரம், நான் புத்தகங்களில் படித்த எவ்வளவோ விடயங்களை நேரில் பார்க்க முடிந்தது. ஆகையால் இனி எப்போது இப்படியான தூரப்பிரயாணம் எனக்குக் கிட்டுமோ என்று எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கின்றேன்.

சி. பாலநாதன்
8-ம் வகுப்பு B

சிறப்புக்குச் சில !

(முதுமொழிகள்)

1. எல்லாம் தெரிந்தும் தெரியாதது போவிருக்கும் அடக்கம் பெண்களுக்கு அவசியம் —ஓனாவயார்
2. மற்றவர்கள் தலைவணங்கினால் நாம் அடி பணிந்து வணங்குவது நமது கடமை —இராமகிருஷ்ணர்
3. நல்லமனிதர்களைக் கொண்டிருலும் நல்ல நூல்களைக் கொல்லாதீர். —ஓர் அறிஞர்
4. பெண்கள் ஆண்களைவிட புத்திசாலி கள் ஏனெனில் அவர்களுக்கு தெரிந்தவை குறைவு ஆனால் எதையும் அதிகமாகப்படுவிந்து கொள்கிறார்கள். —ஓர் அறிஞர்
5. நாவை மனிதன் இச்சிறிய வாய்க் குள் அடக்கி வைப்பதினால் நாவின் சொல் நானிலம் எங்கும் பரவுகிறது —வி. சி யோகாசாவா

6. உடம்பில் உள்ள அழுக்கையெல்லாம் சேர்ந்தகுருதி இதயத்தின் உதவியுடன் சுவாசப்பையினுள் சென்று சுத்தி கரிப்பதுபோல் உலகில் உள்ள அழுக்கையெல்லாம் கடவுளின் வாழ்த்துப் பாக்களின் உதவியுடன் நாம் கடவுளினிடத்தில் சென்று நீக்கவேண்டியது எமதுகடமை —வி. சி. யோகாசாவா
7. ஒருவன் ஒரு பிழைசெய்து விட்டு அதைத் திருத்தாமற்போனால் அவன் மீண்டும் பிழை செய்தவனுகின்றான் —சினபழுமொழி
8. முக்கியும் காதிலும் நகை போட்டுக் கொள்வது என்னும் நம்பழக்கமியிருக்கிறதே அது அநாகரிகமர்னது என்பது தான் எனக்குத்து —மகாத்மாகாந்தி
9. குதிரையிலிருந்து விழுந்தவனுக்கு மருந்து, ஒட்டகத்திலிருந்து விழுந்தவனுக்கு மன் வெட்டி —துருக்கியபழுமொழி

10. கூரை செம்மையாக வேயப்படாத வீட்டினுள் மழை நீர் பாய்வது போல் நன்னெறிப்பயிற்சி இல்லாத வீட்டினால் ஆசைகள் புகுந்துவிடுகின்றன

—தம்மபதம்

11. கெட்ட செய்திகளுக்கு இறக்கை கள் உண்டு. நல்ல செய்திகளுக்குக் கால்கள் கிண்டியா. —பழுமொழி
12. உண்மையைக் காண்பது கண்டியல்ல ஆனால் அதைக் கண்டதும் கைவிட்டு ஒடாதிருப்பது தான் கண்டம். —ஊடியென் நிலஸன்
13. புகை நுழையாத இடத்தில் போதனை நுழைந்துவிடும். —ஓர்அலிங்கர்
14. குரைக்கிற நாய்க் கெல்லாம் வள்ளியைத்திறுத்தினால் உங்கள் ரஸ்தாவுக்கு முடிவே இல்லாமல் பேர்ய்விடும். —அராபிய பழுமொழி
15. மனிதனைப் பெரியவனுக்கும் கிறிய வனுக்கும் ஆக்குவது அவனது எண்ணமே —ஷ்விவர்

தொகுத்தவர்.
சி. சுமங்களாணி
வகுப்பு 8 'B'

உலக சமாதானம்

மன்னைவிட்டு விண்ணைத்தாவி அண்டமெல்லாம் தன் சாகசச் செயல்களைச் செய்துவரும் விஞ்ஞானமினிதன் தன் கண்டு பிடிப்புகளையும், செயற்றிறணையும் ஆக்கத் திற்கும் — அழிவுக்கும் பயன்படுத்துகிறான். நுனுக்கமாக ஆராயும் விஞ்ஞானி தனது படைப்புக்கள் நன்மை விளைவிக்குமா? தீமை விளைவிக்குமா? என்பதை முன்கூட்டியே அறிவுதில்லை. அதனால் அவன் என்னைத் தகாத தீய படைப்புக்கள் அவனைத் தெரியாமலே உண்டாகிவிடுகின்றன. இப்படிப்பட்ட படைப்புக்கள்தான் அனுகூண்டு, ‘ஜலமின்’ ஹாட்ரஜீன் குண்டு போன்றவை இப்படைப்புக்களை உபயோகிக்கவும் மனிதன் விரும்பினான், இதனால் வல்லரசுகளிடையே போட்டியும் பொருஷும் அதிகரித்தன. அவை முடிவில் உலக மகாயுத்தத்திற்கே அடிகோவின. இவ்வாறே யுத்தங்கள் நடைபெற்றுக்கொண்டிருந்தால் இவ்விருபதாம் நூற்றுண்டில் மனித வாடையை நினைத்துப் பார்க்கவும் முடியாது. புல்பூண்டோ, மரமோ, செடிகொடிகளோ, மிருக இனங்களோ நிலைத்திருக்காது, அவை காரணத் பண்டங்கள் ஆகிவிடும். இவற்றைத் தடுப்பதற்காக எடுத்துக்கொள்ளப்படும் முயற்சிதான் சமாதானம். அதிலும் உலக சமாதானமே வேண்டற்பாலது.

முதலாம் மகாயுத்தம் ஏற்படக் கருவாக அமைந்த வல்லரக்கள், கூப்பொழுது ஏற்படுத்திய அழிவுகள் கொல்லுந்தர மன்று. இவை முழுந்த சொற்ப காலத்தினால், இரண்டாம் உலகமகா யுத்தமும் ஆரம்பித்தது. அதனைத் தடுப்பதற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட முயற்சிகள் விழுலுக்கிடைத்த நீரசயின. கேடுகெட்ட மனித னகினிட்டான். “கெட்டகுழுயே கெடும் பட்ட காலிலேபடும்” என்பதற்கொப்ப இரண்டாம் மகாயுத்தமும் நடந்தேறியது. அதனால் விளைந்த சேதங்களின் மொத்தச் செலவை அவ்வல்லரசுகள் கொடுத்துதலி யிருந்தால் ஓர் அமராவதியையே நீரமானித்திருக்கவாம். கோடானுகோடி மக்கள் மயிந்தனர். அழிய நகரங்கள் வெறிக் கோடிக்கிடத்தன.

சில நாடுகளில் புல்பூண்டைக்கூட காணமுடியவில்லை. பெருந்தொகைப் பணம் கரியாகப் பறந்தன. அனுங்குண்டின் மகிழைதான் என்னே!

இரண்டாம் மகாயுத்தம் நடந்தேறி யது. இனிமேலாவது மனிதன் அழியாமல் இருக்க ஆட்டங்கண்ட வல்லரசுக்கள் விழுத்தன, தமக்குள்ளே ஒப்பந்தம் செய்துகொண்டன. தமது படைப்பவத்யும் ஆதிக்கத்தையும் செலுத்தாமலிருக்க முடிவு செய்தன. இவ்வரிய முடிவால் உலகுக்குப் பரிசாக அளிக்கப்பட்ட அரிய பொக்கிழம்தான் ஜக்கியநாடுகள் சபை, உலகில் எல்லாப் பாகங்களிலுமிருந்து வந்த ஐம்பது நாடுகளின் பிரதி நிதிகள் குறித்த திட்டத்தை அலசி ஆராய்ந்தபின் ஜக்கியநாடுகள் சபை 1945-ம் ஆண்டு ஒக்டோபர் மாதம் 21 ம் நாள் ‘சன்பிராசிங்கோவில் நிறுவப்பட்டது. இன்னும் இத்தினம் ஜக்கிய நாடுகள் சபைத்தினமாகக் கொண்டாடப்படுகின்றது.

பாரதத்தாய் ஈளமெழுத்த காந்தி அண்ணல் அடிமைத் தளையில் சிக்கிய தன் நாட்டை மீட்பதற்கு ஆயுதம் தாங்க வில்லை. சமாதான முறையில் அகிம்சையும் சத்தியத்தையும் ஆயுதமாகப் பாவித்து போர் சூழிந்தார். வெற்றிகண்டார். ஆனால் அன்றைய நிலையில் அண்ணல் நினைத்திருந்தான், ஒரு உலக மகாயுத்தத்தையே ஆரம்பித்திருக்கலாம். அடத்து முறையை அவர்விரும்பவில்லை.

அமைதியின் சின்னமாகிய நேரு, சமாதான முறையில் அண்ணலைப்பின்பற்றி புரட்சிசெய்தார். அதனால் சிறையும் சென்றார். ஆனால் விரைவில் பாரதத்தாயின் மெய்ப்பாதுகாப்பாரானார்.

புரட்சிக்கவினார் பாரதி கொற்போர் புரிந்தார். “ஆயமுண்டு பயமில்லை மனமே —இந்த ஜூன்மத்தில் விடுதலையுண்டு; நிலையுண்டு” என்று சுற்றிப் பகைவரை விரட்டினார். உறுதியுரைக்கினார். ‘ஜய பேரிகை கொட்டடா. எனதுமுங்கினார். உலகமக்களில் சாதிப்பாகுபாட்டைக் கண்ட ‘பாரதி’

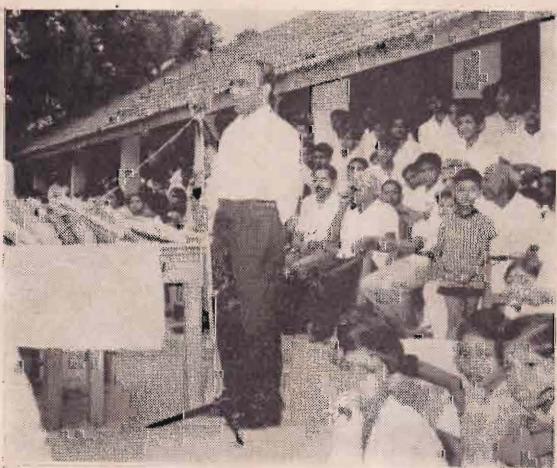
“சாதிகள் இல்லையடிபாப்பா—குலத் தாழ்ச்சி உயர்ச்சி சொல்லல் பாவம்” என்று கூறி மக்களின் பிளவை நீக்கினார்.

பிரதம பகுதி - இல்ல விளையாட்டுப் போட்டி

1972

“கல்லூரியின் வரலாற்றிலேயே பிரதம பகுதி இல்ல விளையாட்டுப் போட்டி வேறுக நடத்தப்பட்டது இதுவே முதல் தடவை” எனக் கனிஷ்ட அதிபர் பெருமிதம்

பிரதம விழுந்தினர்
திரு. வெ. கந்தசாமி அவர்கள்
(அட்சரக் கல்வியதினாரி)
உரை நிகழ்த் துகிழுர்.

விநோத உடை நிகழ்ச்சி

விடா முயற்சி

“முயற்சி திருவினை ஆக்கும்” என்பது ஆன்றேர் வாக்கு. அறிவற்றவன் அறிவாளி யாவதற்கும், வறிஞர் செல்வனுவதற்கும் விடாமுயற்சியே காரணமாகும். இதனை வேயே “முயற்சி உடையார் இகழ்ச்சியடையார்” என்று அறிஞர்கள் எடுத்துரைக்கின்றனர்.

விடாமுயற்சியினால் மனிதன் வாழ்க்கையிற்சாதிக்க முடியாத எதுவுமே இல்லை என்றே கூறி விடலாம். ஒவ்வொரு கருமத்தில் ஈடுபடும் போது அதற்கேற்ற காலநேர சூழ்நிலைகளை அறிந்து அதன்படி ஒழுகித் தன்முயற்சியிலே கண்ணும் கருத்து மாய் இருப்பவன் எந்த விடயத்திலும் இலகுவில் வெற்றி பெற்று விடலாம்.

மனித வரலாற்றின் பழைய சரித்திர ஏடுகளை நாம் புரட்டிப் பார்க்கும் போது வாழ்க்கையிற் தாழ்ந்த நிலையிற் பிறந்தவர்களின் உயர்வுக் கெல்லாம் அவரவர் மேற்கொண்ட விடாமுயற்சியே காரணமென்பது வெள்ளிடை மலைபோல் தெளிவாகின்றது.

ஆங்கிலேய மக்கள் விடாமுயற்சியினால் தம் மொழியையும், மதத்தையும் அகில உலகமெங்கும் பரப்பினர். ஏழைகளுக்கும் பத்தில் பிறந்த ஆபிரகாம்லிங்கன் விடாமுயற்சியினால் ஜானுதிபதியானான். திருக்கைலாயக் காட்சியைத் தரிசிப்பதில் ஏற்பட்ட ஆவத்தினால் திருநாவுக்கரசர் தம் உடலுக்கு வந்துற்ற துண்பங்களையும் பொருட்படுத்தாது தளராத நம்பிக்கையோடு எடுத்துக் கொண்ட முயற்சி இறைவனியே அதிகயிக்க வைத்தது. அதன் பிரதிபலன் திருக்கையிலைக் காட்சியைத் திருவாவயாற்றில் கண்குளிரக் காணும் பேறுபெற்றுர். நாவுக்கரசரை சமனசமயத் தினின்றும், கைவசலகிற்கு மீட்டுத்தருமாறு திலகவதியார் வீரட்டானேசுவரிடம் முறையிடுவதிலே எடுத்துக் கொண்ட விடாமுயற்சியே, நாவுக்கரசரத் “தாங்கடக் வேந்தன்” என்று உலகம் போற்ற வைத்தது.

ஒவ்வொரு மனிதனும் தன் வாழ்க்கையின் உயர்வு குறித்தே என்னங்களை எழுப்ப வேண்டும். அவ்வெண்ணங்களை நிறைவேற்ற அவனிடம் விடாமுயற்சி அமைந்திருத்தல் வேண்டும். விடாமுயற்சியைக் கைக்கொள்ளத் தோல்வி வரினும் கண்டு கலங்காத மனத்திடமும் அதாவது மன உறுதியும் வேண்டும். இதனாலேயே பொய்யர் மொழிப் புலவர் எனப்போற்றப்படும் வள்ளுவர்,

“என்னிய என்னியாங்கு எய்துவர் தின்னிய ராகப் பெறின்” என்று கூறியுள்ளார்.

இறைவனுடைய படைப்பினிலேயே ஒவ்வொரு உயிரினமும், தம் வாழ்க்கைப் போராட்டத்திலே வெற்றிபெற விடாமுயற்சி உடையதாக இருத்தலே நாம் அன்றூடம் காண்கின்றோம். மலர்களிற் தேன் தேடி அலையும் தேனீக்கள், வண்டினங்கள், பூச்சிகள், நிலத்தின் கீழே அளை உண்டாக்குவதில் ஈடுபட்டிருக்கும் எறும்புக் கூட்டங்கள், வலை பின்னும் போது எத்தனை முறை தவறினாலும் சலிக்காமல் குறித்த இடத்தை தாவிப்பிடிப்பதில் கண்ணும் கருத்துமாய் இருக்கும் சிலந்திகள், உணவுக்காக அலைந்து யானிலே திரிகின்ற பறவைகள் இவற்றை எல்லாம் பார்க்கின்ற பொழுது அவை தம் வாழ்க்கையில் கொண்டிருக்கும் விடாமுயற்சியைப் புகழாமல் இருக்க முடியாது.

போரிலே தோல்வி கண்டு அலுப்படைத்த மன்னன் கேடுபேட் புறாகோ தன் எதிரிலே வலைபின்னிய சிலந்தியின் விடாமுயற்சியைக் கண்டு தானும் தோல்வியைக் கண்டு கலங்காமல் மீண்டும் போர்ப்புந்து வெற்றியீட்டினான் என்று வரலாறு கூறுகின்றது.

விஞ்ஞானக் கண் கொண்டு நோக்குகின்ற போது நிலையாக நிற்கும் தாவரங்கள் கூட விடாமுயற்சி உடையனவாக இருத்தலீக் காண்கின்றோம், ஒளி விழாத இடத்திலே ஓர் தாவரம் முளைத்து விட்டால், ஒளி வரும் திணையை தாடி விரைந்து வளர்கின்றது. ஒளியை நாடுவதில் அத்

தாவரம் மேற் கொண்ட விடாழுயற் சியினால் அது விரைந்து வளர்ந்து ஒளியைப் பெற்று அதன் உதவி கொண்டு தன் உணவைத் தானே தயாரித்துச் சுதந்திரமாக வாழ்கின்றது. கொடிகளாக வளரும் தாவரங்களிலே, பற்றி ஏறிகள் எனப்படும் சுருள்கள் மறு தாவரங்களின் பகுதிகளைப் பற்றிக் கொள்வதில் முக்கிய கவனம் செலுத்துகின்றன. காலையில் பார்க்கின்ற போது மிகவும் குறுகிய சுருளாக இருக்கின்ற பற்றி ஒன்று மாலையில் பார்க்கின்ற போது ஏதாவது ஒரு கிளையைச் சுற்றிக் கொண்டு இருப்பதைக் காணலாம். அந்தப் பற்றி எடுத்துக் கொண்ட விடாழுயற்சி தாவரத்துக்கு ஆதாரத்தை அளிக்கின்றது.

இன்றைய விஞ்ஞான உலகில் நாம் கானுகின்ற முன்னேற்றம் அத்தனைக்கும் மூலகாரணம் விஞ்ஞானிகளிடத்தே பிறந்த ஊக்கமும், அதனால் ஏற்பட்ட விடாழுயற்சியுமே. அதனுலேயே'ஊக்கமது கைவிடேல், என்று ஒளவையார் கூறினிருக்கின்றார்.

மேலும் விதியின் சதியால் விடாழுயற்சிக் கேற்ற பலன் கிடைக்காமல் போய் விடலாம் என்று வாதாடுபவர்களுக்கு வள்ளுவர் தக்கதேரர் விடை கூறுகின்றார். அதாவது, “தெய்வத்தாலாகா தெனினும் முயற்சிதன் மெய் வருந்தக் கூவிதரும்” என்பதாகும்.

நால்லெண்ணங்களின் அத்திவாரத்தில் ஊக்கம் என்ற உரம் இட்டு நம்பிக்கை என்ற தூண்கள் வைத்து இறை அருளின் துணை கொண்டு எழுப்பப்படுகின்ற விடாழுயற்சி என்ற கோபுரத்தில் வெற்றி என்ற தீபம் என்கே ஒருநாள் பிரகாசித்தே திரும்.

முன்னேற்றம் எங்குண்டோ அங்கெல் வாம் விடாழுயற்சி உண்டு.

ம. கிருஸ்னசாமி
8 "F"

இதயம் குளிரும் காலைப் பொழுது

நில மகள் இருண்ட போர்வையினால் போர்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவளை முடிக் கொண்டிருந்த கார்ந்து மேல்ல, மேல்ல விலகத் தொடங்கியதும் காகம்,

கா, கா என்று கரையத் தொடங்கியது. சேவல் கூ. கூவென கூவியது. தன்மையான ஒளிக் கிரணங்களைப் பரப்பி மன்னை வர்களை மகிழ்வித்த சந்திரன் மேற்குக் கடலில் மெல்ல, மெல்ல மறைகிறார்கள். இந்நேரம் வானம் செக்கச் சிவந்து காணப்படுகிறது. தனது சகா உலகை விட்டு மறைந்த குறையைப் போக்குவான் போல் இளஞ்சு ரூரியன் கிழக்குக் கடலில் மெல்ல வென எழுந்து தனது தங்கக் கம்பி போன்ற பொற்கிராணங்களை அள்ளி வீசி உலகோரை மகிழ்விக்க எத்தனிக்கிறார்கள். எங்கும் புதி தோர் எழில் காணப்படுகின்றது.

நிம்மதியாக இராப் பொழுதை மரக்கொப்புக்களில் மறைந்து தங்கிக் கழித்த பறவையினங்கள் புலரின் முன்பே துயில் உலர்ந்து காலைக்கதிரவனை வரவேற்று சுதி யோடும் ஆடிப் பாடி எங்கும் பறந்து சென்றனது செழுமையான மாந்தோப்பில் இருந்த குயில்கள் உள்ளக் களிப்பு விஞ்சுதலால் கூவிமகிழ்கின்றன. பூ வைகள் இசை எழுப்புகின்றன. மரங்கள் மலர்களைதாவிப்போற்றுகின்றன. கதிரவன் வரவைக்காணத் தடாக மெங்கும் காத்திருந்த தாமரைகள் அவனை இதழ்களை விரித்து வரவேற்கின்றன. எல்லோரும் இனபுறம் இத்தரணத்தில் இரவெல்லாம் விழித்துச் சிரித்து நின்ற குழுத மலர்கள் வெய்யோளேளிதம் மேற்பட்டுவிடுமோ என ஏங்கி கூம்புகின்றன. இரவு முழுதும் தம்மையே மறந்து அயர்ந்திருந்த வண்டினங்கள் மனமிகுந்த மலர்கள் தோறும் தேனெடுக்கும் தம் தொழிலைச் செய்ய துடிதுடிக்கின்றன. அவைகள் மகிழ்ச்சி மிகுதியினால் ஏற்படுத்தும் ஒரை மக்கள் மனதை பரவசத்தில் ஆழ்த்துகின்றது.

சுய உணர்வற்ற இல்லங்களிலே இளபமாக இராப் பொழுதை கழித்த இல்லக்கிழத்தியர் உறக்கத்தினின்றும் எழுந்து காலைக் கடலை கடின்தில் முடித்து தம் விட்டுக் கடலைகளில் ஈடுபடத் தொடங்குகின்றனர். மேலும் தம் செல்வக் குழந்தைகளை எழுப்புகின்றனர். கோபத்தோடு தம் உறக்கத்தைக் குழந்தைகள் விட்டெழுஷ்டாதென்ற காரணத்தால்

“புலர்தல் தொடங்கியதே,
பொழுது கிழம்பியதே,
அவர் மாமலர்க் கொழுந்தே-கிளியே
அயராதெழு விரைந்தே”

என இசைமூப்பி மலர்ந்த முகத்தோடு தம்கடமையை முடிக்கின்றனர். ஆலயங்களிலுள்ள மணிகள் கணீரை ஏற்று ஒலிக்கின்றன. இறையடிகள் பூக்கள் கரத் திலேந்து கோயிலை விரைகின்றன. தன்னுதிகாரத்தால் மக்களை அடக்கி ஒடுக்கி ஆளுத்தனித்த பனிப்படலம் மலைமுகடுகளை விட்டு ஓடத் தொடங்கியது.

உலகம் செழிக்க, மக்கள் சிறக்க, நாட்டுப் பஞ்சம் ஓழிய, வீட்டுத் தொல்லை நீங்க அயராது உழைக்கும் உழவர்கள் மருத நிலத்தை நோக்கி, தம் தோளிலே ஏரை ஏற்றிக்கொண்டு செல்கின்றனர். முதல் நாள் வேலைவிட்டுவிட்டைந்த குமாஸ்தாக்கள் கையிலே பைலையும், கழுத்திலே குடையையும் வைத்த வண்ணம் தத் தம் காரியரலயங்களை நோக்கி விரைகின்றனர்.

பள்ளிப்படிப்பை பாலர்வயதிலே முடிக்க என்னிய பள்ளிச்சிறுவர் புத்தகங்களைக்கையிலே ஏந்தி ஒருவர் பின் ஒருவராய் பள்ளியை தோக்கிவிரைகின்றனர். அறிவை யூட்டும் ஆசான்களும் நேரம் தவறாது கடமை புரிய கடிதில் செல்கின்றனர். இவ்வருமையான காலைப் பொழுதக்கண்டு களிக்க எல்லா உள்ளங்களும் இன்புற்று இருக்கின்றன.

இவ்வளவு இன்பத்தை அளித்து அகத்தை மலரச் செய்யும் காலைப்பொழுதை என்றென்றும் மறவோம்.

ஆ. செல்வராசா
9 A விஞ்ஞானம்

சிரு நாயின் சுயசரிதை

என் கணகள் ஒளியிழந்து பஞ்சடைந்தன. கால்கள் தள்ளாடுகின்றன. எலும் புந் தோலுமாக உடம்புமலர்ந்துபோயிற்று என் அழகு அகந்தை, வீரம், கெம் பீரமெல்லாங் குன்றிவிட்டன. வயோதிப

மென்னைந் தேடிவந்துவிட்டது. இப்போது யான் மரணத்தையெதிர்பார்த்துக் காத்தி ருக்கும் கிழவன். இந்தவரண்ட பூமியின் கண்ணே இருக்கும் ஓர் தனவானின் வீட்டிற் காலங் கழிக்கின்றேன்.

முதுமைக் கரையிலிருந்து பார்க்கும் போது இளமைக் கடவின் காட்சிகள் எவ்வளவு அழகாகத் தோன்றுகின்றன. இளமை எத்துணையினிலையானது. துள்ளித்திரிகின்ற அந்தக் காலத்திலே கொழு கொழுவென்று கொழுத்துப்பள்பளவென்று ஒளி வீசியது, இந்தவட்டல். நான் அழகாகவுமிருந்தேன். இளமையுமழுகுமினைந்துவிட்டால் ஆகா, அதன் மகிழைக்கு ஈடுமுள்ளோ என்வன்ன மேனியும், ஒய்யாறத் தோற்றமும் வாளி பகலெருவனின் கணக்கோக் கவர்ந்தன. அவள் என்னிது ஆசைகொண்டான். என் எசமானிடம் அதிக பணங் கொடுத்து எள்ளை வாங்கினான். அந்த வாளிப்பேரு தனவந்தன். அந்த தனவந்தன் வீட்டில் சில காலம் வசித்தேன். அங்கே நேரம் தவறாத உணவு அலங்கார உடை மனம்போல நல்ல விளையாட்டு, குளிப்புகள் எல்லாங் கிடைத்தன. ஆனந்தகரமான அந்நாள்கள் மீண்டும் வருமா?

காலம் மாறியது ஒரு நாள் வேட்டைக்கு நாலும் எனது தனவந்தனுமிய எசமானும் போனாம். அங்கே நாலும் எனது நண்பர் களும் வேட்டையாடும் கேவையில் ஈடுபட்டிருந்தோம். அங்கே என் பெருந்திறமை களுக்குப் பதக்கழும் வழங்கப்பட்டது. பலராலும் கௌரவிக்கப்பட்டேன். ஒருநாள் நடுக் காட்டிற்குள் சென்றதும் பெரிய பாம்பொன்று என்னையும் எசமானையும் துரத்திக்கொண்டு வந்தது. எசமானார் என்னைப் பயப்படாதே என்று என்தோன் மீது தட்டினார். அவர் என்னை மிகவும் விரைவாக ஒடும்படியாகக் கூறினார். நான் அச்சமயம் ஒடும்போது எனது எசமானார் ஜோ, என்று கத்தும் சத்தும் கேட்டது. அப்போது வீமா, வீமா என்று எசமானார் நிலத்தில் விழுந்தார். அப்போது நீ ஒடு ஓடித் தப்பிவிடு என்றார். ஆபத்து நேரத்தில் அவரைத் தனியே விட்டு நான் ஒடுவதா எவ்வளவு அந்பத்தனம், அவரையும் பற்றித் தூக்கிக்கொண்டு ஓடினேன்.

போகும் வழியில் அவரது உயிர் பிரிந்து விட்டது வீர சுவர்க்கம் ஏனினார்.

எசமானின் துயரந்தாளாமல் நான் அங்கு நின்று கண்ணீர் சொரிந்தேன். எதிரிகளின் கையில் பிடிபட்டேன். வறுமையில் வாடி. உணவில்லாமல் வாடி னேன். அப்போது எனது பழைய எசமானின் எண்ணம் எனது நெஞ்சில் தோன்றியவன்னமே இருக்கும். என் செய்வது சுகமுந் துக்கமுந் சுழலுஞ் சக்கரமல்லவா? என் வாழ்விலும் அவை மாறி மாறியே வந்தன. இன்பத்தையும் துன்பத்தையும் நான் சமமாகவே பாவித்துவந்தேன்.

எவ்வளவு இன்பங்கள் இருந்தாலும் சுதந்திர மில்லாத வாழ்வு தானே. அடிமை வாழ்வும் பழக்கத்தில் வந்து விட்டால் அப்புறம் எல்லாம் சரிதான். ஆனால் இன்று குப்பைப் பள்ளத்தில் திரி கிறேன். நன்றியில்லா மனிதர் என்னிக்கண்டால் கல்லெடுத்து எறிகளிறனர். கிழட்டு நாயே, யென்று கேவி பன்னு கின்றனர். பல தருணத்தில் எனக்கு அளவுக்கு மீறிக் கோபமுண்டாகின்றது. கோபங் தொண்டுதான் நான் என்ன செய்யமுடியும். என் குணத்தை அறிந்து ஆண்டவன் எனக்குக் கொம்புகளைப் படைக்காது விட்டுவிட்டான்.

ம. இரங்கினிதேவி
9 C (விஞ்ஞானம்)

நான் விரும்பிச் சுவைத்த நூல்

என் வாழ்நாளில் பல நூல்களைப் படித்ததுண்டு. அதன் பொருளையும் சுவைத்ததுவண்டு. கதாசிரியர்களின் கற் பணித்திறனைக் கண்முன் கண்டதுள்ளடு. எழுத்தாளர்களின் கைவண்ணம் ரசித்தது முன்டு. மனித சமுதாயத்தில் மன்றஷ்டுக் கிடக்கும் உணர்வுகளை எழுத்தோவிய மாக்கி மக்கள் மத்தியில் உலாவ விட்டுள்ள கலைஞர்களின் படைப்புகள் பலவற்றை பக்கம் பக்கமாகச் சுலைத்ததுண்டு. ஆனால் அத்தனை படைப்புகளும் வாழ்க்கையின் ஒரு சில முனைகளையே எமக்கு எடுத்துக்

காட்டுவதாக இருந்தது. ஒரு சில உணர்ச்சிகளுக்கே உருவம் உடைபட்டிருந்தது. ஆனால் ஒரு ஒரு நூல்மட்டும் என் வாழ்க்கையில் மட்டுமல்ல. இந்த உலகத்தில் வாழுக்கூடிய அனைத்துயிர்களுக்கும் முற்கால் தனது உணர்த்துவது மட்டுமல்ல இம்மைக்கும், மறுமைக்கும் வழிகாட்டும் தெய்வீகப் பொத்திசமாக விளங்குவதைக் கண்டேன்.

1330 கனிகளைக் கொண்ட அப் பொக்கிச்திற்குள் சிறந்தது எதுவென தேர்ந்தெடுக்க முடியவில்லை, ஓவ்வொன்றும் ஓவ்வொன்றை கவை. சுலைக்குச் சுவைக்குத் தெவிட்டாத தெள்ளமுதம். கனிக்குக் கனிமாறுபட்ட சுவை, ஓவ்வொன்றும் உயர்ந்த ரகமான சுவை, வையகத்தை விட்டகண்று வானுலகம் சென்று விட்ட திருவள்ளுவரை படைத்த இத் தெய்வீகத் திருக்குறள் வையகத்துள் பரந்து நிற்கின்றது. வாழ்க்கையின் எத்துறைக்கும் விளக்கம் கொடுக்கும் இந்நூல் மனிதனின் சட்டநூல். அறம், பொருள், இன்பம் மூன்றையும் விளக்கி மனிதனுக்கு முத்தி மார்க்கத்தொக்காட்டும் தெய்வீக நூல்.

1335 அதிகாரத்துள் இந்த உலகத்தையே அளந்து படைத்து விட்டு அதிகாரம் புரி கிருர் திருவள்ளுவர். அகலப் பரந்த கருத்துக்களை இரண்டே இரண்டு அடிக்குள் இறுக்கிப் பிடித்துவிட்டு, இறுமாப்புடன் தனித்துவச் சிறப்போடு உலகை வலம் வர விட்ட நூலாசிரியர் மனிதனு என்று கூடத் தோன்றும் சில கணவர். உலக மொழி பலவற்றில் உருவாக்கப்பட்ட இக் கருத்துக் கோவை தமிழில் பிறந்த தனிப் பெருமை கொண்டது. கண்ணுக்குள் அடங்காத இல்லவுக்கத்தைக் கையில் அடக்கித்தந்தத் திருவள்ளுவரின் குறங்குக்குப் பலர் உரை எழுதி விருக்கிறார்கள். பலர் எழுதிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ‘அனுவைத் துழழுத்து ராஜ்கட்சிப் புகுத்தி சூறகத் தறித்த குறள்’ என்று அறிஞர்கள் பலர் அதைப் பாராட்டி யுள்ளார்கள்.

மொட்டு விரியாத மூல்களைனைய கட்டுக் குலையாத கண்ணிகளைனை, கபட மில்லாத குழவிச் சிரிப்பைனைய இல்லவனு டலகில் அனுவையே துழழுத்துத், தந்துள்ள திருக்குறள் என்னும் தொட்டனைத் தூறும் மன்றகேள்வையை நான் விருப்பிச் சுவைத்ததில் அல்லது சுவைப்பதில் வியப்பொண்டு மில்லையே.

‘கறக கச்டறக் கறபவை ஏற்றபின் நிற்க அதற்குத் தக்’

மா. நீர்மலாதேவி

விஞ்ஞான விந்தைகள்

இயற்கைச் சுத்திகள் தான் விஞ்ஞானம். அவற்றை முறைப்படி அனுகினால், நாம் அதிகயிக்கத்தக்க பல அற்புதங்களை அது பரியும் பூச்சி புழக்களை கொட்டத்தித் தின்ற கோழி பல்லாயிரம் ஆண்டு சென்றும் இன்றும் அவ்வாறே வாழ்கிறது. அன்று புல் மேய்ந்த பசு இன்றும் புல்லையே உண்டு வாழ்கிறது. ஏன் இவை முன்னேற வில்லை? சிந்திக்க வில்லை! ஆனால் மனிதன் சிந்தித்தான். சிந்தனைக்குத்தவியாக இயற்கை அன்னை கை கொடுத்தாள்.

ஆதிகாலத்தில் பாம்பு, பல்லியை பச்சையாக உண்டு வாழ்ந்த மனிதன், இன்று அறு சூலை உணவுகளை அக்கினி யில் தயாரித்து வாழுற மனங்களிக்க உண்டு மகிழ்ந்தான், வியங்கத்தக்க முன்னேற்றம், விஞ்ஞானத்தின் பெரு வெற்றி, சிந்தனைக்கு வந்து வாய்ந்த விருந்து. வெறும் பேச்சும் எழுத்தும் இந்த வெற்றியைக் கொடுக்க வில்லை, சிந்தனையைக் கொடுக்க வில்லை, விஞ்ஞானி, அந்த விஞ்ஞானிக்கு நாம் நன்றி செலுத்த வேண்டும். இது மாத்திரமா! மலைக்குகை வாழ்வை மலரணை கூடிய மாளிகை வாழ்வாக்கியது எது? மரப்பட்டகளையும் இலை குழம்புகளையும் உடுத்தினான் அன்றைய மனிதன், இன்று பட்டாடை அனிந்து உல்லாசப் பவனி வருகிறான். இந்த மாற்றம் விஞ்ஞானத்தினால் அன்றி வேறொத்தாலும் வந்தது. தீவட்டி வெளிச்சுத்தை நம்பி வாழ்ந்த மனிதன். இன்று கணக்கும் மின்சார வெளிச்சுத்தில் வாழ்கிறானே!

கைத்தறி வாழ்வு களவில் கூட காண முடியாத அழகான உருவங்களை அற்புதப் பூவேலைகளோடு துணியில் நெங்கு காட்டும் மின்தறியாக மாறியது எதனால்? வேல், வில்லு அம்பு—வெடிக்கும் துப்பாக்கியாக மாறியது ஏன்? சின்னங்கிறு கவன்கள், பேரிரைச்சலோடு நெருப்பைக் கக்கி கோட்டகளைத் தூளாக்கும் பெரிய பீரங்கியாக மாறியது எதனால்? தோய்கள் வராமல் தடுக்கவும், வந்தபின் மாற்றம் முறையையும் கற்றுக்கொடுத்து விஞ்ஞானமல்

வா! நீல நிறக் கடவிலே அன்று கட்டு மரத்தில் நீந்திசென்ற மனிதன் இன்று கப்பல் கட்டவும், கடவிலே வேகமாகச் செல்லவும், வானத்தில் பறக்கவும் ஏன்! சந்திர மண்டலத்தில் இறங்கவும் கற்றுக் கொடுத்தது என்ன? காலாலே நடந்து செய்திகளை சுமந்துசென்ற மனிதன் பல லட்சம் மைல்களுக்கப்பால் சந்திரத் தரையில் நிற்பவனேடு பேசினானே, அதற்குத் தியது என்ன? வீஞ்ஞார் ன மேதை மார்க்கோ தந்த கம்பியில்லாத் தந்தியல் வா.

பனை ஓலையில் இராப்கலாக ஊனுறக்கமின்றி கை வளிக்க எழுதிய மனிதன் இன்று பெரிய புத்தகங்களையெல்லாம் சில மணிநேரத்தில் அடித்துக் கொடுக்கிறான், எழுத்தாணி அச்சுயந்திரமாக மாறியதேன். அந்த அச்சுயந்திரத்தை உலகுக்குதவிய அறிஞர் காக்ஸ்டனை நாம் மறக்கலாமா? இங்னமாக எடிசன் இளைப்பேழையையும் சோலேஸ் தட்டச்சையும், எலயஸ்கோ ஈதயன் மெசினையும், தாகுமே புகைப் படத்தையும், வாக்கர் தீப்பெட்டியையும் கைத் தகோதர்கள் ஆகாய விமானத்தை யும் விஞ்ஞானத்தின் மூலம் உதவிஞர்கள். வளைந்த குச்சியால் செய்த கலப்பையைக் கொண்டு உழுதுள்ளட வாழ்வு; கணப்பொனுதில், காடு வெட்ட, கட்டை பிடுங்க, தறையை கிளரி உழு, தன்னீர் இறைக்க, களைப்பிடுக், அறுவடை செய்ய தானியங்களை களஞ்சியங்களில் சேர்க்க கற்றுக் கொண்டது.

சுருங்கச் சொன்னால் மனித வாழ்வே இயந்திரமயமாகிவிட்டது. இந்த முன்னேற்றத்தில் எத்தனை எதிரிகள்! எத்தனை தடைகள்! உயிர்தியாகங்கள் எவ்வளவு தீவிர முயற்சி இன்னும் எத்தனை அற்புதங்களை உலகுக்கு நிறப்போகிறார்களோ.

அனுவின் ஆற்றலை 1945-ம் ஆண்டு பய்ப்பானில் உலகம் கண்டது. ஆனால் அகமகிழ்ந்து காணவில்லை. அவல் நிலையில் கண்டது. மின்சாரம் கண்டபோது ஏற்பட்ட மகிழ்ச்சி, பென்சிலின் கண்டபோது, உண்டான பெருமிதம், அனுஷக்தியால் செய்தியால் உண்டானதாகத் தெரியவில்லை

அன்று படை, குடி, அமைச்சு, நட்பு, அரசன் அறமுடையாள் அரசருள் ஏரை இருந்தான். அதாவது அரச அங்கங்கள் ஆரை இருந்தன இன்று விஞ்ஞான அறி வொன்றே அந்நாட்டின் அதிகாரமும் ஆதிக்கமும் ஏன் அழிவாகவும் இருக்கிறது. இதனால் ஒருவர்க்கு ஒருவர் விஞ்ஞான மொன்றை நோக்கியே ஆராய்கிறார்கள். பொதுமக்கள் அஞ்சி நடுங்கி அதை வெறுக்கிறார்கள். மனித சமூகத்தின் பெயரால், அற வாழ்வின் பெயரால், கடமையின் பெயரால், விஞ்ஞானிகளும், அரசாங்கமும் அறியவேண்டியது ஒன்று உண்டு. உலகிலேயே சுவர்க்கமாக்கும் விஞ்ஞானத்தை மனித வாழ்வில் ஈக்கொடுக்கவேண்டும், பாரிசுவனம், சோலைவனமாக, பயிர்களைல் ஸாம் செழித்து வளர சாலையில் பல தொழி ஆம் பெருக, தரித்திரமோ நம்மை விட்டு நீங்க, சிலை நெசவு ஊரெங்கும் திகழி, திருமகங்கும் கலைமகங்கும் ஒருமித்து வாழி, வேளையில்லாத் திண்டாட்டம் ஜபிய விஞ்ஞானம் உதவிசெய்ய வேண்டும். விஞ்ஞானிகள் நினைத்தால் செய்யலாம், ஆனால் அரசாங்கம் அவர்களை அப்பாட தயில் செலுத்த வேண்டும். விஞ்ஞானிகள் தங்கள் அறிவின் பயனையும், உழைப்பையும் நாட்டு முன்னேற்றத்திற்கு அர்ப்பணிப்பதல்லால் எக்காரணத்தாலும் அழிவுக்குப் பயன் படுத்தமாட்டோம் என்று விரதம் பூண்டால், அதற்கு மக்கள் ஆதரவளித்தால் மாதம் மும்மாரி பெய்யும். பயிர் செழிக்கும்: புதிய நோய் மாறும். சுக்ககேடு நீங்கும். விஞ்ஞான விந்தை இன்னும் குத்து மணக்கும், திரேத யுகம் பிறக்கும்.

சி. பத்மநாதன்

9 D

விஞ்ஞானம்

பொறுமை

பொறுமை ஒரு சிறந்த அணி. இது ஆன், பென் ஆகிய இருபாலார்க்கும் வேண்டியதானாலும் பெண்களுக்கே மிகவும் அவசியம் எனக் கருதப்படுகிறது. ஆகையினாலேயே

“பொறுமையென்னும் நகை அணிந்து பெருமைகொள்ள வேண்டும் பெண்கள்”

என்று பெரியோர் கூறியுள்ளார்கள். பொறுமையாயிருப்பதனாலே எப்பொழுதும் நன்மை வருகின்றதே யொழியத் தீமை வருவதில்லை. பொறுமையினாலே கெட்ட வருமில்லை. பொறுமையின் மையினுடே வாழ்ந்தவருமில்லை. இவ்வண்மையை நாம் அன்றூட்வாழ்க்கையிலே காண்கின்றேம். சிற்று சிந்தித்துப்பார்த்தால் எத்தனை குடும்பங்களிலே ஒயாது சன்னடையுஞ் சச்சரவு மாயிருக்கின்றன. எத்தனை குடும்பங்கள் சீரழிந்து மற்றையோராற் சிரிக்கப்படுகின்றன. இவை செயல்லாவற் றிற்கப்படு கின்றன. இவை செயல்லாவற் றிற்கப்படு கின்றன. கணவன், மனைவியர் ஒருவருடைய குற்றங்களை மற்றவர் பொறுத்துக்கொள்ளவாரேயானால் ஒரு பொழுதும் குடும்பத்திலே பிளவு ஏற்படாது. இது ஏற்படாதிருக்கக் கணவனிலும் பார்க்க மனைவியே பொறுமையோடு இருத்தல் வேண்டும். மனைவி பொறுமையோடு இருக்கவேண்டும் என்று சொல்வதினாலே அவள் பேசாதிருப்பது அல்ல. கணவன் கோபத்தோடு ஏசும் பொழுது அந்நேரம் பொறுமையோடு இருந்துவிட்டு பின்பு கோபம் நீங்கி இருக்கும் பொழுது குற்றத்தை மனைவி எடுத்துச் சொல்லி அவனைத் திருத்தலாம். இவ்விதம் அவள் செய்வாளேயானால் அவள் கணவன் கெட்டவனுடையும் சரி திருந்திவிடுவான்.

“இல்லாள் அகத்திருக்க

இல்லாததொன்றில்லை”

“இல்லதேதனில்லவன் மான்பாடு அலுள்ளதே னில்லவன் மானுக்கடை”

என்றெல்லாம் பெரியோர்கள் அறியாமலா கூறியிருக்கிறார்கள். இனி, பழைய காப்பியங்களையும் வெறும் நூல்களையும் ஆராய்ந்தால் முதலில் இராமாயணத்தின் கதாநாயகி சீதையை எடுத்தால்; இவளின் பொறுமையின்மையே இராமாயணப் போருக்குக்காரணமாய் விளங்குகிறது. இராமானுகோட்டிலே இருக்கும் பொழுது மாயமானைக் கண்டாள் சீதை உடனே அதைப்பிடித்துத்தரும்படி கணவனை வேண்டினான். அதுமாயமான் என்று இராமன்

கூறித்தடுக்கவும் அவள் பிடிவாதமாய் நின்று ளாகையினாலே, இளையவளைக்காவல்லவத்து விட்டு அம்மாய் மாணிப் பின் தொடர்ந் தான் இராகவன். நெடுந்தாரம் அம்மான் அவளையும் அழைத்துச் சென்ற மையினாலே, கேர்பங்கொண்ட காகுத்தன் தன் அம் பொன்றினாலே அம்மானைக் கொன்றுன். அம்மாயமானுகிய மாரீசன் இறக்கும் பொழுது “ஹா! சீதா! லக்ஷ்மனோ! அபயம்!” “என்று இராகவனின் குரலிலே தத்திக் கொண்டு இறந்தான். இவ் வோசை சிதையின் காதுகளிலே விழுந்தது. தன் நாயகனுக்குத்தான் ஏதோ ஆபத்து என்று என்னைய அவள், இளையவளைச் சென்று பார்த்து வரும்படி கூறினான். ஆனால் தன் புத்தி நுட்பத்தினாலே உண்மையையறிந்த அந்த இலக்குவன் அந்த அவலக்குரவின் அர்த்தத்தை எடுத்துக் கூறினான். அப் பொழுது சிதை என்ன செய்தாள்? அங்கே தான் அவள் பொறுமையைக்கையாளத் தவறிவிட்டாள். இலக்குவனைப்பிழையாக விளங்கி, ஆராயாது, கொடுஞ்சொந்தகளைக் கூறினான். அதனைப் பொறுக்க முடியாத இலக்குவன் சிதைக்கு ஆபத்து வருமென்ற நிந்தும் அவ்விடத்தை விட்டுந்தினினான். சமயம்பார்த்திருந்த இராவனன்சிதையைத் தூக்கிச் சென்றுன். பின்பு அசோகவனத் திலேயிருக்கும் பொழுது சிதைதன்பிழையை என்னி வருந்தினான். பொறுமையையின்மை யினாலேயே தீமைவந்தது. பொறுமையைக் கடைப்பிடித்ததற்கேவந்த நன்மையாவது; அரிச்சந்திரையும் அவன் மனைவி சந்திர மதியையும் கவனித்தால், இவர்களிருவரும் தங்களுக்கு வந்ததுண்பத்தையும், கஷ்டத் தையும் எவ்வளவு பொறுமையோடு சுதித் துக் கொண்டார்கள். இதனாலே அவர்களுக்கு தீமையா பரிசர்க்க திடைத்தது? இல்லை! தங்கள் இறந்தசெல்வப்புதல்வளை திரும்பப் பெற்றார்கள். தங்கள் இராச்சியத் தையும் பெற்றார்கள். சத்தியம் தவறுதவர்கள் என்ற அழியாப் புதையும் பெற்றார்கள். மேலும் பார்த்ததை எடுத்துப் பார்த்தால் துரியோதனன் முதலியோரின் வஞ்சளையினாலே பஞ்சபாண்டவர் பண்ணிரண்டு வருஷங்கள் வனவாசமும் ஒருவருஷம் அஞ்சாதவாசமும் வசிக்க வேண்டியிருந்தது: அஞ்சாதவாசத்தின் போது அவர்கள் யாரெனக் கண்டு பிடிக்கப்பட்டால் மீண்டும் பண்ணிரண்டு வருஷங்கள் வனவாசம் செய்ய

வேண்டுமென்பதே துரியோதனின் நிபந்தனை, வனவாசம் முடித்ததும் விராடராசனின்கீழ் மாறு வேடம் பூங்கு வாழுந்தார்கள். தருமர் மந்திரியாகவும், வீமன் சுயம்பாகியகவும், அர்ச்சனன் பேடியாகவும், நகுல சகாதேவர் குதிரைப் பாகராகவும், பாஞ்சாலி அரசியின்வண்ணமகளாகவும் இருந்தார்கள். அப்பொழுது விராடராசனின் மனைவி சுதேட்டினையின் தம்பியாகிய சீசகன் பாஞ்சாலியின் அழகைக்கண்டு மையலுற்று அவளைத்துரத்திக் கொண்டுள்ளர, பாஞ்சாலி அரசசபைக்குச் சென்று அரசனிடம் முறையிட்டாள். தருமரும் சபையிலே இருந்தார். அப்பொழுது அங்கு வந்த வீளன் பாஞ்சாலியின் நிலைகண்டு கோபம் கொண்டு சீசகனைக் கொல்வதற்காக அருகினிருந்த ஒருமராத்தைப்பிடுவகப் போனன். அவனுடைய நோக்கத்தையறிந்த தருமர் பலாயனன் என்னும் மறுநாமத்தோடு இருக்கும் வீமனுகிய சுயம் பாகியைப் பார்த்து, “பலாயனு! பச்சைமரம் விறகுக்குதவாது” என்று கூறினார். இதனாட்கருத்து மற்றவர்கட்டு விளங்கவில்லை. ஆனால் வீமனுக்கு உடனே விளங்கிவிட்டது. அவன் பேசாமல்திரும் பிச்சென்றுள் பாருங்கள் இவ்விருவசது பொறுமையையும், பாஞ்சாலியை அந்திலையிற்கண்ட. தருமருக்குக் கோபம் வரவில்லையா? வந்தது. ஆனால்பொறுத்துக் கொண்டார். தன்கோபத்தை அடக்கிய தோடுமட்டுமையாதுத்தஞ்ச சமயத்திலே வீமனின் கோபத்தையும் தனியவைத்தார். அவனும் விஷயம் விளங்கி, பொறுமையோடு இருந்தான். அவர்கள் என் இந்த இக்கட்டான சமயத்திலும் பொறுமையைக் கடைப்பிடித்தனர்? இவர்கள் பேசர்திருந்தாலும் எவ்விதமும் அரசன் பாஞ்சாலிக்குப் பாரதுகாப்பளிப்பாள். ஆனால் வீமன் மரத்தை முறித்து சீசகனைக் கொண்டிருந்தானேயானால் அவனுடைய செய்கையிலிருந்தே அவன்யாரென்பதும் விளங்கி விடும். பின் பழையபடி அவர்கள் பண்ணிரண்டுவருஷம் வனவாசஞ்செய்ய வேண்டிலந்திருக்கும். அவர்களின் பொறுமையினாலே அவர்கள் இக்கஷ்டத்திற்காலாகாமாற் தப்பினார்கள். இவ்வாறே பொறுமையினால் ஏற்படும் நன்மைகள்பல, எனவே ஆண், பெண் என வித்தியாகம் பாராது நாமனைவரும் பொறுமை என்னும் அருங்குணத்தைக் கடைப்பிடித்து அதனால் வரும் நன்மைகளைப் பொறுமையோடிருந்து அனுபவிப்பேர்மாக.

ஆக்கத்தொடர்பு

“உறுபசியும் ஓவாப்பினியும் செறுபகையும் சேராதியல்வது நாடு”

என அறிஞர்களால் புகழ்ந்தோதப் படும்நிலையில் ஒரு நாடு இருக்க வேண்டுமானால் அந்நாடு தொழில் வளம் மிகுந்தது தாக இருக்க வேண்டும். வேலையின்மை, பொருளின்மை, உணவின்மை முதலிய இல்லாமைகளைல்லாம் நாட்டி விருந்து வேறாக வேண்டுமானால் அந்நாட்டில் தொழில்கள் பெருகவேண்டும். அன்றும். இன்றும் மாற்றார் மதிக்க தலைநியிர்ந்து நின்ற நாடுகளின் வரலாற்றே ட்டைப் புரட்டிப் பார்த்தோமானால் அந்நாடுகளிலெல்லாம் தொழில்வளம் அபரிமிதமாக பெருகிக்கிடந்தனவென்பது தெரியவரும்.

விஞ்ஞானத்தின் உதவியில்லாமல் இயந்திர சாதனங்கள் கண்டுபிடிக்கப்படாத நிலையில் நாடு இருந்த காலத்தில் தமிழ்நாடு கைத்தொழிலில் மிகுந்த வளர்ச்சியடைந்திருந்ததென்பது சந்தேகத்துக்கிடமில்லாத உண்மை அந்நாளில் நாட்டில் கமத்தொழில், நெசவுத்தொழில், தக்கத்தொழில், சிற்பத்தொழில், சித்திரத்தொழில் இன்னபிறபல தொழில்கள் ஸ்திரமான நிலையடைந்திருந்தன.

ஒதுவாரெல்லாம் உழுவார் தலைக்கடைக்கே என்று கூறக்கூடிய விதத்தில் உழன்றும் உழவேதலை என்றுபோற்றக்கூடியவிதத்தில் உழவுத்தொழில் உச்சநிலையடைந்திருந்தது. இலங்கையிலும் இந்தியாவிலும் எங்கும் நெல் விளையும் நிலமே பரந்த கிடந்தது. எந்நாட்டில் பெய்யும் மழையில் ஒருதலி நீராவது பயிர்த்தொழி ஒருக்கு பயன்படாமல் வீணைக்கூடாது என்று கூறிய பராக்கிரமபாகு போன்ற மன்னர்கள் ஈழத்தில் கமத்தொழில் அபிவிருத்தியில் அக்கறை செலுத்தினார்.

நெசவு முக்கியமான ஒருதொழிலாகும். உணவுக்கு அடுத்தபடியாக உடையே மனிதருக்குத் தேவையானது. அகில உலக முழு தமிழ்நாட்டுத்துணிகளில் ஒருகாலத்தில் மனத்தைப் பறிகொடுத்திருந்தது. எப்பதுநாட்டின் இளவரசி தினியே

பாட்ரா போன்ற வடிவழகிகள் எல்லாம் தமிழ்நாட்டுத்துணிகளை விரும்பி வாங்கி யணிந்தனர்.

சன்னனத்திலும் கல்லிலும் கலிதுறு உருவம் சமைக்கும்கலை தழிழ்நாட்டுக்கே யுரியது. மனிதமுகத்திற்தோன்றும் மெய்ப்பாடுகளை புகைப்படம் பிடித்தாற்போல் கல்லிலே பொழியும் கைவண்மை வாய்ந்த சிற்பிகள்பலர் நம்நாட்டில் வாழிந்தனர். அற்புதம் அற்புதமான உருவங்களையெல்லாம் அமைத்த அவர்கள் மறைந்து விட்ட போதிலும் அவர்களால் செய்யப்பட்ட உருவங்கள் அழியவில்லை. இக்கலை ஒரு தொழிலாக மதித்துச் செய்யப்பட்டால் புதுப்புதுக்கலைஞர்கள் உருவாவதுடன் அக்கலை தமிழ்நாடைங்கும் பரவுவதற்குச் சந்தர்ப்பம் ஏற்படும்.

வர்ணங்களையும் தூரிகைகளையும் கொண்டு திசைகளில் அழகுறுவங்கள் வரையும் கலையும் கீழ்நாடுகளிலேதான் வளர்ந்து வந்தது. அது கூட இப்பொழுது நவிந்துவிட்டது.

பன்னவேலை இலங்கையில் முக்கியமான கிராமப்புறங்களில் ஒரு குடிசைக்கைத்தொழிலாகச் செய்யப்பட்டு வருகின்றது. இதனால் எத்தனையோகும்பங்கள் தங்கள் ஜீவனத்துக்கேற்ற வருவாயை சம்பாதித்துக் கொள்ளுகின்றன. பெட்டிகள், பாய்கள், சூடைகள், வெண்காயக் கூடைகள், முதலிய பலபொருட்கள் இப்பகுதி களில் தயாரிக்கப்பட்டு பிற இடங்களுக்கு அனுப்பப்படுகின்றன.

மொத்தத்தில் சொல்லப்போனால் இத்தொழில்கள் எல்லாவற்றின் நிலையும் பெருமைப்படக்கூடிய நிலையில்லை. சீரழிந்த நிலையிலிருக்கும் இத்தொழில்களை சீரடையச் செய்ய வேண்டியது மக்களினதும் அரசாங்கத்தினதும் கடமையாகும். இத்தொழில்களின் அபிவிருத்தியிலேதான் நாட்டின் முன்னேற்றம் தங்கியிருக்கிறது

சுப்பிரமணியம் திறந்த வெளியரங்குத் திறப்பு விழா

திறந்த வெளியரங்கினை நோக்கி...

பித்துக்குளி முருகதாஸ் சுவாமிகள் குத்துவிளக்கேற்றித் திறந்து வைக்கிறார்.

முருகதாஸ் சுவாமிகளின் ஆசியுரை

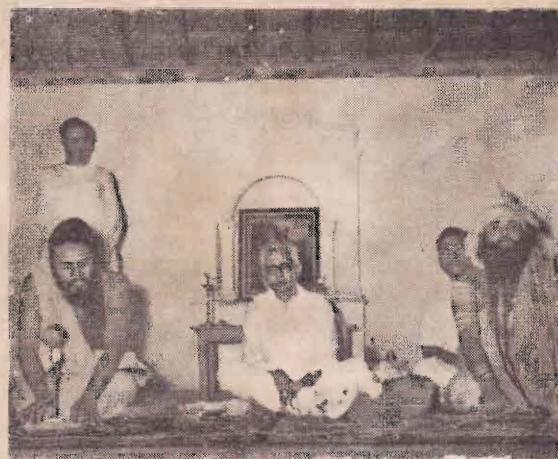
திறந்த வெளியரங்கினை
உபகரித்த பரோபகாரி
திரு. மு. தா. சுப்பிரமணியம் அவர்கள்
கௌரவிக்கப்படுகிறார்கள்.

சமயக் குழுவின் முயற்சிகள்

பித்துக்குளி முருகதாஸ் சுவாமிகளும்
அவரது கோஷ்டியினரும்
பஜனை புரிகின்றார்கள்

சிவானந்த முனீஸ்வரர்
வருகையின் போது...

சிவானந்த முனீஸ்வரரின் சிஷ்யர் உறையாற்றுகிறார்

ஈழத்தின் வளம்

நம் உடலுக்கு உயர்ந்தவை எமது கண்கள். நம் உயிருக்கு இனியவை நம்மைப் பெற்றதாயும் நாம் பிறந்த பொள்ளுடும். எந்தையும் தாயும் மகிழ்ந்து குலாவி இருந்த இந்தாடு அதன்முந்தையர் ஆயிரம் ஆண்டுகள் வாழ்ந்து முடிந்த இந்தாடு. இன் ஆயிர தந்து எம்மை சன்று வளர்த்து அருள் ஈந்த இந்தாடு அன்று தொட்டு இன்றுவரை செல்வ நாடாகவே விளங்குகின்றது. பண்டைக் காலத்தில் இலங்கை பிற நாடுகளுடன் செழித்த வாணிபஞ்ச செய்து வந்திருக்கின்றது. பேரர்த்துக்கே யரும் ஓல்லாந்தரும் ஆங்கிலேயரும் போட்டி யிட்டுக்கொண்டு நம் நாட்டுச் செல்வத் திலே நிலைத்திருந்தனர்.

தூந்திரபிரதேசங்களிலே பாலைவனப் பகுதியிலே வாழும் மக்கள் தம் வியர்வையைச் சிந்தி இரத்தத்தைப் பிழிந்து வாழ்க்கை நடாத்துகிறார்கள். நம் இலங்கை வள நாடோ தானாகவே செல்வத்தை தன் மக்களுக்கு அளவிக்கொடுக்கின்றது.

“இரு புன்றும் வாய்ந்த மலையும் வருபுன் றும் வல்லரனும் நாட்டிற்குறுப்பு” என்பது வளருவர் குறள்.

இந்து ஈழத்திரத்தின் மத்தியிலே அமைந்திருக்கும் இல்லிரத்தினத் தீவினா மத்திய தென் பகுதியிலே இந்து மலைகள் அழகாகப் படுத்திருக்கின்றன.

ஆறில்லா ஊருக்கு அழகுபாழ். அம் மலைகளில் இருந்து மூன்று பக்கங்களுக்கும் பல நதிகள் பாய்ந்து நாட்டுக்கு நீர் வளத்தை அளிக்கின்றன. பல வாவிகளும் சூனங்களும் ஏரிகளும் கீழ் நீரையும் மேல் நீரையும் தருகின்றன,

இலங்கை மலைகளும் இந்து ஈழத்திரமும் நாட்டின் அரனாக அமைந்திருப்பது மாத்திரமன்றி மலைப்படு தீரவியங்களையும் கடல்படு தீரவியங்களையும் அளவித் தருகின்றன. மகாவலி போன்ற பாரிய நதித் திட்டங்கள் ஈழத்தின் நிலவளத்தையும் நீர் வளத்தையும் பயன் படுத்தி படியையும் பிணியையும் நீக்கிச் செல்வத்தையும் இன்

பத்தையும் பெருக்குகின்றன. வள்ளி நாடு மீண்டும் வளம் கொழிக்கத் தொடங்கி விட்டது. முதிரை, கருங்காலி' பாலை சமன்டலை ஆகிய மரங்கள் நிறைந்த இலங்கை நாடுகள் இறைவன் தந்த இயற்கைச் செல்வம். இந்தாடுகளில் உள்ள யானைகளும் அவற்றின் தந்தகைளரும் உலகத்தைக் கவர்ந்தவை. கதிரமலை சிவலெனிபாத் மலை கோணேசர் மலை திருக்கேதீசரம் முதலிய தலங்களின் காவற் தெய்வங்கள். நாட்டின் வளத்தைக் கண்காணிக்கின்றன. திருக்கொணமலைத் துறைமுகம் உலகத்திலேயே சிறந்த இயற்கைத் துறைமுகமாகும்.

மன்னார் கடல் முதலையும் சங்கையும் கொழிக்கின்றது. தீவெங்கும் தித்திக்கும் தறுகனிச் சோலைகள் குலுங்குகின்றன. அழுகுப் பூஞ்சோலைகள் இன்பத்தைப் பெருக்குகின்றன. மா, பலா, வாழை' அன்னுசி, பய்பாசி முதலிய பழங்கள் நிறைந்திருக்கின்றன. சன்னத்தை இராசவெள்ளிக் கிழங்கும், சாவகச்சேரி வற்றுளங்கிழங்கும், மாவிட்டபூர் வெற்றிலை, மலைநாட்டு ஜோப்பியக் காய்கறி வகைகள், இரத்தினாபுரி இரத்தினம், பெரிய உப்பள்ளுகள், பல பசும் புற்றரைகள், பாற்பண்ணைகள் இவை எல்லாம் நம் நாட்டின் வளத்தை வளர்த்துக் கொண்டே இருக்கின்றன.

கன்னியா வெந்தீர் ஊற்றுக்களும் தீரி மலை சுகந்த ஊற்றும் பல உல்லாச உறை விடங்களும் எழில்மிகு இயற்கைக் காட்சி களும் நம் நாட்டிற்கு சிறப்பையும் கூடத்தையும் மாட்சியையும் அளிக்கின்றன. பருவ மழை நாட்டை வளம் பெறச் செய்கின்றது. ஆற்றினிலே கனை ஊற்றினிலே தென்றற் காற்றினிலே மலைப்பேற்றினிலே ஏற்றினிலே ஈர்த்திடும் நாடு எம் நாடு. தோட்டத்திலே மரக் கூட்டத்திலே கனி கட்டத்திலே பயிர் ஊட்டத்திலே தேட்டத் திலே நதியின் சிறப்பினிலே உயர்ந்த நாடு இலங்கை நாடு. இலங்கை வளநாடு எம்நாடு என்ற இந்த இனிய டணர்ச்சியை நாம் பெற்றுள்ளமங்கு இன்ப விடே.

போ. தலேந்திரன்

மனிதருக்குள் ஒரு தெய்வம்

மனிதன் நிலை தடுமாறி மிகப் பெருந்துன்பச் சூழலில் திணறிக் கொண்டிருந்த தருணங்களில், சமுதாயத்தைப் பிரகாசமான எதிர்காலத்துக்கு அழைத்துக் கெல்லான்ஸ் தலைவர்கள் பலர் தோன்றியுள்ளனர். இந்திய மக்கள் அந்நியனின் ஆட்டிப் பிடியிலே அகப்பட்டு அடக்கப்பட்டு ஒடுக்கப்பட்டு அவைப்பட்டுக்கொண்டிருந்த நேரத்திலே மகாத்மாகாந்தி அவர்கள் தோன்னார். சாதாரண மனித உருவிலே ஒரு தெய்வீக சக்தி தோன்றியதைப் போன்று இந்திய மன்னிலே அவர் அவதரித்தார்.

ஆயிரத்தெண்ணாற்றி அறுபத்தொன்பதாம் (1869) ஆண்டு ஐப்பிமாதம் இரண்டாந்திக்கு உலகச் சரித்திரத்திலேயே ஒரு பொன்னான் என்பது நாம் அறிந்ததே. அந்நாளிற்குன் போர்ப்பந்தர் என்னும் இடத்திலே காந்தி மகான் அவதரித்தார். கரம்சந்த் காந்தியும், புத்தவிபாயும் அந்திருக் குழந்தையைப் பெற்ற மெடுத்தனர். ஒழுக்கமும் தூய சமய வாழ்வும் இரு கண்களாகக் கொண்ட பெற்றேரின் அரவணைப்பிலே காந்தி வளர்பிறையென வளர்ந்து வந்தார்; சிறு நிலா இளநிலாவானது. காந்தி இளைஞர்கள். ஆங்கில மோகம் மலையாக வளர்ந்து நின்ற அக்காலத்தில் காந்தியும் தமது இருபதாரம் வயதில் உயர்தரக்கல்வி கற்பதற்காக இங்கிளாந்து சென்றார். பெற்ற தாயின் அன்புக் கட்டளைக்கிளாங்க மதுவையும் மாமிசுத்தையும் மயிக்கும் மாதரையும் நாடாமல் தன் கல்வியை சிராத்தையோடு கற்றார். அறிவுத் தென்றலாய் நியாயவாதியாய் இந்தியா திரும்பினார். வாழ்வின் இன்பமெல்லாவற்றிலும் நிழல்போல் தொடரபத்தினியாகிய கல்தூரிபாயை வாழ்க்கைத் துணையாக கொண்டார். நீதிவாழ்வுக்காக அல்லும் பகலும் உழைக்க தொடங்கினார். இந்திய மக்கள் ஆங்கிலேயரின் ஆதிக்கவெறியில் அடிகாமகளாய் துடிக்கும் அல்லல்கண்டார். மக்களை மாக்களாக மதிப்பவரைக்கண்டு மனம் கலங்கினார். உள்ளம் கொதித்தார். வெள்ளைக்காரனின் அடக்குமுறைக்காச் சாவுமளியடிக்காச் தலைப்பட்டார்.

அன்புக் கொடியொள்றை கையிலேந்தினார். அகிம்சையை ஆயுதமாகத் தாங்கினார். “ஏழையென்றும் அடிமையென்றும் இல்லைச் சாதியில்” எல்லோரும் இந்தியாவின் மக்கள் என்பதை தெளிவாக்கினார். அவர் நிர்வாணமாக நாலுமுழுத் துண்டுடன் உலகமே நடு நடுங்கும்படியாகச் சுதந்திரப் போராட்டத்தை ஆரம்பித்தார். வல்லவர்களும் நல்லவர்களும் காந்திக்கு துணையானார்கள். திலகர், கோகலே, மோதிலால் தாஸ், சரோசினி, இலசபத்தி ராய், ராஜாஜி போன்றேர் காந்திக்கு கை கொடுக்க முன்வந்தனர். அன்னை கல்தூரிபாயும் உறுதுணையாகவிருந்தார்.

குகைக்குள்ளே குழுறிக்கொண்டிருந்த பிரித்தானிய சிங்கத்தின் பிடரி மயிரைப் பிடித்துக் குலுக்கினார். சிங்கம் சீறியது, நகங்களாற் சீறியது. கத்தியின்றி இரத்தமின்றி சத்தியத்தையே ஆயுதமாகக் கொண்டு எதிர்த்தார். சிங்கம் பாய்ந்தது. காந்தி நடுங்கவில்லை, சினங்கொள்ளவில்லை கல்லடி கிடைத்தது பொறுத்தார். சப்பாத்து காலால் உதை கிடைத்தது. அவர் அவற்றிற்குப் பதிலாக சிரித்தார். கடுஞ் சிறை கிடைத்தது. உண்ணாவிரதத்தால் தூய்மைப் படுத்தினார். இன்னல்மேல் இன்னல்வந்து சேர்ந்தது, ஏல்லாவற்றையும் சத்தியத்தின் வழி நின்று தாங்கினார். சட்டமறுப்பியக்கம் ஒத்துழையாமை இயக்கம், வரிகொடாவியக்கம் சத்தியாக்கிரகவியக்கம் போன்ற பல இயக்கங்கள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. இவற்றைக் கண்ட வெள்ளையன் கதி கலங்கி பின்னண்டந்தான். ஆயிரத்துத்தொளாயிரத்து நாற்பத்தே தழி லகாந்தியத்திற்கு வெற்றி கிடைத்தது. அசோகச் சக்கரம் பொறித்த சுதந்திரக்கொடிவானாவ பறந்தது.

காந்திமகான் உண்ணாவிரதம் இருந்தநாட்களே பல. தீண்டாமையை ஒழிக்க அவர் பட்ட கஷ்டங்களோ அளவற்றன. மதுவரக்களை ஒழித்துக்கட்ட அவர் எடுத்த முயற்சிகளோ எண்ணிலடங்கா, ஆபிரிக்காவில் வாழ்ந்த தமிழ் மக்களின் துயரத்தை துடிடக்க அவர் பட்ட இன்னல்களோ ஏட்டிடங்கள். இத்தனை கண்டங்களையும் வாய்மையால், அகிம்சையால் தரமத்தின் வழி நின்று சுதித்தார். சகிப்புத் தன்மையால் பல வெற்றிகளும் கண்டார்.

உச்சியிலிருந்து உள்ளங்கால் வரை உடையனியும் வெள்ளோயர்கள்மூன் வண்டன் மாநகரிலே அரையில் கட்டிய நாலு மூழத் துண்டுடன் நின்று இந்தியாவின் பணப் பையைய யாசித்தார். நீர்வாண நாய் “Naked dog” என்ற கேவிச் சொல்லையும் பெற்றார், ஆனால் இலட்சியத்திலிருந்து. விலகவில்லை.

அவருடைய இளமை வாழ்வு இளைஞர் களுக்கோர் எடுத்துக் காட்டு. இங்கிலாந்து நாட்டிலிருந்தே மது, மங்கை, மாமிச வீரத்த்தை அனுட்டித்தார் என்றால் அது செய்தற்கரிய செயல்தான்.

மகாத்மா காந்தி அரசியல்வாதிகளுக்கு ஓர் அரசியல் ஞானி. இல்லறத்தார்களுக்கு ஓர் ஒளிவிளக்கு. இளைஞர்களுக்கு ஓர் எடுத்து காட்டு. ஆனம் ஞானிகளுக்கு ஓர் மெய்ஞானி. இவர் வையத்துள் வாழ்வரங்கு வாழ்ந்து தெய்வமானார். உள்ளத்தால் பொய்யாதொழுகி உலகத்தார்உள்ளத்தில் எல்லாம் நிறைந்தார்.

T. K. வித்தியானத்தன்
10 ‘A’ (விஞ்ஞானம்)

மின்சாரமும் மனிதவாழ்க்கையும்

விஞ்ஞானத்தினால் உலகில் பல விஷயங்கள் கண்டு பிடிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவற்றுள் மின்சாரம் ஒன்று. இதை முதன் முதலில் கண்டுபிடித்தவர் தொமஸ் ஆல்வா எடிசன் என்பராவர். நாம் இக்காலத் தில் வாழும் நவநாகரீக வாழ்க்கையின் ஒவ்வொரு பகுதியிலும் மின்சாரம் பின்னிக்கிடக்கிறது. நமது வீடுகளில் அது விளக்கேற்றுகிறது. விசிறி வீக்கிறது மனி அடிக்கிறது. நீர் இறைக்கிறது. வெந்தீர் போடுகிறது. துணிகளுக்கு ஸ்திரிபோடு கிறது. கிராமப்போனியும் தையல் எந்திரத்தையும் சுற்றுகிறது. அது நெல்லைக் குத்துகிறது. தானியங்களையும் மிளகாயையும் அரைக்கிறது; சீயைக்காயையும் பாக்கையும் பொடிக்கிறது. காப்பிக்கொட்டையை வறுத்துத் தூளாக்கித்தருகிறது. வேண்டுமானால் கோப்பியும் போடுகிறது.

ரோட்டிவாட்டுகிறது; சமைக்கிறது. நேடி யோவை ஓலிக்கச் செய்து உலகம் முழுவதிலும் நடக்கும் செய்திகளை நமக்கு உணர்த்துகிறது. நல்ல சுங்கிதத்தையும் பிரசுங்களையும் எளிதாக கேட்கச் செய்கிறது;

உற்றார் உறவினரைப் பற்றியசெய்தி களை நமக்கு வெகு துரிதமாகத் தெரிவிக்கிறது. நாம் வீட்டில் இருந்தோ அல்லது பாடசாலைகளில் இருந்தோ அயல் வீட்டாரோடும் அயல் ஊராரோடும் அதன் உதவியால் பேச முடிகிறது. வீட்டை விட்டு வெளியே புறப்பட்டால் அங்கும் அது செய்கிற உதவிகள் எத்தனை! நோயுற்றபோது நமக்குச் சிகிச்சை செய்கிறது. இவ்வாறு அதன் செயல்களுக்குக் கணக்கே இல்லை. நகரவாழ்விலே இவ்வாறு உதவிசெய்யும் மின்சாரம். கிராம வாழ்க்கையிலும் மிகவும் உதவி செய்யக் கூடியதாக இருக்கிறது. ஆயினும், நமது நாட்டிலே நாம் அதை இன்னும் அத்தனை அளவாகப் பயன்படுத்திக் கொள்ளவில்லை. மேல் நாடுகளிலோ அதைக்கொண்டு பற்பல காரியங்களைச் செய்து வருகிறார்கள். உழுதல், விதைவிதைத்தல், விதையை முளைக்கத் தூண்டுதல், கதிர் அறுத்துச் சூடித்தல், போன்ற விவசர்ய வேலைகளுக்கெல்லாம் மின்சாரம் அங்கே உதவுகிறது, நமது நாட்டிலும் இவ்வகைக் காரியங்களில் மின்சாரத்தைச் சிறிது சிறிதாக, மேன் மேலும் பயன்படுத்த. முயன்று வருகின்றார்கள்.

இப்பொழுது. ஏதாவதோரு காரணத்தால், மின்சாரம் திடீரென்று நின்று வீட்டால் நமக்கு எத்தனை சௌகரியங்கள் குறைந்துபோகும்! வாழ்க்கையே கஷ்டமாகிவிடும் என்று கூறலாம். மின்சாரம் உபயோகத்திற்கு வரத்தொடங்கிச் சுமார் நூற்றைம்பது வருஷங்களே ஆகின்றன; அக்காலத்திற்கு முன்னும் இல்லாமலில்லை; ஆனால் அதன் இயல்பையும் ஆற்றலையும் மக்கள் அறிந்துகொள்ளவில்லை. தமிழ்நடைய குற்றேவலகளை எல்லாம் செய்யவல்ல பணியாளாக அதை வசமாக்கிக் கொள்ளவில்லை.

விஞ்ஞானிகளின் ஊக்கத்தோல் இதன் ஆராய்ச்சிகள் மேன் மேலும் பெருகிக்

கொண்டே வருகிறது, ஒளியையும், வெப்பத்தையும், ஒளியையும், போலவே மின் சாரம் உலகெங்கும் இருக்கிறது, எத் தனியோ மின்சாரக் கருவிகளை நாம் நிதி தியப்படி உபயோகித்து வருகிறோம். ஆயினும் சாதர்ரணமாக ஆவை எப்படி வேலை செய்கின்றன என்பதை அறிந்துகொள்ள கண்டமரக் இருக்கிறது. நம்முடைய கடிகாரம் ஒடுகிறது, திறந்து பார்த்தால் அது எப்படி ஒடுகிறது என்பது தெரியும் அதற்குச் சாவிகொடுக்கிறோம்; ஒரு வில் அழுங்குகிறது; அதனால் கடிகாரம் ஒடுகிறது. மின்சாரம் நமது கண்ணுக்குத் தெரிவித்தில்லை; மின்சாரத்தினால் சிறிது பணம் செலவழிந்தாலும் கூட அதனால் வரும் பயனே பெரிது. மின்சாரம் நாம் செய்யும் வேலைகளை இலகுவில் செய்ய உதவுகிறது. ஜிடத்திற் களவாடிய களவுணப்பிடித்து விட்டால். அவள் திருடிய திருட்டுக்கள் எல்லாம் துலங்குவதுபோல் மின்சாரம் உண்டென்று உணர்ந்ததும், அதைப் பற்றிய அறிவு இவகுவிரவில் பெருகி விட்டது.

மேலே சொல்லிய ஒவி, வெப்பம், ஒளி, ஆகிய இன் மூன்றும் யாவரும் உணரும் படி புறத்தேதோன்றிக் கிடக்க மின்சாரம் மட்டும் மறைவாய்க் கிடப்பது ஏன்?

'நஞ்சுகடைமைதானாலிந்து நாகம் கரந்துறையும், அஞ்சாப் புறங்கிடக்கும் நீர்ப்பாம்பு' என்பதுபோலவா இதுவும்? இருக்கலாம். கொடிய விழப்பாம்பு தீண்டினால் மரணம் உண்டாவதற்குச் சிறிது நேரம் படிக்கும் பரிகாரமும் உண்டு. ஆனால் எமக்கு உற்ற ஒண்யாக விளங்கும் கொடிய மின்சாரம் தீண்டினால் கிலலேலோகளில் பயங்கர கொலைகாரராக மாறிவிடுகிறது. பரிகாரத்திற்கு இடமே கிடையாது. அத்தனை கொடிய சக்தியுள்ள மின்சாரம் மறைவாயிருந்தாலும் மனிதனுக்குக் கீழ்ப்படிந்து குற்றேவெல் செய்து வருகிறது.

இப்பொழுது மரணத்தோடனை விதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு கூட மின்சாரத்தினால்தான் உயிர் பிரியச் செய்யப்படுகிறது.

இலங்கையின் பொருளாதார முன்னேற்றம்

இலங்கையின் புள்ளி விபரத்தைக் கொண்டு சுற்று நோக்குவோம். 1968-ல் மத்தியங்கியின் மொத்தத் தேசிய வருமானம் 1059·6 கோடி ரூபாய்காளாகும். நாட்டின் சனத்தொகையை 1·3 கோடியை எடுத்துக் கொண்டால் ஒரு தனிமனிதனின் சராசரி வருமானம் 8·83 ரூபாயாகும். இவ்வருமானத்தை நாம் பொருளாதார விருத் தியடைந்த நாடுகளான ஐ. அமெரிக்கா, மே. ஜேர்மனி, போன்ற நாடுகளுடன் ஒப்பிட்டுப்பார்த்தால் அவர்களுக்கும் எங்களுக்குமிடையில் வேறு பாடுகளுடு. இதை விடுத்து நாம் இலங்கையை அபிவிருத்தியடைந்த நாடுகளுடன் ஒப்பிட்டாலும் கூட பின்தங்கிய நிலையில் நிற்கின்றோம். இதற்குக்காரணம் யாது? நமது நாடு பழையமுறை விவசாயத்தில் பெருமளவில் தங்கியிருப்பதுதான் காரணம். ஒரு நாடு முற்றுக்கப் பொருளாதாரத்தில் வளச்சியடைவதோடு கைத்தொழில் வளர்ச்சியும், விவசாயவளர்ச்சியும் துணையாக வேண்டும். இலங்கை ஒரு விவசாய நாடாக இருந்தும் கூட நமக்குத் தேவையான உணவுப் பொருட்களைப் பெறுவதற்குக் கூட மற்ற நைய நாடுகளின் வரவைத்தான் எதிர்பார்க்கின்றோம். ஏன் இந்தநிலை? நமது விவசாய முறையில் ஏதோ ஒரு குறைபாடு இருப்பதுதான். அரசாங்க பணியகங்களிலோ அல்லது கூட்டுத்தாபனங்களிலோ பணி புரிவோர் மாதமுடிவில் நிரந்தரமான ஊதியத்தைப் பெறுகின்றனர். ஆனால் ஏழை விவசாயிக்கு என்ன நடக்கின்றது? நீர்ப்பாய்ச்சன வசதி கிடைக்கப் பெற்ற கமக்காரன் தமது வேளாள்ளுமையைத் திட்டமிட்டுச் செய்கின்றன. அதேநேரத் தில் மழையை நம்பியே விவசாயம் செய்வதனே, வான் இரங்கும்போது விளைச்சீலப் பெருக்குகின்றன. அது பொய்க்கும்போது செத்து மடிகின்றன. அரசாங்கத்திலோ அல்லது கூட்டுத்தாபனங்களிலோ வேலைப்பார்ப்பவர் வாழ்க்கைச் செலவுக்கு தமது ஊதியம் போதாதென்று வேலை நிறுத்தம் செய்து கூடிய சம்பளம் பெற்றுக் குதுருகலமாக வாழ்கின்றனர். ஆனால் ஏழைக் கமக்க

காரன் வான் பொய்க்கும்போது தமது அன்றைத்தலைக்குரிய உணவுப்பொட்களையாவது அரசாங்கத்திடமிருந்து பெற முடியுமா? ஆகவே தரன் அவன் விளைக்கும் பொருட்களை கட்டுப்பாட்டின் கீழ் கொண்டுவர எத்தனிக்கப்படாது.

இலங்கையின் வடபகுதி வரையுள்ள இடங்களை ஆராயின் பல பாழடைந்த சூளங்களையும், வாய்க்கால்களையும் நாம் காரனமுடியும், இதனை நீர்ப்பாய்ச்சன நிபுணரின் உதவியோடு ஒன்றுத்தாரணம் செய்ய வேண்டும். வடமத்திய மாகாணம் என்னற்ற ஞாங்களைத் தன்னகத்தே கொண்டுள்ளது. மகாவலிகங்க திசை திருப்புக் கிட்டத்தோடு இப்பகுதியில் உள்ள பாழடைந்த ஞாங்கள் யாவும் திருத்தப்படாவிடின் அதன் முழுப்பயனும் குறைந்துவிடும். இக்காலத்தில் நைலோன், ரெஹிலோன், போன்ற துணிவகைகள் எல் லோராலும் பாவிக்கப்பட்டாலும் பருத் தியின் தேவை குறையவில்லை. ஏனெனில் தனியாக நைலோனால் செய்யப்படும் உடை நமது கவாத்தியத்திற்கு ஏற்றதல்ல. அதனால் தான் பருத்தி நூலோடு நைலோன் நூலையும் சேர்த்து துணிகள் செய்கின்றனர். இலங்கையில் பருத்திவிளாக்சலுக்கு ஏற்ற இடமாகிய மன்னர்ப்பிழதேசம் கவனிப் பாரற்றுக் கிடக்கின்றது. இதைப் பயன் படுத்திச் செய்யின் விளையும் நன்மைகள் பற்பல். வெளி நாட்டிவிருந்து இறக்குமதி செய்யப்பட்ட உருளைக்கிழங்கு முற்றுக நிறுத்தப்பட்டபோது நமது நாட்டில் உற்பத்தி துரிதவேகத்தில் அதிகரித்துவருகிறது.

எமது நாட்டில் விவசாயத்தின் முறையில் உள்ள பெரியதொரு குறைபாடு நிலம் துண்டாடப்படுவதேயாகும். இதைத் தவிர்க்கக் கூட்டுப்பள்ளை விவசாயம் மேற்கொள்ளப்படவேண்டும். இதனால் விவசாயத்திற்குச் செலவிடும் பணம் மிக்கமாகும். அதனாலே கூடிய விளைக்கலையும் பெறலாம். கூட்டுப்பள்ளை முறையில் இயங்கும் கோழிப்பள்ளை,¹ மாட்டுப்பள்ளை ஆகியவற்றிற்கு அரசாங்கம் குறைந்தவிளையில் தீவிகளைக் கொடுத்துதவ வேண்டும். நோய் அனுகும் காலத்தில் மிகுக வைத்தியரின் உதவி இவற்றிற்கு இடையூறின்றிக் கிடைக்க

கூச் செய்தல். அரசாங்கத்தின் தலையாய்கடமை. நாட்டில் உணவுப் பொருட்கள் அதிகமாக உற்பத்திபள்ளப்படும் காலங்களில் அவற்றின் விலை கீழ் இறங்கிவிடுகின்றது. இதைத் தடுப்பதற்குச் சேமிப்பு அறைகள் கட்டப்படவேண்டும். இவற்றினால் இரு நன்மைகள் உண்டு. சேமித்தல், மற்றது தட்டுப்பாடு ஏற்படும் காலங்களில் இவற்றை மக்களுக்கு நியாயமான விலையில் கொடுத்தல் இலங்கையில் தென் னை, தேவிலை றப்பர், முதலிய பயிர்களை ஆராய் வதற்கு தனித்தனி ஆராய்ச்சி நிலைங்கள் உண்டு. தமிழ் பகுதிகளில் பொருளாதாரத்தை முன்னேற்றுவதற்கு வேண்டிய மூலப் பொருட்கள் இல்லை.

அடுத்ததாக மீன்பிடித் தொழில் நான்கு பக்கமும் கடலாற் குழப்பட்டதோடு அல்லாமல் உலகில் கிடைக்கும் சிறந்த மீன் வகைகள் இருந்தும் நாம் அவற்றைப் பயன்படுத்துகின்றோமில்லை. விலைமதிப்புள்ள அன்னியச் செலவாணியை அனுப்பித் தகர மீன்களை வாங்குகின்றனர். அதற்கு நீர் கொழும்பிலுள்ள மீன்பிடிப்பயிற்சி நிலையம் போல கரையோரப் பகுதிகள் யாவற்றிலும் நிறுவப்பீடவேண்டும். கூடிய வலுஷ்கள் யந்திரப் படகுள்ள மீன் பிடித்தலுக்குப் பயன்படுத்தி இத் தொழிலைச் சிறந்த நிலைக்குக் கொண்டுவந்து அத்தோடு இலங்கையிலிருந்து வெளி நாடுகளுக்கு மீன்களை ஏற்றுமதி செய்ய முயலவேண்டும். நமது மக்கள் விவசாயம் மீன் பிடி முதலிய துறைகளில் அதிகமாய் ஈடுபடாததற்கு ஒரு முக்கிய காரணம் அத் தொழிலில் ஈடுபடுவோர்க்குச் சமூகத்தில் நல்ல மதிப்பு இல்லாமையோகும். நமது நாட்டிற்கு அன்னியச் செலவாணிகளைத் தேடித் தருபவர்கள் உல்லாசப் பிரயாணிகள்தான் என்று அரசாங்கம் பற்றாற்றி வருகின்றது நமது தேடிய வருமானத்தில் 0⁰⁰4 சத வீதத்தைத்தான் உல்லாசப் பயணத் தொழிலானது நமக்குத் தருகிறது. ஏன் இந்த நிலை இலங்கை இயற்கை வனப்பீர்க்குக் குறைந்த இடமில்லை. ஐ. அமெரிக்கா பிரான்ஸ், மேற்கு ஜேர்மனி, போன்ற நாடுகள் மிகவும் முன்னேறி இருப்பதற்குக் காரணம் அந்நாட்டின் திறமையிக்க வங்கிச் செயல்ஆகும்.

எமது நாட்டிலுள்ள வங்கிகளை இரு பெரும் பிரவாகப்பிரிச்கலாம் 1. மத்திய வங்கி, மற்றது, வர்த்தகவங்கி ஆகும். மத்திய வங்கி அரசின் வங்கி யாகவும், மற்றைய வங்கிகளைக்கட்டுப்படுத்தும் வங்கி யாகவும், செயல்படுகின்றது. இலங்கை வங்கி ஆரம்பத்தில் வெளி நாட்டு வர்த்தகத்திற்கு மாத்திரம் உதவியளித்தது. ஆனால் தற்பொழுது, கைத்தொழிலுக்கும், கமத் தொழிலுக்கும் உதவி செய்யும் நிலைக்கு வந்துவிட்டது. இலங்கை வங்கி 1938-ம் ஆண்டு ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. இலங்கை வங்கி 1961-ம் ஆண்டு யூலை மாதம் 27-ம் திகதி தேசியமயமாக்கப்பட்டது. கூட்டுறவு முறைக்கு உதவி அளித்த வங்கி கூட்டுறவு வங்கியாகும். மக்கள் வங்கி உருவாக்கப்பட்டதும் இவ்வங்கி செயலற்றுப்போய்விட்டது.

இலங்கை பெருளாதார முன்னேற்றம் உள்ள நாடாக வேண்டுமானால் பெரும் பான்மையோரின்மனத்தில் மாற்றம் ஏற்படவேண்டும். அதற்குச்சிறுபான்மைச் சமூகம் ஒத்துழைக்க வேண்டும். இவை இரண்டும் இருக்கின் நமதுநாடு தென் கிழக்கு ஆசியாவில் மாத்திரமன்றி உலகிலேயே தலைசிறந்த நாடாக விளங்கும்.

கா. விமலேஸ்வரி

10 E (கலை)

மலைதொரு நாள்

இயற்கை இனபத்தைக் கண்டு மகிழ விருப்பமில்லாத மனிதனைக் காண்பதறிது. துயரத்தை மனதிற் கொன்றுவிட்டு, ஒரு சில நாட்களாவது ஆனந்தமாக இருந்து விட்டு வருவோமென்றான் மனிதன் உல்லாசப் பிரயாணம் செய்கிறோன். உல்லாசப் பிரயாணம் செய்வதற்கு உகந்த இடமாகவும், கோடைக் கொடுமையைத் தணிப்பதற்கு ஒரு வரப்பிராதமாகவும் விளங்குமிடம் மலைப்பிரதேசம். அம்மலைக் காட்சி உள்ளத்துக்கு ஆறுதல் தந்து, அதன் வழி உடலுக்கும் உறுதி பயக்கும் தன்மைவாய்ந்தது.

சென்ற மாசி மாதம் பெரும் சிறப்பும், ஈழத்திருநாட்டின் புண்ணிய தலங்கள் பல வற்றினுஞ் சிறந்ததுமாகிய சிவனேரியாத மலையை தரிசிப்பதற்கேற்ற அருந்தருணம் எனக்குக்கிடைத்தது. இரவு ஒன்பது மணியளவில் நான் மலைமீதேறத் தொடங்கி னேன். வழியெங்கும் யாத்திரீகர்கள் கூட்டம் : எங்கும் பக்திப் பாடல்களின் இன்னிசை : உள்ளத்தைத்தொடும் ‘வழி நடைச் சிந்து’களின் கீதவொலி; இடையிடையே மெய்சிலிக்கச் செய்யும் ‘சாது, சாது’ என்னும் பேரோசை. நாட்டின் எப்பாகத்திலும் காணற்கரிய இக் காட்சியை அனுபவித்துக் கொண்டு, அதிகாலை நால்வரமணியளவில் மலையுச்சியை யடைந்தேன். அங்கே உடலில் உள்ள ஒவ் வோரானு வையும் ஊசியாற் குத்தித் துளைப்பது போவிக் குரிர் துன்புறுத்தியது. அதனால், எப்போது குரியன் உதயமாவான்; எப்போது இப்பனிக் கொடுமை நீங்கும், என்னள்ளினேன். அம்மலையுச்சியிற் காணப்பட்ட பிரமாண்டமான திடுவடியை மலர் தாவி, காணிக்கை செலுத்திப் பணித்த பின்னர், சூரியோதயத்தை காணுமாசை யுடன் தக்கதோர் இடத்தில் நின்றேன்.

கீழ்த்தினை மெல்ல மூல்ல வெளுக்கத் தொடங்கியது. அந்த மங்கவொளியில் தூரத்தே காணப்பட்டமலைகள், பெரியவுஞ்சிறியனவுமான கரும்பூதங்கள் போற்காணப்பட்டன. சூரியதேவனை எதிர்த்து, அவன்வரவைத் தடுத்து விடும் தீர்மானத் தோடு நிமிந்து நிற்பன போற்காணப்பட்டன. கணத்துக்குக் கணம் காட்சி மாறும் நாடக வரங்காகக் கீழ்வாளம் கோலங் காட்டிற்று. அப்பொழுது சோதி வெள்ளாம் வானப் பெரு வெளியெங்கும் பெருக்கெடுத்துப்பாய், கீழ்வான விழிம் பிலே கண்ணப்பறிக்குஞ் செந்நிறம் தகதக்கின்றது. அதனைச் சூழவர மஞ்சளும் சிவப்பும் குழம்பித் தோன்றுகின்றன; அங்கே ஒட்டிக்கிடந்த பஞ்சனைய மேகத் திரள்களொல்லாம் சரிகை விளிம்பு கட்டப்பட்டன போன்று காட்சியளிக்கின்றன. செவ்வன்னமான அந்தக் கீழ் வானத்து எல்லையிலே, உருக்கிவிட்ட தங்கக் குழம்பு, ஏழு நிறங்களின் ஓளி கலந்து துடித் துடிப்பது போல கண்கவர் எழிலுடன் பால சூரியன் உதயமாகிறான். பால சூரியனின்

அழுத மயமான ஒளி வெள்ளம் மலை மங்கையை அணக்கிறது அதனால் இரவு முழுவதும் மலைமங்கையை மறைந்திருந்த இருள்பயந்து மேற்றிசை நோக்கி ஒட்ட மெடுக்க, மலைமங்கை பணிப்படலமென்னும் மிக மெல்லிய பட்டுடுத்தி, கணவனைக் கொண்ட காரிகை போல நானிக்கோணிச் சிரிக்கிறுன். இயற்கை அண்ணை உருட்டி எறிந்து விட்ட தங்கத்தட்டம் போல் ஆதவன் மேலே மேலே வருகிறுன். அப்பொழுது:-

ஆழ்ந்து அகன்று கொந்தளிக்கும் ஆழியிலே ஆவியாக மேல் எழுந்த நீர் இருண்டு கறுத்து மதயானைக் கூட்டங்கள் போல நிரையாக வந்து மலைக்காரலையடைந்தது. அது மலையைக் கடந்து செல்லமுடியாது குளிர் காற்றுவிதாக்கப்பட்டு மழையாகப் பெய்தது. மலைமீது மழை பொழியும் காட்சி, உலகெலாம் நிறைந்து, எல்லாம் ஆன ஒருவனும் விளங்கும் இறைவனின் அருவருவத் திருமேனியாகிய சிவலிங்கத் தின் மீது அபிஷேகங்கு செய்யும் காட்சியை நினைவு படுத்தியது.

மலையில் இருந்து அசரவேகத்துடுடன் பாறைகளை உடைத்து உருட்டிக் கலகவெளன் இளமங்கையர்போல சிரித்துத் தெள்ளுதமிழ்த் தெம்மாங்ஞபாடித் துள்ளிக் குதிபோட்டு வரும் அருவிகள், மலையினுக்கு மேலும் அழகூட்டி மலைக்காட்சியையிக்கப்படுத்திக் காட்டின. தூரத்தில் இருந்த அருவியைப் பார்க்கும்போது அக்காட்சி வெள்ளி உருகி ஒடுவது போல் காணப்பட்டது. குதித் தோடும் அருவியிலே ஆங்காங்கு காணப்படும் நீர் வீழ்ச்சிகள் இயற்கையின் உண்ணத் எழிலில்தம்மகத்தே கொண்டு மிளிர்ந்து விளங்குவது என் மனத்தைக் கவர்ந்தது. இன்றைய விஞ்ஞானயுக்திலே நீர் வீழ்ச்சிகள் அளிக்கும்பயன்கள் என்னில்லடங்காதன. இவ்வாறு புதிது புதிதாகத் தோன்றும் அழகுக் கொள்ளையை அணு அணுவரய்ச்சு வைப்பதற்கிடையில் பகலவன் உச்சிவானையடைந்துவிட்டான்.

மரகதத்தாற் செய்தவைபோன்ற பசிய இலைகளையடைய அகிலும் கோங்கமும் வாளில் உயர்ந்துகாட்ட, மாதவி பல வஸ்வையாடு அவற்றத் தமுலிப்படர்ந்து மலர்வாயைச் சிரித்துத் தம் மகிழ்ச்சியைக்

காட்ட, அருவிநீர் மத்தளமியம்பிக்காட்ட, பளிங்குப்பாறையாம் ஆடரங்கில் மயில் ஆடர மகளிர்போல் ஒய்யாரமாக ஆடிக்காட்ட குழில் தன்னினை கொண்டு கூவிக்காட்ட, கண்ட யார்தான் மயங்கார்.

மாலையாயிற்று. ஆதவன் மறைய, இருள் படர்கிறது; வான்து நட்சத்திரமனிகள் போல, மலைக்கரிவெங்கும் மின் விளக்குகள் இருகை ஊடுருவி மின்னுகிள்றன. சிறிது நேரத்தில் முழு மதி கீழ்வானில் உதயமாயிற்று. தன் அழகு முழுவதையும் காட்டினால், உலகம் அழகு மயக்கத்தாற் செத்துவிடுமென்றென்னிப் போ லும் அது, நிலவென்று கொல்லி தன்முகத்தை மாத்திரம் காட்டுகிறது. வெள்ளிய பாற குடத்தில் இருந்து பால் சொரிவது போல, மலையை மெங்கும் நிலவுபடர்ந்து மரங்களுக் கூடாக வந்து கோல மிட்டு விளையாடுகிறது. வழியெங்கும் பஞ்சத் திரள்தூவி விட்டாற்போல், நிலவொளி தோற்ற மளிக்கிறது. அந்தவழியின் மோகனக்காட்சிகளை அனுபவித்துக் கொண்டு கீழ்ந்தினேன். மலையேறும் போது கண்ட அதே காட்சிகள் மீண்டும் தொடர்ந்தன. ஒரு நாளை மலை மீது கழித்த பெருங்களிப் புடன், அம்மலையைப் பிரிய மன மின்றிப் பரிந்துவந்தேன்.

T. R. சிவராசா
10 'R' (Sci)

பேரூவின் கதை

“கூரிய வாள் முனையிலும் மழுங்கிய பேரை முனை வல்லமைமிக்கது” என அன்றை அறிஞர் ஒருவர் கூறிய அருமொழி எத்துணை உண்ணம் பொதிந்ததாயுள்ளது. வாள் முனையிலும் துப்பாக்கி முனையிலும் சாதிக்க முடியாத பல ஆரும் பெரும் சாதனைகளைப் பேரூவின் உதவி கொண்டு சாதித்துள்ளனர். சாம்ராஜ்யங்கள் கவின்டதற்கும் மாமண்ணர்கள் முடி துறந்ததற்கும் கூடப் பேரை காரணமாயிருந்திருக்கின்றது.

பள்ளிடக் காலத்தில் தற்பொழுதுள்ள வாறாறு நவீன முறையிற் பேரை அமைற்திருக்கவில்லை, மேற்கத்திய தேசங்களிலே

சதுப்பு நிலங்களிலே வளரும் ‘கலம்ஸ்’ எனப்படும் ஒருவிதத் தண்டுகளையே எழுது கோலாக அங்குள்ளவர்கள் உபயோகித் தார்கள். இதுபோன்ற முங்கிற குழாய்களும் உபயோகிக்கப்பட்டன. சிரேக் கதேசத்தில் எழுத்தாணிகளை தோலின் மீது எழுதினர். உரோம் நகரில் மெழு குகளாலான பலகைகளின் மீது எழுத்துக்களைப் பொறித்தனர். சரானிலும் இன்னும் சில நாடுகளிலும் இவ்வழக்கம் இன்றும் நடைமுறையில் இருந்து வருகின்றது. பறவைகளின் இறக்கைகளே பெரும்பாலும் பேனேக்களாக ஆதிகாலத்தில் உபயோகிக்கப்பட்டு வந்தது.

1809-ம் ஆண்டு யோசப் பிரம்மா என்பவர் பறவையின் இறக்கைகளை முறையாக வெட்டுவதற்கு இயந்திரம் ஒன்றைக் கண்டு பிடித்தார், 1820-ம் ஆண்டு ஜோசப் கில்ட் என்பவர் பாராட்டக் கூடியவகையில் பேனே விண்சிறது முன்னேற்றம் செய்தார், 1823-ம் ஆண்டு பேனே செய்வதற்கு மிகசெல் என்பவர் இயந்திரம் ஒன்றைக் கண்டு பிடித்தார், இன்று பேனே உற்பத்திச்சாலைகள் சும்பென், பில்டெல்பியா, மிங்காம் ஆகிய இடங்களில் மிகச் சிறந்த முறையில் இயங்குகின்றன. 1880-ம் ஆண்டளவில் மக்கள் பேனேவை அதிகமாக விரும்பத் தொடங்கினர்.

இன்று பேனைளிற் பல ரகங்கள் தோன்றியிருக்கின்றன ‘போல் போயின்ட்’ என அழைக்கப்படும் ஒருவகைப் பேனை தற்பொழுது உபயோகத்திலுள்ளவற்றிற் சிறந்தது என்று சொல்வதற்கில்லையாயினும். மலிவானது. லடிஸ்வாஸ்ஸ்பரோ என்பவர் கண்டு பிடித்த இப் பேனையைக்கொண்டு நீரின் கிழம், துணி பிளாஸ்டிக் ஆகியவைகளின் மீதும் எழுத முடியும். விரைவிற் காலும் தன்மையுள்ள ஒரு வித பாகுத் தன்மையுள்ளமை இப் பேனையிற்கு உபயோகிக்கப்படுகின்றது. மஸ்னூக்கும் விண்ணுக்கும் பாலம் அமைப்பதில் நீ முந்தியா அன்றி நான் முந்தியா என வல்லாசுகள் ஒன்றேடோன்று மோதும் நவீன நூற்றுண்டு காலத்தில் நாம் வாழுகின்றோம். ஆகவே பேனே வளர்ச்சியும் உச்சக்கட்டத்தை அடைந்துகொண்டிருக்கிற கீன்றுது. இன்று பேனே உபயோகிக்காதவர்கள் இல்லையென்றே கொல்லலாம்.

பேனைவின் இதயம் போன்றது அதன் அலகு அதனை ‘‘திப்’’ என ஆங்கிலத்தில் அழைப்பார். ஒருவர் மொத்தமான அலகு டைய பேனைவையும், மற்றவர் மெல்லிய அலகுடைய பேனைவையும் விரும்பக்கூடும். அலகுகள் அவரவர் விருப்பத்தைப் பொறுத்துத் தெரிவு செய்யப்படவேண்டிது. தற்காலத்தில் பலர் பேனையை அணிந்திருக்கின்றனராயினும் அவசரம் நெரும்பொழுது பேனைவைக் கேட்டால் “மையில்லை” என்ற மறுமொழியே வெளிவரும். சிலர் பேனைவின் மூடியை மட்டும் அணிந்திருப்பார். பேனே இருக்காது சிலர் பேனே இருந்தும் மற்றவர்களுக்குக்கமாட்டார்கள்.

ஆதி காலத்தில் இறக்கைகள் உபயோகிக்கப்பட்டபோது நீதிமன்றங்களில் நீதிபதிகள் தங்கள் கையிலுள்ள எழுதுகோலை மேசைமீது விசியெறிந்து மரண தண்டனையை உறுதிப்படுத்துவர் என அறிகிறோம் தற்காலத்தில்கூட நீதிபதியின் பேனைவில் பல உயிர்கள் ஊசலாட நாம் பார்த்த தில்லையா? வல்லரசுத் தலைவர்களின் வாய்ச் சொல்லுக்கில்லாத மதிப்பு அவர்கள் பேனைவின் எழுத்திற்கு உண்டு. ஓர் யுத்தந்தைத் தடுத்து நிறுத்தவும், போர் முட்டவும் பேனைவிற்கு வல்லமையுண்டு. பெரும் பெரும் உலக ஸ்தாபனங்களிலேயும் சிறு குடிசைகளிலேயும் வேறுபாடினரிபேனே தன்கட்டமையைச் செய்கின்றது. வீட்டிலும் ஆபி சிலும் நானாந்த வாழுக்கையில் முக்கிய இடம் பெற்றுள்ள பேனே இன்று இந்திலையை அடைந்திருப்பதைக் கண்டுமகிழ் அதன் ஆரம்பகர்த்தா இல்லையென்று வருந்தவேண்டியுள்ளது. வருங்காலம் கண்டுமகிழ்விருக்கும் பல பெரிய அரிய சாதனைகளை அவர்களுக்கு விட்டுச் சொல்ல உதவியாயிருப்பது பேனே, இக் கட்டுளரயை எழுதுவதற்கு உடந்தையாயிருந்த குற்றம் கூடப் பேனைவச் சார்ந்ததுதான் என்றால் அதன் மகத்துவத்தை நீங்களே நிர்ணயித்துக் கொள்ளுங்கள்.

கரையேறப் பாதை கடலினுட்டான்

இரு சிறு தீவு, அத்தீவு நீரில் மூழ்கி விடுமோ? என்று அஞ்சத்தக்க அளவிற்கு கடல் பொங்கி எழுந்து கொண்டிருந்தது. அத்தீவிலுள்ள எவருக்குமே மரணத்தை அரவணைக்கவிருப்பமில்லை. படகொண்டின் மூலம் வெளியேறுவதைத் தவிர வேறு வழியே இல்லை. இவ்வாறே நாமும் வாழ்க்கை என்ற கடலினுள் இருந்து வெளியேறுவதற்கு வழி தெரியாது தத்தளித் துக்கொண்டிருக்கின்றோம். அதிலிருந்து மீள்வதற்கு இரண்டே இரண்டு வழிகள் தான் உண்டு. ஒன்று சாவு, மற்றொன்று இறைவனை அடையும் வழியாகும். சாவின் மடியில் தங்க யாருக்குமே விருப்பமில்லை. எனவே எம்மையறியாமலே நாம் இறைவனை அடைவதற்குரிய வழியில் செல்ல வேண்டியவர்களாக இருக்கின்றோம்.

இறைவனை அடையும் வழியில் செல்வது என்பது சதா அவனது தூய நாமத்தை உச்சரிப்பதல்ல. அவன் காட்டுவின்ற பாதை, அவனுக்கு விருப்பமான பாதை எதுவோ அதுவோ அவன் வழியாகும். அவன் தனது பாதையை எமக்குச் சுட்டிக்காட்டவில்லையே! அப்படி யானால் நாம் எப்படி அவன் பாதையிற் செல்லமுடியும்? என்ற கேள்வி உதிக்கலாமல்லவா. அதனைத் தீர்த்துவைக்கவே இறைவன் காலத்திற்குக் காலம் ஒரு கிறீஸ்து சூபமாக, புத்தன் சூபமாக, ஒரு நபிருபமாக இல்லைகிற்கு வருகின்றன. ஒரு காந்தியை, ஒரு பரமஹம்சரை அனுப்பி வைக்கின்றன. எல்லாவற்றிற்கும் மேலாகத்தான் எல்லா இடங்களுக்கும் செல்வதற்குப் பதிலாக “தாயை” அனுப்பி வைக்கின்றன. அதனால் அவள் அங்கு, பாசம், பொறுமை, என்பவற்றிற்கு வரை விலக்கணமாகத் திகழ்கின்றன. எனவே இறைவனின் மறு அவதாரங்களன் இவர்களின் பேச்சுக்கு மதிப்பளித்து; கருத்துக்களைக் கைக்கொண்டு; எமக்கென அவர்கள் காட்டிய பாதையில் நாம் செல்லும்போது இறைவன் காட்டியபாதையில் செல்கின்ற வர்களாகுகிறோம்.

அண்ட வெளியில் நடைபெற்ற, நடைபெறுகின்ற நடைபெறப்போகின்ற மாற்றங்களைக் கணக்கிட்டு: மனிதனின் சேதமடைந்த அங்கங்களை மாற்றி, இயற்கையைத் தன்வசப்படுத்தி பெருமிதமடைகின்ற அறிவியல் வளர்ச்சியடைந்த மனிதன் உலகம் கடவுளால் உருவாக்கப்படவில்லை. நானூறுகோடி ஆண்டுகளுக்கு முன் குதிரோளிலிருந்து பிரிந்தே புனியும் அதனயற் சிரகங்களும் உண்டாயிற்று. என்று கூறுகின்றன. இது பூரண ஆராய்வின்மையின் குறைபாடாகும், ஒரு கருப்பொருளில்லாமல் எதுவும் உருவாக முடியாது என்று கூறும் விண்ணானம் அண்ட வெளியில் மிதக்கும் அளவிற்க கோள்களும் சிரகங்களும் உருவாகுவதற்கு கருப்பொருள் எங்கிருந்து தோன்றிற்று என்று கூறவில்லை. இதனால் கவிஞர் ஒருவன் அனுவொன்று பிரிந்ததால் அகிலமே யுண்டாயிற்றென்பர். அந்த அனு எங்கிருந்து தோன்றிற்றென்றால் தெரியாது விழிப்பர்.” எனப்பாடிப் போந்தான். “ஒரு பொருளிலிருந்து பிறிதொரு பொருளை உருவாக்க மனிதனால் முடியும். ஆனால் ஒன்றுமில்லாமையிலிருந்து உருவாக்க இறைவனுல் ‘ட்டுமே முடியும்’, இவ்வாறு கூறுவதனால் விண்ணானமோ, அறிவியல் வளர்ச்சியோ கூடாதென்று கூறவில்லை. சமயம் கலவாத விண்ணானம் மூடத்தன்மையானது; விண்ணானம் கலவாத சமயம் குருட்டுத்தன்மையானதுடே என டாக்ரர் அல்பேட் ஜின்ஸ்ஹனே கூறியிருக்கின்றார்.

எனவே காலம், நேரம், கடமை, நியதி, தவருது எல்லாவற்றையும் இயக்குவித்து அவற்றின் மீது அதிகாரம் செலுத்துகின்ற கண்கானுத சக்தியை நாளும் நமது உள்ளத்தில் நினைக்கவேண்டும். அவன்மீது காதல் கொள்ளவேண்டும். “ஆலயத்தினுட்சென்று மந்திரங்களை முனு முனுப்பதும் தீபம் காட்டுவதும் இறைவழிபாடு ஆக மாறமாட்டாது. நம் இதயக்கோவீசைத் திறந்து, அங்கேதான் இறைவனை வைத்து வழிபடவேண்டும்”, என கீதகூறுகின்றது. ஏழை வடிவமாக நமது அயலாகு, ஒரு நோயாளியாக இறைவன் எம்மச் சந்திக்க வருகின்றன. அவர்களைத் தட்டிக்களிக்காது உதவி செய்து புண்ணியத்தைச் சம்பாதிக்க வேண்டும். பணம் சம்பாதிப்பதை எமது சூறிக்கோ

ளாகக் கொள்ளாது எமது குறுகிய கால வாழ்வில் எம்மால் செய்யக்கூடிய நற்காரி யங்களைச் செய்யவேண்டும். “பணக்காரன் சுவர்க்கத்தினுள் பிரவேசிக்க முடியாது. அவன் சுவர்க்கத்தை அடைவதைவிட ஊனிக்காதினாடு ஒட்டகம் செல்வது எளிது” என பைபிள் கூறுகிறது.

இறைவனை ஆலயத்தினுள் சென்று தான் வழிபடவேண்டுமென்பதில்லை. எங்கும் சர்வ வியாபியாகவுள்ள இறைவனின் ஆலயம் தன் உள்ளமேயென உணர்ந்தவனுக்கு ஆலய வழிபாடு அர்த்தமற்றதாகிவிடுகின்றது. ஆயின் நாம் வஞ்சகமற்ற உள்ளமுடைய மழலையின் உள்ளமுடையவர்களாக மாறி ஒவ்வொரு மனிதனிலும் அன்பெனும் ஒட்டத்திலேறி வாழ்க்கைக் கடலீக் கடந்து இறைவன் என்னும் கரையை அடைவோம் வாரீர்.

க. கேபொன்கலன்
10 R (விஞ்ஞானம்)

அனுசக்தியின் விந்தைகள்

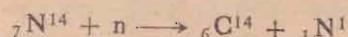
அனுவிற்குள் அளவுகடந்த சுக்தியைப் புகுந்தி வைத்தான் இயற்கை அன்னை மனிதன் கையிலே அனுவின் ரகசியங்கள் சிக்கின. அடிமேல் அடிவைத்து மனிதன் முள்ளேற்றின். அனுக்கருவை நோக்கி அயராது உழைத்த அவன் முயற்சியினுல் அனுக் கருவையே பிளக்க முடிந்தது. அதிலிருந்து அனுசக்தியைப் பெறவும் வழிவகுத்தான்.

அனுசக்தி என்ற விடயத்திற்குப் போகமுன் அனுவைப் பற்றிய அடிப்படையான சிலகருத்துக்களை நாம் அறிய வேண்டும். சுடப்பொருள்கள் யெல்லாம் அனுக்கள் என்றழைக்கப்படும் மிகக் சிறிய துணிக்கைகளால் ஆக்கப்பட்டுள்ளன. 1913-ம் ஆண்டில் அனுவில் பல உப அனுவியற்குரிய துணிக்கைகள் உண்டென் பதற்குரிய ஆதாரங்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டன. அனுவானது இலத்திரன், புரோத்தன், நியுத்திரன் ஆகிய மூன்று வகை மூலத்துணிக்கைகளால் ஆகிய தெனக்

கண்டு பிடிக்கப்பட்டுள்ளது. அனு ஒரு மையமும், அதைச்சுற்றி ஒரு மண்டலமும் கொண்டுள்ள பகுதியினால் ஆனது, அனுவின் மையத்தில் அல்லது கருவில் நேர்மின் னேற்றம் கொண்ட புரோத்தனங்களும், மின்னேற்றமற்ற நியுத்திரனங்களும் அமைந்துள்ளன. இதனைச்சுற்றி வித்தியாசமான ஒழுக்குகளில் இலத்திரன்கள் குறித்த பாறையில் மையத்தைச் சுற்றி அசைந்து கொண்டிருக்கின்றன. ஒரு அனுவில் இலத்திரன் களின் எண்ணிக்கை புரோத்தனங்களின் எண்ணிக்கைக்குச் சமமானதாகும்.

1896-ம் ஆண்டு பெக்கரஸ் என்ற பிரான்ஸ் தேசத்து விஞ்ஞானி யுரேனியம் உப்பில் இருந்து சில கதிர்கள் வெளியேற வதை அவதானித்தார். இதன்பின்புரேடியம், பொலேனியம் என்ற எளிதில் கதிர்வீசம் இரண்டு மூலகங்கள் கிழுரி அம்மையாரர்ஸ் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. இவ்வித கதிர்களை வெளிவிடும் மூலகங்கள் கதிர்த் தொழிற்பாட்டு மூலகங்கள் என அழைக்கப்பட்டன. இரதர்போட்டு என்பவர் கதிர்த் தொழிற்பாட்டு மூலகங்களில் இருந்து மூன்று வகைக் கதிர்கள் வெளியேறவதைக் கண்டு பிடித்தார். அவையாவன் அல்பாக் கதிர்கள் குறிகிய சக்தி யுடையன், பீட்டாக்கதிர்கள் ஊடுருவும் சக்தி கூடியவை, காமாக் கதிர்கள் சக்தி கூடியனவாகவும் சாதாரணமாக உலோகத் தகட்டின் ஊடாக ஊடுருவிச் செல்லக் கூடியனவாகவும் உள்ளன.

அனுக்கருக்களைப் பிளந்து செயற்கையாகவே கதிர்த் தொழிற்பாட்டு மூலகங்களை உண்டாக்க விஞ்ஞானிகள் முயன்றனர். நியுத்திரன்கள் ஏற்றம் அல்லாதன வாகவும் அனுக்கருவை ஊடறுத்துச் செல்லக் கூடியனவாகவும் இருந்தன. எனவே நியுத்திரன்களை அனுக்கருவைப்பிளக்கக் கூடிய சாதனங்களைப் பயன்படுத்தினர். அணிக்கருப்பினப்பின் போது ஏராளமான சக்தி பிறப்பிக்கப்படுகிறது. சாதாரண வைத்தரசன் அனுவிற்கு ஒரு நியுத்திரன் துண்டுத் தாக்கத்தினால் கிளர் மின் வீசம் சமதாளிகள் பெறப்பட்டன.

தாவரங்களின் அனுசேப மூலதுகளை அறிந்து தாவரவளர்க்கி ஒழுங்காக்கிகளின்

தாக்கங்களை அவதானிப்பதற்கும் தாவரங்களின் நோய்களை அறிந்து அவைகளுக்குரிய தடுப்புமுறைகளைக் கண்டுபிடிப்பதற்கும் கிளர்மின்வீசும் சமதானிகள் பயன்படுத்தப்படுகிறது. இதேபோல பசுனோக்களைத் தாவரங்கள் எவ்வாறு பயன்படுத்துகின்றன என்பதை ஆராய்வதற்கு இச்சமதானிகள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

கிளர் மின்வீசும் சமதானிகள் மருத்துவத்துறையில் பல நன்மைகள் செய்திருக்கின்றன. நோய்களைக் கண்டு பிடிப்பதற்கும், நோய்களை ஓழிப்பதற்கும் இவை பயன்படுகின்றன. கிளர்மின் வீசும் சமதானியாக கோபால்ந்றை (CO₆₀) உபயோகித்து அதிலிருந்து வரும் காமாக் கதிர்களை (ஒரு குறிப்பிட்ட அளவு) அவதானமாகப் பற்று நோய்கள் கொண்டுள்ள கலங்களின் மீது படவிட்டால் பற்றுநோய் குணப்படுகிறது.

ஒரு நோயாளிக்குப் பொசுபரசு 32 சேர்த்து உணவை அளித்தால் அது முடிவில் எலும்பை அடைகிறது. அவை அங்கிருந்து காமாக்கக்கூடிய கொண்டிருக்கும். இக்கதிர்கள் சில இருத்தசம்பந்தமான நோய்களைக் குணப்படுத்தக் கூடியன.

மருத்துவத் துறையைவிட ஆதிகாலப் பொருட்களின் வயது கணிப்பு, எண்ணெய் அல்லது நீர் கொண்டு செல்லும் குழாய்களிலுள்ள பொசிவைக் கண்டு பிடித்தல், நோய்களைப்பரப்பும் அல்லது தாவரங்களை அழிக்கும் பூச்சிகளைக் கண்டுபிடித்தல் போன்ற பல்வேறு துறைகளிலும் கிளர்மின் வீசும் சமதானிகள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

அனுக்குண்டின் வரலாறு நியுத்திரன்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டதிலிருந்து தொடங்குகின்றன. 12 புரோத்தன்களைக் கொண்ட யுரேனிய அனுபவம் நியுத்திரன் தாக்கும் பொழுது அது இரண்டாகப் பிளக்கின்றது. ஒரு பகுதி பேரியமாகவும் (36 புரோத்தன்களைக் கொண்டது), மற்றது கிறிப்ரானைகவும் (36 புரோத்தன்கள்) மாறுகிறது. இப்பிளவினால் ஏற்படக்கூடிய சக்தி 200 இலட்சம் உவோற்றுக்கள் ஆகும். அனுப்பினாலைப்பற்றியும் அதன்கிடைக்கும் அளவிற்கு சக்தியைப் பற்றியதுமான செய்தி 1939 ஆம் ஆண்டு உவாழிங்டனில் நடை

பெற்ற விஞ்ஞானிகள் மகாநாட்டில் பரப்பப்பை ஏற்படுத்தியது. இம் மகாநாட்டின்பொழுது என்றிக்கோ ஸ்பேர்மி என்ற விஞ்ஞானி ஒரு கருத்தை வெளியிட்டார். நியுத்திரன்களால் தாக்கப்பட்ட யுரேனியத்திலிருந்து. நியுத்திரன்கள் விடுவிக்கப்பட்டால் ஒரு தொடர்விளைவு ஏற்படும். தொடர் விளைவினால் எல்லா யுரேனிய அனுக்கும் பிளக்கப்படும். இதனால் ஏவப்பழும் மிகப்பெரிய அழுக்கமும் ஏற்படும். இவற்றுடன் பயங்கரமான காமாக்கதிர் வீசுக்கக்கூடும் நடைபெறும். இவரது கருத்தைக்கொண்டு ஒரு பயங்கர அழிவாயுதமாகிய அனுக்குண்டைத் தயாரிக்கலாம் என்று விஞ்ஞானிகள் கண்டனர்.

அனுக்குண்டைத் தயாரிப்பதற்கு அமெரிக்காவில் முயற்சி எடுக்கப்பட்டது. அனுக்குண்டைத் தயாரிப்பதற்குத் தேவையான பொருள் 235 அனு நிறைகொண்ட யுரேனியமாகும். அனுக்குண்டு இரண்டு யுரேனிய அரைக் கோளங்களினால் ஆனது. இரண்டு அரைக் கோளங்கள் இருக்கும் யுரேனியத்தின் நிறை சில இருத்தல்களாகும். அதன் பருமன் சிறு பிள்ளைகள் விளையாடும் காற்பந்தின் பருமனால் இருக்கும். இரண்டு யுரேனிய அரைக் கோளங்களும் தனித்தனியே இருக்கும்.

1948 ஆம் ஆண்டு அனுக்குண்டுப் பரிசோதனை நடாத்தப்பெற்றது. அப்பொழுது நடைபெறும் விளைவுகளைப் 10 மைல் தெரிவிவிருந்து கண்களுக்குத் தகுந்த பாதுகாப்புப் போட்டுக்கொண்டு விஞ்ஞானிகள் அவதானித்தனர். ஏவுகளை வெடித்தபோது சுமார் 7000 குரியன்கள் ஒன்று சேர்ந்து பிரகாசிப்பது போன்ற ஒளி பூமியின் அடித்தளத்திலிருந்து மேல் நோக்கிசென்றது. இவையாவும் அடங்கியின் பாதுகாப்பு உடையன்றின்து அனுத்துக்கண்டு வெடித்த இடத்தை விஞ்ஞானிகள் அடைந்தனர். அனுக்குண்டு விழுந்த இடத்தில் 25 அடி ஆழமும் 1200 அடி நீளமுள்ள பிள்ளை ஏற்பட்டது. வனுந்தரத்திலிருந்து மண் எல்லாம் உருகி ஒரே கண்ணுடிமயமாகக் காட்சியளித்தது. இதையெல்லாம் எதிர்காலத்தின் அழிவைப் பிரதிபலித்தன.

ஆகவே உலக வல்லரசு நாடுகள் அனுக்குள்ளடைப் பரீடிசிக்கவும், போர்க் கில் உபயோகிக்கவும் முனையுமானால் அது நிட்சயம் உலகத்தை அழிவுப்பாதையிலேயே கொண்டு செல்லும். தற்பொழுது சில நாடுகள் அனு ஆயுத பரிசோதனைத் தடுப்பு ஒப்பந்தத்தை உண்டாக்கியுள்ளன. இந்தாடுகள் அதன்படி நடந்தால் உலக மரன்து அழிவுப்பாதையை விட்டு விடகி மேன்மேலும் புதிய ஆக்க முயற்சிகளை உண்டுபண்ண வழிபிறக்கும். அதே சமயத் திடி கிளர்யின்வீசம் சமதானிகள் அமை

திப்பணி அனுசங்கி புதிய புதிய உபயோகத்திற்கு வழிவழக்க முயல் வேண்டும். கிளர்யின் வீசம் சமதானிகளை உயிரியலில் உபயோகிக்கக் கூடிய வழி வகைகள் ஏராளமாகவுண்டு. விஞ்ஞானத்தின் இப் புதிய பிரிவு முன்னேற்றமண்டந்து வரும் எம் போன்ற நாடுகளுக்குப் பெரும்பயணை அளிக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை.

செல்வன் த. ஸ்ரீரங்கநாதபிள்ளை,
10 R. (விஞ்ஞானம்)

காற்றுடி சுழல்வதால்...

- பாடு :** சந்திதிக் கந்தன் கோயில் வணங்கிடச் சென்றநாலும் கோவிலை அனுகும் வேளை உர் எனக் கேட்கும் சத்தம் பாலுவின் மனத்தைத் தூண்ட என்னியே அடைந்தான் பாலு.
- பாலு :** உர் என ஓலியெழுப்பும் அதோ அந்தக் காற்றுடி நீரிறைக்கும் விந்தைகளை எடுத்தியம்பாய் நீ பாடு
- பாடு :** காற்றுடி அஃது அச்சுப் பற்றிச் சுழல்கிறது சுழலும் தன் மாற்றத்தாலே பின் தொடர் முசலமது மேலொடு கீழுமாக உயர்ந்து பதிகிறது. முசலத்தின் நுளியில் உள்ள உருளையின்வடிவதாய் கிண்ணமெரங்கு அங்குள்ள வளியினை ஜீழ்வால்ஸ் வெளியிலே அகற்றி விடும். வளியினை அகற்றவாலே கிண்ணம் உள்ள உருளையிலே அழுக்கம் குறைகிறது. காற்றிலே அழுக்கமுண்டு அழுக்கத்தில் உயர்வு தாழ்வு ஏற்படும் வேளையாங்கு சமநிலைப் படுதல் வேண்டும்.
- பாலு :** ஆமாம் மலையின் மேலுள்ள நீர்தான் மடுவினை நோக்கி ஒடும் திடலிலே உள்ள மன்றான் தரையிலே பரவலாகும் குழிகளோ காலப்போக்கில் நிரவிடும் அஃதேபோலக் சமநிலைப் படுதலென்ற நியதியே இங்குபோலும்.
- பாடு :** அழுக்கந்தன் மாற்றத்தாலே உருளையைச் சேரும் நிரும் முகலம் கீழ்ப்பதிவதாலே கீழ்வால்வு மூடுமல்வேளைதள்ளில் நீரது அழுக்கத்தால் மேல் வால்வைத் திறந்து கொண்டு வெளியிடம் செல்லும் அந்தீர் மாற்றமும் தொடர்வதாலே தொடர்ச்சியாய் நீரினை இறைத்துவிடும்,
- பாலு :** நடக்கும் நிகழ்ச்சியாலே காற்றின் தொழில்தனை பயன்படுத்தும் முறைகளையும் காற்றுடி காட்டிற்று சுகமாய் இருந்திட்டால் நாளைக்கே சந்திப்போம்:

அ. கந்திரவேற்பிள்ளை
10 R.

எமது இல்ல வினையாட்டுப் போட்டி 1972

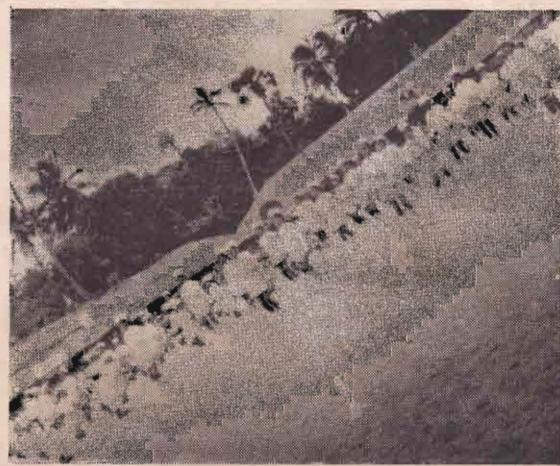
அதிபரின் உருக்கமான தலைமையுரை

சிறப்புற நடை பெற்ற
வினையாட்டுப் போட்டியைப்
பாராட்டிப் பேசுகிறீர் பிரதம விருந்தினர்
மேஸ்தூ வடமாநில வித்தியாதியதி.
திரு. க. கணக்கபாபதி அவர்கள்

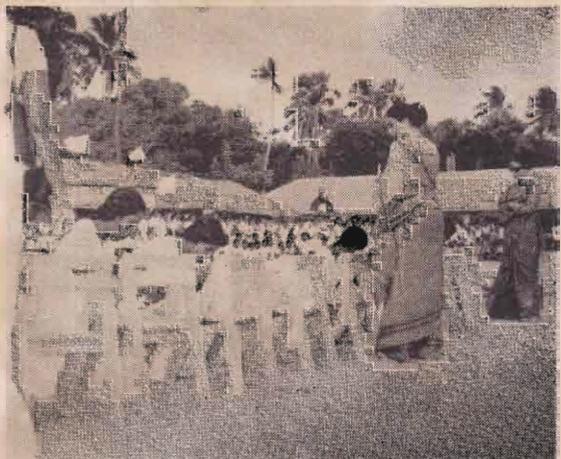
விருதுகள் அளித்துக் கொரவிக்கிறார்.
திருமதி கணக்கபாபதி அவர்கள்

இடைவேளையின்போது
அனைவர்து உள்ளத்தையும் கவர்ந்த உடற்பயிற்சி நிகழ்ச்சி

தடையோட்டம் - கீழ்ப்பிரிவு பெண்கள்

தடையோட்டம் - மேற்பிரிவு பெண்கள்

விளங்கியதா? அதிபரின் நோக்கம்

நிறவுடை யணியா தீரென்றுலதிபர்
நீண்டு கொண்டு வருமுமக்குக் கோபம் — அவர்
நிறவுடையணிய வேண்டாமென்றதன் நோக்கம்
அது, உம்கருத்தைக் கவராதிருக்கவாகும்

பார்த் தெழுத வேண்டாமென்றுலதிபர்
பாய்ந்துகொண்டு வருமுமக்குக் கோபம் அவர்
பார்த்தெழுத வேண்டாமென்றதன் நோக்கம்
அது, உம்படிப்பைப் பாழாக்கி விடுமென்பதனுலாகும்

எதிர்ப்பாலாருடன் போகவேண்டாமென்றுலதிபர்
எதிர்க்கத்தான் மனச வருமுமக்கு -அவர்
எதிர்ப்பாலாருடன் பேசவேண்டாமென்றதன் நோக்கம்
அது, உம்பாலுணர்வைத் தூண்டிவிடுமென்பதனுலாகும்

வீணைக் கறைக்காதி ரெண்றுலதிபர்
வீம்புக்குத்தான் விழையும் உம்மனது — அவர்
வீணைக் கறைத்தீக் வேண்டாமென்றதன் நோக்கம்
அது, உம்படிப்பைப் பாதித்துவிடு மென்பதனுலாகும்

இவைகளை இவ்வாறு யான் கூறுவதால்
இதில் எவையேனும் பயனுண்டோ வென்றெ ஓணும்
உம்மனது —யான்
இதை இவ்வாறு கூறியதன் நோக்கம்
யான் பெற்ற தெளிவை மற்றேருகும் பெறவேண்டுமென்பதனுலாகும்.

R. இரவீந்திரன்

10 R

சுயசரிதை

ஆஹ! என்ற அலறலுடன் துள்ளி எழுந்து நின்றதைப் பார்க்க எனக்கும் சிரிப்பு ஒரு ஏறம். மறுபுறம் துக்கந்தான். துக்கம் ஏன் என்று கேட்பீர்கள்? முடிவில் உங்களுக்குகே அது ஏன் என்று புரியும் அப்பாடி! அவர் துள்ளி எழுந்தது மட்டுமா எழுந்து நின்ற நன்றாக குளிந்து என்னைத் தெடினார். ஆனால் நானே ஒடி ஒழிந்து விட்டேன். அவரால் என்னை எப்படிகள்டு பிடிக்கமுடியும். அல்லது நான் சென்ற இடத்திற்கு அவரால் வரமுடியுமா? ஒரு சிறிய தடியினால் என்னைக்குற்றிப் பார்த்தார். நானு இடம் கொடுப்பேன் அவரின் குற்ற லுக்கு விலகி விட்டேன். அவர் பாவம் சிறிது நேரத்திற்கு தின்று பார்த்தார். அவரின் கால்கள் இடம் கொடுக்க வில்லைப் போலும். திரும்பவும் வந்து உட்கார்ந்தார். இருந்தவுடன் போவதுசரியில்லை என்று ஒரிரு செக்களின்பின் மெதுவாகச் சென்று என் வேலையைத் தொடங்கினேன். அவர் மீண்டும் ஐயோ! என்ற அலறலுடன் எழுந்தார். நானும் திரும்பவும் என் இடத்திற்கு ஒடி வந்தேன். என் கெட்டகாலமோ தெரியாது. அவர் எழும்பும் நேரத்திற்கும் ஒரு புதினப் பத்திரிகை விற்பனை செய்யபவர் வருவதற்கும் நேரம் சரியாக இருந்தது.

அவரும் இரண்டு புதின்தாள்களைவாங்கினார். ஒரு புதின்தாளை அவரையும் என்னையும் பிரிப்பதற்குப்பயன் படுத்தினார். மற்றப்புதினத்தாளைப் படித்தார். நான் என் செய்வேன். அதை வெல்லும் சக்தி கடவுள் எனக்குத்தரவில்லை. ஒரு மாதிரி என்மனதை அடக்கிக் கொண்டேன். சிறிது நேரம்போனதும் அதிகநேரம்போனதுபோல் இருந்தது. அவரும் எழுந்து சென்றார். நானும் அதிக நேரம் காத்திருக்கவில்லை. வேலெரு இளநங்கை வந்து உட்கார்ந்தாள். எங்களுடைய நல்லகாலமோ அல்லது அதிர்ஷ்டகாலமோ தெரியாது. அப் பெண் ஜூம் தற்கால தாகரிக மங்கையாகும். எனக்கும் தாங்கிக் கொள்ளாத சந்தோஷம் பொறுக்கமுடியவில்லை. என் என்று கேட்பீர்கள்? தற்கால ஆடைகள் எல்லாம் எங்களுக்கு நன்மை பயக்கும் உடையாகும். அப்பொழுது அப்படியானவர்கள் வருவார்கள் என்று காத்துக் கொண்டிருந்த எனக்கு அந் நாகரீகமங்கை வந்தது ஓர் பெரும் கலீப் விழுந்தது போலாகும். அவளைப்பற்றி விபரிப்பதுதேவயில்லை. ஏவைனில் நீங்களே இன்று பஸ் இடங்களிலும் கானகிறிர்கள் என்றாலும் ஒரு சொல்லில் அவளைப்பற்றி கூறுகிறேன் அவள் ஒரு மினிச் சட்டமைஞ்சை. பெண்களுக்கு பொறுமை என்று கூறுவார்கள் அது உண்மை என்று நான் பறைசாற்றுவேன். தாராளமனத்தையுடைய அவள் ஆடையில்லாகாலில் இருந்து என் வேலையை முடித்துக்கொண்டேன் பின் அவரும் சிறிது நேரத்தில் எழுந்து சென்று விட்டாள். எழுந்து நிற்பது கஷ்டமாகதோன்றிய தன்மோ என்னவோ தெரியாது அவ்வளவுநேரம் இருந்ததற்கு அவருக்கு என்மனதிற்குள் நன்றி கூறினேன்.

பின் அதிகநேரத்தின்பீன் வேலெரு வேட்டி, நஷ்டங்கள் அனிந்த ஒருவர் வந்திருந்தார். எனக்கோ பசி பொறுக்க முடியவில்லை. அவரிடத்தில் ஒடிச் சென்றேன். ஆனால் அவரின் மேனியைக் காண முடியவல்லை எப்படியாது கண்டு. பிடித்திடவேண்டும் என்ற எண்ணத்துடன் வேட்டியின் மேல் ஏறிச் சென்று விட்டேன். என் கஷ்டகாலமோ தெரியாது நானும் சிறிது தூரம் செல்ல அவரும் எழுந்து செல்ல சரியாக இருந்தது. நானே பறத

பறதத்து ஒடிப்பார்த்தேன். ஆனால் மறையும் இடம் கிடைக்கவில்லை. என் அதிர்ஷ்டம் அவரும் என்னைக் காணவில்லை. என்றாலும் எனக்கு ஒரே துக்கமாகத்தான் இருந்தது. சிறுவர் பூங்காவனத்திலிருந்த என்னைச் சுமந்து கொண்டு அப்பெரிய வரும் எங்கேயோ சென்றார்.

பின்பு அவர் பலர் இருக்கும் ஓர் இடத்திற்குச் சென்றார். அங்கே நானும் ஓர் ஆசனத்தில் அமர்ந்தார். நான் முதலில் தப்பினால் போதுமென்ற எண்ணத்துடன் ஆசனத்திற்கு ஒடினேன். அப்பாடி! அங்கே நான் கண்ட காட்சி ஓர் வியப்பைத் தந்தது, எப்படி விபரிப்பது என்று எனக்கு தெரியவில்லை. அங்கே என் இனத்தவர்கள் அநேகர் இருந்தனர். அவர்களின் மூலம் தான் இது ஓர் படமாளிகை என்பதை அறிந்தேன், என் அதிர்ஷ்டம் பழும் நழுவிபாலில் விழுந்ததுபோல் இருந்தது. அவரும் சிறிது நேரத்தில் எழுந்து சென்று விட்டார்

அங்கே சில நாட்கள் தங்கினேன். பலவிதமானவர்களும் வந்தனர். ஒரு நாள் ஓர் இளைஞன் மிகவும் காலை இறுக்கும் நீள் காற்சட்டையுடன் வந்திருந்தான். அவனிலும் என் கடமை செய்வது இலகுவாகத் தான் இருந்தது. அங்கே எங்களுக்கு ஒரே வேட்டைதான். அதுவும் முன்றும் மனியும் அடித்து விளக்குகள் அணிக்கப்பட்டது தான் தாமதம் எங்களுக்கு ஒரே குழி தான் : நாங்கள் எங்கள் கடமைக்கு சென்று விடுவோம். அத்துடன் அங்கே எங்களுக்கு காதுக்கினிய கீதங்களும் இருந்தது. அங்கே சில காலம் இருந்து மட்டுமல்ல என் இனத்தவர்களையும் பெருக்கி விட்டேன்.

ஒரு நாள் பாடசாலை மாணவன் என் ஆசனத்தில் வந்து உட்கார்ந்தான். அவனின் ஆடையுடன் நான் ஒரு பாடசாலைக்கு மாற்றலாகிக்கொண்டேன். பஸ்லிலும் அவனின் ரிக்கற்றிலும் செல்லும்போது எவ்வளவு அழகான காட்சிகளை யெல்லாம் ரசித்துச் சென்றேன். இப்பொழுது. அவனுடைய பாடசாலை வகுப்பறையிலுள்ள ஆசனத்தில் இருக்கின்றேன். அங்கே இரவில் உணவு இல்லை. ஆனாலும் பகலில் உணவு அதிகம். ஆனால் அவன் ஆசிரியர்

ஆய்வுகள் விண்வெளி ஆய்வுகள், நிலங்கீழ் ஆய்வுகள் மின்கணிப்பு இயந்திரத் தொடர்புகள் கருத்தியற் கோட்பாடுகள் முதலிய வற்றுடன் தொடர்புடூண்டு எந்த ஒரு துறைக்குமில்லாத சிறப்பான முறையில் புவியியல் கற்கைநெரியானது சென்று கொண்டிருப்பதைக் காணலாம்.

ஆரம்பகாலத்தில் பிரதேச வர்ணைகளை என்ற ரீதியில் தொடங்கிய புவியியலானது பொதிகப்புவியியல் மாணிடப்புவியியல் என இரு பெரும்பிரிவுகளாக வளரத்தொடங்கிறது. இப்பெரும் பிரிவுகளில் பல கிளைகள் வளரத்தொடங்கின. பெளதீகப் புவியியல் வரலாற்றுப்புவியியல் சமுத்திர வியல் தொல்பொருளியல் வளிமண்டலவியல் காலனிலையியல் முதலியனவும் மாணிடப் புவியியல் அல்லது கலாசாரப்புவியியலில் நகரப்புவியியல் குடிப்புவியியல் மாணிடவியல் சிந்தனைப்புவியியல் புவியியல் முறைகள் ஆயிய துறைகளும் புவியியல் கல்வியை அலங்கரிப்பதுடன் நலீன விஞ்ஞான அபிவிருத்தியினால் பணிக்கட்டியாற் றியல் விமான வியல் போன்ற புவியியல் தொழில் நுட்பத்துறைகளும் புவியியல் கல்வியில் அபரிமிதமாக வளர்ச்சியறும் பண்டிகைக்காண முடிகின்றது.

இன்று ஆரம்பக் கல்விக்கூடங்கள் ஆஸிரியப் பயிற்சிக் கலாசாலைகள் பல்கலைக் கழகங்கள் சில தனிப்பட்ட ஆராய்ச்சி நிறுவனங்களில் புவியியல் வெற்றியுடன் நடமாட்டுக்கொண்டிருத்தலைக் காணலாம். உலகின் அரசியல் பிரிவுகளை நில அளவிடு செய்வதிலும் ஆற்றுப் பள்ளத்தாக்கு அபிவிருத்திச் சபைகளிலும் குடியேற்றத் திட்டங்கள் விவசாய நீர் மின்சார அபிவிருத்தித் திட்டங்களிலும் ஆசிரிய சேவைகளிலும் குடிசனத்தேவை அதன் பிரச்சினைகள் பற்றி ஆராயப்படுஞ் சர்வ தேச மகாநாடுகளிலும் புவியியலாளர்கள் பங்கு கொண்டிருப்பதுடன் இருபதாம் நூற்றுண்டின் மர்பெரும் அதிசயமான ஈந்திரக் கற்றறையில் காலடிகளைக்கும் நிகழ்ச்சிக்கும் புவியியல்துறை உதவியமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

புவியியல் கல்வியானது பல பிரிவுகளை அடக்கியுள்ளதுடன் நர்ஸாந்தம் இது மன்கட் பெருக்கம் போல வளர்ந்து கொண்டு

ஏனவே இத்துறையை ஒருவர் கற்றுப் பூரண அறி வைப்பெற முடியாதென்று விவாதிக்கப் படுகின்றது. புவியியலாளர்கள் கருத்தியற் கோட்பாடுகளில் அதிகம் கவனஞ்செலுத்தி வருகின்றனரே ஒழிய நடைமுறைப் பிரச்சினைகளில் புவியியற் கல்வி தனது பங்கினை வழங்கவில்லை என்றும் பலவித கண்டனவுகள் புவியியற் கல்வியை நோக்கி எறியப் படுகின்றன. இப்படித் தூற்றுவார் தூற்றுப் போற்றுவார் போற்றுப் புவியியற் கல்வியானது, அகழ்வாரைத் தாங்கும் நிலம்போலத் தம்மை இகழ்வாரைப் பொறுத்துச் சருக விஞ்ஞானத் துறையில் மிகக் குறிப்பிடத்தக்கதொரு பங்கினை வகித்துவருவது உள்ளங்கை தெல்லிக்கனி, எனவே கலையும் விஞ்ஞானமும் முழு உலகத்துக்குமே உரியது. தேசியத்தின் தடைகள் யாவும் இவற்றுக்கு முன்பு மறைந்து விடும். புவியியற் கல்வியானது விஞ்ஞானம் கலை ஆகிய இரு பண்புகளையும் அடக்கியுள்ளதால் மனித குலத்தின் விமோசனத்துக்காக விஞ்ஞானைக் கல்வியை மேற்கொள்ளும் மாணவரும், கலை மாணவரும் புவியியற் கல்வியை விரும்பிக் கற்பது காலவுஞ் சிறந்தது.

சி. சிவராசா
11 A கணப்பரிவு

ஓழுக்கம் உயிரினும் ஓம்பப்படும்

உலகில் மக்களாகப் பிறந்தவர்களுக்குக் கணக்கே பிரதானமானவை, கண்ணிலும் பார்க்கச் சிரசே பிரதானமானது. இவைகள் அணித்தையும் விட அதி முக்கியமானது உயிராகும். இத்தகைய அரிய உயிரைவிட “ஓழுக்கம் உயிரினும் ஓம்பப்படும் என்று கூறும்போது ஓழுக்கத்தின் பெருமையையும், அவசியத்தையும் எடுத்துக்காட்டாமலே விளங்கும்.

“ஓழுக்கம் விழுப்பந்தரலான ஓழுக்கம் உயிரினும் ஓம்பப்படும்” என்பது பொய்யாமொழியான வள்ளுவன் வாக்கு. நாம் கற்றும் கல்வியில் கடைசி நோக்கம் ஓழுக்கத்தைப் பெறுதலாகும். ஓழுக்கமின்பேறல்

குருவனுக்கு மதிப்பில்லை. புசழில்லை. உலக அன்பில்லை. ஒழுக்கமில்லாத கல்வியும் செல்வமும் உயிரில்லாத உடலைப் போலவும், மனமில்லாத பூவைப்போலவும் பயன்ற றதாகும்.

ஒழுக்கம் இருவகை. அவை நல்லொழுக்கம் தீயோழுக்கம் என விரிவடையும். தாயின் மடியிலிருக்கும் குழந்தைப் பருவத் திலேயே ஒழுக்கம் வளர்ச்சியடைகின்றது. இப்பருவத்திலே பழகும் பழக்கம் இறக்கும் வரை நிலைத்திருக்கின்றது. இதனுலேயே எமது முதாதையார் “தொட்டிலில் பழக்கம் சுடுகாடுவரைக்கும்” என்று கூறிப் போயினர். ஒழுக்க வளர்ச்சிக்கு அடிப்படையானவர்கள் பெற்றேர்களே. பெற்றேரால் விதைக்கப்பட்ட ஒழுக்கம் பாடசாலைகளிலே பாதுகாக்கப்படுகின்றது. எத் தனியோ பிள்ளைகள் அடங்காப் பிடாரிகளாக வாழ்வதற்குக் காரணமானவர்கள் பெற்றேர்களேயாவர். கெட்ட பேச்சுக்கும் துஷ்டமான செய்கைகளுக்கும் அவர்கள் ஊக்கமும், உனர்ச்சியும் கொடுப்பதால் ஒன்றும் அறியாத இளம் பிள்ளைகள் கெட்டவர்களாகின்றனர்.

சுருட்டு, சிகரட் போன்றன வாங்கப் பிள்ளைகளை அனுப்புதல், அவற்றைப் புகைக்கப் பிள்ளைகளின் துணையை நாடுதல், மது அருந்தும்போது பிள்ளைகளுக்கும் கொடுத்து மகிழல், பிள்ளைகளின் முன்னிலையிலே ஒழுக்க வீணமாக நடத்தல், சுங்கை, சக்சரவு, கெட்டபேசு என்பவற்றால் பெற்றேர. அறியாமலே குழந்தைகள் தீயவராகின்றனர். இன்றைய பிள்ளைகள் பெற்றேரை மதியாது, தனது குருவையும் மதியாது குரங்குச் சேட்டைகள் பண்ணுவதையே நாகரிகம் எனக் கருதுகின்றனர். மது அருந்திச் சூதாடி பொன்னான நேரத்தை மன்னாக்குகின்றனர்.

கல்வியறிவோ நூலறிவோ, சமய அறிவோ இன்றி ஒன்றுக்குமதவாதவர்களாய் பூமிக்குப் பாரமாகிக் கொலை, களவுகளில் ஈடுபட்டு அரசினருக்கும் சிரமத்தைக் கொடுக்கின்றனர் இக்கால இளம் சந்தியினர். இப்படியான தீய ஒழுக்கமுள்ளவர்கள் மன்னவர்களால் மட்டுமன்றி, விளாணாவர்களாலும் வெறுக்கப்படுவர். படித்தும் பயனற்றவர்களாகிந்த தம் உற-

வினராலேயே ஒதுக்கப்படுவர். பெற்றதாயும் கொண்ட மனவியும், தீய ஒழுக்கமுள்ளவர்களை வெறுப்பர். ஒழுக்கமில்லாதவரை இழிந்தவன் எனப் பரிசுப்பர். இதனுலேயே வள்ளுவரும்

‘‘ஒழுக்கம் உடைமை குடிமை இழுக்கம் இழிந்த பிறப்பாய் விடும்’’

என்று கூறி ஒழுக்கத்தின் பெருமையை விளங்கவைக்கின்றார்.

ஒழுக்கத்தை நாம் பணம் கொடுத்து வாங்கவேண்டிய அவசியமில்லை. நற்பழக்கத்தால் இம்மை, மறுமை வாழ்விற்கு வழி வகுக்கும் ஒழுக்கத்தை நாம் அடைந்து விடலாம். நல்லபழக்கங்களுக்கான நன்பர்களிடமும், ஆசிரியர்களிடமும், பெரியோர்களிடமும், அன்பையும் ஆசியையும் பெற முடியும். தந்தை சொல்லிமதித்து தாய் சொல்லைத்தட்டாது உற்றூருக்கு ஊறு செய்யாது நாம்வாழ்வேண்டும். குது, மது என்பன அகற்றி எம்மைச் சீர்கெட்டவைக்கும் தரமற்ற சினிமாப்படங்கள் போன்றவற்றை நீக்கி அறப்பன்பும், மதிப்பன்பும் கொள்கொடாழுக வேண்டும். தான் செய்த பிழைகள் எல்லாவற்றையும் எழுதி தந்தையாகிடம் கொடுத்து மன்னிப்புக் கேட்டார்காந்தியிடகள். இப்படிச் செய்தகுற்றத்தை மறைத்துமூடாதும், குற்றம் செய்யாமலும் உத்தமன் என்னும் பெயரைப் பெற்றூர்காந்தியிடகள்.

ஒழுக்கமுள்ளவரை, இழிகுலந்தவனு யிலும் உயர் குலத்தவருக், உத்தமனுக ஏற்றிப் புகழ்வர். கல்வி கேள்விகளில் அவன் சிறியவருக இருந்தாலும் ஒழுக்கத்தால் யாவர் மனதையும் கொள்ளி கொள்ளுதொழிலில் கூட மேல் நிலையடைவான். அவனை எல்லோரும் நல்ல வன் எனப் புகழ்ந்துவாழ்த்துவர். மதிப்பர். அவனுக்கு இம்மையில் மட்டுமல்ல மறுமையிலும் புகழும் சன்மானமும் கிடைக்கும். வாழ வெடுத்தவின் பயனை ஒழுக்கமுடையவன் பெறுவான். ஒழுக்கத்தின்படி நடத்தால் மேலும் சிறப்படைவார்கள். அதனின்றும் தஸரினுஸ் தாம் எப்துவதற்கு உரித்தல்லாத பழியை எய்துவர். இதனைவிளக்கவே.

ஓழுக்கத்தின் எம்துவர் மேன்மை
இழுக்கத்தின்
எம்துவர் எம்தாப்பழி—என்று வள்ளு
வர் கூறினார்.

மாணவர்களும் இளம் சந்ததியினரும், ஓழுக்கத்தின் பயணையும், அதன் உயர் வையும் உணர வேண்டும். மரியாதை யுடனும் பண்புடனும் நடக்கப் பழகிக் கொள்ளுதல் வேண்டும். மேல் நாட்டு நாகரீகத்தினைப் பின்பற்றி, தமிழர்களின் பண்பான உடையை மறந்து கீழ்த்தரமான உடைகளைப் பெண்கள் அணிவதை நாம் பார்க்கக்கூடியதாக இருக்கின்றது. ஆனால் பின்லோஸிடையே புகைத்தல் முதலிய தியபழக்கங்களை நாம் தடுக்கவேண்டும்.

எனவே மாணவர்களாகிய நாம் எமது வாழ்வின் உண்மையை அறிந்து இலட்சியத் தைக் கண்டு, வாழ்க்கையை இரசிப்பும், பயனுமுள்ளதாக்கி ஒழுக்கம் எல்லாச் சொத்திலும், பெரிய சொத்து என்று என்னிர் அதைக் கடைப்பிடிக்கவேண்டும். ஒழுக்கம் எம்மை உயர்வடையச் செய்யும். பண்புடையவருக்கும், மறுமைக்கு உகந்தவர்களாக்கி உய்யப்பண்ணும் என்பது உண்மை. ஆகையால் “ஒழுக்கம் விழுப்பந்தரும்” என்னும் உண்மை அறிவுரையைப் பொன்றுரையாகக் கொண்டு, உயிரை விட்டேனும் ஒழுக்கத்தைக் கடைப்பிடிப் போம். உயிர் இவ்வுலக நன்மைகளைப் பெற்றுமே துணைசெய்யும். ஆனால் ஒழுக்கமோ மறுமை வீட்டின்பத்தையும், தரவல்லது என்பதை உணர்ந்து உயிரினும் உயரியது ஒழுக்கம் என்பதை அறிந்து அதைக் கடைப்பிடித்து உயர்வடையத் தெண்டிப் போமாக.

அ. கலைாயிலோ
11 A (கலைப்பிரிவு)

பாடசாலை வாழ்க்கை மாணவர்களைச் சமுதாய வாழ்க்கைக்கு இடுகுச் செல்கின்றது

காலமென்னும் கண்ணாடி உலக மக்களிடையே உறவாடி, விளையாடி எத்தனை எத்தனையோ வீரர்களையும், தீர்களையும், தியாகிகளையும், வள்ளல்களையும், அறிஞர்

களையும், புலவர்களையும், நாவலர்களையும் விதுஜகர்களையும், விளையாட்டு வீரர்களையும், விஞ்ஞானிகளையும், அரசியலாளர்களையும், வற்றுது வரையாது இத்தமிழ் கூறும் நல்லுலகிற்கு வாரிவழங்கியுள்ளது. இத்தகைய சிறப்பியல்பு உடையவர்களாக மக்கள் திகழ்வதற்கு கல்வியே காரணமாகும்

உலகம் வாழ் ஒவ்வொருவனும் தாயமடியிலே, பாலூட்டும் பருவத்திலே, தந்தையின் அன்பிலே எதிர்காலத்திற்கு வேண்டிய ஒழுக்கமெனும் விதையை வளர்க்க ஆரம்பிக்கிறோன். ஐந்து வயதிலே கல்விச் சாலையிலே காலதி எடுத்து வைக்கிறோன். அங்கே ஆசிரியரின் அறிவிலே, அன்பிலே, சக தோழர்களின் தோழமையிலே பல விசயங்களை அறியத் தொடங்கிறோன்.

பாடசாலையிலே பாடங்களைக் கற்கும் போது பரிட்சைக்குவேண்டிய விடையங்களை மட்டுமல்ல, வாழ்க்கை வாழ்வதற்கு அவசியமாக ஒழுக்கத்தைக் கற்கிறோன். தீயகுணம் தீமைக்கிழுத்து நரசத்திலாழுத்தி விடும் என்பதையறிந்து நல்லுகுணத்தைக் கற்கிறோன். பாடசாலையிலே கொலை-களாவ-பொய் முதலிய தீய குணங்களிற்கு ஆசிரியர்களால் தண்டனை கிடைக்கும். மேலும் ஆசிரியர்கள் அவற்றுல் ஏற்படும் தீமைகளை விளக்கி அவர்கள் உள்ளாக்களில் நன்மையுள்ள எண்ணங்களை நிலைக்கச் செய்கின்றார்கள்.

இத்தகைய நல் இயல்புகளுடன் பாடசாலையில் இருந்து வெளியேறும் மாணவன் சமூக வாழ்க்கையிலே ஒழுக்கமெனும் அணிவை பூண்டு உண்மை பேசி உத்தமஞக வாழ்கின்றார்கள். தீயகுணத்தைச் சமூதாயத்தில் பரவவிடாது தடுக்கின்றார்கள்.

கடமை, கண்ணியம், கட்டுப்பாடு இவை முன்றும் சமுதாய வாழ்க்கையிலே ஒவ்வொருமூனிதனுக்கும் முக்கியமானவையாகும். வாழ்க்கையைச் சிறப்புறச் செய்யும் இம் மூன்று குணங்களையும் பாடசாலையிலே மாணவர்கள் கடைப்பிடித்தின்றார்கள். கல்விச்சாலையில் பல கடமைகளை தப்பாது செய்கின்றார்கள். பாடங்களைச் சுட்டுப்பாட்டிற்கு அடங்கி நடக்கின்றார்கள். மேலும் கண்ணியமாகத் திகழக்கற்றுக் கொடுக்கின்றார்கள்.

ரூர்கள். இவையெனத்தும் சமுதாயத்தில் காலடி எடுத்துவைக்கும் போதும் கூடிடச் செல்கின்றன.

கல்லூரியிலே கல்லூரியின் சட்டதிட்டங்களிற்கு மாணவர்கள் கீழ்ப்படிந்து நடக்கின்றார்கள். சமுதாய வாழ்க்கைக்கு வந்த தும் அரசின் சட்டதிட்டங்களிற்கும் சமுதாயத்தின் சட்டதிட்டங்களிற்கும் அடங்கி நடக்க வேண்டியுள்ளது.

கடவுள் பக்தி மக்கள் வாழ்க்கைக்கு அவசியமாகும். எந்த ஒரு மனிதனும் ஏதாவது ஒருசமயத்தினாலும் விளங்குவான். இத்தகைய ஒவ்வொருவனும் கடவுள் ஒருவரை வணக்குபவனுமிருப்பான். பாடசாலையில் சமய விழாக்களைக் கொண்டாடி, ஆராதனைகளை நிகழ்த்தி மாணவர்களைச் சமய விடயங்களில் ஈடுபடச் செய்கின்றார்கள், அத்தகைய மாணவர்கள் சமுதாயத்தில் நுழைந்ததும் கடவுள் பக்தி உடையவர்களாக, பிற ஜீவன்களிடத்து அங்குடியவர்களாக விளங்க ஏதுவாக உள்ளது.

கல்லூரிகளில் மாணவர் மன்றங்களை அமைத்து அதில் மாணவர்களுக்குப் பேச்சத் துறையிலே கவிதைத் துறையிலே, கட்டுரைத்துறையிலே, விவாதத்துறையிலே பயிற்சி அளிக்கப்படுகின்றது. அதிலே மாணவர்கள் தேர்ச்சியடைந்ததின் பயனாக வாழ்க்கை சமுதாயத்தில் அமையும்போது, சமுதாயத்தில் சிறபேச்சானாக, சிறந்த எழுத்தாளங்க, கவிவாணங்க, சட்ட வல்லுநரங்க விளங்க ஏதுவாக உள்ளது.

இத்தகைய மன்றங்களிலே மாணவர்களிற்கு முக்கிய பதவிகளை வகிக்கக் கொடுத்து, அப்பதவியின் பொறுப்பை உணர வைக்கின்றார்கள். அத்தகைய மாணவர்கள் கலாசாலைப்படிப்பை முடித்து இல்லாழ்க்கையில் சமுதாயத்தில் ஒரு சங்கத் தலைவராகவோ, செயலாளராகவோ, தனுதிகாரியாகவோ திகழும் போது தமது கடமையை கண்டோர் புகழும் வள்ளும் செய்யக் கூடியதாக உள்ளது.

மேலும் பாடசாலையில் நிகழும் பிரிவுப்பாரா விழா, இராப்போசன விருந்து முதலிய நிகழ்ச்சிகளில் மாணவர்கள் பங்குபற்றி வேண்டும். இத்தகைய மனப் போக்கிற்குப் பாடசாலைவாழ்க்கை வித்திடுகின்றது.

றுகின்றார்கள், அந் நிகழ்ச்சிகள் மாணவர்மனதிலே பதினின்றது. சமுதாயத்தில் நடக்கும் இத்தகைய விழாக்களில் கூச்சமின்றிச் சகசமாகப் பழக்க கூடியதாக உள்ளது.

பாடசாலைகளில் விளையாட்டுப் பயிற்சிகள் அளிக்கப்பட்டு, விளையாட்டுப்போட்டிகள் நிகழ்த்தப்படுகின்றன. வெளிக் கல்லூரிகளுடனும் தொடர்பு கொண்டு விளையாடுகின்றனர். சமுதாயத்திலும் இத்தகைய விழாக்கள் நிகழ்த்தப்படுகின்றன. பாடசாலைகளிற் கிடையே நிகழும் போட்டிகள் போட்டி மனப்பான்மையுடன் நிகழ்ந்தாலும் மாணவர்களிடையே சிநேக் மனப்பான்மை மலருகின்றது. சமுதாயத்திலும் இத்தகைய தேசிய மனப்பான்மை ஒளி விடக்கூடியதாகப் பாடசாலைக் கல்வி மாணவர்களை உருவாக்குகின்றது.

கல்லூரிகளில் நிகழும் விழாக்களில் கலை நிகழ்ச்சிகள் நடைபெறுகின்றன. நாடகம் நடனம் முதலியன் பழக்கப்படுகின்றன இத்தகைய கலைகளில் பங்குபற்றும் திறமை சாலிகள் சமுதாயத்தில் தமது கலையைர்ச்சியை வளர்த்து மற்றவர்களையும் பரவசமடையச் செய்யக்கூடியதாக உள்ளது.

கல்விக் காலத்தில் மாணவர்கள் கல்லூரும் இனபேதமின்றி. நான் என்ற ஆணவப்பேச்சிற்கிடமின்றி, நாங்கள், எங்கள் கல்லூரி என்ற தேசிய மனப்பான்மையுடன் கல்வரும் பழகுகின்றார்கள். பாடசாலையில் நான் உயர்ந்தவன் அவன் தாழ்ந்தவன் என்ற கொள்கைக்கிடமின்றி நடத்தப்படுகின்றார்கள். சமுதாயத்தில் இவர்கள் வாழ்க்கை அமையும்போது மக்களிடையே போட்டி பூசலின்றி, தேசியமனப்பான்மையுடன் வாழ்கின்றார்கள்.

மேலும் வாழு, வாழவிடு (Live and let live) என்ற கொள்கைக்கிணங்கச் சமுதாயத்தில் மக்கள் வாழ வேண்டும். ஒருவன் பணம் படைத்துவிட்டால், வறியவேண வாட்டுவது கூடாது. அவனும் வாழ வேண்டும், நான் மட்டும் வாழ்ந்தால் போதாது என்ற கொள்கையுடன் நடக்க வேண்டும். இத்தகைய மனப் போக்கிற்குப் பாடசாலைவாழ்க்கை வித்திடுகின்றது.

ஆண்கள், பெண்கள் இருபாலராகும் ஒரேகல்லூரியில் படிப்பதின் பயனாக அவர்களிடையே பரஸ்பர உறவுகள் ஏற்பட்டுச் சூசமாகப்பட்டுகின்றார்கள். தமது சகோதரிகள் சகோதரன் என ஒவ்வொருவனும் பழகுகின்றார்கள். சமுதாயத்தில் வாழ்க்கை நடத்தும் பொதும் இத்தகைய சகோதர உறவுகள் ஏற்படக்கூடியதாகவுள்ளது.

பாடசாலைகளில் பெண்ணினத்திற்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து, பெண் களை பெண்ணமையைப் போற்றும் வகையில் நடக்கின்றார்கள். சமூகப் பூங்காவிலும் பெண்ணின் பெருமையைப் போற்றி முதலிடம் அளித்து வருகின்றார்கள்.

கஸ்விக் காலத்தில் ஆசிரியர்களிடம் மதிப்பும், மரியாதையும் ஏற்படுகின்றது. ஆசிரியர் சொல்கேட்டு நடக்கின்றார்கள். அத்தகையபழக்கம், சமுதாயத்திலும் பெரியோர்களிற்கு மதிப்புக் கொடுத்து, “முத்தோர் சொல்வார்த்தை அமிர்தம்” என பத்ரிகைங்க பெரியோரின் அறிவுரை களைக்கேட்டு நடக்கின்றார்கள்.

கவாசாலைகளில் ஆசிரியர்கள் பல அறிஞர்களையும் சமயத் தொண்டர்களையும் அழைத்து சொற்பொழிவுகள் நிகழ்த்துகின்றார்கள். இவர்களை வரவேற்கும் முறையை மாணவர்களும் அறிகின்றார்கள். மேலும் விருந்தோம்பலின் சிறப்பையும், வரவேற்பதையும் பற்றி ஆசிரியர்கள் திருக்குதல்களுமல்ல விளக்குகின்றார்கள். சமுதாய வாழ்க்கையிலே இத்தகைய பல செய்கள் பிரதி பலிக்கின்றன. இன்சொல் கூறி இனியமூகத்தினனுய, இல்லாழ்க்கையில் விருந்தி தின்றை வரவேற்று உபசரிக்கவேண்டி பல கடலமகள் பல இடங்களில் ஏற்படுகின்றன. இவையெல்லாவற்றிற்கும் பாடசாலை வாழ்க்கை வித்தாகின்றது.

பாடசாலை வாழ்க்கையில் பல அறிஞர்களின் நூல்களையும், இலக்கியப் படைப்புக்களையும் கற்பிக்கின்றார்கள். இத்தகைய அறிவால் சமுதாய வாழ்க்கையைத் திறம்பட அமைக்க முடிகிறது.

மேலும் பாடசாலைகளில் தொழிற்கல்விகள் கற்பிக்கப்படுகின்றன. இதன் பயனாக மாணவர்கள் தேசவுத் தொழிலையோ,

மரவேலையையோ, கற்க முடிகின்றது. சமுதாயம் வேலையில்லாமல் திண்டாடாமல் இத்தகைய தொழில்களைச் செய்யக்கூடிய தாகவுள்ளது.

எனவே பாடசாலை வாழ்க்கையும் கல்வியும் சமுதாயத்தில் ஒவ்வொருவனும் கல்வித்தில்கமிட்டு, ஒழுக்கமெனும் அணி பூண்டு நேர்மையாம் பீடத்தமர்ந்து, நெறி பூராது உண்மைபேசி உத்தமனாக வாழ வழி வகுக்கின்றது.

வே. வினாயகமுர்த்தி
பல்கலைக்கழகப் புகைமுக வகுப்பு
(இறுதி ஆண்டு)

“பு” சும் பேச்சும்
[இரசாயனக் கற்பணைக் கட்டுரை]

உருவத்தில் சிறியவரென்றாலும் மின் எதிர்தன்மை கூடிய புளோரின் அவர்களையே தலைவராக்கும்படி குளோரின் கூறினார். பலத்த ராகோஷுத்திற் கிடையே புளோரின் ஏகமனதாக அவசன் கூட்டத் திற்கு தலைவரானார். “ஆவர்த்தன அட்டவணையின் தந்தையாகிய மென்டலீஸ்” எமது இயல்புகளை அறிந்து எமக்கு சீரான இடங்களை அளித்தபோதிலும், ஐகரசனுக்கு ஓர் நிரந்தர இடங் கொடுக்க மறுத்து விட்டார். எனிலும், ஐகரசனை கூட்டம் ஒன்றுகிய கார உலோகங்களிலிருந்து முற்றுக விலக்கி நம்முடன் சேர்த்துக் கொள்ளவேண்டும். என்று புளோரின் தனது தலைமையுரையில் கூறியதும் புரோமினும், அயமனும் தலையாட்டலுடனே தலைவர் சொன்னதை ஆமோதித்தார்கள். “ஐதாசன் எமது இயல்புகளையே அதிகம் கொள்ள டிருக்கிறார். அவர்கூட்டம் ஒன்றில் காரா உலோகக்குடும்பத்தில் இருப்பது தவறு. அலசன்களாகிய நாமே ஆவர்த்தன அட்டவணையிலுள்ள மூலக்கங்கள் அளைத்திலும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவர்கள். நாமில்லையேல் இவ்வுலகமே இல்லை என்று கர்வம் பொங்க குளோரின் இடிமுழுக்கம் செய்தார்.

அதற்கிடையே எப்படியோ செய்தி கார உலோகங்கட்டு எட்டிவிட்டது. அலசன் கூட்டத்தை சேர்ந்தவர்களாகிய புளோரின், குளோரின், புரோமின், அயமன், அத்தீனியம் என்பவர்கள் ஐதரசனை தாம் சேர்ந்துக்கொள்ளப்போவதாகவும் தமக்குத்தான் ஐதரசன் சொந்தம் என்று வாதம் புரிவதை அயல்கூட்ட மூலகமாகிய ஒட்சிசன் இரகிசியமாக பொற்றுகியத் திற்கு அறிவித்திருந்தார். இதைக்கேள் வியற்ற சோடியம் கொதித்தெழுந்தார். வீராவேஷம் கொண்ட சோடியத்தை தடுத்துநிறுத்தினார் தமையன் பொற்றுகியம் கார உலோகங்கள் வீராவேஷங் கொண்டு தாக்கம் புரிபவர்களாயினும் அமைதியாக இப்பிரச்சினைக்கு தீர்வு காண வேண்டுமென்று தாம் ஒரு கூட்டம்கூட யோசித்தார்கள். இனையோனுகிய லித்தியத்தின் சொற்படி கார உலோகங்கள் லித்தியம், சோடியம், பொற்றுகியம், சூப்பிடியம், சீகியம், பிரான்சியம், எல்லோரும் 4ம் வீதியிலுள்ள 19ம் இலக்கத்திலுள்ள பொற்றுகியத்தின் வீட்டில் கூடினார்கள். சோடியத்தின் சொற்படி பொற்றுகியம் தலைவராக்கப்பட்டார். தலைவரானதும் முதல் வேலையாக பொற்றுகியம் அவசன்களை சந்திக்க விரைந்தார்.

அங்கே பொற்றுகியம் எவ்வளவு சொல்லியும் அவசன்கள் அதை செவிசாய்க்கவில்லை. “சகோதரர்களே ஐதரசனுக்கும் எமக்கும் நெருங்கிய தொடர்புண்டு. அவரது ஈற்றெழுங்கிக் கூரு இலத்திரனே உண்டு. மின் பகுக்கும்போது எம்மைப்பேர்ஸு ஐதரசனும் கேதோட்டில் இறக்க மடைவதுண்டு. எம்மியல்புபோல அவரும் மின் எதிரான மூலகங்களுடன் கூடிய நாட்ட முடையவர்” இப்படி பொற்றுகியம் எது சொல்லினும் அவசன்கள் ஏற்கவில்லை. “ஐதரசனும் எம்மைப்போல சுரணுழூலக் கூற்றைக்கொண்டவர். எம்மைப்போல ஐதரசனும் அலோகமே. உலோக ஐதரைட்டுக்களில் ஐதரசனுக்கும் எதிர் மின்தன்மை உண்டுதானே! மேலும் நீங்கள் எல்லோரும் திண்மங்கள். அவர்வாயு எப்படி உங்களுடன் இருக்கமுடியும். எமது நீயாயங்களைப் பாரும். எங்கள் பக்கம் தான் ஐதரசன் வேண்டும்” என்று அவசன் குடும்பத் தலைவர் புளோரின் பொற்றுகியத்திற்கு பதிலுளரத்து இருப்பி அனுப்பினார்.

பொற்றுகியத்தை புளோரின் அவமதித்து விட்டதையறிந்து கார உலோகங்கள் கொதித்த தெழுந்தனர். உறவினர்களாகிய காரமன்மூலகங்கள் பெரிவியம், மக்ஞிசியம், கல்சியம், ஸ்ரோன்சியம், பேரியம், நேடியம் என்பவர்களுடன் கார உலோகங்களும் சேர்ந்து ஓம் வீதி மீ இலக்க வீட்டில் இருக்கும் காபனை நாடினர். காபனும், கார, காரமன் உலோகங்களை அங்புடன் வரவேற்றார். ஆவர்த்தன அட்டவணையிலேயே நடுநாயகமாக விளங்குவதும், புரதம், காபோவைதரேற்று, கொழுப்புபோன்ற எத்தனையோ கோடிக்கணக்கான சேர்வைகளை உண்டாக்கி இவ்வுலககேயே வாழுவைக்கும் நீங்கள்தான் இப்பிரச்சனைக்குத் தீர்வுகாண வேண்டுமென கார உலோக குழுமபத்தலைவர் கூறிழுடித்தார். காபனும் விஷயத்தை ஆலோசித்துவிட்டு அவசன்களையும் தன்வீட்டிற்கு அழைத்தார். அலசன்களும் கம்பீரமாக காபனின் வீட்டை அடைந்தனர். ஆவர்த்தன அட்டவணையிலுள்ள 103 மூலகங்களுமே காபனின் வீட்டை நோக்கிப்பறந்தனர். காபனின் வீட்டு எப்போதுமே இல்லாத பேரிரைச்சலும், நெரிச்சலும். அத்தனைக்கும் நடுவே அமைதி! அமைதி! என்றுகவிக் கொண்டு எழுந்தார் காபன். சகோதரங்களே! ஏதோ ஒரு சிறு விஷயத்திற்காக நாம் இப்படி சண்டையிடவாமா? ஒந்றுமை இல்லாவிடில் நாம் எதை செய்ய முடியும்? இப்படியே நீங்கள் சன்னடையிட்டுக் கொண்டு ஒருவருடன் ஒருவர் சேராமல் இருந்தால் இவ்வுலகம் வாழ முடியுமா? ஐதரசனும் ஒட்சிசனும் சேர்ந்து நீர் உண்டாகாவிட்டால் இவ்வயிர்கள் நிலை என்ன? சோடியமும் குளோரினும் சேர்ந்து கறியுப்பு உண்டாகாவிடில் மக்கள்க்கறியுப்புக்கு எங்கே போவது? சகோதரர்களே! இவ்வுலகம் இயங்குவதே நமது சேர்க்கையால் தான். நாம் ஒன்றுபடாவிடில் இவ்வுலகமே இயங்காது. “ஒன்றுபட்டால் உண்டு வாழ்வு ஒந்றுமை நீங்கள் அனைவர்க்கும் தாழ்வு” உங்கள் ஒந்றுமை தான் சிறந்தது. உங்கள் சேர்க்கையால் தீங்கு விழையும் நக்கப்பொருட்கள் உண்டாயினும் திறமையுள்ள மனிதன் அதன் நாம்மை தினமைகளை உணர்ந்து அவுதனை கையாளவான். எமக்கு உரிய இடங்களை அளித்துக்கொய “பேஷன்ட்ஸீல்” என-

சொற்படி ஜதரசனை நீங்கள் இருவரும் பங்கிட்டு பயணடைவீர்களாக. எப்போதுமே சமாதானமே சிறந்தது'' என்று காபன் கூறி முடித்தது.

எஸ். இராஜுகுலசிங்கம் உயர்தர விஞ்ஞானம்

குறிப்பு: கற்பனைக் கட்டுரையாயினும் இரசாயனத்தரவுகள்மாவும் உள்ள மையானவையாகும். வீதி என்பது ஆவர்த்தனத்தையும் இலக்கம் என்பது அறு எண்ணையும் குறிக்கும்.

இலக்கியங்களில் இலங்கை

புலவர்களால் பூலோக கவர்க்கமெனப் பேர்தறப்படும் பொன் இலங்கை, கனிஞர் களின் கற்பனைக்கு எட்டாத கவின்கொண்ட இலங்கைபுரி, பயிர்த்தொழிலிலே பன் நெடுங்காலமாக பாரிலே புகழ் கொண்டு பாரதத்தின், மிதிகல்போல் விளங்கும் ஈழ நாடு, இன்று எல்லோராலும் போற்றப்படுவது மட்டுமல்ல இலக்கியங்களிலும் மிகச் சிறப்பாகப் போற்றப்பட்டது.

இராமாயணம் என்னும் இணையிலாக காவியம் உருவாகுவதற்குக் கர்த்தாவான வன், கபிலை மலையில் வீற்றிருந்த கங்கேஸ் வரனின் நாயகி கந்தவேளின் தாயாகிய அங்கயற்கண்ணியையே அதிர்ச்சி அடைய வைத்த ஈடு இளையற்ற வீரம் வாய்ந்த இராவணனுவான். இத்தகைய வீரன் அரசு செய்த நகரமே இவ் இலங்காபுரியாகும்.

இவ் இராவணனால் தாயின் தகன்கிரிகைக்காக வெட்டப்பட்ட வெள்ளீர்க்கேணிகள் தமிழர் வாழும் சிவ தலம் விளங்கும் திருக்கோணமலையிலே இன்றும் மிகச் சிறப்புடன் இலங்குகின்றது.

தந்தை சொல் தட்டாத தசரதன் மகன், காத்தறங்கடவுள் கண்ணவின் அவதாரம் பெற்ற இராமன் மனைவி தீதா பிராட்டி, சிற்றங் கொண்ட அரக்கர் மத்தியில் சிறை இருந்தாள் எனின் அது இலங்கையை ஆங்கட இராவணனின் பெருமையை

தவ வலிமையை வையகத்தார்க்கு வான ஓாவ உயர்த்திக் காட்டுகிறது. சிறை இருந்த சிறையைத் தேடி வந்த அனுமன் இலங்கையின் எழிலைக் கண்டு கதிகலங்கு நின்றதாக கம்பர் கூறுவதை நோக்கின் இலங்கை இயற்கை அழகு வாய்ந்ததோடு செயற்கை அழகும் வாய்ந்ததென்பது புள்ளுகும்.

சிறை சிறை இருந்த இடம் அசோக வனம், அது இன்று நாவலப்பிட்டி என அழைக்கப்படுகின்றது. சிறை சிறை இருக்கிறான் என்பதை அனுமன் வாயால் கேட்ட இராமன் வானரச் சேஷயின் உதவி கொண்டே வரமுயன்றுன். இலங்கை வேந்தனீடம் இந்தியாவில் இருந்த வரமுயன்ற இராமன் வரனரங்களால் தூர்க்கப்பட்ட அணைமூலமே இலங்கையை அடைந்தான். அந்த அணை இன்றும் சேது அணை என்னும் நாமத்துடன் சிதறுண்டு அழிவுண்டு காட்சி அளிக்கின்றது.

பயங்கரத்தோற்றறமும் தயங்காத வீரமுங் கொண்ட பத்துத்தலை இராவணையை மும் அவன் பக்கத் துணைவரையும் ஒழித்து தேவர்களின் திரு உள்ளத்தை மகிழ்வித்த கரிய செம்மினி காலடிப்பட்ட நகராக இலங்காபுரி இலக்கியத்தில் இலங்குகின்றது.

செல்வத்திற்குதிப்பு செந்தாமளைச் செல்லியின் உறைபதியான குபேரனுல் இராவணனுக்கு முன் இலங்கை ஆளப்பட்டது என்பதை இலக்கியம் எடுத்துக் காட்டுகிறது. கற்பிற்குக் கண்ணகி என்ற புகழ் கொண்டு, மதுரைமாநகரையே மன்னெணுடு மன்னூக்கிய அம்மாதிற்கு மனி மண்டபக் கோவில் அமைத்து மாதந் தவறுது மரையைப் பெற்று மக்களை மகிழ்ச்சி அடையச் செய்தான் இலங்கை வேந்தன் கயபாகு. என்று சிலப்பதிகாரம் என்னும் சிறந்த காவியம் செப்புகின்றது.

சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளும் திருஞான சம்பந்தரும் பத்திச்சவை சொட்டப் பத்தர்களின் மனம் பரவசமடைய இலங்கையின் இரு சிவ தலங்களில் வீற்றிருக்கும் கோணேசரமீதும் கேதீசரமீதும் தேவாரப் பாளிகள்பாடி இத்தலங்களின் இயற்கை

அழகையும் ஆண்டவளின் அருட்திறத்தை யும் அலிலத்திற்கு அம்பலப்படுத்தி உள்ளனர்.

அருணகிரிநாதர் கதிர்காமத்தில் இருக்கும் காத்திகேஸன் மீது சந்தச் சிறப்பு மிக்க திருப்புக்கும் என்னும் செஞ்சொற் கீதங்களைப் பத்திச் சுவையோடு பாடி உள்ளார். இந்தக் கதிர்காமத்தின் தோற்றம் பற்றி நோக்கப்படுகின் அது அதர்மத்தை அழிக்கப் படை எடுத்துச் சென்ற பச்சிளம் பாலனின் பாசறையாகும். அவன் தான்யார் எனில் தேவர்களைச் சிறையீட்டு அசரர்களின் ஆணவத்தை அடக்க வியிறுவில் இருக்கும் கறைமிடற் கஷ்டங்களின் நெற்றிக் கண்ணில் இருந்து உருவாகிய ஆறுமுகன்.

இலங்கையின் தெள்பாகத்தில் முந்காலத்தில் இருந்த மனேந்திர புரியை ஆட்சி செய்தான் குரபன்மன். அவன் தனது தவவலிமையின் பயனாக அழியா வாழ்ம் பெற்று அச்செருக்கினால் தேவர்களைச் சிறையில் இட்டான். சுண்ணாம்பு அறையில் இட்டான். எத்தனையோ மன்னவர்களைப் பின் அறையில் இட்டு இறைவனின் இணையதிக்கு அனுப்பினான்.

இத்தகை ஆணவக்காரரை அடக்குவதற்காக இலங்கை ஊடாக திருமாவளி மருகன் மனேந்திர புரிக்குச் சென்றார். சென்ற அவர் ஆணவக்காரனின் ஆட்சிக்குட்டி இட்ததில் பாசறை அமைக்கக் கூடாது என்ற காரணத்தால் இலங்கையின் தெள்பாகத்தில் இலை குளைகளால் செய்யப்பட்ட பரணசாலையில் தமது பேரர்க்கோலத்துடன் பள்ளி செராண்டார் எனவே இவ்விடத்தை கச்சியப்பரின் கந்தபுராண இலக்கியம் ஏமகூம் எனச் செப்புகின்றது. இதுவே இன்று கதிர்காமம் என அழைக்கப்படுகின்றது. யுத்த கோலத்தில் இருக்கும் தன்னை வணங்கக் கூடாது எனத் திரை இட்டும், பிறை இட்ட பித்தனின் மைந்தர் முறை இட்டார் அதனால்தான் இன்றும் திரை இடப்பட்டுக் காணப்படுகின்றது.

இங்கே வடிவேலன் வளக்குறவுள்ளியை மனத்து முன்மனத்து முத்த மனைவியைப் பற்றிச் சிந்தியாது காமம் காரணமாக இருந்தார். இதனால்தான் பிற்காலத்தில்

இவ்இடம் கதிர்காமம் என அழைக்கப்பட்டது. கணவன் கந்தவேளின் வருவகையைக் காணுத தெய்வயாளை அண்மையில் வருவார் என எண்ணி இருந்தான். ஆனால் அவர் மறுமணம் புரிந்துவிட்டார் என்பதை அறிந்து உண்மையில் வரமாட்டார் என எண்ணி முத்தினிங்கர் எவ்வளரிடம் ஓர் கடிதம் எழுதி அனுப்பினார். சென்ற அவரும் நன்றாக இருந்த தேஜையும் தினையையும் உண்டு திரும்பிப்போகாது அங்கே இருந்தார்.* இதனால் இன்றும் அவருக்குத் தனியாக ஓர் கோவில் உண்டு. அவர் கொண்டு சென்ற கடிதமே இன்று வேளத்தின் முதுகில் மேளதாளத்தோடு பெட்டியில் வைத்துத் தீர்த்தம் ஆட்டப்படுகின்றது. வள்ளியும் கந்தனும் விளையாடியதால் இங்கு அவர்களது கவீன்கொண்ட காலத்திச் சுவடுகள் சுருங்கல் நிலத்தில் இன்றும் காணப்படுகின்றன.

சாத்தனுரில் சமயக்கருத்துப் பொதிந்த மனிமேகலைக்காவியம் இலங்கையில் பெளத்தமதம் பரந்த அளவில் சிறந்தமுறையில் இலங்கையெனவும், மேலும் அக்காவியத்தில் வரும் மனிபல்லவத்தீவு யாழிப்பாளை தீபகற்பத்தின்மேற்கில்லௌன் நயினு தீவு எனவும் நயமப்படக் கூறப்படுவதாலும் இலங்கையில் அருட்சிறப்பு அணைவர்க்கும் தெரியவருகின்றது.

இலங்கையின் சமய நூலாகவும் இலக்கிய நூலாகவும் கருதப்படும் மகாவம்சம் இலங்கையைப் பற்றிச் சிறப்பான பல செய்திகளைக் கூறுகின்றது. இதன்படி போதி மரத்தடியில் இருந்து புனிதனைவழிப்பட்ட புத்தபிரான் மூன்று முறை இலங்கைக்கு வந்தார், அவரின் புண்ணியத் திருப்பாதங்களை இலங்கை ஏற்றமை அதன் பெருமைக்குக் காரணமாக இருக்கின்றது.

சிவபெருளிபாதமலையில் உள்ள திருப்பாதத்தை ஒவ்வொரு சமய மக்களும் தத்தமது தெய்வங்களைப் பாதமெனக் கூறுகின்றனர். ஆனால் இச்சிறுதீவில் சிவனை வழிபடும் சௌவரும், புத்தரைவணங்கும் பெளத்தரும், யேசுவைவணங்கும் கிரீஸ் தவரும், அங்காவை வணங்கும் முகமதியருமாகிய நான்குமதத்தினரும் வாழ்வது எதிர்கால இலக்கியத்திற்கு சிறப்பாக அமைகிறது.

சி. ஆறுமுகம்
12 A கலை

பாராளுமன்றத்தில் எதிர்க்கட்சியின் கடமைகள்

ஜனநாயக அரசியல் முறைக்கு கட்சி முறை எந்த அளவிற்கு வேண்டப்படுகின்றதோ — முக்கியமானதாகின்றதோ அந்த அளவுக்கு எதிர்க்கட்சியும் இன்றியமையாததாகின்றது. ஜனநாயக அரசியல் அமைப்புக்கு உயிர் கொடுப்பதே எதிர்க்கட்சி என்று கூறினால் அது மிகையாகாது. அந்தகைய எதிர்க்கட்சிக்குப் பல கடமைகள் உண்டு.

எதிர்க்கட்சியானது ஆட்சியாளர் பொறுப்பற்ற முறையில் நடந்து கொண்ட போதிலும் நாட்டுக்குத் தீமை விளைவிக்கும் கருமங்களைச் செய்யத்துண்டுத் தேவே அவற்றைக் கண்டித்து ஆட்சியாளர் அங்ஙனம் செல்ல வொட்டாவன்னாம் தடுக்கவேண்டும். ஆட்சியாளரை நலவழிப்படுத்த வேண்டும். நல்லன செய்த விடத்துப் புகழ்ந்து உற்சாகம் அளிக்க வேண்டும். அல்லன செய்யத் துணியின் கண்டித்து அதற்கேற்ற பரிகாரம் தேடுவேண்டும். ஆனால் “கண்டனம்” என்ற கொள்கையை எதிர்க்கட்சி கொண்டிருக்கக் கூடாது. அதாவது எதிர்ப்பதற்காகவே எதிர்க்கக் கூடாது. அரசாங்கம் நாட்கருமங்களைச் செய்ய என்னும்போது எதிர்க்கட்சி குறுக்கே நிற்பது தவறு. அந்த வகையில் எதிர்க்கட்சி பொறுப்புடன் நடந்து கொண்டு ஆக்கத்திற்கான திட்டங்களுக்கு ஊக்கம் அளிக்க வேண்டும். மக்கள் துயர்களை ஆட்சியாளருக்கு எடுத்து விளக்கி அவர்கள் தம் துயர்களை துடைக்க வேண்டும். சிறுபாள்களை மக்களை அரசாங்கம் ஒதுக்கியபோதில் அதனை ஆட்சியாளருக்கு எடுத்துக்காட்டி, அப்பிரச்சினையை சுழுகமாகத் தீர்க்கவேண்டும் சிறுபாள்களையினர் அபிப்பிராயங்களை பகிரங்கமாக எடுத்துக்கூற வேண்டும். ஆட்சியாளரின் அதிக்கியான போக்குகளைப் பொதுமக்களுக்கு எடுத்துக் கூறவேண்டும். பொதுமக்கள் கண்முடித்தனமாக ஆட்சியாளரைப் பின்பற்றிவர்களாம் தடைவிதிக்கு, அரசியல் நுணுக்கங்களை அவர்களுக்கு விளக்க வேண்டும். அதன் மூலம் பொது

மக்களுக்கு அரசியலறிவை, ஆர்வத்தை ஏற்படுத்தும் அப்பெரும் பணியை ஆற்ற வேண்டும்.

தவிர தனது கட்சிக் கொள்கையையும் எதிர்க்கட்சியானது மக்களுக்கு விளக்க வேண்டும். அத்துடன் ஆட்சியாளர் கட்சிக் கொள்கையிலுள்ள பிழைகளைக் கூறிக் கள்டனம் செய்யவேண்டும். அதுமட்டுமல்ல, தாம் அத்தீமைகளை அகற்ற என்னென்ன நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளப்போனால் நன் என்றும் எடுத்துக் கூறவேண்டும்.

ஆனால் இத்தனைக்கும் மேலானதோர் வள்ளும் எதிர்க்கட்சிக்கு இருக்கவேண்டும். ஆட்சியாளர் தம் சர்வாதிகாரப்போக்கில் தம் விருப்பப்படி பெரும்பான்மைப் பலத் தின் ஆணவத்தினால் ஆட்சியைச் செலுத்தி நாட்டுக்குத் தீமை விளைப்பார்களோயானால் அச்சந்தரப்பத்தில் உண்மை நிலையை உள்ளபடி பொதுமக்களுக்கு உணர்த்தி தன் ஆட்சிப்பொறுப்பைக் கைப்பற்றி ஓர்மாற்றரசாங்கத்தை அமைக்கக்கூடிய வல்லமை - பஸம் - ஒற்றுமை-கட்டுப்பாடு - திட்டம் ஆகிய கொள்கையுடையனவாக இருக்கவேண்டும். ஆட்சியாளர் கொள்கையிலுள்ள பிழைகளைக் கண்டிப்பதுடன் நின்ற விடக்கூடாது. தாம் பதவிக்கு வந்தால் எந்தவகையில் அந்தப் பிழைகளைப் போக்கி நல்லாழ்வளிப்போம் என மக்களுக்குக் கூறவேண்டும். அதன்படி நடந்தொழுக் கூறவேண்டும்.

இங்ஙனம் எதிர்க்கட்சி எச்சந்தரப்பத்திலும் ஆட்சிப்பீட்டத்தைக்கைப்பற்றி ஆட்சிநடாத்தக் தயாராக இருப்பதனால் அரசாங்கக்கட்சி நல்லனவற்றை நாட்டுக்குச் செய்வதுடன் சமயத்தில் அரசியலை நடத்த சமபலமுடைய வேறுகட்சிகளும் உண்டு என்பதை உணர்ந்து கொள்வார்கள். அதனால் ஆட்சியாளர் வெளுகாதுரியமாக நடந்து கொள்வார்கள். நாடு நலம் பெற்றுத்திகழும். பொதுமக்கள் நல்லமைப்பற்றுவாழ்வர். எனவே ஜனநாயக நாட்டின் சபீட்சம்-வளர்ச்சி-உயர்ச்சி அனைத்திற்கும் இன்றியமையாததாய் உள்ள எதிர்க்கட்சியின் கடமைகள் எத்தகைய உண்ணத்தமானவை என்பது சொல்லாமலே விளங்கும்.

எதிர்க்கட்சிக்குள்ள முக்கியகட்டமைகளை மேலே கண்டோம். அதேபோல் எதிர்க்கட்சியினுள் ஏற்படும் நன்மைகள் என்ன வென் பதையும் ஆராய்தல் ஈண்டு பொருத்த முடியதாகும். பொதுமக்களுக்கு ஆட்சியாளர் போக்கைத் தடுத்து நிறுத்தும் சந்தர்ப்பம் ஏற்படும்போதில் தாம் விரும்பிய வேறு ஒர் அரசாங்கத்தை தெரிவு செய்யும் வாய்ப்பை எதிர்க்கட்சி அளிக்கின்றது. அதாவது எதிர்க்கட்சியை மக்கள் தெரிவு செய்ய முடிகின்றது. பொதுமக்களில் அநேகர் எழுதப்படிக்கத் தெரியாதவர்களாக இருப்பார்கள். உதாரணமாக நம் ஈழம் வாழ மக்களில் அநேகம் பேர் இவ்வகையைச் சார்ந்தவர்கள். எனவே அத்தகைய நாட்டுமக்களுக்குப் பொதுக்கூட்டங்களிலும் அவர்களை நேரடியாகச் சுந்தித்தும் அரசியல்விடயங்களைவிளக்குவதனால் அவர்களை—கிராம வாசிகளை அரசியலினருக்காகவும், அரசியல் ஆர்வமுடியவர்களாகவும் ஆக்கி, நன்மை புரிகின்றது. சிறுபான்மையினரின் அபிப்பிராயங்களை—ஆறுகளைக்கூறி அவர்களுக்கு நன்மை புரிகின்றது. பாரானுமன்றக் கேள்வி நேரத்தில் ஆட்சியாளர் நடவடிக்கைகளைப்பற்றிக் கேள்வி கேட்பதன் மூலம் பொதுமக்கள் அரசியல் நுணுக்கங்களை அறிய வாய்ப்பளிக்கின்றது. ஆனால் இத்தகைய நன்மைகளைப்புரியும் எதிர்க்கட்சியினால் தீமைகள் உண்டா என்பதையும் இந்நிலையில் ஆராய வேண்டியது அவசியமாகும்.

நாட்டில் ஏற்படும் அவசரகால நிலையைச் சமாளிக்க முடியாதபடி எதிர்க்கட்சித் தடைகள் — கண்டனங்கள் கூறுவதனால் அவசரகாலங்களில் அமைதியை நிலைநாட்டுவது தர்மசங்கடமாகியும் விடலாம். எதிர்க்கட்சி மிகவும் கீழ்த்தரமான முறையில் ஆளுங்கட்சியினரைக் கண்டிப்பது மிகவும் தவறாகும். கீழ்த்தரமான முறையில்

கண்டனங்கள் செய்வதன் மூலம் நாட்டில் குழப்பங்களை உண்டுபண்ணிவிடலாம். சில சமயங்களில் எதிர்க்கட்சிகளிடையே பல வேற்றுமைகள் இருந்துங்கூட சில பொதுத் திட்டங்களின்மூலம் ஒற்றுமைப்படலாம். அந்த நிலையில் அவர்கள் கட்சிக்காக சொந்த அபிப்பிராயத்தினை வெளியிடாமல் சுதந்திரம் அற்றவர்களாகின்றார்கள். எதிர்க்கட்சி சில சமயம் சிறுசிறு விஷயங்களைப் பெரிதாக்கி மக்களுக்குக் கூறவும் முன்வரும் உலகின் சில நாடுகளில் வகுப்புவாதம் தலையெடுத்துள்ள நிலையில் மக்களின் இன்னர்க்கியினைத் தூண்டிவிடுதல் இலகு. எனவே அத்தகைய நிலையில் எதிர்க்கட்சி பதவி மேராக்குதல் பொறுப்புணர்ச்சியில்லாமல் நடந்துகொண்டு நாட்டைக் குழப்பநிலைக்கு உட்படுத்தக்கூடாது. பதவி ஆசைக்காக தமது கட்சியின் கொள்கைகளை விட்டுக் கொடுப்பதன்மூலம் சுயநலமிகளாக நடந்து கொண்டு நாட்டிற்குத் தீவை விளைவிக்கக் கூடாது.

எது எப்படி இருத்தாலும் கூட எதிர்க்கட்சி ஒரு பாரானுமன்ற ஜனநாயக நாட்டிற்கோ அல்லது குடியரச நாடுகளுக்கோ மிக மிக அவசியமாமானதொன்றாகும். ஆகவே இங்கிலாந்து போன்ற இருக்கட்சி ஆட்சிமுறையுள்ள எச்சமயத்திலும் எதிர்க்கட்சி பதவி ஏற்கலாம். என எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது. இதனால்கே இங்கிலாந்தின் எதிர்க்கட்சியின் தலைவரை வருங்காலப்பிரதம மந்திரி என்ற அந்தஸ்தை பாரானுமன்றம் வழங்கி வருகின்றது அது மட்டுமல்ல இங்கிலாந்தின் எதிர்க்கட்சியை மன்னர் பிராண்ஸ் பதில் அரசாங்கம் (His Majesty's Alternate Government) என்று அழைக்கின்றார்கள்.

க. குமரகுரு
H. S. Garts

மாணவ தலைவர்கள்

Students' Section

Robert C. Johnson

My Pet

I have a dog. It is my pet. It's name is Jimmy. It has two big ears and four small legs. It likes to eat bread and butter, and hates rice and curry. My uncle calls it "English Man". It loves small children. It will bark loudly if I am punished by my father. It is very loyal. It sleeps in front of our house. It is our guard at home. We know that we are safe because it is there.

Kumari Jacintha
Gr. IV A

My Mother

My mother's name is Mangai. She is thirty-one years old. She cooks our meals. My mother helps me in my studies. We love her. She gets up early and goes to bed late. She is very kind to us. She makes our dresses. She is the mistress of our house.

K. Nagamanthini
Gr. IV B

Our Head Master

Our Head Master is Mr. S. Gurusamy. He comes to school in his Morris Minor. He loves us all. He canes the naughty boys and makes them good. He makes good speeches on Fridays when we have assembly. We are sad to miss him with next year as he is retiring from his service.

V. Coomaran
Gr. V D

My Teacher

My class teacher is Mr. V. Nadarajah. He is a small man. He wears national dress. He lives at Kodikamam. He comes very early to school. I like him very much. He too loves us very much. He teaches Tamil Language, Arithmetic and Social Studies. He explains the lessons clearly. He gives us exercises for home work. When he teaches he tells funny stories to make us laugh. He comes to class with a smiling face. He never gets angry. When we are free we go and ask him to tell us stories. He is always happy. He is a deep thinker.

P. Inpadhas
Gr. V B

Postman

Rajah is a postman. He lives in Chavakachcheri. He gets up early in the morning. He has his morning tea. Then he goes to the post-office. He delivers letters in Chavakachcheri. He works till ten O'Clock in the morning. Then he goes home in the evening. He goes again to the post office at three O'clock. He works till five O' clock. Then he returns home. Rajah is a busy man.

R. Vanaja
Gr. V B

My village

The name of my village is Maravanpulo. We get intermonsoon blowing at Maravanpulo. During the rainy season, the farmers manure their fields. They clean their garden and plant vegetables in them. They grow chillies, ladies' finger, brinjals, tomatoes and potatoes.

There are not many people in my village. The people who live there are all Tamils. Most of them are Hindus. There are a school, a post office and a dispensary in my village. Most of the people who live there are farmers.

J. Senthilnathan
Gr. VI B

During my spare time I go through my album looking at the stamps and mounting new ones. My stamps are of different sizes. They are from about fifty different countries. I gain a lot of knowledge from my stamps.

M. Sornalingam
Grade VI

My Father

Vetty is his name,
Fifty is his age,
Sixty is his way,
Seventy is his staff.

Logan is his father,
Asokan is his son,
Pon is his mother,
Cum is his brother.

Lata is his eldest (child)
Rata is his youngest,
Kumar is the middle,
Raji is the fifth.

V. Asokan
Gr. VI B.

My hobby

My hobby is stamp collecting. I find it very interesting. It is an educative hobby. I started collecting stamps about two years ago. Now I have about three thousand stamps. They are all in an album given to me by my father as a birthday present.

I get my stamps from friends and my pen pal in England. My father brings me some stamps and I buy some too.

A picnic

Our class teacher arranged a picnic to Keerimalai. The day was bright and clear. Thirty students participated in this picnic. We went by bus. On our way to Keerimalai we sang our college song and a few film songs. As soon as we reached Keerimalai, we changed into our bathing suits and bathed in the tank. Many girls in our class swam well. I did not know how to swim so I was ashamed of myself. After the bath, we had lunch under a tree along the sea-shore. Then we sat on the sand and sang many songs. Then we bid good bye to Keerimalai and returned home.

J. Siyaneswary
Gr. VI E

A picnic

We went on a picnic last term. Our class teacher joined us. We started at about eight o'clock. Each of us took a parcel of food and a bathing suit. Mohan brought his mouth organ and Ruban his flute. The bus passed through many villages and reached Keerimalai. After seeing the places around, we went to bathe in the tank. We changed into our bathing suits and got into the tank. We had great fun splashing water at each other. We were in the water for a long time. Our

teacher told us it was time for lunch. We got out of the tank unwillingly. We spread our parcels under a big tree and had lunch. We rested for some time. Some of the boys sang songs and played the mouth organ. Others walked along the sea shore and picked up sea shells. It was time to return. After buying some gram and jaggery we got into the bus. With hearts full of joy, we reached school. We went to our houses happily and longing for another picnic.

N. Vasanthan
Gr. VII A

My daily life

Every day I get up at half past five in the morning. Then I brush my teeth and have a bath. Afterwards I offer flowers to Lord Siva. I have my breakfast. I get ready to go to school. I take my books and walk to school. At school, I learn my lessons and play many games. I go home at half past one. I have my lunch and rest for some time. I have my tea by 4 p. m. I do gardening and have a wash. Then I light the lamp and study my lessons for two hours. I have my dinner and read story books. After my prayers I go to bed. I sleep soundly till next morning.

S. Nithythasan
Gr. VII A

What I do everyday

I get up early in the morning. I brush my teeth and wash my face. I sit at the table and study my lessons. I have a cup of tea. I water my flower garden. I take a bath. I have my

breakfast. I get ready for school. I reach school at half past eight. I study my lessons. I have my lunch at school. School closes at quarter to four. I return home. I play with my friends. I take wash and change my dress. I study my lessons till eight O' clock at night. I go to bed at about nine O' clock.

K. Elansei
Gr. VII A

Motor car

The motor car appeared on our roads only about thirty years ago. Even about fifteen to twenty years earlier, English men drove about in carriages driven by horses. But now days all those vehicles are no longer on roads.

Motor cars are perfect machines on the road. It has made us to travel quite easily. Moreover they are dependable for any trip. They run smoothly. The traveller is taken comfortably. Motor cars are quick and trouble free if the roads are motorable. Travelling is cheap and swift and is not tiresome as in the olden days. Motor cars are not only used for pleasure and comfort but also for business and transport of goods.

N. Rohini
Gr. VII D

A trip to South India

My parents, brothers and I went to Trichy by plane during the last April holidays. It was my first flight and I was excited. We reached Trichy in forty five minutes. We stayed at the "Aristo" hotel and the manager arranged a taxi to take us round.

We visited many interesting places and Hindu temples. At Cape Comorin we watched the sun rise. We saw the beautiful Brindawanam gardens at Mysore. It was like fairy land. Then we went to the Marina beach in Madras. Then we came back to Trichy and took the plane to Jaffna. It was a wonderful holiday. I can never forget it.

S. Nalayini
Gr. 7 D

A visit to the fair

There is a fair near my village. It is the biggest fair in Chavakachcheri. Thousands of people, young and old flock to this fair to sell and buy things. My grand mother used to tell me stories about this market.

On Tuesday morning, I accompanied my grandmother to the fair. We walked for half an hour and arrived at the market. It is situated in the heart of the town of Chavakachcheri. Many buildings are put up for the sale of things. I found the place to be very noisy. I saw the bus stand and a school by the side of the market.

First my grand mother took me around the vegetable stall. Many men and women were selling all kinds of vegetables and fruits there. Then I went to the rice stall. I found rice and other grains being sold there. Cloths, toys, glass wares and aluminium vessels were being sold in different shops. I bought three pairs of glass bangles in a stall. In a corner of the market, I saw a snake charmer. His snake was dancing to the music. After seeing all these things, my grand mother and I returned home by bus.

Giritha Sivanarayananamoorthy
Gr. 7 D.

A Wedding

I attended my friend's marriage which took place last month. On that day, the bride groom came to the bride's house in a decorated car with thavil and nadaswaram. A grand pandal was put up in front of the bride's house. It was decorated with festoons and paper chains. As the procession reached the pandal, the bride's party received the bridegroom

After this the marriage ceremony began. The bride and the bridegroom sat before sacred fire. Then came the most important part of the function. The bridegroom tied a "Thali" round the bride's neck. This was followed by the marriage dinner. The bride and the bridegroom received many presents.

S. Thevayogam
Gr. 7 D

How I spent my holidays

We went to Kandy to my uncle's work place for our holidays. We planned to go to Sigiriya from there. My cousin and I were very excited. On the night before our trip my mother and my aunt packed a few things we needed.

The next morning we set off early by bus from Matale. We arrived at 9.00 O'clock and started climbing. The last part of the climb from the lion's paw, we decided to do in two batches because it would be difficult for my three small cousins to climb to the top.

First my father my two brothers, my uncle, my aunt and cousins climbed to the top. While they were climb-

ing, we saw a foreigner coming down. We also saw him swinging on an overhead railing. When my father and party came down, my mother, my sister, my brother and I climbed up. My brother who had already climbed once, accompanied us again to the top.

When we reached the top we marvelled at the sight of Kassyappa's garden. We had some refreshments under a shady tree when we got very hungry and thirsty.

On our way back we had our lunch at Dambulla. After lunch we climbed the Rock Temple. We saw a family of monkeys near the temple.

When we were about to leave, it began to rain. So we waited till it ceased. We returned home tired but happy after an enjoyable day.

M. Malarvili
Gr. VII D

My School

Nothing can describe the joy which I feel when I think that I am a student of the Chavakachcheri Hindu College. This school is now a first grade institution preparing students for the work of life from grade one to grade twelve.

This college has been in existence for the past ninety years or more. We learn languages, mathematics and science and many other useful subjects under very able teachers some of whom have been to the United Kingdom.

Many doctors, engineers, civil servants, priests, station masters, post masters, clerical servants, proctors and advocates, members of parliament and even bus conductors and office peons have been educated here.

There are nearly two thousand pupils and seventy five teachers, most of whom are graduates and trained teachers.

Our school has a huge library, laboratories, playing fields and a number of buildings where classes are conducted. We have pipe borne water service and fine furniture in our College. We edit the college magazine every year. We have the prize day and sports day. When I become a man and begin to earn money, I shall present a thousand books to the college library.

K. Baheerathan
Gr. VIII A

Hullo Mr. Kandiah

My grand mother had an interesting servant named Kandiah. He was fat and tall with a few crooked teeth and only a handful of hair which he tied in a 'konde'.

"Duk duk duk" Kandiah began the day preparing his betel for a chew. No other work would be done before the betel was in his mouth. During the course of the day too, when he had a few moments to spare, he would sit down with his mortar. A big bundle of betel leaves were always kept ready in the kitchen.

He was a dear old man who cooked well. His curries were always tasty. He worked hard and did everything my grand mother told him to do, specially towards evening. When evening came, he wanted his fifty cents for his daily bottle of toddy. He could never do without his late evening drink and when he had the drink, how happy he was! He smiled at everybody. He often returned singing

and dancing. We would all sing after him "Hellow Mr. Kandiah"!

Sometimes when work was over, he would sit by my grand mother's chair and tell her stories. He would tell her about his wife who had left him or tell her stories about his youth. We would sit round him then and ask for more stories.

Poor Kandiah! today he must be dead and gone. We have not seen him or heard from him for so long but even today his voice rings in my mind.

"Hullo Mr. Kandiah"!

T. Nirmalamoorthy
Gr. 8 A

The gram seller

A gram seller comes to our school gate each day. He is a dark, short-built man. His name is Velu. He wears a sarong and a banian. He covers his head with a shawl. He carries with him a box. It is divided into a number of compartments. In each of those he arranges different kinds of gram. He carries boiled or devilled or fried gram. He covers the box with a large piece of paper. He carries the box on his head. He walks on the road shouting "kadalay". Sometimes he sings a song.

This gram seller comes near our school gate during the ten minutes interval. He is very kind to us. Sometimes he gives gram free when we have no money. When he sees the principal, he runs away. He is a poor man but he is honest and kind.

A. Suresh.
Gr. 8 A

My Hobby

My hobby is stamp collecting. It is the king of all hobbies. Great statesmen and princes have been famous stamp collectors. It is an enjoyable and also a useful hobby. I started collecting stamps of different countries since I was eight years old. Now I have a good collection of stamps.

My uncle presented me with two stamp albums and encouraged me in this hobby. He is living in Malaya and he sends me stamps of different countries. I possess stamps of France, Malaya, India, Japan, England, Australia and Africa.

I have fixed the stamps neatly in the album on the pages allotted to each country. From the stamps I am able to gather a good knowledge of each country.

During my leisure time, I take my stamp albums and occupy myself either by fixing stamps on its pages or learning about them.

Stamp collecting has been my hobby since childhood and I like to develop it more and more by getting stamps from my pen friends and my uncle, who are living far and wide in the world.

B. Mayooran
Gr. VIII A

My Journey by train

One day I was anxious to go to Colombo. So I asked my father to arrange this journey. He agreed and on the seventh of April, we travelled to Colombo.

We went to Meesalai railway station and got the tickets. After about two minutes, Kankesanthurai train reached Meesalai. The passengers got into the train and the guard blew his whistle and then the train began to move.

On the way, I saw salterns at Elephant pass, chemical factory at Paranthan, Viharas at Anuradhapura, the railway crossing at Maho and Kelani Ganga. At Colombo Fort we got down. We handed our tickets to the ticket collector and went to our uncle's house in a taxi. After break fast, we went to Dehilwela Zoo. When I stayed in Colombo, I visited some of the factories, museum, the harbour, Galle Face, Mount Lavinia beach, and the parliament.

On the tenth of April, we went to the Fort station and travelled to Meesalai. We reached Meesalai the next day. This was the journey I enjoyed very much.

Bala Mahendran
Gr. VIII C

When I was sick

Two months ago, I happened to be bed ridden as a result of my going in the hot sun. I had high temperature. My mother was afraid when she heard me uttering words and scolding my English teacher in harsh words. She came and felt me and was shocked to see how hot my body was. I was shivering. She covered me with a blanket to keep me warm. She gave me coriander water. My father called in the doctor. The doctor felt my pulse and took temperature. He gave me a mixture and pills. He advised me not to get up from bed. After about three days, my temperature came down.

Doctor advised me to take liquid food. He came again and made a medical check up, and after it he allowed me to take solid food. My mother prepared "Paththiam" for me. Now I am healthy and joyous once again. I am very thankful to the doctor and mother who nursed me.

S. Varatharajan
Gr. 8 B

Memories of my grandmother

It is May and once again, we celebrate the anniversary of my grandmother's death. There is sadness in my heart, for, on this month ten years ago, she passed away. She had a pretty smiling face that pleased the young and the old. It was not only her friendly nature that made her a great lady but also her willingness to help the needy.

Although she is gone, her memories live on the minds of her loved ones. On every anniversary of her death we make floral tributes. In course of time the flowers will fade, but the memory of her remains even after a decade.

There are nearly fifty in number whom she left behind as her descendants. She had sons grandsons and great grandsons all over the island. Wherever they live they come back to the grand old house to celebrate this anniversary. They forget all their differences and get together in this old house to pay homage to the beloved lady.

Even though the anniversary is on the 20th of May our get together continues for a number of days. My uncles aunts and cousins are on leave and we have a nice time for some days. My cousins from Colombo have a lot to say and what they say amuse

me very much. In my mind I secretly praise my grandmother because even after her death, I am able to meet my cousins and learn a great deal about the life in Colombo

P Vijenthiran
Gr. 9 'A' Science

Is Science a boon or a bane to man

A knife can be used by a surgeon to save a patient's life or can be used by a murderer to get rid of another's life. There are so many things like these in the world and science is one of them. This means that we may have to consider science as a bad instrument too. Next, let us consider fire, it is a very good servant, but a very bad master and so is science.

First we will consider the good aspects of science. Science has taken its part in all spheres of life. Considering Medicine, we must always bow our heads to the scientists who spent most of their time especially the earliest scientists who had undergone so much of trouble. Diseases which had been considered incurable have been cured, otherwise the patient will have to suffer till he dies. Many Painful diseases are controlled by sedatives to kill away the pain. Many blind persons are having a chance to see the world. Otherwise they live in the dark world. To enumerate the services of science towards medicine will take a very long time and their importance can be known by the above points.

In agriculture, machinery plays an important part. Water facilities which are very necessary for agriculture is very much improved by technology.

Many researches regarding the manufacture of cloths have made fabrics cheaper. Though we are at present not faced with the problem of shelter we will have to face it in future and the remedy is to use all the space possible and then to build sky scrapers as in America,

So, from all these we have to say that science is necessary and will not be blamed for the following reasons. The main argument against science is due to the production of atomic weapons. As I have pointed out in the beginning, we are making use of science in the wrong way. Even atomic energy can be harnessed for very heavy industries. It can also be used to supply the energy required for large ships to sail. With the help of an atomic bomb a nation can be erased out. So it is the man who has the power to build a nation or to ruin it. If he uses it wisely science will be a boon to him otherwise it may be a bane to him

S. Kugabalan
IX 'B' Science

Prize day in our College

The annual prize day of our college was held on Saturday the 23rd of September 1972. It was a happy day for all of us. We worked hard to make all arrangements for the function. The open air theatre and the surrounding buildings were illuminated with coloured bulbs.

The parents, old boys and girls had been invited for the function which started at 6.00 p.m. The place was packed with people. The chief guest the Hon. Justice V. Sivasubramaniam and his wife arrived exactly to time. They were received by the principal,

the deputy principal and the M.P. at the college entrance and then they were introduced to the staff. The scouts cubs and prefects presented a guard of honour to him. Then he was led to the platform in a procession by the principal and the staff. He was garlanded then.

The function started with the singing of a 'Thevaram' and the college song by the girls. Our principal read the annual college report. The M. P. for Chavakachcheri made a short speech. This was followed by the distribution of Prizes. Hon. Justice V. Sivabramaniam then made his prize-day address. All enjoyed his fluent speech linged with humour. The senior prefect then proposed a vote of thanks in which she asked for a holiday. With the permission of the principal the chief guest declared the follwing day a holiday for us

Next we had a number of items for entertainment. The primary school children presented an action song. Then there was an English play. This was followed by an oriental dance and finally a Tamil drama. The parents were very glad. They spoke very highly of our college and its activities. The proceedings came to a close by 10 P. M

M. Yasodha
Gr. 9 C.

My Favourite Author

There were many great English writers who wrote a number of novels and stories. Charles Dickens is the author who I admire most and he is my favourite author.

Dickens was not only a great writer but also one of the most affable

3

and understanding men. During his thirty four years of writing he produced a number of novels.

Dickens was born in England in 1812. His father was a naval officer who can into debt heavily, as such he was confined to jail many times. So Dicken lost the chance of a good education. He started to earn his living at the early age of twelve. It was during that time, He moved with the poor boys and the cruel world. Even though he worked with miserable companions he never became familiar with their bad habits and evil ways. Later he became a clerk in a lawyer's office. He worked hard, did his duty well and earned the good will of his superiors. His continuous efforts helped him to climb to the position of parliamentary reporter in the House of Commons.

Dickens began writing seriously as a novelist at the age of twenty four. By the time he was thirty years old he became a very popular writer. He was an acute observer of people and places and had an unbounded sense of humour. He described the unsatisfactory racial conditions of his time especially the plight of the poor people. His narratives are superb. Some of his characters like Mr. Pickwick Micawber, Sam Willer, David Copperfield, Sydney Carton and Berty Trotwood will move readers of all nations to laughter and to tears.

His works were rather remarkable. Among his novels David Copperfield, Oliver Twist, A Tale of Two Cities, Curiosity Shop, Pickwick Papers are outstanding.

Scholars from all over the world travel to England to participate in the centenary celebrations of his death in June 1970.

M. Rajmidevi.
Gr. 9 'C' Science

My favourite King in Ceylon History

My favourite king in Ceylon history is Parakramabahu the great. He was one of the great rulers that Ceylon ever had and is remembered with respect and affection. Though Dutugemunu is more famous than Parakramabahu, both kings are held in great honour by the people.

Parakramabahu was a daring man. He met with success not only in Ceylon but also in Burma and South India. He is the most war-like king in Ceylon history. A study of his rise to power shows that he became the king of the whole country by the force of arms. At a time when the country was lacking in strength and unity, and rival parties were fighting among themselves, Parakramabahu saved Ceylon from foreign rulers.

Parakramabahu is regarded as a great king not only because he waged many successful wars and brought the whole of Ceylon under his rule but also because of his work in the development of agriculture and religion. The Jetawanaramaya and Lankatilaka monastary, the Gal vihara and many other buildings were put up by this king. He brought about various changes in the methods of government. But it is for his great work - Parakrama Samudra that he will always be gratefully remembered by the people.

R. Manohary
9 'C' Science

A day at the sea-shore

Nothing is more refreshing for mind and body then spending a day by the sea-shore. People go out into the country for week-ends or spend the days at the sea-side where

they can enjoy the fresh breezes. Very often persons going on trips and picnics choose the sea-beach as their camping spot.

A few months back some of my cousins and I had the opportunity of spending a day at the sea-shore. Having made the necessary preparations we set off early in the morning to the Mount Lavinia beach where we intended spending the day. We reached the place rather quickly and soon the smaller members of the party were busy collecting pretty shells of various hues and shapes. We enjoyed ourselves washing our feet in the cool sparkling water whilst some of my cousins went off to have a swim.

There were not many people at the beach and we had the whole expanse almost all to ourselves. The heat of the sun was increasing rapidly and soon we were compelled to seek shelter in a house nearby. There we partook of a hearty meal and shared the delicious choclates and sweets we had brought with us, with the hostess. We were entertained by the music of the radio.

Early in the evening we once more set off to the beach. This time we found a large crowd of men women and children of all ages. Gradually the number of people increased.

An admirer of the beauties of nature would have found it a delight to view the vast expanse of water spread before us. The sun set was especially beautiful. The clouds of brilliant shades added to the charms of the sun-set. We were admiring this wonderful spectacle, when suddenly we were attracted by a splash in the water. Soon we discovered that one of our party-members had fallen into the water and was in danger of being drowned.

But we were fortunate. A kind gentleman jumped into the water and saved the victim. We were very thankful to him, and the first stars in the sky appeared, so we made our way home, after having such a glorious and exciting time at the sea-shore.

Sutharma Vyjayanthini T.
9 'C' Science

News papers

The news paper is the cheapest means to get news from all parts of the world. Even a poor person can afford to buy a daily news paper. A news paper helps us in many ways. It helps us to spend our leisure usefully. It also helps us to educate ourselves. News paper creates an interest in national and international affairs.

Every country publishes a number of news papers. Daily news, Observer Times of Ceylon, Thinakaran, and Lankadipa are some of the newspapers of Ceylon. Some news papers such as Ela-nadu are provincial and news papers like Daily News are national in character.

A standard news paper has several features. It has the editorial comments. It has a page where the opinion and views of the readers are published. It also has a women's section a children's section world news section sports section and advertisements. It is said that a news paper can be more powerful than a king.

A news paper helps its readers to express their views. The wrong doings of many governments have been corrected through news papers.

A news Paper therefore is an important medium of expression of public

opinion and its benefits to the people are indeed great. It is a Mirror of the nations and a watch dog of the people.

V. Anandaragupathy
9 'C' Science

Our Adams Peak Climb

On April 14th we set out from Colombo and reached Maskeliya at 9 p.m. We had our dinner at a hotel and started our climb. We were all very happy and did not feel the cold. At about 4 a.m. we were up in time to see the sunrise, but unfortunately it was a very cloudy day. We looked around the trees, they looked very tiny and even the hills looked small.

On the peak there is a big footprint. The Buddhists say it is Lord Buddha's and the Hindus say it is Lord Siva's and Muslims say it is the foot print of Adam.

While going up, I threaded a needle and threw it among the bushes. Many pilgrims thread needles and throw them. Do you know why? There is a legend that says that when Lord Buddha went up the mountain, his clothes got torn and he could not mend his clothes because he did not have a needle.

At about 6 a.m. we started to come down. We were very tired and rested many times on the way. Our legs ached and we felt very hungry. We had a good meal and went home to have a good sleep.

S. Kalavathy
9 'C' Science

A Day in the Life of a Doctor

Many are the ways in which a man might serve society, but nothing is so joyous and interesting as that

of a doctor. Medicine is the science that cures people of various kinds of diseases and prevents them from falling sick, thus a doctor keeps man free from illness. Hence, not only does a doctor occupy a very important place in a society, but also he is loved and respected by all.

A doctor is expected to be on twenty-four hours of duty. It may be mid-night, it may be his lunch hour or it may be his resting time whenever an urgent call comes from the hospital, he rushes to the patient to fight for his life.

Usually a doctor's day starts with the crowing of the cock. He gets up very early and attends to his morning duties. At 6 O' clock he is in his white over coat with his stethoscope hanging round his neck. He is ready to go on his ward-round.

As he enters the ward some of his patients who are recovering, greet him with a cheery "Good morning Doc". When he looks at their happy and smiling faces he is indeed filled with joy. There are other patients who complain to him of their illness. He listens to them patiently examines each of them and prescribes the necessary medicines. Thus he goes from ward to ward with a nurse following him.

His wardrounds are over by 8 O' clock and he goes to his office. He attends to his correspondence and then goes to his quarters for his breakfast. He is back at his office by 9 O' clock and then examines the out-door patients one by one. He goes home for lunch at 12 and rests for about an hour. At three O' clock he makes his ward-rounds again. He has his evening cup of tea at 5 O' clock and

then makes his way to his club for recreation. He gets back home by seven takes a bath. Then he reads the news-paper and medical journals till - about 9 O' clock. He has his dinner and goes to bed by 10 O' clock not knowing when he has to get up to attend to emergency cases.

A doctor through his constant care and attention cures thousands of patients from their ailments. Thus it can be truly said that the medical profession is indeed a noble one.

M. Nirmala
9 'D' Science

A Village Student

A village is usually a small area with less population and without the facilities which are available in any town. So a village student is automatically affected by its surroundings and circumstances.

In a village, it is hard to find a school with all the facilities. Parents are also uneducated and thus they are unaware of the importance of education. They send their children to a primary school in the village in order to avoid the trouble caused by the children. Once the children are capable of assisting their parents, they try to make use of their children's services. Thus a student from a village fails to concentrate on his studies. With all these difficulties certain students are enthusiastic and take much interest in their education.

On the advice given by the primary school teacher a village student may be sent to a town school by his parents. Although his parents have sent him to the town school they face enough difficulties to meet the requirements of his child. In the town school the student is unable to com-

etc with the other students in his class as his basic knowledge is not sufficient. To keep pace with the other students the village student will have to work harder than the other students in his class.

If other facilities are provided he may be able to pick up his studies. But no transport facilities are available for him to go to the town school and so he has to get up early and walk to school with his lunch parcel. After the school is over he has to walk back to his house. By the time he reaches home he will be dead tired. The lunch he takes to school is actually the breakfast which his mother has prepared early in the morning. This may not have the nutritious value as the parents are not financially sound to prepare a well balanced meal. Thus his health too gets affected.

Not only this, once he goes home his parents may seek his assistance to finish their work such as gardening, cleaning the compound, looking after the young ones etc. As a result he loses all the interest and enthusiasm in his studies. In a village he can't get any help to clear his doubts in the lessons. If he misses a class by chance that worsens his problem.

Because of his parents economic conditions and their inadequate knowledge they may refuse to give him money for his school expenses such as library fees, school fees, fees for 'poojas' etc. At school he may be pulled out by the teacher and thus he feels shy to talk or move freely with his classmates. With all these difficulties he tries hard to pass the G. C. E. ordinary level exam. But once he passes he is faced with the problem of his employment. This is alas the life of a village student.

S. Potkili
9 'D' Science

A Day in the Life of a Farmer

There are many ways in which a man might serve the society, but nothing is so joyous and interesting as that of a farmer. A farmer is considered to be the backbone of a country. So he occupies an important place in society.

A day in the life of a farmer begins at 5 a.m. First he attends to his morning duties. Then he is ready to go to the field with his plough on his shoulder. Often his fields are three or four miles away from his house. He also drives his pair of oxen to his paddy field. By the time he reaches the paddy field it is about 7 a.m. There he attends to various duties, such as ploughing, manuring, sowing and spraying insecticide. This is only part of his work. At about 9 a.m. he takes his breakfast under the shade of a tree and rests for about an hour. Again he works hard till 1 'O' clock and plods his weary way home.

At home he bathes and takes his lunch at about 2 p.m. After lunch he rests for sometime. When it is 4 p.m. the call for work in the garden behind his house is there. He goes there and attends to the watering of vegetable beds. By 6 p.m. he takes a wash and returns home. His wife and children join him at dinner and afterwards he goes to bed.

The farmer does not work alone in his field and garden. His wife often helps him. His sons help him in the field and garden during the holidays. He sells paddy to the government and sells vegetables in the market. He works hard from morning till evening and he earns a lot of money. He lives very happily with his wife and children.

T. Ramanathan
9 'D' Science

Festivals of Ceylon

We celebrate many festivals during the year. Some of them are religious while others are national. The republic day is one of the national celebrations we have in Ceylon. It is a public holiday too. Republic day is held on the 22nd of May every year. We have the Hindu and Buddhist new year. It is celebrated in April. It is the most enjoyable festival in Ceylon. Both the Buddhists and Hindus are very happy on that day. The people make a lot of sweets for the new year. The children have new suits. The new year festival is celebrated in every village and town. On May 1st we have the 'May Day'. The people call this 'workers' Day'. All workers parade along the streets in Colombo and other big provincial towns. The leading political parties in the country organise big rallies in various places and long speeches are delivered by their leaders.

We celebrate the Wesak festival. It is a religious one. Lord Buddha's birth, enlightenment and passing away took place on the wesak day. For Buddhists this is the most important festival. Then we have the poson festival in June. It is a day when Buddhism was brought to Ceylon. This festival is celebrated grandly in such places like Mihintala, Anuradhapura and Polonaruwa.

Then we have the Hindus festivals like Thaipongal and Deepavali. The Hindus celebrate them on a grand scale. Thaipongal is mainly a farmer's festival. When the first sheaf of paddy is reaped it is offered to God. Thaipongal festival falls in January and Deepavali falls in November.

Then we have Christmas festival in Ceylon. It is the last festival for the year, since it is held in the month of

December. In every Christian home delicious eats and drinks are prepared to enjoy themselves and to entertain their relations and friends on Christmas day. These are the main festivals in Ceylon.

S. Sivothayan
10 'A' Science

The path of

Industrialization of Ceylon

Industrialization of Ceylon is very essential for raising the standard of living. Ceylon is today facing an economic crisis which she has never experienced. It is the duty of every citizen to give a serious thought to this and make a sincere contribution to its recovery from this crisis. She will have to restrict the import of some costly and luxurious items. If we continue without sacrificing it will lead to further dwindling of foreign assets which have reached their lowest ebb resulting in the people raving to "tighten their belts". The remedy to all this is to industrialize our country rapidly.

Some factors which contribute to industrialization of Ceylon are capital raw materials, power, expert advise and ready markets. The capital is the most essential of all these. There are so many ways of finding the capital. Capital can be obtained as loans from other countries. The other way is to utilize foreign aid as capital. The money that we received during the past decade was unfortunately inadequate to start major industrial ventures. Industries can be financed by the capital readily available in Ceylon in the public or private sector which can be invested either by private enterprise or by the government.

The second factor to speedy industrialization is raw materials. For this every natural resource should be tapped and put to good use. If machinery too could be obtained it would result in hundred percent industrialization of Ceylon and much foreign exchange could be expected rubber, cotton and sugar-cane can play a vital role in the industrial field. Rubber industries should be expanded till we are able to export tyres, tubes and other accessories which are made of rubber. By expansion of cultivation of sugar-cane and cotton we could satisfy the entire demands of the country's requirements in sugar and clothing.

A survey of mineral resources in Ceylon should be effectively carried out so that raw materials could be used for local products or could be shipped overseas.

Every industry needs power. For that we have our potential. All we need is to tap it. With the completion of the second stage of the Laxapana hydro electric scheme and the diversion of the Mahaweli river the power produced will be doubled. Expert advice available for the development of industries on a scientific basis are foreigners and trained Ceylonese. The experts can train the ceylonese to do these industries. Then industrialization would keep pace with Ceylonization. Science should be given an important place in the curriculum and research centres should be established on a provincial basis.

The government must take all the initiative for industrialization. It must also secure a place in the world market for our products. It should also encourage the private sectors to invest their money on industrialization.

The government should see that no money is wasted. For all these affairs the government should open a development department. Small industries should be organized on a more systematic scale. State aid and incentive should be given to them to expand their industries. Major industries such as cement, tiles, asbestos and paper should be expanded. The foreign exchange by such profits can be used to start new industries.

S. Krishnamoorthy
10 A Sc.

Agricultural Development In Ceylon

Ceylon is primarily an agricultural country and most of our people are farmers. Since independence the government of Ceylon has done a lot to improve and encourage the farmers to take up agriculture. Major land developments, irrigation and colonisation schemes are some of the ways by which the government tried to develop agriculture in Ceylon.

The Galoya Development scheme is one of the largest multipurpose schemes. Under this scheme thousands of acres of land were reclaimed from the jungle for intensive cultivation. Many old tanks in the dry zone were repaired to provide sufficient water to the fields.

The Mahaweli diversion scheme is the largest and the grandest one. With this multimillion rupee project the government aims at making Ceylon not only self-sufficient in food but also to start many industries. Twenty years ago Ceylon imported many of our food requirements from foreign countries but now it saves lot of foreign exchange as a result of the above schemes.

Through scientific methods of production the yield has been increased and profits of the farmers have been enhanced. The farmers were given easy term loans to grow more food and other subsidiary food crops like chillies onions and potatoes.

Now the acreage under paddy cultivation has been doubled and the yield has been increased very much. So many young men and women are taking to agriculture. If the present trend continues Ceylon will once again become "the Granary of the East"

P. Mahendrarnj
10 'A' Science

The Army Tattoo

In 1959 I had the good fortune to see the army tattoo at Sugathadasa stadium in Colombo. It was such an excellent show, that it remains fresh in my mind. The mayor of Colombo was the chief guest of the show that day. When he arrived a guard of honour was given to him. Then the army band struck a tune. Then there was a gymnastic display, assembling of a Jeep in three minutes, formation drill and "the warrior Beat" band.. The P. T. display was also wonderful to see. They did the exercises to precision. "The army on wheels" was another interesting feature. Pyramid building was also done in a manner. I had never seen before. They were followed by some dangerous stunts of motor cyclists. The army next displayed a pageant of the armies of the Anuradhapura, Kandy and Jaffna. To students of history this pageant was very informative. The cannon and the sound of rifles alarmed us. The helicopters dived, went up and moved over us with ease. I thought to myself how clever those

men must be to be able to do all these. I admired them. The ground fire-works display was a fitting finale to the grand show. It still remains fresh in my mind and I am proud of the Ceylon army after seeing their excellent performance.

K. Pathmajothy
10 'D' Science

Docky - My faithful friend

My father brought me a pet dog. It was a cross - bred Beagle Terrier. It had large round eyes and a shaggy coat of hair. It was loved at first-sight. I had no thought for anything else except for Docky. Whether at home or at play, Docky was at my heels. At night Docky slept on a sofa by my bed.

In a few months Docky developed in size and shape and it became the envy of my friends and relations as well. The problem of stray cats cattle and goats in our garden for a long time was easily solved by Docky. Even our neighbours who normally trespass into our garden at all times gave up even their nocturnal visits. My parents were delighted with Docky and his ways.

One night we had gone to attend a wedding in a neighbouring house. It was rather late when we returned. I fell asleep soon. I do not know how long I had slept, when suddenly I felt a tug at my shirt sleeves and I felt the hot breath of Docky; I knew that something unusual had taken place. Otherwise Docky would not behave in that strange manner. I woke up and Docky stealthily darted forward. I followed the dog to the office room and switched on the light.

To my horror I found a burglar standing in the middle of the room. He had gained entry through a broken window. With a low angry growl, Docky leapt straight at the throat of the intruder. There was a struggle between the man and the beast. It was now - or never, I dashed forward and dealt a deadly blow at his face. Liston could not have landed a better left-hook. He crashed against the chair and Docky was on him. The dog was furious. With my brother's help I bound him and telephoned the police. When they arrived we handed over the rogue to them. It was a gruesome sight. He was bleeding from head to foot, and his nose - Docky had chewed it off.

N. Rajeswary
10 D Sc.

A Day in the Life of a Beggar

Beggars are a very common sight in any big city in the world. In dirty and tattered clothes with dishevelled hair and a dense growth of beard they not only present a sad picture of our country, especially to the tourists but also they prove to be a nuisance to the people. Lack of employment, physical disabilities and very often laziness have turned hundreds of people into beggars. Unless and until our government steps into rehabilitate them, the beggars will continue to roam the streets of our towns. A beggar has no fixed abode.

Whenever he finds a suitable place, he sleeps. Wherever there is room, it becomes his temporary residence. Early morning we can see him going from house to house with a bowl in his hand and a bag over his shoulder. Whatever the people offer him he puts them into his bag and continues his house to house begging. By 9 O' clock

he feels a little tired and counts his morning - collection. If he had been lucky, he would be having enough money to have a loaf of bread with plain tea; If he had been less fortunate he has to be satisfied with only a mug of plain tea. With this meagre breakfast, he makes his way to busy places like a market or a railway station or a bus-stand. He finds several of brothers there and finding a secluded place, he stands with stretched arms expecting a cent or two from passers by. By noon he takes his collection. He sometimes gets a parcel of lunch from hotels or other houses. With it he goes under a shady tree to have his lunch. Being extremely tired of walking and standing in the hot sun he lies down to rest. At 4 O' clock we see him again on the road. This time he choose the most affluent residential areas and he goes begging from house to house. By 6 O' clock he is on the beach or in front of cinema halls. A crowd always attracts him and whenever there is a function, at least one of them will be there.

By 8-30 p. m. his working day comes to an end. He has his dinner depending on what he has collected. He doesn't go in search of his house or his wife and children for very often he is alone in this world; he is not worried about closed doors for he has no valuables to loose. A roof above his head and a floor to sleep on are all that he needs for the night. He has a peaceful sleep for nothing worries him.

K. Ranjithamalar
10 'D' Science

A Journey by Aeroplane

This was my first journey in an aeroplane. We were going to fly from Colombo to Batticaloa. We were in high spirits. As the day approached my

father booked the tickets and soon we were at the air port.

We were thrilled to see the plane in which we were going to travel. The porters took our suit-cases and loaded them into the plane. It was due to take off at 8 a. m. About 7.30 a. m. we were asked to get in. We rushed to the plane to have a good look at it. We then climbed the steps and got in. It was really thrilling to know that very soon we shall be flying above the mountains.

A minute before 8 a. m. the air-hostess told us to fasten our seat belts. I, of course, did not know what she meant. She came to my seat and showed me how to do it. Sharp at 8 a. m. the engines roared and we began to rise. Within a few seconds, we saw the tops of the trees below us:

I was now bold enough to look down. We had risen to one thousand feet. From that height men and motor vehicles below looked like toys. We passed over hills and valleys and I thoroughly enjoyed these sights.

About 9 a. m. we were again told to fasten our belts. The plane now began to descend, till it gently touched the ground. We said "Thank you" to the pilot and the Air-Hostess and got down. It was indeed an exciting one-hour journey.

S. Navaneetharajah
10 R, Science

My Visit to the Dehiwela Zoo

It was the last April vacation, some of my friends and I decided to visit the Dehiwela zoo. On the fixed day I got up early in the morning and performed my morning ablutions. At about 6 O'clock I walked with my suitcase

to the railway station which is about two miles from my house. My friends were already there waiting for me. We got our tickets from the station master and waited for the Utara-devi on the platform. The train came and we got into it. As it was a week day it was not crowded. We sat and enjoyed the different scenery through the window as the train speeded. We reached Anuradhapura at about 9 O'clock. There hundreds of people got in into our compartment. After this the journey was not a pleasant one. The train reached Colombo Fort at about 1.30 p. m. My uncle was waiting there for us. He took us in his car to his house. In view of the tedious journey we rested the whole evening after taking our meals.

The next morning my uncle took us to the zoo. Hundreds of students like us were waiting in a queue at the entrance to get admission tickets. We joined them, bought our tickets and went inside.

First we visited the section where there were monkeys. They had long tails. They were jumping to and fro inside the cage. Next we visited the giraffe. When it was noon we felt hungry we took our lunch in the shade of a tree and we rested for a short time. We went to circus ground at 5 O'clock. The elephants came in a line and stood in a circle. They danced to music. They raised their trunks and walked in a circle. Then they sat on small stools. The people laughed and clapped their hands. Then we went to the reptile section and we saw snakes and crocodiles. At 6 O'clock we returned home. It was the most memorable day in my life.

S. Krishnamoorthy
10 R₂

The uses of Electricity

There are many uses of electricity in the modern world. There is nothing more common in our country than electricity. There is no sphere of human activity which electricity has not invaded.

We light our homes, we work our fans. We listen to the radio, we cook our food on the electric stove, we make our tea with the help of electric kettle, we stitch our clothes with the help of the electric sewing machine. We iron our clothes with the help of the electric irons, we store our food in the refrigerator, we air-condition the room in which we live, we pump water into the tank with the help of an electric motor, we speak on telephone to our friends in the neighbourhood or to our friends in overseas, we see visions of people and visions of events on the television. In dozens of other ways we use electricity.

As we leave our bed early in the morning, soft melodious, musical notes emanating from the radio greet us for the day. Then we drink a cup of tea from the electric kettle. We then peep into the pages of a voluminous morning newspaper which was printed by electricity. We then drive in the car to school, to office, to the factory or to the work-site to begin the day's work.

When we begin work at school the electric bell summons us to the prayer hall or the assembly at school. We listen to English lessons served by the Ceylon Broadcasting Corporation. Then we come home for lunch to eat and drink the delicious dishes preserved in the refrigerator. While the elders in the family lounge or lie down after lunch for a siesta fanned by the table fan or lulled to slumber in the air-conditioned chamber we rush back to school

to resume work in the afternoon session. In the science room we perform experiments in heat, light, sound and in electricity. When the day's work at school is over, we return home tired and exhausted longing for an amusement. Then we decide to see an interesting picture at the theatre.

Thus we see that from sunrise to sunset, electricity is our friend not only in the home, in the office, in the factory, or in the workshop, but also on our farms; ploughing, harvesting, milking of cows, and feeding them, cleaning cowsheds, poultry farming, picking fruits and hundreds, of other odd jobs are done with the help of electricity.

S. T. Srilanganayagam
10R₂

A House on fire

I had never seen a house on fire before, so one evening when I heard fire-engines with loud alarm bells rushing past my house, I quickly ran out and a few streets away, joined a large crowd of people. But we could see only the fire from a distance because the police would not allow anyone near the building on fire.

What a terrible scene I saw that day. Huge flames of fire were coming out of each floor, and black and thick smoke spread all around. Every now and then tongues of fire would shoot up almost sky-high sending huge sparks of fire round about.

Three fire-engines were busily engaged and fire men in their dark uniforms were playing the hose on various parts of the building. The rushing water from several hoses soaked the building but it did not seem to have

any effect on the flames. Then the tall red ladders of the fire-engines were stretched upwards and I could see some men climbing up with hoses in their hands. On reaching almost the top of the ladder they began to pour floods of water on the topmost part of the building. This continuous flooding brought the fire under control but the building was completely destroyed.

While fire is a blessing in many ways, it can also be a great danger to human life and property.

A. Jeyapalan
10 R₂ Science

Machines In Every Day Life

We have become so familiar with the wonders of machines that we have ceased to wonder at them. Machine, as one of the many inventions of science, is playing a role of vital importance in the history of mankind.

The woman, is greatly benefited by machines, both in the kitchen and in the house. Her child is supplied with a heap of toys to play with. These toys are manufactured by machines in great factories. The school books are printed and bound by machines. It is no exaggeration to say that machine occupies a place of supreme importance in the days of a citizen.

The ordinary plough and the ox of the farmer is replaced by the gigantic tractor, which helps him to handle extensive and modern methods of agriculture resulting in more food production. There are the sowing, weeding, manuring, harvesting and watering machines to help the farmer in his activities.

The economic development of a country lies to a great extent on the industrial development of the country.

Machines are installed in large factories which produce cement, steel, tiles, pipes and fittings, paper, sugar, plywood, chemicals, artificial silk, artificial manure and a number of other things for the people.

Communication, trade and transport are made quite fast and easy by machines. Motor vehicles, trams and trains travel all over the country. The wonderful jet planes flash across the sky, great warships, submarines and steamships wade through the Atlantic, Indian and the Pacific oceans.

Above all machine is dominating the world of education in all its spheres. The cinema, the radio and the television which play a significant part in education are all made of machines.

It is no exaggeration to say that machines have invaded every sphere of human activity. Let us pay homage to the great scientists, who made this modern world a happy place to live in by creating these wonderful machines.

N. Sivayoganathan
11 B Sc

Do it yourself-Telescope

The telescope is an optical instrument employed to view distant objects.

The telescope was invented in Holland in 1608. The credit has been attributed to three individuals, Hans, Lippershey and Zacharies in Middleburg and James Metius of Alkmaar (brother of Adrian Metius-the mathematician)

Make your own telescope and spend many delightful hours looking at distant objects. It's quite simple to make a small telescope if you follow the instructions carefully.

சாரணார் குடு

Not everyone can get a good navy-field-glasses if not one can make a telescope himself very easily.

The telescope case is made up of two 35 C. M. tubes. Each tube should be made of thin tough card-board or two or three layers of drawing paper glued together. The inner diameter of the external tube should be equal to the lens diameter while the internal tube should move closely but effortlessly in the external one.

Making the tubes is easy. Find a round stick whose diameter is equal to that of the internal tube. The card board or paper is wound around the stick, each layer being covered with glue. The inside of the tube, the closest to the stick must not be covered with glue. It must be painted in black Indian ink before gluing and left to dry well. See that the paper does not twist out of shape. If this happens however it ought to be flattened out by putting a smooth board with some weight on top of it.

The objective lens should be a round lens with the focal distance of 50 c. m. which is equal to two diopters. The most suitable is a round spectacle lens with a standard diameter of 45-48 mm. The objective is fixed to the tube by two paper rings. The outside is secured by two or three drops of glue so that the lens could be removed for cleaning. The eye piece consists of two lenses, one about 20 m. m. in diameter and the focal distance of 15 m. m. the other 10-12 m. m. in diameter

and the focal distance of 10 m. m. are used for a magnifying glass. Two lenses are essential for the eyepiece so that the picture is not viewed upside down.

The eye piece casing is also made up of two tubes. The inner diameter of the outside tube is equal to that of the bigger lens. The inside tube is shorter than the outside one by the distance it takes to fix the lenses at both ends. The bigger lens is secured by a paper ring. For the smaller one cut three card board discs with holes in the centre of one of the discs, have a hole of the size of the lens diameter while the other two holes slightly less than the diameter. Glue the two discs together. Then place the lens and glue the third disc taking care not to dirty the glass with the glue. Now you have a holder.

Secure it in the eye piece tube in the same manner as the first lens is by a paper ring. The inside of the eye piece tube is to be painted in black in advance.

The distance between the eye piece lenses is to be found by a trial method. It may range from 30 to 50 m. m. The eye piece is secured in the telescope by two wooden rings. When using the telescope adjust the image distance by moving the internal part in the external one.

T. K. Subramaniam
11 B Science

No lesson is so important to learn, and no habit is so important to acquire, as a right judgement and a delight in fine characters and noble actions.

—Aristotle

Analysis has for its chief function to prepare the way for synthesis.

—Herbert Spencer

That which is not good for the swarm, neither is it good for the bee.

—Marcus Aurelius

Stop and consider! Life is but a day A laughing school boy, without grief or care. Riding the springy branches of an elm.

—Keats

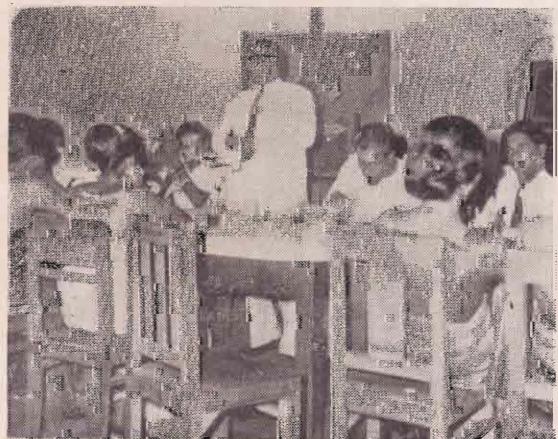
Civilization, although it is dependent on the economically organized work of the qualified teacher, is also dependent on the fact that the whole race are and must be unqualified teachers.

—Graham Wallas

க. பொ. த. (உ. த.) மாணவ மன்றத்தின்
வருடாந்த இராப்போசன விருந்து 1972

வடமாநிலக் கல்வியறிபதி
திரு. தி. மாணிக்கவாசகர் அவர்கள்
பிரதம விருந்தினராகக் கலந்து விழாவினைச் சிறப்பிக்கின்றார்.

வரவேற்கும் நற்பண்டில் எமது அதிபர்
கல்லூரியில் வளர்ச்சியிலூக் கல்லூருக் காப்பித்
தொடக்கவுரை நிகழ்த்துகிறார்
திரு. எஸ். கே. திரவியநாயகம் அவர்கள்

“உள்ளங்கு சோராது ஓயாது உழைப்பவர்க்கே வாழ்வுண்டு ; வளமுண்டு” என உரை நிகழ்த்துகின்றார் மன்றத் தலைவர்.

மாணவர் நலன் கருதி
மணிமணியான கருத்துக்களை உதிர்க்கிறார்
மன்றத்தின் காப்பாளர்

மன்றத்தின் சார்பில்
அனைவருக்கும் நன்றியுரை

ஆனந்தா இல்லம்

இல்ல ஆசிரியர்கள் :

திரு. சி. துறைராசா

திரு. N. சிதம்பரநாதன்

திரு. N. தம்பு

திரு. P. கைலாயபிள்ளை

திரு. N. மகாதேவா

திரு. N. சிவஞானம்

இல்ல ஆசிரியையகள் :

திருமதி N. A. வெற்றிவேலு

திருமதி N. பாலகிருஷ்ணன்

திருமதி E. சுப்பிரமணியம்

திருமதி R. சபாநாயகம்

திருமதி R. சபாரத்தினம்

சௌவி N. வெலுப்பிள்ளை

இல்லத்தலைவர் : செல்வன் த. ஸ்ரீரங்கநாதபிள்ளை

இல்லத்தலைவி : சௌவி லீலாவதி

வினாயாட்டுப்பகுதித் தலைவர் : செல்வன் செ. செல்வக்கதிரமலை

வினாயாட்டுப்பகுதித்தலைவி : சௌவி செ. யோகேஸ்வரி

எமது இல்லம் ஒனைய ஆண்டுகளைவிட இவ்வாண்டு எமது ஆசிரிய, ஆசிரியை வினாதும், மாணவ, மாணவிகளினதும் அயராத அமோக சமூஹப்பினால் இறுதிவரை முதலிடத்தை வசித்து ஈற்றில் மிகச்சொற்ப புள்ளிகளால் இரண்டாவது இடத்தைப் பெற்றுக்கொண்டது.

சென்ற ஆளுடலே இல்ல அலங்காரத்திற்கு பரிசு இல்லாதிருந்தும் கூட எமது ஆசிரியர் திரு. P. கைலாயபிள்ளையின் முயற்சியால் இல்லம் வெகு சிறப்பாக அலங்கரிக்கப்பட்டு அணைவரது பாராட்டுதலையும் பெற்றுக்கொண்டது. எமது மாணவ சமூகத்தினர் எமக்கு ஆக்கமும் ஊக்கமும் தந்து எம்மை உந்சாகப்படுத்தியதற்கு நாம் அவர்களுக்கு நன்றி கூறக் கடமைப்பட்டுள்ளோம்.

எமது இல்லத்தின் வெற்றிவீரர்களாக செல்வன் S. அமிர்தமனோகரன் செல்வன் T. அருட்சோதியிங்கம் செல்வன் S. வசந்தகுமார் ஆசிரியோரும் வீராங்களை கொக் கொசெல்வி S. தமயந்தி, செல்வி செ. யோகேஸ்வரி, செல்வி ராகினி ஆசிரியோரும் வெற்றியீட்டு எம்மையும் எமதில்லத்தையும் பேருவகையில் ஆழ்த்தினார்கள்.

அஞ்சல் ஒட்டத்திற்குரிய வெற்றிக்கிணன்னத்தையும் பெற்றுக்கொண்டோம் இவர்கள் ஆணைவருக்கும் வழிகாட்டியாக நன்று அவர்களை ஊக்குவித்த வினாயாட்டுப் பகுதித் தலைவருக்கும் தலைவிக்கும் நன்றி கூறவேண்டியவனுயன்னேன்.

மேலும் இல்லத்தின் வளர்ச்சியையே குறிக்கொள்ளக்கொண்டு பாடுபட்ட திரு. S. துறைராசா, திரு. N. சிதம்பரநாதன், திரு. N. மகாதேவா திரு. N. தம்பு ஆசிரியோர்க்கும் தருமதி E. சுப்பிரமணியம், திருமதி N. A. வெற்றிவேலு, திருமதி N. பாலகிருஷ்ணன் செல்வி N. வெலுப்பிள்ளை ஆசிரியோர்க்கும் நன்றி கூறுகிறேன்.

இறுதியாக எம்முடன் உழைத்த ஆசிரிய, மாணவ சமூகத்தினர்க்கு மீண்டும் ஒருமூறை நன்றி கூறி, இனிமேலும் எமது இல்லம் முன்னணியில் திகழும்படி செய்ய வேண்டும் என்பதே எனது வேண்டு என்று கூறி விடைபெறுகிறேன்.

வணக்கம் பல

த. ஸ்ரீரங்கநாதபிள்ளை

இல்லத்தலைவர்

தாமோதரம் இல்லம்

இல்ல ஆசிரியர்கள் :

திரு. V. பஞ்சாட்சரம்
,, M. சபாரத்தினம்
,, V. நடராஜா

திரு. N. பரமேஸ்வரன்
,, N. நல்லதம்பி

இல்ல ஆசிரியைகள் :

திருமதி S. அம்பலவாணர்
,, M. பரமநாதன்
,, R. தம்பியையா
,, K. இராமலிங்கம்

திருமதி S. சிவநாராயணமூர்த்தி
,, K. நவரட்னம்
,, R. வெலுப்பிள்ளை
செல்வி J. ஐயாத்துரை

இல்லத்தலைவரும் செயலாளரும் : செல்வன் S. சபாநாதன்

இல்லத்தலைவி : செல்வி P. புஷ்பராணி

விளையாட்டுப்பகுதி தலைவர் : செல்வன் S. T. இரத்தினம்

விளையாட்டுப் பகுதித்தலைவி : செல்வி S. தங்கரத்தினம்

பொருளாளர்கள் : செல்வன் S. பாலசுப்பிரமணியம்

செல்வி S. ரேணுகாதேவி

இவ்வருட எமதில்ல அறிக்கையை நான் உங்கள் முன் பெருமையுடன் சமர்ப்பிக்கிறேன். பல வருடங்களாக கடைசி நிலையில் இருந்துவந்த எமது இல்லம் ஆசிரிய, ஆசிரியைகளின் பெருமயற்சியினாலும் வீர வீராங்கணைகளின் திறமையினாலும் வெற்றிப் பாதையில் ஒருபடி முன்னேறி இவ்வருடம் மூன்றாம் இடத்தைப் பெற்றது. அதே சமயம் மூன்றாம் இடத்தில் இருந்து மிகத்திறமையாக முன்னேறி முதலாம் இடத்தைப் பெற்ற மூலம் சுமங்கலா இல்லத்தினரைப் பாராட்டுகின்றோம். கணிஞ்ட பாடசாயில் நடைபெற்ற போட்டியில் எமது இல்லம் முதலாம் இடத்தைப் பெற்றதை இட்டுப் பெறு மைப் படுவதுடன் கணிஞ்டப் பகுதியின் எமதில்ல ஆசிரிய ஆசிரியைகளையும் வீர வீராங்கணைகளையும் பாராட்டுகின்றோம்.

எமது இல்லத்தைச் சேர்ந்த செல்வன் S. நவநீதராசா, செல்வன் S. சிவதாஸ் ஆசிய இருவரும் சம புள்ளிகளைப் பெற்று மேற்பிரிவு வெற்றி வீரர்களாகத் திகழ்ந்தனர். செல்வி S. T. செல்வராணி கீழ்ப்பிரிவு வெற்றி வீராங்கணையாகத் திகழ்ந்தார்; கணிஞ்டப் பகுதியில் செல்வன் S. சிவோத்தமன், செல்வி V. ராஜி, செல்வன். T. தயாளன் ஆசியோர் வெற்றி வீரர்களாகத் திகழ்ந்தனர். சென்ற வருடம் போல் இவ்வருடமும் கயிறு இழுத்தற்கான முற்றபரிசை எமது இல்லம் பெற்றதையிட்டு அக்குழுவின் வீரர்களை பாராட்டுகின்றோம்.

எமது இல்ல வளர்ச்சிக்காக எம்மைச் செம்மையான முறையில் வழிகாட்டிய கால ஆசிரியப் பெருந்தகைகட்கும், ஒத்துழைப்பு நல்கிய மாணவ மாணவிகட்கும், இல்லத்தின் ஏணை உத்தியோகத்தினர்கட்கும் எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். எமது கல்லூரி ஸ்தாபகரின், நாமத்தை தாங்கிய எமது இல்லம், மொன்மேஹும் வளர்ச்சியுற எல்லாம் வல்ல இறைவனை வேண்டுதல் செய்கிறேன்.

வளர்க்கம்,

கிவா. சபாநாதன்
கெளரவு செயலராளர்

நேரு இல்லம்

இல்ல ஆசிரியர்கள்:

திரு. க. அருணசலம்
,, ஏ. பரஞ்சோதி
,, சி. சு. இரத்தினம்
,, வை. கோவிந்தசாமி
கே. தம்பு

இல்ல ஆசிரியைகள்:

திருமதி மே. ஜோ. ஞானராஜா
,, இ. நாகராஜா
,, அ. திசநாயகம்

இல்லத் தலைவர்:

செல்வன் சி. சுப்பிரமணியம்

விளையாட்டுத்துறைத் தலைவர்: செல்வன் T. K. சுப்பிரமணியம்

இல்லத் தலைவி:

செல்வி சு. சிதாலட்கமி

விளையாட்டுத்துறைத் தலைவி: „ ப. ஆனந்தசுந்தரி

பொருளாளர்: செல்வன் S. யோகானந்தம்

ஆசிய ஜோதி ஜவகர்லால் நேருவின் பெயரைத்தாங்கி மீளிரும் எமது இல்லம் கல்லூரியில் வளர்ச்சியையும், உயர்ச்சியையுமே முக்கியமான ஹோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது. இல்லங்களிடையே ஏற்படும் போட்டிகளினால் எமது இல்ல உறுப்பினர்களுக்கிடையில் ஏற்படும் தோல்வி வெற்றிகளைச் சமாக்கி கருதி எதையும் தாங்கும் மனப்பான்மையுடன் எதிர்கால உண்ணத் சமுதாயத்தை உருவாக்கும் மனப் போக்கை உண்டு பண்ணுவது எமது இல்லத்தின் குறிக்கோளாகும்.

பலத்த போட்டிகளுக்கிடையே இல்லருடம் வெற்றிக் கேடயத்தைப் பெற்றுக்கொண்ட ஸ்ரீ சமங்கலா இல்லத்தினரை மனமார வாழ்த்துகின்றோம். நாம் இல்லருடம் முதலாவது இடத்தைப் பெறுவிட்டாலும் எம்மைப் பொறுத்த மட்டில் எமது இல்லம் பல வெற்றிகளை கட்டியுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இல்லத் தாசிரியர்களுடன் சேர்ந்து இல்லத்தின் மரணவர்கள் அனைவரும் அயராது உழைத் ததன் பயனாக பல போட்டிகளில் எமதில்லம் முதலிடத்தைப் பெற்றிருக்கின்றது. வழக்கம்போல இல்லருடமும் மரதன் ஒட்டப் போட்டியில் செல்வன் கே. இராஜீ ரட்னம் முதலிடத்தைப் பெற்றுள்ளார். மத்திய பிரிவு வீரானாக செல்வன் V. விழுய குமாரும், சிரோஷ்ட பிரிவு வீராங்களையாக செல்வி ப. ஆனந்தசுந்தரியும் இடம் பெற்றுள்ளார்கள். செல்வர்கள் S. K. யோகநாதன், K. இராஜுரட்னம், T. K. சுப்பிரமணியம் ஆகியோர் எமதில்லத்திற்கு அதிக புள்ளிகள் பெற்றுத்தந்து உற்சாக முட்டியுள்ளார்கள். இவர்கள் அனைவரையும் நாம் பாராட்டாதிருக்க முடியாது.

எமது இல்லத்தின் இவ்வாளாட்றிக்கையைச் சமர்ப்பிக்கும்போது சென்ற ஆண்டுகளில் நாம் கட்டிய மகோன்னத் வெற்றிகளை நினைவு கூராமல் இருக்க முடியாது. கடந்த எட்டு ஆண்டுகளாக எமது இல்லம் வளர்ச்சியைடைய வேண்டும் எனும் பெருநோக்குடன் ஆக்கமும் ஊக்கமும் தந்து அயராது உழைத்த இல்ல ஆசிரியர் திரு. த. குணசிங்கம் அவர்களுக்கும் இல்ல ஆசிரியை செல்வி ப. சிளாநத் துரை அவர்களுக்கும் எமது இல்லத்தின் சார்பாக நன்றியைத் தெரிவிக்கின்றேன்.

மேலும் எமது இல்ல ஆசிரியர்கள், ஆசிரியைகள் எம்மைச் சீரிய முறையில் செம்மையாக வழிநடத்திச் சென்றமைக்கு எனது உள்ளங்களின்து நன்றியைத் தெரிவிக்கின்றேன். இல்லருட விளையாட்டுப் போட்டியில் எம்மோடு ஒத்துழைத்த வீரர்கட்டும், வீராங்களைகட்டும் ஏனைய மாணவ, மாணவிகட்டும் நன்றி நவீன்கின்றேன்.

வணக்கம்

சி. சுப்பிரமணியம்
இல்லத் தலைவர்

ஏ. சுமங்கலா இல்லம்

இல்ல ஆசிரியைகள் : திருமதி இ. திருச்சிந்றம்பலம்
 , , அ. இராமச்சந்திரன்
 , , இரா. கந்தையா
 , , யோ. மகேஸ்வரன்

இல்லத்திலைவர் : செல்வன் அ. இராமச்சந்திரன்

இல்லத்தலைவி : செல்வி பொ. விமலா

ஐடி இல்லத்தின் 1972-ம் ஜூன்டாறிக்கையைச் சமர்ப்பிப்பதில் யான் பெறு மிதமடைகிறேன். நான்கு வருட ஒய்வின்பின் இவ்வாண்டு நாம் வெற்றிக் கேட யத்தைப்பற்றிக்கொண்டோம்.

இனவெற்றிக்கு அயராது உழைத்த ஆசிரியர்கள், ஆசிரியைகள் இல்ல அங்கூத் தவர்கள் யாவருக்கும் எனது மனமார்ந்த நன்றியறிதலே முதற்கண செலுத்த விரும்புப்பிரேன்.

எமது வெற்றிக்கு உறுதுணையாக அமைந்தது அனினடை நிகழ்ச்சியே. அனினடை நிகழ்ச்சியைச் சிறப்பும் நிகழ்த்திய வீரர், வீராங்களைகளுக்கு எனது மனப்பூர்வமான நன்றி உரித்தார்கு.

கயிறிமுத்தல் நிகழ்ச்சியில் நாம் முதல் இடத்தைப் பெறுவிட்டாலும் மகினம் யான இரண்டாம் இடம் எமக்கே கிட்டியது.

இறுதியாக எமது இல்ல அங்கத்தவர்களின் இறுதிநேர உற்சாகத்தைப் பற்றி கூருமல் இருக்க முடியாது. தனிப்பட்ட ஓவ்வொருவரின் முரண ஒத்துழைப்பே எமது வெற்றிக்கு மூல காரணமாய் அமைந்தது.

இல்ல ஆசிரியர்கள், ஆசிரியைகள், அங்கத்தவர்கள் யாபேருக்கும் இன்னுமொரு முறை நன்றி செலுத்தி எனது அறிக்கையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

அ. இராமச்சந்திரன்
இல்லத்தலைவர்

கல்லூரி வினாயாட்டுக் குழுவினர்

சாவகச்சேரி இந்துக்கல்லூரி உயர்தர விஞ்ஞான மன்றம்

உத்தியோகஸ்தர்கள்

போஷகர்:	அதிபர்
உப போஷகர்	உப அதிபர்
ஆலோசகர்கள்:	திரு. T. குணசிங்கம் (பெளதீசும்) ,, S. கமலநாதன் (இரசாயனம்) ,, K. மகேஸ்வரன் (தாவரவியல்)
தலைவர்:	திருமதி T. பரமநாதன் (விளங்கியல்)
உப தலைவர்	செல்வன் S. குலேந்திரன்
காரியத்திரி	,, A. ஆனந்ததேவன்
உப காரியத்திரி	,, B. சிவயோகநாதன்
தனுதிகாரி }	,, T. K. சுப்பிரமணியம்

எமது மன்றத்தின் அறிக்கையை உங்களும் சமர்ப்பிப்பதில் நாம் பெருமை அடைகிறோம். இம்மன்றம் பல இன்னல்களுக்கிடையே ஆணி 22 ம் திங்டி அதிபரால் தொடக்கி வைக்கப்பட்டது. மாதம் இருமுறை இயங்கும் இம்மன்றத்தில் 40 மாணவர் மாணவிகள் அங்கத்துவர்களாக இருக்கின்றார்கள். கயபாணங்கியில் இம்மன்றம் இயங்கி வருவதினால் எல்லா மாணவர்களும் ஆர்வத்துடன் பங்கு பெறுகின்றனர்.

இம்மன்றத்தில் பேச்சு, விவாதம் கட்டுரை போன்ற அரிய நிகழ்ச்சிகள் இடம்பெறுகின்றன. விஞ்ஞானத்துறையில் மேம்பட்டவர்கள்பலர் தமது சிரமங்களை எண்ணாலும் எம்மன்றத்தின் அழைப்பை ஏற்று உரை நிகழ்த்தியமைக்கு. எமது மன்றியை தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம். 1ம் தவணையில் திரு. M. அந்புதநாதன் (et B.O. Science) “யாழ்ப்பாண நீர்வளாம்” என்னும் பொருள்பற்றி உரையாற்றிய அரிய சொற்பொழிவை எம்மன்றத்தினர் எவ்வும் மறக்க மாட்டார்கள். 2ம் தவணையில் திரு. A. வைத்திவிங்கம் ‘‘வைத்திய முறை’’ பற்றி மாணவர்களின் சந்தேகங்களுக்கு விளக்கம் அளித்தார். அடுத்து அதே தவணையில் P. சன்முகநாதன் (Engineer) ‘‘அன்றூடவாழ்வில் நீரினப்பகு’’ பற்றி அரிய சொற் பொழிவு ஆற்றினார்.

எமது மாணவர்கள் விஞ்ஞானத்துறையில் மட்டும் அல்லது உள்ள பந்தாட்டம், கரபந்தாட்டம் போன்றவற்றில் சிறேகட்டுரவுமான பல மன்றங்களோடு விளையாடியிருக்கிறார்கள். இவைகளைவிட யாழ்ப்பாண மத்திய கல்லூரியில் நடைபெற்ற பொருட்காட்சியில் எமது மன்றத்து அங்கத்துவர்கள் கலந்துகொண்டமை குறிப்பிடத்தக்கது.

தமது சிரமங்களை நோக்காது எமது மன்றத்தின் வளர்ச்சியையே கருத்தினிற் கொண்டு அயராது உணழுக்கும் ஆலோசகர்களுக்கும் மன்றத்தை அமைத்தியான முறையில் நடத்திக்கொண்டிருக்கும் மன்ற அங்கத்துவர்களுக்கும் எனினோர்க்கும் எமது நன்றி உரித்தாகுக். அத்துடன் தேவையான சந்தேரப்பங்களில் ஆக்கழும் ஊக்கழும் அளிக்கும் எமது அதிபர் திரு. பு. வெற்றிவேலு அவர்களை தாம் பாராட்டாமல் இருக்கமுடியாது.

அளைவர்க்கும் நன்றி

செல்வன் T. சிவயோகநாதன்
செயலாளர்

பல்கலைக்கழக புகுமுக வகுப்பு
கலையியல் மாணவ மன்ற அறிக்கை 1972

	2-ம் பருவம்	3-ம் பருவம்
தலைவர் :	S. T. இரத்தினம்	S. பரமதாஸ்
செயலாளர் :	K. கார்த்திகேஸ்	S. குமரகுரு
பொருளாளர் :	S. குமரகுரு	S. K. யோகநாதன்
போதுகர் :	திருமதி S. சிவநாராயணமூர்த்தி B. A. (Lond)	
	திருமதி : S. அம்பலவாணர் B. A. (Cey)	
நிர்வாக உறுப்பினர் :	R. சர்வேஸ்வரன்	S. K. யோகநாதன்

எமது மன்ற அறிக்கையைச் சமர்ப்பிப்பதில் மகிழ்ச்சியடைகின்றோம். ஏனெனில் எமது மன்றம் இவ்வருடத்தின் 2-ம் பருவத்திலேயே உருவாக்கப்பட்டதாகும். எமது மன்றம் மாணவரின் எதிர்கால வாழ்க்கையை ஒளியம்பாக்குவதையே நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது. எனவே மன்றம் சிறப்பாக இயங்குவதற்கு இந் தோக்கங்கள் அங்கத்தவரின் ஒத்துழைப்பாலும் பாதுகாவலரின் அறிவுறையாலும் நிறைவேறி வருகின்றன. எமது மன்றக் கூட்டம் இரு வாரத்திற்கொருமுறை கூடுவதுடன், ஒவ்வொருவரையும் பயிற்சி அளிக்க பருவத்திற்கு பருவம் புதிய நிர்வாகிகள் தெரியப்படுகின்றனர்.

எமது மன்றம் சிறந்த போச்சாளர்களையும், எழுத்தாளர்களையும், கவிஞர்களையும் உருவாக்குவதற்கு பல வழிகளிலும் பயிற்சி அளித்து வருகின்றது. அதற்காக விவாத அரங்குகளையும் நடாத்தி மாணவர்களிடையே நிறைந்த அனுபவத்தை அளித்து வருகின்றது.

எமது மன்றத்தின் அறிவியல் விகுத்திக்காக வெளியிடங்களில் இருந்து அறிஞர்களை வரவழைத்து சிறப்புறைகள் நடாத்தி வருகின்றோம். முக்கியமாக உசன் இராமநாதன் மகாவித்தியாலய அதிபர் திரு. வே. க. நடராசா அவர்களுக்கும், சாவகச்சேரி மகளீர் வித்தியாலய அதிபர் திருமதி P. சிவசங்கரம் அவர்களுக்கும் எமது கலைமன்றம் மனமுவந்த நன்றியையும் வணக்கத்தையும் தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றது.

மன்றப் பாதுகாவலர்கள் ஆசிரியை திருமதி S. சிவநாராயணமூர்த்தி அவர்களும், திருமதி S. அம்பலவாணர் அவர்களும் மன்றத்தின் வளர்ச்சிக்காக உழைத்தவர்களில் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். மன்றத்தின் வளர்ச்சிக்கும் உயர்ச்சிக்கும் உழைத்தபாதுகாவலர்களும் ஏனைய அங்கத்தவர்கள்க்கும் மன்றம் என்றும் கடமைப்பட்டுள்ளது.

S. குமரகுரு
செயலாளர்

உயர்தரவகுப்பு மாணவ மன்றம் 1972

தலைவர் :	1. ஆம் பருவம் S. சுப்பிரமணியம்	2. ஆம் பருவம் V. வேல்முருகையா	3. ஆம் பருவம் கு. ஸ்கந்தராஜா
செயலாளர் :	நேயப்பிறோமா	K. கார்த்திகேசு	எஸ். இராஜகுலசிங்கம்
பொருளாளர்:	M. யுவராசா	S. குமரகுரு	ச. சின்னத்தம்பி
போஷகர் -	அதிபர்		

பாதுகாவலர்கள் : திருமதி S. சிவநாராயணமூர்த்தி B. A (Lond) அவர்கள் திரு. K. மகேஸ்பரன் B. Sc. அவர்கள்

உயர்தர மாணவ மன்றத்தின் இவ்வாண்டறிக்கையை உள்ளக் கணிவோடு சமரப் பிக்கிறேன். என்னிறைந்த இன்னங்களுக்கிடையேயும் எமது மன்றம் தனது இலட்சி யப்பர்தையில் செல்கிறதென்று மனம் பூரிக்கின்றேன். ஏதற்கும் எமது மன்ற அங்கத்தவர்களின் ஒத்துழைப்பொன்றே காரணமென்றால் யிகையாகாது.

விஞ்ஞானப்பகுதி மாணவரும், கலீப்பகுதி மாணவரும் கோந்தியங்கும் எம் மன்றத்தில் வழையக்கு மாருக இவ்வாண்டு விஞ்ஞானப் பகுதி மாணவர்கள் பெரும் பாள்ளமையினர் அங்கம் வகிக்கிறார்கள் என்பதை மகிழ்ச்சியுடன் அறியத்தகுகிறேன். விஞ்ஞானப்பகுதியினர் இம்முறை அதிகம் ஆர்வம் காட்டுவதையிட்டு மகிழ்வருமல் இருக்கும்யாது. மாணவ மாணவிகளிடையே பேச்கவன்மையை அதிகரிக்க படுவந்தோறும் கருத்தரங்கள் நடாத்துவது வழக்கம். இம் முறையும் நவராத்திரி விழா ஏக்கு சிறப்பு நிகழ்ச்சியாக எம் மன்றத்தினால் சிறந்ததோடு கருத்தரங்கு நிகழ்த்தப்பட்டது.

வருடாவருடம் எமது மன்றத்தினால் சிறப்புற நடாத்தப்படும் இராப் போசன விருந்து இவ்வருடமும் மார்க்கித்திங்கள் ஆரும் நாள் நடைபெற்றது. பிரதம விருந்தினராக வட மாநில மேலதிக வித்தியரதிபதி திரு. T. மாணிக்கவாசகர் கலந்து கொண்டார். கல்லூரிக்குரிய வாழ்க்கையை திரு. S. K. திரவியநாயகம் (J. P. U.M. வழங்கினார். அதிபர் அவர்கள் பதில் மொழிந்தார். எமது மன்றப்பாதுகாவலர் திருமதி S. S. மூர்த்தி விருந்தினர்க்கு வாழ்க்கையை வழங்கினார். அயல் கல்லூரி அதிபர் திரு. M. சபாநாயகம், பதிலுரை வழங்கினார். எமது மன்றத்திற்குரிய வாழ்க்கையை முன்னால் அதிபர் திரு. A. K. கந்தையா வழங்க எமது மன்றப்பிரதிநிதி செல்வி K. லோகேஸ்வரி பதிலுரை நிகழ்த்தினார். கோதர மன்றத்தின் வாழ்க்கை மூலம் செல்வன் S. யோகாராஜா நிகழ்த்த எமது மன்றப் பிரதிநிதி செல்வன் A. P. சந்திரநாதன் பதில் மொழிந்தார். பிரதம விருந்தினர்க்குரிய வாழ்க்கையை எமது மன்றத்தலைவர் செல்வன் கு. ஸ்கந்தராஜா வழங்க பிரதம விருந்தினர் திரு. T. மாணிக்கவாசகர் அவர்கள் பதில் உரை வழங்கினார்.

இச்சந்தரப்பத்தில் எங்கட்டு கூக்குமும் ஊக்குமும் அளித்த அதிபர் அங்கட்டுக்கும், அங்கட்டு அறிவுரையும் ஆசியுரையும் வழங்கிய எமது மன்றப் பாதுகாவலர்கள் திருமதி S. S. மூர்த்தி, திரு. K. மகேஸ்பரன்; ஆசியோருக்கும் எமது மன்றச் சார்பாக என்கிற தீவிரவாயான நன்றியறிதலைத் தெரிவிக்கிறேன். எனது பணிகளில் பங்கெடுத்துக் கொண்ட நிர்வாகக் குழு உறுப்பினருக்கும் எனது அங்கட்டு நன்றிகள் பல.

எஸ். இராஜகுலசிங்கம்
கெளரவ செயலாளர்

வசதிப்பண வரவு - செலவு அறிக்கை - 1972

	வரவு	செலவு
	ரூ. — ச.	ரூ. — ச.
மொத்தமாகச் சேர்த்த தொகை	<u>31594</u> — 00	
கடந்த வருட மீதி	2851 — 77	
விளையாட்டுப் பகுதி		3860-98
சாரணர் இயக்கம்		815-90
கல்விச் சுற்றுலாக்கள்		930-00
சங்கீதம், நடனம்		212-85
மலையியற் பகுதி		720-00
நாலகம் — பத்திரிகைகள்		1848-00
சஞ்சிகைகள் } }		
பாட்டசைகள்		7480-70
சுகாதாரம்		108-95
தாங்கள் விநியோகம்		405-44
விஞ்ஞானம்		3481-50
காகிதாதிகள்		907-47
சமய, கலாச்சார முயற்சிகள்		496-60
பரிசுப்பு விழா		2276-90
சென் ஜோன்ஸ் அம்புலன்ஸ்		29-40
சித்திர உபகரணம்		80-50
தளபாடத் திருத்தம்		322-20
மேலதிக ஆசிரியர்கள்		2376-00
தையல் வேலை		5-40
ரேணியோ இயந்திரம்		5300-00
கல்லூரிச் சஞ்சிகை		1200-00
தானவிதம்		76-74
வங்கி மீதி		3160-24
மொத்தம்	<u>34445-77</u>	<u>86445-77</u>

சாவகச்சேரி இந்துக் கல்லூரி சைவ மன்ற அறிக்கை 1972

‘கற்றதனு ஸாய பயண்கோஸ் வாலநிவன்
நற்றுள் தொழு அரெனின்’

எனக்கிருர் வாழும் வழிவகுத்த வள்ளுவப் பெருந்தகை, எமது நாட்டில் பல்லாண்டு காலம் நிலைபெற்றுவந்த பழைய கல்வித் திட்டம் மாற்றியமைக்கப் பட்டுத் தொழிற் கல்வி முறை புகுத்தப்பட்டுள்ள போதிலும், சமயக் கல்வியும் ஆன்மீக வளர்ச்சிக்கு இன்றியமையாதது என்பதை உணர்ந்த அரசாங்கம் அதற்கும் முக்கியத்துவம் அளித்துள்ளதை அனைவரும் அறிந்ததே. உலக வாழ்வுக்கு இன்றி யைமையாத உடலோம்பும் கல்வியோடு உயிரோம்பும் கல்வியான சமயக் கல்வி யையும் ஒருவன் கந்பதன் மூலமே கல்வியில் பூரணத்துவம் பெற்றவனுவான். இதனு வண்ணத்தோடு தீரு மூலரும்.

‘உடம்பை வளர்த்தோன் உயிர் வளர்த்தோனே’ என்று உலகியல் வாழ் வோடே மெஞ்சுஞானமும் மலரவேண்டும் எனக்கிருர். எமது கல்லூரியை ஸ்தாபித்த பெரியார் திரு. வி. தாமோதரம்பிள்ளை அவர்களின் குறிக்கோளுக்கமைய இன்று வடமாகாணத்தில் முதன்மை வாய்ந்த உயர்தரச் சைவக் கல்லூரிகளின் ஒன்றுக் கீக் கல்லூரி திகழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றது. இக்கல்லூரியில் தமிழும் சைவமும் பாரம் பரியமாகத் தழைத்தோங்கி வளர்வதால் எமது மாணவர்கள் பகிரங்கப் பரீட்சை களிலும், பலவேறு போட்டிகளிலும் சிறப்பான பெறுபேறுகளை ஈட்டிவருவது கண்ணடு.

சமயத்தைப் போதனையில் மட்டுமல்ல சாதனையிலும் நிலைநாட்ட வேண்டுமென்று சமயக்குமுனினரால் 30-1-72 இல் 183 மாணவ மாணவிகளுக்கும் விரும்பிய பெற்றீர்களுக்கும் கல்லூரி மண்டபத்தில் வைத்து பிரம்மஸு - சிதம்பரநாதச் சூருக்கள் தலைமையில் சமயத்தைச் சமூகப்பட்டுள்ளது. அப்போது செயலாளராகப் பணியாற்றிய ஆசிரியர் ச. இ. சின்னத்தம்பி அவர்கள் இப்போது தலைமையாகிய ராக மாறிப்போய்விட்டாலும் சமயக்கும் சார்பில் நன்றி தெரிவிக்கக் கடமைப் பட்டுள்ளேன்.

யாழிப்பானம் தில்விய ஜீவன சங்க ஆதரவில் இருந்து கவாமி சிவாஸந்த முனீஸ்வரர் அழைக்கப்பட்ட போதிலும் சமயக்குமுனினரின் அழைப்பை ஏற்று எமது கல்லூரிக்கு 19-2-72 இல் வருகை தந்து ஆசிரியரைகளையும் அறிவுரைகளையும் வழங்கியமைக்கு ஷி சங்கத்திற்கும், அழைத்து வந்த எமது கல்லூரிப் பழைய மாணவர் பதில்தீபதி திரு. க. ஞானச்சந்திரன் ஜே. பி. அவர்களுக்கும் சமயக்கும் சார்பில் நன்றி தெரிவிக்கின்றேன். யாழிப்பானத்தில் சுவாமி அவர்களால் நடாத்தப்பட்ட பெரிய வேள்வியையும் (மகா ஞாகஞா) எமது கல்லூரி உயர்தர வகுப்பு மாணவ மாணவிகள் நேரில் போய்த் தரிசித்ததுடன் பிரசாதமும் பெற்றுவந்தமை குறிப்பிடத் தக்கதாகும்.

கொடைவள்ளால் மு. தா. சுப்பிரமணியம் ஜே. பி. அவர்கள் கட்டியதறியீ திறந்த வெளியரங்கை 9-5-72 இல் திறந்து வைத்து ஆசிரியரை வழங்கிய தவப் பெருந்திரு பித்துக்குளி முருகதாஸ் சுவாமிகளின் வருகை எமது கல்லூரிக்குப் பெரும் பேரூக்கே கருதுகின்றோம். சுவாமிகளுடன் சென்னை இறைபணி மன்றத்தைச் சேர்ந்த 85 அடியார்களும் சமூகமளித்து பலவேறு சிறப்பு நிகழ்ச்சிகளையும் அளித்தார்கள். அவர்களை அழைத்து வந்த ஆத்மஜோதி நிலைய அன்பர் திரு. நா. அருமைநாயகம் அவர்களுக்கும் அடியார்களுக்கு வேண்டிய வசதியளித்த சைவப்பெரியார். திரு. கி. செல்லக்குடி அவர்களுக்கும் நன்றியைச் சமயக் குழுசார்பில் தெரிவிக்கின்றேன்.

இவ்வாண்டில் சமயக்குழுவினர் அதிபர் அவர்களுடைய ஆலோசனையோடு கொழும்பு விவேகானந்த சபையாரின் சமயபாடப் பரீட்சைக்கு 1150 மாணவ மாணவிகளை அனுமதித்தமையும், வீடுமுறை நாட்களிலும் சமயபாட வகுப்புகள் நடத்தியமையும், அவர்களுள் 854 மாணவர் சித்தி பெற்றமையும், அவர்களுள் 347 மாணவர் முதன்மைச் சித்தி பெற்றமையும் பர்ராட்டுதற்குரியது. ஆரம்ப பிரிவைச் சேர்ந்த மாணவ மாணவிகளே முதன்மைச் சித்தி பெற்றவர்களில் பெரும்பான் மையினர் என்பதைப் பேசாமல் இருக்க முடியாது. வீடுமுறை நாட்களில் சமயபாட வகுப்புக்களை நடத்திய ஆசிரியர்களுக்கும் கணிஷ்ட அதிபர் திரு. கி. குருசாமி அவர்களுக்கும் சமயக் குழு சார்பில் நன்றி தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டுள்ளேன்:

வழுமைபோல வெள்ளிக்கிழமை தோறும் சமயச் சொற்பொழிவுகளும் படிப்பைப் பாதிக்காத வகையில் நவராத்திரி விழாவும் நாயன்மார் குருடைசைகளும் நடத்தப்பட்டன. சமயக் குழுவைச் செல்வனே இயக்குவதற்கு உறுதுணையாகவிருந்து தக்க ஆலோசனைகளையும், நீதியையும் தந்துதலிய அதிபர் அவர்களுக்கும் சமயக் குழுவில் அங்கம் வகிக்கும் ஆசிரியப் பெருமக்கள் அனைவருக்கும் உளமார்த்த நன்றியைத் தெரிவிக்கின்றேன்.

வித்துவான் மு. சபாரத்தினம்
தலைவர்

சாவகச்சேரி இந்துக்கல்லூரி சாரணர் குழு

சாரணர்கள்

சென்ற ஆண்டுகளைப்போல்லாது இவ்வாண்டு எங்கள் நிகழ்ச்சிகள் எமது சாரணர்களுக்கு பெரும் மனத்திருப்தியை அளித்திருந்த பொழுதிலும் நாங்கள் நடத்திய தேர்வுக் கிள்ளைப் பரீட்சையில் சித்தி எய்தியவர்களுக்கான சின்னங்கள் எடுக்க முடியாமற்போனது பெரும் மனத் தளர்ச்சியைக் கொடுத்துள்ளது. திருக்கேதீஸ்வரமகா சிவராத்திரியின்போது எமது சாரணர் ஏகோபித்து நின்று பல துறையில் சரியாக தொண்டாற்றியது பற்றி கோவில் முகாலம்யாளரும் ஏண்யோரும் பாராட்டியது மிகுந்த உற்சாகத்தையும் சந்தோஷத்தையும் கொடுக்கின்றது. மேலும் ஒரு டர் செவிட்ருக்கான பிரதி திரட்டல், சுதந்திரதினக் கொண்டாட்டம், பேட்டன் பெளவுத்தினம் ஆகியவற்றில் எமது சாரணர் பெரும் பங்குகொண்டு பாராட்டுக்களைப் பெற்றது குறிப்பிடத்தக்கது. இவ்வாண்டு நடத்திய பாச்சை வைபவங்கள் குறைவாக இருந்தாலும் அதில் பங்குபற்றிய பல சாரணைசிரியர்களின் பெரும் மூயற்சியால் அவ் வைபவங்கள் பெரும்பள்ளி அளித்துள்ளது. சாரணர்களின் நிகழ்ச்சிகளுக்கு பொறுப்பாகவுள்ள எமது சாரண ஆசிரியர் திரு. ப. கைலாசபிள்ளைக்கும் எம்மை பலவிதத்தில் ஊக்குவித்த மாவட்ட உதவி ஆணையாளர் திரு. U. T. நடராசா அவர்களுக்கும் எமது நன்றிகள்.

குருளையர்

சென்ற ஆண்டு நாம் ஆரம்பித்த குருளையர் குழு நாம் பெரும் சந்தோஷப்படக் கூடிய முறையில் மிகு ஆர்வமாகவும் உற்சாகமாகவும் இயங்கிவருகிறது. அவர்களுக்கான பாச்சை வைபவங்கள் போன்ற சகல பயிற்சிகளையும் நிகழ்ச்சிகளையும் ஒன்றுக் கீர்த்தி நடத்துகின்ற ஆசிரியர்களான திருமதி யோ. சுப்பிரமணியம் M. இராமலிங்கம், இ. சபாரத்தினம் ஆகியோர் பெற்றும் பாராட்டுக்குரியவர்கள்.

பெண் சாரணர் :

வல்லக இருக்கின்ற பெரும் கல்லூரிகளுக்கு பெண் சாரணரும் இன்றியமையாதவரென்பதை கணர்த்தும் வகையில் இவ்வாண்டு பெண்சாரணர் குழுவென்றை ஆரம்பிக்கவேண்டும் என்று எமது அதிபர் மூயற்சி எடுத்தது எல்லோருக்கும் பெரும் மகிழ்ச்சியைக் கொடுக்கின்றது. நாமாகவே முன்வந்து அதிபரின் விருப்பத்தையும் டூர்த்தி செய்து பெண் சாரணைசிரியருக்கான பயிற்சிக்குச் சென்ற ஆசிரியைகளான திருமதிகள் கா. யோகீஸ்வரன் ப. நடராசா செல்விகள் B. வேலுப்பிள்ளை சோ. ஜயாத் துரை ஆகியோர் கிறந்த ஒரு பெண் சாரணர் குழுவை உருவாக்குவார்கள் என்று உணரும்போது மகிழ்ச்சியடைகின்றோம்.

சென். ஜோன் அம்புலன்ஸ்.

முதலுதவி எல்லோருக்கும் மிகுந்த அவசியமானதென்பதை உணர்ந்து இதற்காக நடத்தப்படும் வகுப்புகளில் கலந்துகொண்டு பரீட்சைகளில் சித்தி எய்திய எமது சாரணர்கள் பெரும்பாராட்டிற்குரியவர்கள். சாரணரைத் தவிர்ந்த ஏணை பலரும் இப்பரீட்சைக்கு ஆர்வத்துடன் தோற்றி சித்தியெய்தியிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கும் எமது நன்றிகள்- இம்முதலுதவி வகுப்புகளில் மிகுந்த அக்கறைகளட்டி ஊக்குவிக் கிள்ளை ஆசிரியர்களான திரு. ப. கைலாசபிள்ளை திருமதி G. சதாசிவம் ஆகியோரின் மனப்பாங்கு போற்றத்தக்கது.

A. துறைராசா

ஆசிரிய சகோதரத்துவம்

தலைவர் :	திரு. க. மகேஸ்பரன்
டப தலைவர்கள் :	,, க. அருணசலம்
செயலாளர் :	திருமதி சி. சிவநாராயணமூர்த்தி
உப செயலாளர் :	திரு. ந. சிதம்பரநாதன்
பொருளாளர் :	செல்வி P. சின்னத்துரை
நிர்வாக உறுப்பினர் :	திரு. S. சிதம்பரப்பிள்ளை
	,, N. சிவநானம்
	,, V. பஞ்சாட்சரம்
	திருமதி N. A. வெற்றிவேலு
	,, V. வேலுப்பிள்ளை

கணக்குப் பரிசோதகர் : திரு. ந. மகாதேவன்

நடப்பு வருடத்தில் எங்கள் சகோதரத்துவம் ஆசிரியர்களின் நலன் கருதியும் கல்லூரியின் வளர்ச்சி கருதியும் உற்சாகமாகப் பல காரியங்களில் ஈடுபட்டதை குறிப்பிடத்தக்கதாகும். ஆசிரியர் தங்கும் அறைகளில் போதிய ஆசனங்கள் இல்லாத குறையை நீக்கவேண்டும் என்னும் நோக்கத்துடன் அங்கத்தவர்களிடமிருந்து இதற்கென நிதி திரட்டி, புதிய ஆசனங்கள் சில வாங்கியமையால் ஆசிரியர்கள் தம் ஒய்வு நேரத்தைச் சென்கியமாகக் கழிக்க முடிகிறது.

பிற கல்லூரிகளுடன் தொடர்பையும் நல்லுறவையும் வளர்ப்பது ஒரு கல்லூரியின் வளர்ச்சிக்குப் பெரிதும் உதவியாக அமையும் என்ற நோக்குடன், எமது அயற்கல்லூரியாகிய சாவகச்சேரி டிறிபேர்க் கல்லூரியின் வட்டமேசை உறுப்பினர்களோடும், வணிவட்டித்துறை திதம்பராக் கல்லூரி ஆசிரிய மன்றத்துடனும் இரு சிநேக பூர்வமான கரப்பந்தாட்டங்களை ஒழுங்கு பண்ணினேம். அவ்விரு கரப்பந்தாட்டங்களைச் சிறப்பாக நடத்துவதற்குப் பல வகைகளிலும் உதவியளித்த அங்கத்தவர்கள்க்கும், எமது கல்லூரியின் சார்பில் உற்சாகமாக விளையாடிய கோஷ்டியினருக்கும் ஆசிரிய சகோதரத்துவத்தின் சார்பில் மனமார்ந்த நன்றியினைத் தெரிவிக்கிறோம்.

பல்லாண்டு காலம் எம்மத்தியில் இருந்து, கல்லூரியின் வளர்ச்சிக்காகப் பல துறைகளிலும் உழைத்து அரும்பனியாற்றிய திருவாளர்கள் க. இ. சின்னத்தம்பி அவர்களும், நா. நல்லதம்பி அவர்களும், க. சுப்பிரமணியம் அவர்களும் மற்றும் திரு. க. தம்பு, திரு. K. கோவீந்தபிள்ளை ஆசிரியர்களும் பதவியுறவு காரணமாக வேறு பாடகாலிக்கு மாற்றலாகிச் சென்றுள்ளனர். அவர்களுக்கு எமது பாராட்டுகள் உரித்தாகுக.

ஆசிரிய சகோதரத்துவத்தின் முயற்சிகளுக்கெல்லாம் ஊக்கமும் ஆக்கழுரவுமான ஆலோசனைகளும் ஒத்துழைப்பும் வழங்கி எம்மையெல்லாம் தல்லழிப்படுத்தும் அதிபர்களும், துணை அதிபர்களும் மனமார்ந்த நன்றியினைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறோம். சகோதரத்துவத்தின் நன்றியினால் அனைத்திற்கும் மனமுவந்து ஒத்துழைப்பு நல்கிய அணைவர்க்கும் எமது நன்றி உரித்தாகுக.

ந. சிதம்பரநாதன்
கௌரவ செயலாளர்

பேடன் பவெல் தின விழா

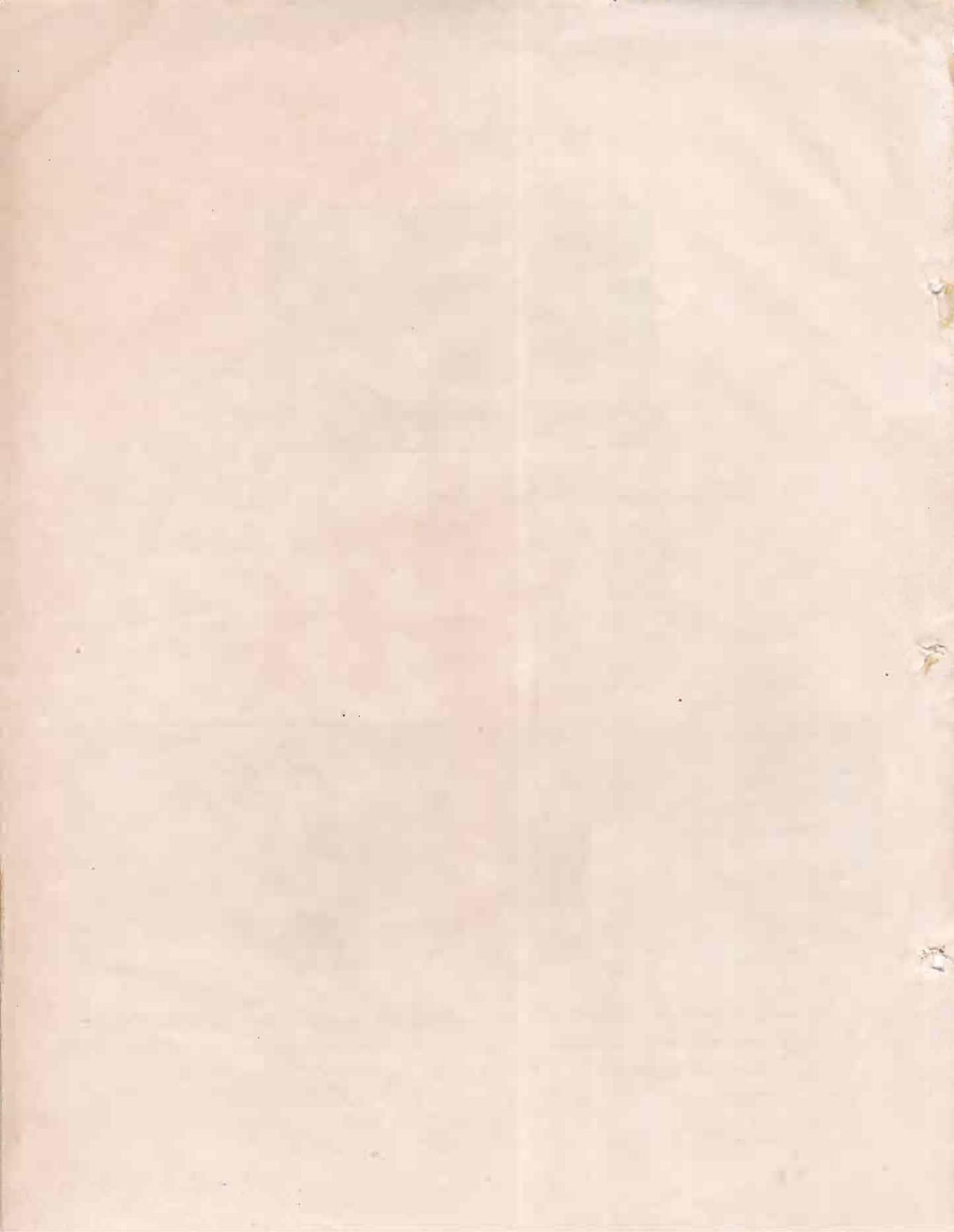
சாரணர்களை வரவேற்று உற்சாகப்படுத்துகிறார் அதிபர்

எமது வட்டாரக் கல்வியதிகாரி
திரு. வெ. கந்தசாமி அவர்கள்
உரையாற்றுகிறார்கள்

எமது சாரணசிரியர் நன்றி நவில்கிள்ளர்.

Physical Education and Games Report - 1972

The year under review witnessed steady improvement in the standards attained by our students. In the first term, two boys squads and one girls squad participated in the Circuit P. T. Competition and the results were heartening indeed:

- i. The under 19 boys squad was placed first.
- ii. The under 16 boys squad was placed second.
- iii. The under 13 girls squad was placed second.

It was very unfortunate, that our students' eagerness to demonstrate their progress at the District Competition was thwarted by the situation beyond our control. In the sphere of Athletics, the boys and girls of all age groups, participated in the Circuit Meet. The achievements of our Athletes were creditable and we were placed third in the over-all Championship. Master P. Mahendrarajah became the under 16 Champion (individual). All Athletes who had qualified at the Circuit Athletic Meet, took part in the District M. V. and M. M. V. Athletic Meet, held in June at Jaffna and a few got placed. Our Athletes also participated in J. S. S. A. Athletic Meet held in August at Jaffna.

For the first time in the history of this institution, the Kanishta Section held a separate Inter House Athletic Meet for their charges Mr. & Mrs. S. Kandasamy (the Circuit Education Officer) was the Chief Guest & Mrs S. Kandasamy gave away the prizes & trophies. The event proved to be an unqualified success, and this was followed by the most spectacular event of the year, the Annual Inter-House Athletic Meet of the upper school. The Chief guests Mr. & Mrs Kanagasabapathy who graced the function, were highly impressed by the standard attained by our Athletes and the Physical Display given by the girls during the interval.

The third term, as usual, opened with the students enthusiastic participation in soccer practice. Inter-Class Matches ranging from Grade 6 upwards were organised. The advent of the Inter-House soccer encounters was anxiously looked forward to, but unfortunately inclement weather condition repeatedly thwarted our programme.

Moreover, I had been requested by the Department of Education to participate in the Refresher Course and Seminar in Physical Education, conducted for the Physical Education Teachers of the department and so this exciting programme had to be cancelled.

The members of the staff and students took a keen interest in Volly-ball. Regular practises were held in the evening and a large number of students particularly from the Advance Level classes, turned up for practice. A number of matches were played amongst the higher form students and the climax was witnessed when the Science and Arts students met. We are eagerly awaiting to modernise the game in the coming year.

It is very unfortunate that owing to the lack of sufficient funds, our play-grounds still remains inadequate to meet our growing needs and a major portion of it is still not suitable for proper use.

In conclusion, I wish to, tender my sincere thanks to the Principal, Deputy Principal, Members of the Sports Committee, the members of the Staff, the College Prefects and all those who had generously helped us during the course of the year towards the successful completion of our activities.

Phy. Ed. Teacher

Prefects Guild — Report 1972

It is my duty, as it is also my privilege that I submit the report of the activities of our Guild for the year 1972. Our guild has been conscientiously discharging its duties to the full satisfaction of the College Authorities. I tender my grateful thanks, to the members of the Tutorial Staff for the help and guidance they gave us in raising the tone of discipline amongst the students. In this task, the monitors and students alike were very co-operative.

Our Guild has a strength of 25 members; 14 boys and 11 girls. Our Guild met once a month and discussed matters relating to the discipline of the students under the patronage of Mr. S. G. Devi our Staff Adviser.

During this year some of our members had left us. Masters K. Patkuneralah and S. Balasubramaniam had been selected for State Service. Master C. Nagendran and Miss K. Selvarani had gained entrance to the Ceylon University. Miss S. Subadradevi, who was our Head Prefect left us after sitting for the G. C. E. (A. L) Examination. She faithfully served our Guild for nearly 4 years as Head Prefect and Deputy Head prefect for girls. We thank her for her services to the Guild and wish her success. Miss. S. Sivamangai succeeded her as Head Prefect. Miss. P. Pushparani was appointed the Head Prefect for the girls in place of Miss. S. Sivamangai who had left us at the end of Second Term to pursue her studies elsewhere. I thank her for her unfailing service at the Guild. Miss. E. Parasakthy was appointed Deputy Head Prefect for girls. Masters K. Vellauthapillai and S. Sabanathan functioned as Head Prefect and Deputy Head Prefect respectively for boys. On behalf of the Guild I congratulate our members who were selected for the State Service and those who gained entrance to the University and wish them very success.

We welcome the following members to our guild:

1. Master. V. Sathyanandamoorthy.	7. Miss. P. Ananthasundary.
2. , K. Uruthirakodeeswaran.	8. , K. Logeswary.
3. , S. K. Yoganathan.	9. , V. Ganeswary.
4. , S. Navaneetharajah.	10. , T. Ganeswary.
5. , T. Sri Ranganathapillai.	
6. , K. Sri Pathy.	

Once again, on behalf of the Guild I tender my sincere thanks to the Principal, Deputy Principal, members of the Discipline Board, Members of the Staff, Monitors, Helpers and Students alike for their help and co-operation given us in discharging the duties of the Guild.

E. Parasakthy,
Hon Secy.

Staff as on 1-3-73

1. Mr. P. Vettivelu, B. Sc, P. G. C. E,
Teacher Counsellor's Certificate in Education, Principal.
2. Mr. K. Maheswaran, B. Sc, Deputy Principal.
3. Mrs. S. Sivanarayananamoorthy B.A. Dip in Education.
Sectional Head (Religion & Language)
4. Mr. T. Gunasingam B. Sc, Sectional Head (Science)
5. Mrs. S. Ambalavanar, B. A, Sectional Head (Social Studies)
6. Mrs. Y. Maheswaran, B. A
7. Mrs. N. Balakrishnan, B. A
8. Mr. M. Arunachalam, B. Sc
9. Mr. V. Panchadcharam, B. A
10. Mr. N. Parameswaran, B. Sc
11. Mr. K. Mahesparan B. Sc
12. Mrs. M. Paramanathan B. Sc
13. Mrs. A. Thangarajah, B. A (on study leave)
14. Mr. S. Kamalanathan, B. Sc (on study leave)
15. Mr. K. Chandrasekara, B. A
16. Mr. N. Sithamparanathan, B. A.
17. Mrs. K. Jokeswaran, English Trained First Class
18. Mr. N. Sivagnanam , , , , "
19. Mrs. R. Kandiah Inter Arts
20. Mrs. S. Sathasivam , , "
21. Mrs. N. A. Vettivelu, ,
22. Mr. N. Mahadevan, Inter Science
23. Mr. K. Pennuthurai, Special English Trained
24. Mr. G. Arudpiragasam, , , "
25. Mrs. K. Navaratnam, , , , "
26. Mr. S. Thurairajah , , , "
27. Mrs. P. Nadarajah , , , "
28. Miss. N. Velupillai , , , "
29. Mrs. E. Subramaniam, Special Science Trained
30. Mr. S. Sithamparapillai, , , , "
31. Mrs. A. Thesanayagam, , , , "
32. Mr. K. Arunasalam, , Maths , "
33. Mrs. R. Thiruchittampalam , , , "
34. Miss. T. Nagalingam, Special Home-Science Trained
35. Mr. N. Sivarajah, Tamil Trained First Class
36. Mr. M. Sabaratnam, , , , , & Vidwan
37. , V. Perinpanayagam, , , , "
38. , V. Kovindasamy, , , , "
39. , A. Paramsothy, , , , , & Pandit
40. Mrs. A. Ramachandran, , , , "
41. Mr. N. Thambu, , , , "
42. Mrs. T. Pararajasingam, , , , "
43. Mr. P. Kailasapillai, , , , "
44. , S. Ratnam, Music Certificate

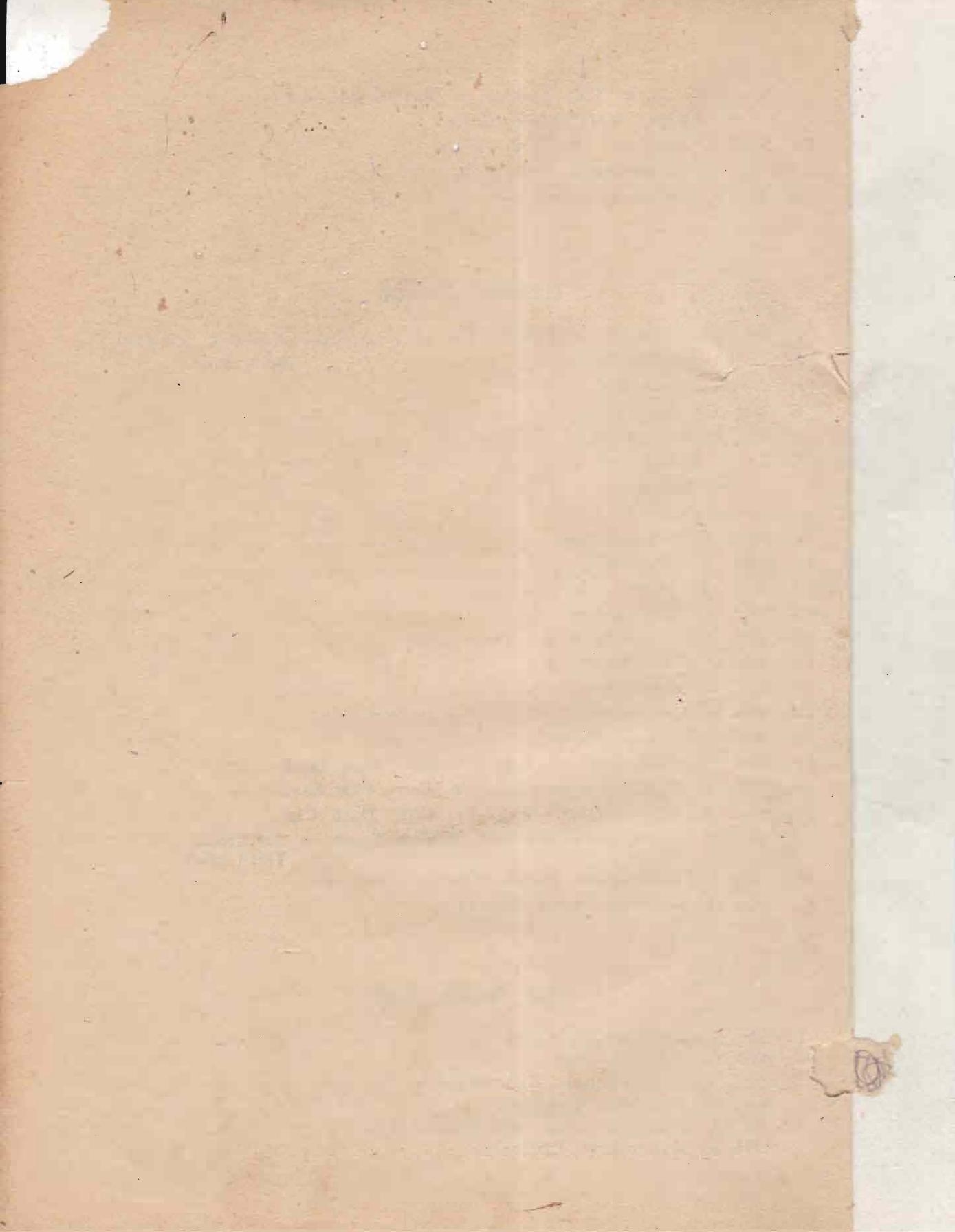
45. Mr S. G. Deva, Trd. Teacher in Physical Education
46. ,, S. Rasiah, Weaving Certificate
47. Miss J. Aiyadurai, G. C. E. (O/L)
48. Mr. A. Kanagasabai, First in Science
49. Mr. S. Somaskandasarma, First in Science

Kanista Section

		Tamil Trained	First Class.	Kanishta Principal
1.	Mr. S. Gurusamy, Senior Asst.
2.	,, K. Sangarapillai,
3.	,, A. Arumugam,
4.	Mrs. G. Markandu,
5.	Mr. S. Mylvaganam,
6.	,, V. Sinnathurai,
7.	,, V. Nadarajah,
8.	,, S. Kandasamy,
9.	Mrs. Y. Subramaniam,
10.	Mrs. V. Velupillai,
11.	Mrs. R. Sinnathamby
12.	Mrs. P. Alagaratnam,
13.	Mrs. S. Ponnampalam,
14.	Mrs. R. Sabaratnam,
15.	Mr. S. Nadarajan,
16.	Mrs. K. Ramalingam, Second	..
17.	Mrs. S. Kanapathipillai,
18.	Mrs. R. Velupillai,	Eng. Tr. Cert.	First Class	
19.	Mrs. T. Arumainayagam,	Eng. Tr. Cert.	First Class	
20.	Mrs. R. Sabanayagam,	Eng. Tr. Cert.	Third Class	
21.	Mrs M. Thirugnanasampanthar,	English Teacher's Certificate		Third class
22.	Mrs S. Thambialyah,	Basket Weaving Certificate		
23.	Mrs M. Ganeshan	Music Trained		

Non Teaching Staff

1. Mr. K. K. Nadarajah, Clerk
2. Mr G. Benedict, Clerk
3. Mr. S. A. Rajaratnam, Lab Attendant
4. Mr. K. Thambiah, Watcher
5. Mr. K. Sivasambu, Part-time Ground Boy
6. Mr. K. Kandasamy Labourer

ஷ்டீர்வாதம் அக்கங்
யாழிப்பா சௌந்